

MØDET TIRSDAG DEN 23. SEPTEMBER 2003

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS ROCA
Næstformand

(Mødet åbnet kl. 9.05)

Udnævnelse af formanden for ECB

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er indstilling (A5-0307/2003) fra Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål om udnævnelse af Jean-Claude Trichet som formand for Den Europæiske Centralbank (10893/2003 - C5-0332/2003 - 2003/0819(CNS)) (Ordfører: Randzio-Plath).

Magri, Rådet. - *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer, ærede kommissærer, det er mig en glæde i dag at tale om noget, der har stor betydning for EU, nemlig udnævnelsen af formanden for Den Europæiske Centralbank.

Euroens indførelse er en stor succes i den europæiske integrations historie i både politisk og teknisk forstand. Euroen er stadig en forholdsvis ny valuta, og den vil få brug for at trække på Den Europæiske Centralbanks - almindeligt anerkendte - erfaringer for at vedblive med at være en succes.

Vi udskifter nu formanden for Den Europæiske Centralbank for første gang. Det er afgørende for Den Europæiske Centralbank og euroen, at valget af hr. Duisenbergs efterfølger sker gennemsigtigt, og at det udelukkende er baseret på kriterierne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank og på sidstnævntes enighed om den kandidat, der er mest kvalificeret til jobbet.

Når vi udnævner efterfølgeren, må vi anerkende og påskønne det fremragende arbejde, som hr. Duisenberg har udført, og give udtryk for vores tiltro til, at Den Europæiske Centralbank fortsat vil varetage sine funktioner lige så succesfuldt som hidtil.

Retsgrundlaget for proceduren for udnævnelsen af den nye formand for Den Europæiske Centralbank er artikel 112, stk. 2, litra b), og artikel 122, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 11, stk. 2, og artikel 43, stk. 3, i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

I overensstemmelse med disse bestemmelser vedtog "informations"-Økofin-Rådet en indstilling den 15. juli 2003, hvor det anbefalede, at hr. Trichet blev udnævnt til formand for Den Europæiske Centralbank for en periode på otte år med virkning fra den 1. november 2003. Indstillingen blev sendt til både Dem og Den Europæiske Centralbank i overensstemmelse med traktaten, så De kunne afgive Deres udtalelse, før indstillingen blev forelagt for stats- og regeringscheferne til endelig afgørelse.

Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd vedtog sin udtalelse den 31. juli og sendte den til Rådet og Parlamentet. Denne udtalelse bekræftede, at Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd mener, at den foreslåede kandidat er værdig i almindeligt omdømme og har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, som det kræves i henhold til traktatens artikel 112, stk. 2, litra b).

Jeg håber, at Europa-Parlamentet er enigt med Rådet og Den Europæiske Centralbank i, at hr. Trichet er en glimrende kandidat til dette vigtige hverv. Parlamentets vedtagelse af udtalelsen vil give stats- og regeringscheferne mulighed for at træffe en endelig afgørelse om den nye formand for Den Europæiske Centralbanks tiltrædelse af embedet inden for den tidsfrist, der er anført i Rådets indstilling.

Randzio-Plath (PSE), ordfører. - *(DE)* Hr. formand, på vegne af Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål anbefaler jeg Europa-Parlamentet at bekræfte hr. Jean-Claude Trichet som egnet kandidat til posten som formand for Den Europæiske Centralbank. Kandidaten har stået til rådighed for udvalget i forbindelse med skriftlige og mundtlige spørgsmål og svar i en bekræftelsesprocedure. Han har overbevist medlemmerne af udvalget, og det med hensyn til hans personlige integritet og hans professionelle kompetence, men også hvad angår hans forestillinger om den økonomiske og monetære politik i euroområdet. Samtidig har han vist sig at være åben over for kravet om mere gennemsigtighed og demokratisk ansvarlighed i Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er blevet voksen fem år efter grundlæggelsen. Bankens politiske, økonomiske, finansielle, organisatoriske og personalemæssige uafhængighed er garanteret, og det sættes der heller ikke spørgsmålstegn ved i udkastet til forfatningstraktaten. Den høje grad af uafhængighed, som er større end den amerikanske nationalbanks, overdrager en høj grad af ansvar til ECB for den fælles økonomiske og sociale udvikling. Det kræver så stor gennemsigtighed som muligt af demokratiske og integrationspolitiske grunde. Derfor hører gennemsigtighed i beslutningerne og i baggrunden for beslutningerne med til Den Europæiske Centralbanks rolle. Bestræbelserne på at opnå gennemsigtighed kommer til udtryk i den kvartalsvise monetære dialog med Europa-Parlamentet, i de regelmæssige offentliggørelser og beslutninger, men også i beretningerne, på konferencerne og i inflationsprognosen, som offentliggøres hvert halve år. Dermed har der fundet en slags kulturrevolution sted i Europa. Kulturen i de nationale centralbanker i Europa var nemlig ikke kendetegnet ved denne form for gennemsigtighed. Gennemsigtigheden er i øvrigt også i ECB's interesse, fordi den som stadig ung institution i særlig grad er henvist til skabelsen og fastholdelsen af sin legitimation, troværdighed og pålidelighed som europæisk autoritet.

Endelig afspejler der sig i en befolknings pengevæsen alt det, som denne befolkning ønsker, lider, er. Sådan sagde Europas mest betydende økonom, Josef Schumpeter. Jeg mener, at det er rigtigt, at Maastricht-traktaten, som forhandlingerne står i dag, er blevet medtaget fuldt ud i udkastet til den europæiske forfatningstraktat. Centralbankernes rolle har undergået en forvandling i de århundreder, hvor de har eksisteret, fra en privat organisationsform i historien til deres omskiftelige status i USA og konceptet om bekæmpelse af inflationen og rollen som en uafhængig seddelbank. I dag kan det være for tidligt med svar på nye udfordringer. Det handler om at definere centralbankens rolle i en globaliseret verden, som beherskes af handel, transport og internationale finansmarkeder. Det betyder ikke kun dynamiske markeder, men også flere og større risici for den internationale finansielle stabilitet.

Hvilken rolle skal og kan centralbankerne spille for at bidrage til den finansielle stabilitet, for at undgå finansielle kriser, for at hjælpe? Er ECB rustet til en rolle som *lender of last resort*? Er det et ønske? Med euroen har Europa også vundet international betydning. ECB vil skulle spille en større og større rolle ved definitionen og gennemførelsen af egnede politikker for verdensøkonomien. Vi er bekymrede over den dramatiske uligevægt i den amerikanske økonomi og over de farer, som kan blive et resultat på mellemlang til lang sigt for alle andre dele af verden.

Mange spørgsmål om ECB's fremtidige politik er forbundet med den nye formands indtræden i embedet. Spørgsmålet om en definition af prisstabiliteten hører lige så meget hertil som spørgsmålet om de pengepolitiske instrumenter. Bevarelsen af prisstabilitet som højest prioriteret mål må ikke foranledige ECB til at udviske støtten til vækst og beskæftigelse fra sit handlingskatalog. Pengepolitik er ikke neutral, derfor skal ECB deltage som makroøkonomisk aktør i koordineringen af europæiske politikker. Viljen til en *ex-post*-koordinering er ikke tilstrækkelig i denne forbindelse. Det skal der træffes afgørelse om, der skal komme nye impulser fra formanden. Europa-Parlamentet forventer også yderligere skridt i retning af større gennemsigtighed, fra offentliggørelsen af summariske beslutningsprotokoller med argumenter for og imod de trufne beslutninger til anonyme afstemningsresultater i ECB's Styrelsesråd. Det er vigtigt med en åben og gennemsigtig pengepolitik, som opfatter adgangen til beslutningsgrundlaget som en selvfølge, i vores alle sammens interesse og i offentlighedens interesse. Den fremtidige formand kan bygge på det vellykkede arbejde, som den første ECB-formand, Wim Duisenberg, har udført. Europa-Parlamentets medlemmer er fortrøstningsfulde med hensyn til, at han vil stille sig selv nye udfordringer og vil være i stand til at finde rigtige svar.

(Bifald)

2-007

Karas (PPE-DE). - (DE) Hr. kommissær, hr. formand, mine damer og herrer, min gruppe har tre kriterier i den økonomiske og monetære politik, som vi også bedømmer forslaget om den nye formand for Den Europæiske Centralbank ud fra. Det var først på vores studietur til Madrid, at vi endnu en gang fik defineret og fastlagt vores hovedpunkter.

Først og fremmest drejer det sig om et klart ja til stabilitets- og vækstpakten, som ikke er til at misforstå. Stabilitets- og vækstpakten er for os de planlægningspolitiske rammer for medlemsstaternes budgetpolitikker. Den er for os en forudsætning for prisstabilitet og dermed for en bæredygtig vækst og oprettelsen af nye arbejdspladser. Stabilitets- og vækstpakten er en reformmotor, og den er grundlaget for større gennemsigtighed, hvad angår budgetsituationen i medlemsstaterne, og den er en hjælp til at orientere sig for de nye tiltrædelseslande på vejen frem mod at kunne overtage den fælles valuta, euroen, fuldt ud.

Den anden hjørnesteen er for os ECB's uafhængighed. Uafhængigheden skal komme til udtryk ved en fortsættelse af den politik, som Wim Duisenberg har ført med rolig hånd. Ved kontinuitet, tillid, troværdighed, professionalism, teamvner, årvågenhed over for ændringer, klarhed i forbindelse med beslutninger og en høj grad af kommunikationsevner.

Desuden er vi en gruppe, som siger klart ja til den fælles valuta. Den fælles valuta er grundlaget for et velfungerende indre marked og udvidelsen af det indre marked til hjemmemarked. Ud fra disse kriterier vurderer vi også kandidaten. Både i de skriftlige dokumenter og i de mundtlige svar har kandidaten på en måde, der ikke kan misforstås, nævnt principperne om

stabilitets- og vækstpacten, prisstabilitet, uafhængighed og den fælles valuta og tilbagevist alle sabotageforsøg som en svækkelse af en stabil valuta, af prisstabiliteten og af en politik for vækst og beskæftigelse.

På spørgsmålet om de vigtigste principper svarede hr. Trichet - jeg citerer: "en høj grad af troværdighed, hvad angår forfølgelsen af målene om prisstabilitet, uafhængighed i henhold til EF-traktaten i forhold til alle slags magt- eller interessegrupper og endelig realitetssans og pragmatisme i forbindelse med de ændringer, der opstår som følge af den nye teknologi og de økonomiske aktørers ændrede adfærd".

Desuden sagde han: "Prisstabiliteten er i virkeligheden en nødvendig forudsætning for bæredygtig vækst og oprettelsen af permanente arbejdspladser". Han gjorde det klart, at det ikke er tilstrækkeligt med prisstabilitet, men at den skal suppleres med en klog budgetpolitik, med en forbindelse mellem produktivitetfremskridt og reduktion i den normale lønudvikling og med tvingende nødvendige strukturreformer, og henviste til, at der med stabilitets- og vækstpacten skabes rammer for planlægning og fælles regler for medlemsstaternes forskellige økonomiske politikker. Han bekræftede derfor i hvert et svar vores principper som de rigtige på en måde, der ikke var til at misforstå. Derfor giver min gruppe ham også sin støtte.

(Bifald fra PPE-DE-Gruppen)

2-008

Goebbels (PSE). - *(FR)* Hr. formand, hr. kommissær, kære kolleger, et solidt flertal af Den Socialdemokratiske Gruppens medlemmer støtter hr. Jean-Claude Trichets udnævnelse.

Hr. Trichet var en af ophavsmændene til Maastricht-traktaten. Han vil klart være en kompetent leder af Den Europæiske Centralbank. Eftersom hr. Trichet således i en vis forstand har været med til at skabe Maastricht-kriterierne, som har ført til, at 12 af EU's medlemsstater har tilsluttet sig den fælles valuta, euroen, ved han imidlertid bedre end nogen, at disse kriterier, som i alt væsentligt genfindes i stabilitetspacten, ikke er videnskabeligt funderede kriterier. De er udtryk for et politisk kompromis, som afspejler den økonomiske virkelighed og de politiske balanceforhold på daværende tidspunkt.

Stabilitetspacten beror ikke på eksakt videnskab. Som enhver pact, der indgås frivilligt, skal den overholdes. Pacten er imidlertid ikke hellig, som man næsten får indtryk af, når man lytter til hr. Karas. Den kan og bør forbedres. Kommissær Monti har i et interview udtalt, at det er på tide, at den intelligente stabilitetspact ændres til en endnu mere intelligent stabilitets- og vækstpact.

Den Socialdemokratiske Gruppe støtter stabilitetspolitikken. Det er afgørende at bekæmpe inflationen for at beskytte især de dårligst stillede. Som Italiens præsident, Carlo Ciampi, har påpeget, er vækst forudsætningen for stabilitet, og stabilitet er forudsætningen for vækst. Der skal føres en politik, som omfatter begge aspekter.

Den Europæiske Centralbank bør bekæmpe inflationen, men også recessionen. Banken har objektive kriterier til rådighed til bekæmpelse af inflation, men ingen til bekæmpelse af recession. Den Europæiske Centralbank bør i øvrigt støtte EU's øvrige økonomiske politikker. Det er i den forbindelse væsentligt, men ikke tilstrækkeligt, at bekæmpe inflationen.

Europa bør besinde sig. Vi kan ikke nøjes med til stadighed at kræve stabilitet. Vi må også investere i vækst, afsætte flere penge til forskning og udvikling, til infrastrukturen i Europa, til uddannelse, herunder livslang uddannelse. Det er vores håb, at Den Europæiske Centralbank og bankens nye formand vil støtte en sådan politik på behørig vis.

2-009

Lipietz (Verts/ALE). - *(FR)* Hr. formand, kære kolleger, da den franske konge Ludvig 14. døde, blev efterfølgeren, Ludvig 15., mødt med en bølge af velvilje. Vi rider med på denne bølge af velvilje og stemmer for hr. Trichets udnævnelse, om end der ikke er nogen objektiv begrundelse for at støtte ham, som der heller ikke var nogen objektiv begrundelse for på forhånd at holde af Ludvig 15. Vores begejstring for hr. Trichet må primært tilskrives manglen på samme, når det gælder forgængeren.

I hele sin embedsperiode forklarede hr. Duisenberg, at han afgjort havde til opgave sekundært at støtte EU's målsætninger - de målsætninger, der blev fastlagt i Lissabon og i Göteborg, altså målsætningerne om fuld beskæftigelse og bæredygtig udvikling - men at denne støtte efter hans opfattelse fuldt ud var sikret ved at forfølge det primære mål, nemlig omkostningsstabilitet. I hr. Duisenbergs tre og et halvt års embedsperiode har vi således, til trods for at vores inflationsrate har ligget på samme niveau som USA's, klaret os markant dårligere end USA med hensyn til investeringer og stabilitet.

Jeg håber ikke, hr. Trichet siger: "Når det blot holder, så længe jeg er ved roret".

2-010

Abitbol (EDD). - *(FR)* Hr. formand, som flertallet i min gruppe, og i alt fald alle de franske medlemmer af EDD-Gruppen, stemmer jeg imod udnævnelsen af Jean-Claude Trichet som formand for Den Europæiske Centralbank, selv om man har gjort mig opmærksom på, at man normalt ikke stemmer imod en af sine landsmænd. Vi har imidlertid alle været vidner til,

at hr. Trichet i Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål afsværgede sin nationalitet - "*I'm not a Frenchman*", lød det - for at vinde udvalgets gunst, hvilket også synes at være lykkedes.

Vores modstand er imidlertid af mere grundlæggende art. Jean-Claude Trichet er, som alle franskmænd ved, en af idémændene bag en politik, som indebærer, at man uforsvareligt ofrer, har ofret og fortsat vil ofre væksten til fordel for det malthusianske dogme om stabilitet. I 10 år har Den Europæiske Centralbanks monetære politik årligt kostet os et vækstpoint, og det undrer mig, at De, hr. Lipietz, i den grad er blevet royalist.

I forbindelse med Det Europæiske Konvents arbejde har vi - hr. Katiforis og mange andre, hovedparten af Socialdemokraterne og De Grønne - forsøgt at ændre dette dogme og har foreslået, at væksten i den nye europæiske forfatning tillægges samme vægt som stabiliteten. Det lykkedes os ikke, og det ville efter min opfattelse tjene Europa-Parlamentet til ære, om det, eller i alt fald de af medlemmerne, som fastholdt denne kamp, afholdt sig fra at stemme, når hr. Trichets udnævnelse sættes under afstemning. Hr. Trichet tegner i den grad den politik, som den europæiske økonomi lider under, sådan som vi oplever det hver eneste dag.

2-011

Villiers (PPE-DE). - (EN) Hr. formand, jeg bør afholde mig fra at stemme om udnævnelsen af hr. Trichet, dels fordi jeg, da Det Forenede Kongerige ikke er medlem af euroområdet, plejer at handle forsigtigt, når vi taler om disse indre organisatoriske anliggender i relation til euroen, og dels fordi jeg har blandede følelser med hensyn til udnævnelsen af hr. Trichet. Han er klart en usædvanlig talentfuld, dygtig og intelligent centralbankchef, men ved afslutningen af vores drøftelser i udvalget følte jeg, at han til trods for disse egenskaber faktisk ikke havde noget nyt at sige om euroen. Han havde ikke nogen svar på en del af de reelle økonomiske problemer, som vi ser i euroområdet.

Der er en voksende arbejdsløshed i Tyskland og Frankrig, og deres økonomi har problemer i en sådan grad, at ingen af dem kan overholde reglerne i stabilitetspagten. Det er klart, at der er reelle økonomiske problemer i euroområdet, og jeg har ikke hørt noget fra hr. Trichet, der tyder på, at han vil være i stand til at løse dem.

Det kom ikke som nogen overraskelse for mig, at svenskerne besluttede, at de ikke ville afskaffe deres nationale valuta. De fortsatte økonomiske vanskeligheder i euroområdet er en af mange grunde til, at Det Forenede Kongerige heller ikke bør afskaffe sin nationale valuta. Af disse grunde vil jeg afholde mig fra at stemme om udnævnelsen af hr. Trichet.

2-012

Berès (PSE). - (FR) Hr. formand, jeg skal ikke påberåbe mig at være mere royalistisk end Robert Goebbels og Alain Lipietz. Jeg støtter således hr. Trichets udnævnelse på baggrund af hans faglige kvaliteter. Alle centralbankcheferne i euroområdet anerkender mig bekendt hr. Trichets kvaliteter. Han har alle forudsætninger for at blive en stærk formand for ECB. Han vil ikke se den monetære politik som ufejlbart, men jeg har endnu ikke mødt en eneste centralbankchef, som støttede en anden monetær politik. Fornylelsen af den økonomiske og monetære politik i euroområdet må derfor efter min opfattelse komme fra anden side.

Tillad mig at knytte tre bemærkninger til denne holdning. For det første håber jeg, at hr. Trichet vil være mere åben over for en samordning af de økonomiske politikker. På nuværende tidspunkt er der dog intet, der bekræfter, at det vil være tilfældet. Som en af aktørerne i forbindelse med undertegnelsen af Maastricht-traktaten ved hr. Trichet udmærket, at den hviler på to søjler: den monetære union og den økonomiske union. Den økonomiske union kan ikke fungere, medmindre regeringerne holder sig for øje, at deres finans- og skattepolitik tjener fælles interesser. Det er derfor en centralbankchefs opgave, hvis han ikke til stadighed vil være syndebug, at minde regeringerne om dette ansvar. Vi sikrer ikke euroområdet et reelt vækstpotentiale beroende på investeringer i forskning, udvikling og uddannelse, hvis vi blot siger til regeringerne, at de kan undlade at samordne de økonomiske politikker og lade det blive ved en monetær politik, og hvis vi blot opfordrer dem til at gennemføre strukturelle reformer.

For det andet er der, for at genskabe tilliden, behov for samordning af de økonomiske politikker. Det er ikke tilstrækkeligt med en centralbank, som nøje håndhæver nogle kriterier.

Endelig for det tredje benytter jeg lejligheden til i forbindelse med denne forhandling at give udtryk for min forundring og bekymring over den holdning, Den Europæiske Centralbank i går fremførte. Den Europæiske Centralbank ønsker, at der i forfatningsudkastet blandt målsætningerne indføres ikke-inflationsskabende vækst og prisstabilitet. Den balance, der blev fundet i konventet ved affattelsen af artikel 3, er efter min opfattelse fuldt tilfredsstillende, og det vil være betænkeligt at følge Den Europæiske Centralbanks ønsker på dette punkt.

2-013

Pex (PPE-DE). - (NL) Hr. formand, en høring med Centralbankens formand eller et af dens direktionsmedlemmer lader altid meget tilbage at ønske, fordi denne person nu engang på grund af sin stilling må være forsigtig, når han optræder offentligt. Jeg nød for øvrigt hans ekspertise. Af besvarelsen af spørgeskemaet, der var udarbejdet af Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål, konkluderede jeg, at hr. Trichet ligner en klon af Duisenberg. Hvis denne sammenligning også vedbliver at gælde på lang sigt, synes jeg, det er fortræffeligt. Forskellen mellem disse to var brugen af sprog.

Psykologi er nemlig vigtig i forbindelse med monetær politik. Duisenberg talte aldrig nederlandsk, fordi engelsk er ECB's arbejdssprog, og under høringen talte hr. Trichet efter min mening for meget fransk. Jeg håber ikke, at dette betyder, at han også funktionelt bliver ved at være lidt fransk, for det ville være ønskeligt, at han klart forsvare euroen i Paris. Euroen eksisterer kun, hvis befolkningen har tillid til deres valuta. Det er derfor nødvendigt strengt at håndhæve reglerne for vækst- og stabilitetspagten. Det glæder mig meget, at Trichet også er af den opfattelse, og at han fortsætter Duisenbergs politik. Det er af største betydning, at stabilitetspagtens regler overholdes uden politisk spil omkring den og uden fortolkning af reglerne for at fremme egne interesser. De, som går ind for en fleksibel holdning til reglerne for at fremme vækst - jeg tænker her f.eks. på premierminister Raffarin - nægter eller forstår ikke, eller endnu værre, vil ikke forstå, at de procentdele, som nævnes i pagten, allerede har en strukturel komponent, som fungerer inden for alle konjunktorens bevægelser. Jeg forventer af hr. Trichet, at han også i fremtiden vil følge denne kurs og er konsekvent, hvad angår gennemførelsen af reglerne, og også klart udtaler sig herom, også i Paris. Jeg forventer, at Kommissionen gør det samme og om nødvendigt pålægger medlemsstater, som ikke overholder reglerne, sanktioner. En streng politik fremmer Den Monetære Unions troværdighed og tilliden til vores euro. Grundlaget for, at penge fungerer, er ifølge den klassiske økonomi *die Massengewohnheit der Annahme* (massernes vane med at acceptere). Viljen til at bruge euroen i EU skal hver dag bekræftes og øges.

2-014

Santos (PSE). - (PT) Hr. formand, at erstatte hr. Duisenberg bliver ikke nogen let opgave, dels fordi den nuværende formand med succes har ledet Den Europæiske Centralbank i den fælles valutas opbygningsfase, men især fordi kravet om en pengepolitik, der bedre fremmer økonomisk vækst, trænger sig mere og mere på.

I sine svar til Parlamentets udvalg fremhævede hr. Trichet bl.a. som grundlæggende princip den realisme og pragmatisme, der er nødvendig i et økonomisk og finansielt miljø, der er i konstant udvikling. Det er netop den realisme og pragmatisme, som forventes af den nye formand. EU's borgere kræver mere økonomisk vækst og mere beskæftigelse. De fleste af de politikere, der repræsenterer dem, kræver større budgetfleksibilitet og pengepolitisk forståelse på baggrund af den økonomiske krise, som Europa er ude i. Ikke at lytte eller tage hensyn til disse ønsker, for slet ikke at tale om ikke at foretage sig noget, vil uundgåeligt få den omkostning, at mistilliden til den fælles valuta vokser, og at borgernes tilslutning til Den Økonomiske og Monetære Union dermed svækkes.

Resultatet af den svenske folkeafstemning og de seneste meningsmålinger om nordmændenes interesse for optagelse i EU er en alvorlig advarsel. Man kan ikke blive ved med at ignorere, at borgerne efterhånden mener, at euroen er for dyr for Europa. Den stabilitets- og vækstpagt, som Kommissionen vogter over, og som Den Europæiske Centralbank stædigt forsvare, er udtryk for et smukt og væsentligt ideal, men den er mangelfuldt udarbejdet, for den kan ikke tackle krisesituationer som den nuværende.

Vigtigere end underskuddets størrelse er det at opstille de overordnede retningslinjer for de offentlige udgifter, men det princip indgår ikke i pagten. Én ting er at øge underskuddet for at sænke skatterne, hvilket isoleret set ikke har nogen synderlig effekt og altid medfører ulighed, noget ganske andet er at acceptere underskuddet som følge af en investeringspolitik, der virkelig sætter ny gang i økonomien. Det er rigtigt, at de keynesianske fordele ved øgede offentlige udgifter forsvinder fra et vist niveau, men det er også rigtigt, at de mange initiativer, der skal skabe økonomisk vækst, og som er en absolut forudsætning for opsvinget, aldrig vil kunne gennemføres uden øgede offentlige udgifter.

Det er i øvrigt ejendommeligt, at man i dag taler så meget om initiativer, der skal skabe økonomisk vækst, når de reformer og målsætninger, der med dette formål blev opstillet i Lissabon-strategien, endnu langtfra er gennemført. ECB anmodes derfor om at udvise den realisme og pragmatisme, som dens kommende formand mener er nødvendig for, at et økonomisk system, som hviler på den fælles valuta og den fælles økonomiske politik, ikke skal risikere at bryde sammen. Det er jo det, der er hr. Trichets ansvar. Held og lykke!

2-015

Radwan (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, også på vegne af CSU vil jeg gerne udtrykke støtte til hr. Trichet. Det er på den ene side begrundet i hans faglige kompetence og på den anden side i hans person, for han vil fortsætte hr. Duisenbergs tradition, og i modsætning til min kære kollega, fru Villiers, som jo har kritiseret, at der ikke er kommet særligt meget nyt fra hans side, er det netop det punkt, hvor vi forventer, at han arbejder for kontinuitet i spidsen af ECB.

Det gælder især for ECB's kerneopgaver - lav inflation, indsats for ECB's uafhængighed og kamp for overholdelse af stabilitetspagten. Her håber jeg især, at han som franskmænd også diskuterer kritisk med sit hjemland, og jeg håber bl.a. også for de to kommissærer, som er gæster her i plenarforsamlingen i dag, hr. Solbes og hr. Bolkestein, at de kæmper for overholdelsen af stabilitetspagten. Sverige var et eksempel på, hvordan en forfejlet budgetpolitik i medlemsstaterne kan påvirke votummet. Det, der mishager mig meget ved denne diskussion, er, at ECB igen og igen bliver kritiseret. ECB får ansvaret for, at Lissabon-målene nås. Hovedansvaret for, at Lissabon-målene nås, har ECB ikke, det har Kommissionen heller ikke. De kan begge bidrage hertil, men det er først og fremmest medlemsstaterne, der har ansvaret, og her har man spildt utroligt meget tid på at lave de pågældende lektier. Jeg beder dem, der regelmæssigt kritiserer og drager ECB til ansvar her, om at kritisere fejltagelserne i medlemsstaterne med samme eller endnu større intensitet. Jeg tror, at vi ville være langt bedre hjulpet med det.

(Bifald)

2-016

Katiforis (PSE). - (EL) Hr. formand, udnævnelsen af den nye formand for Den Europæiske Centralbank og Europa-Parlamentets udtalelse om udnævnelsen er en handling, hvor de europæiske befolkninger udøver deres suverænitet, og den bør gribes an med den behørigt seriøsitet. Man kunne ønske sig, at det en dag var Parlamentet, der alene foretog udnævnelsen, så ville den få større vægt og gyldighed.

Det bekræftende forslag fra Økonomiudvalget er i dag blevet forelagt plenarforsamlingen, og der hersker ingen tvivl om kandidatens professionelle kvalifikationer. Tværtimod giver hans imponerende karriere indtil i dag fuld garanti for hans personlige kvalifikationer. Det samme kan man desværre ikke sige om den økonomiske tankegang, som den kommende formand for Den Europæiske Centralbank forsvarede i Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål. Jeg har selv i dag svært ved at forstå, hvordan en økonom med hr. Trichets umådelige erfaring kan hævde, at øgede offentlige udgifter kan skade det økonomiske opsving i en tid med vedvarende økonomisk stagnation.

Han tyede også til forskellige teoretiske spidsfindigheder, selv om det har været velkendt mindst siden 1910, at det klassiske middel mod økonomisk afmatning og arbejdsløshed er offentlige arbejder. Selv hr. Trichet, tror jeg, vil give mig ret i, at den økonomiske motor ikke kan komme i gang igen uden investeringer, ligesom jeg tror, at han må konstatere, at de private investeringer går for langsomt, og at det er nødvendigt at sætte gang i dem med offentlige investeringer, sådan som hr. Chirac og hr. Schröder langt om længe har indset.

Men selv om den kendsgerning, at han holder fast i denne tankegang, havde været nok til at stemme imod hr. Trichet i sidste uge, er jeg meget bange for, at det ikke længere er grund nok, da der i mellemtiden er sket det chokerende, at den svenske befolkning har sagt nej til euroen. Det tvinger os alle til at samle os om symbolerne på den fælles valutas stabilitet, og derfor ser jeg det som min pligt - og jeg tror, jeg taler på vegne af i hvert fald mine ligesindede græske kolleger - at støtte og stemme for hr. Trichet.

Jeg håber dog, at omstændighederne vil tvinge ham til at ændre mentalitet og holdning, for centralbankcheferne kan i deres stilling ikke sige som hr. Lipietz: "*après moi le déluge*" (efter mig syndfloden), og heller ikke "*avant moi le déluge, pendant moi le déluge, et après moi Dieu nous sauve*" (før mig syndfloden, i min regeringstid syndfloden og efter mig, Gud hjælpe os).

2-017

Magri, Rådet. - (IT) Hr. formand, jeg vil takke medlemmerne for deres omhyggelige og myndige indlæg om dette spørgsmål.

Vi er stolte, bærede, privilegerede og klar over, hvor heldige vi er, fordi vi er med ved overgangen til et udvidet EU, og i dag overværer vi et øjeblik, der uden tvivl er vigtigt for Europas styrke og stabilitet.

Samtidig med at jeg gentager Rådets støtte til hr. Trichets kandidatur, vil jeg forsikre Parlamentet om, at jeg vil viderebringe alle de holdninger, som De har givet udtryk for i dag, både positive og negative, til mine kolleger i Rådet. Tillad mig at slutte med et opmuntrende ord: Jeg vil citere Seneca, som i *Om forsynet* sagde, at de farligste forehavender heldigvis oftest overlades til de tapreste soldater. Jeg er overbevist om, at det også vil gælde i dette tilfælde.

2-018

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 11.30.

2-019

Computer-implementerede opfinders patenterbarhed

2-020

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A5-0238/2003) af McCarthy for Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om computer-implementerede opfinders patenterbarhed (KOM(2002) 92 - C5-0082/2002 - 2002/0047(COD)).

2-021

Bolkestein, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg vil gerne på Kommissionens vegne begynde med at takke fru McCarthy, ordføreren for denne komplicerede og tekniske, men yderst vigtige sag, for hendes udmærkede arbejde med denne betænkning. Jeg vil også gerne takke ordførerne for Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse, Medier og Sport og Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi, der også har ydet et væsentligt bidrag til Parlamentets arbejde med denne sag.

Computere bliver mere og mere udbredte i vores dagligliv, og rent bortset fra den kasse, der befinder sig i næsten alle vores kontorer og en hel del af vores soveværelser, bliver mikrochips nu almindelige i hverdagens indretninger såsom elektriske barbermaskiner, biler og mikroovne. Spørgsmålet om, hvordan vi skal definere patenterbarheden af computerimplementerede opfindelser, bliver således vigtigere og vigtigere, særlig eftersom sådanne opfindelser formodes at dække 15 % af de nye patentansøgninger. Faktisk bliver den mulige patenterbarhed af computerimplementerede opfindelser allerede accepteret i Den Europæiske Patentmyndigheds nuværende praksis. Direktivforslaget sigter ikke mod at afskaffe denne praksis eller at udstrække den til at dække patenteringen af rene computerprogrammer, som mange modstandere af direktivet har påstået. Direktivet har ikke til formål at dække patenteringen af rene computerprogrammer. Faktisk har mange - fejlagtigt - påstået, at direktivet for første gang indfører idéen om patenterbarhed for softwareopfindelser i EU's patentpraksis. Det er ikke tilfældet.

Jeg er derfor så meget mere glad for, at ordføreren har været i stand til at styre uden om disse fejlslutninger og fremlægge en yderst konstruktiv betænkning, der har til formål at bygge på det mål, Kommissionen har formuleret i sit oprindelige forslag, nemlig at klarlægge omfanget af patenterbarheden af opfindelser, der inkorporerer software, og harmonisere de forslag, der søger harmonisering og klarhed i hele EU, på basis af eksisterende praksis. Men intet vil blive patenterbart, som ikke allerede er det.

Det er i denne ånd, at Kommissionen glæder sig over de ændringsforslag til teksten, som er stillet i fru McCarthys betænkning, som et yderligere skridt på vejen til at tydeliggøre dette mål.

Modstandere af direktivet har startet en yderst højroret og undertiden ligefrem personlig kampagne baseret på halve sandheder og fejlslutninger, der spiller på legitim bekymring for konkurrenceevnen, særlig for mindre virksomheder. Men det forholder sig faktisk sådan, at dette forslag ikke indfører softwarepatenter og derfor ikke vil få de skrækkelige virkninger, som dommedagsprofeterne vil have Dem til at tro. Det er en klog og forsigtig foranstaltning, som vil tydeliggøre og om noget stramme de allerede eksisterende regler.

Jeg er opmærksom på, at der er blevet stillet et stort antal ændringsforslag til McCarthy-betænkningen, hvoraf mange har til formål at genindføre idéer og temaer, der allerede er overvejet og afvist af udvalget under udarbejdelsen af denne betænkning. Der er nogle interessante punkter, men alt i alt er jeg bange for, at de fleste af disse ændringsforslag vil være uacceptable for Kommissionen.

Jeg er meget bekymret over situationen, for mange af disse ændringsforslag er af afgørende betydning. Der er en yderst reel udsigt til, at forslaget vil falde, hvis Parlamentet vælger at acceptere dem. Hvis det skulle ske, frygter jeg to mulige konsekvenser, hvoraf jeg ikke tror, nogen har været forudset af parlamentsmedlemmerne, og som ikke vil fremme de mål, der synes at ligge bag et antal af de nye ændringsforslag.

For det første vil Den Europæiske Patentmyndighed og de forskellige nationale patentkontorer - da der ikke findes nogen harmonisering på fællesskabsplan - frit kunne fortsætte deres nuværende praksis med at udstede patenter for softwareimplementerede opfindelser, hvilket kan sløre om ikke overskride grænsen for, hvad der er acceptabelt, ved at underminere udelukkelsen fra patenterbarhed af software som sådan under artikel 52 i den europæiske patentkonvention. Resultatet vil blive ikke blot fortsat juridisk usikkerhed og forskelligartethed for opfindere, men også et tilbageslag fra den holdning, der blev vedtaget af næsten alle her i salen og frem for alt af selve Kommissionen, nemlig at vi bør opretholde udelukkelsen af ren software fra patenterbarhed. Det ønsker vi ikke. Forslaget afviser dette.

For det andet vil medlemsstaterne, da der ikke findes nogen harmonisering på fællesskabsplan, højst sandsynligt forfølge harmonisering på europæisk niveau i stedet, hvis der ikke sker en harmonisering på fællesskabsniveau.

Lad mig forklare, hvad jeg mener med den bemærkning. I modsætning til mange andre områder er patentområdet usædvanligt ved som et resultat af eksistensen af den europæiske patentkonvention og oprettelsen af Den Europæiske Patentmyndighed allerede at have et overnationalt patentsystem på plads, der dækker hele EU og faktisk rækker endnu videre. Systemet kan drives uafhængigt af Fællesskabets lovgivningsproces.

Hvis vi ikke får held med vores bestræbelser på at nå harmonisering af patentlovgivningen for computerimplementerede opfindelser i EU, kan vi let risikere at blive udsat for genforhandling af den europæiske patentkonvention. Processen med at genforhandle den europæiske patentkonvention kræver ikke noget bidrag fra Parlamentet.

Situationen er klar. Der findes et enkelt mål, men man kan vælge forskellige midler. Enten går vi videre under anvendelse af fællesskabsmetoden, eller også læner vi os tilbage og ser, hvordan medlemsstaterne går frem ved hjælp af en traktat mellem regeringer. Det er klart, at det vil give de europæiske borgere større indflydelse på patentlovgivningen, et område, der er så afgørende vigtigt for vores økonomi, hvis man via Europa-Parlamentet kan give Europas borgere en større indflydelse på patentlovgivningen.

FORSÆDE: Gérard ONESTA*Næstformand*

Formanden. - Tak, hr. kommissær. Jeg ved, Europa-Parlamentets medlemmer har lyttet opmærksomt og ikke mindst har noteret sig Deres afsluttende bemærkning.

2-023

McCarthy (PSE), ordfører. - (EN) Hr. formand, det forslag fra Kommissionen om patenterbarhed af computerimplementerede opfindelser, der er blevet forelagt for Parlamentet, er ikke noget nyt, som nogle modstandere af dette direktiv har antydnet. Ej heller argumenterer det for patentering af software eller for at udstrække patenterbarheden og rækkevidden af beskyttelsen på dette område.

Sagen er, at der er blevet udstedt ca. 30.000 patenter vedrørende computerimplementerede opfindelser af Den Europæiske Patentmyndighed og de nationale patentkontorer. Computerimplementerede opfindelser findes, som kommissæren har sagt, i hverdagens apparater til husholdningen, fra sikkerhedsapparater som airbags i biler til mobiltelefoner, vaskemaskiner og en endeløs række af andre indretninger, hvis relevans går langt ud over den traditionelle computerindustri og lige til hjertet af vores fremstillingssektor. Lad os gøre os det klart, at uden dette direktiv vil patenterne fortsat blive udstedt. Af over 100.000 ansøgninger modtaget hos Den Europæiske Patentmyndighed i 2001 drejede 16.000 sig om opfindelser inden for computerimplementerede teknologier.

I USA og i stigende grad i Japan er der desværre blevet udstedt patenter for noget, som essentielt er ren software. Et EU-direktiv kunne ved at sætte grænser for patenterbarheden på dette område standse udviklingen i Europa i retning af en liberal tendens som i USA til at patentere software i sig selv og også at patentere rene forretningsmetoder.

Et ofte citeret eksempel på et sådant dårligt patent er Amazons "ét klik"-handelsmetode. Det er klart, at denne teknologi ikke er ny eller enestående, og at patentere software og forretningsmetoder som denne er ikke godt for fornyelse og konkurrenceevne. Det er uheldigt, at Den Europæiske Patentmyndighed har udstedt patent i denne sag. Det er et eksempel på dårlig praksis hos Den Europæiske Patentmyndighed.

Uden tvivl er computerimplementerede opfindelser - ægte opfindelser, som i nogle tilfælde er resultatet af 10-15 års investeringer i forskning og udvikling - vigtige for Europas økonomi. På et tidspunkt, hvor mange af vores traditionelle industrier flytter til Kina eller Fjernøsten, har vi behov for nye opfindelser og ny opfindsomhed for at tjene til dagen og vejen.

Jeg har set breve fra små virksomheder i hele Europa, der støtter dette direktiv. En lille belgisk virksomhed med 12 ansatte har skrevet til mig og sagt, at den har brug for patenter for at få udbytte af sine investeringer, for at udvide sin forretning og sikre, at andre respekterer dens teknologi. Det er vigtigt for mange europæiske virksomheder at få deres forretninger til at vokse via udbytte, der sikres via patenter og licenser. Det gælder også en virksomhed med 10 ansatte i det sydvestlige England, der ligger på en økonomisk sort plet med høj arbejdsløshed. Denne virksomhed gav en multinational virksomhed fra USA licens til at bruge sine computerimplementerede stemmegenkendelsespatenter, hvilket viser, at der i en verden behersket af globale patenter kan findes eksempler på, at David møder Goliat. Uden patentbeskyttelse kunne den lille virksomhed være havnet i en vanvittig situation, hvor dens arbejde med forskning og udvikling ville have været til fri afbenyttelse for et multinationalt selskab, som med sit hold af patentsagførere ville have fået patent på dette område. Følgelig ville den europæiske virksomhed ikke have høstet frugterne, og der kunne faktisk være sket en krænkelse af et patent, som ejedes af et multinationalt selskab.

Jeg har i min betænkning stillet ændringsforslag for at understrege min modstand mod patentering af software som sådan. Vi ønsker i særdeleshed at udelukke computermetoder, algoritmer og matematiske modeller fra patenterbarhed, som det er formuleret i den nye artikel 4. Jeg har forsøgt at fremlægge en afbalanceret lovgivning, der tager hensyn til behovene hos alle sektorer i denne industri, ikke bare til en højtråbende sektor, som er imod dette direktiv.

Jeg vil være den første til at være enig i, at vi behøver mere debat om og afpudsning af det stillede lovforslag. Jeg anmoder derfor Kommissionen om at se på det afgørende punkt i denne debat. Hvordan får vi en god patentlovgivning, som belønner vores mest nytænkende virksomheder for deres investeringer i forskning og udvikling, samtidig med at vi ikke tillader selskaber at benytte patenter til at misbruge en dominerende stilling, fastfryse teknologien og kvæle fornyelser og konkurrence? Jeg anmoder derfor kommissæren om at se på de ændringsforslag, der er stillet i plenarforsamlingen i dag. De siger meget klart, at vi må begrænse patenterbarheden til virkelige opfindelser i artikel 2 og 4. Vi må sikre interoperabilitet for at sætte computerprogrammører i stand til at udføre *reverse engineering* og decompile programmer til eksperimentelle formål uden at risikere lovovertrædelser eller sagsanlæg. Det er af afgørende betydning, at vi tager fat på den opfattelse, at patenter kun vedrører store virksomheder. Små virksomheder kan vinde ved patentbeskyttelse og gør det. Men for at have en rimelig chance i et så konkurrencepræget miljø må de have adgang til patenter, de kan betale, og støtte til deres retsudgifter for at beskytte og håndhæve disse patenter.

Andre ændringsforslag har til formål at sikre, at udstedelse af patent ikke giver monopol eller mulighed for at misbruge en dominerende stilling. Vi ønsker også at beskytte *open source*-gruppen, som yder et afgørende bidrag til konkurrenceevnen, når det gælder softwareudvikling.

Derfor anmoder jeg kommissæren om alvorligt at overveje ændringsforslagene og at anerkende dem i den ånd, hvori de er stillet, som et ægte forsøg på at sikre, at Europa udvikler en god patentlovgivning med hensyn til computerimplementerede opfindelser. Det betyder ikke, at man automatisk blåstempler dårlig praksis i Europa, men at man udvikler god praksis i fremtiden, gode love, gode patentbehandlere og en hurtig død for ansøgninger, der helt klart ikke er opfindelser. Vi vil også sikre, at de multinationale ikke kommer til at dominere på EU's markeder. Vi må have patenter for at beskytte vores egne virksomheder og investeringer, så de kan blive effektive deltagere på globalt plan, på dette marked for udvikling af software, der ændrer sig så hastigt og udvikler sig så hurtigt.

2-024

Plooij-van Gorsel (ELDR), ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi. - (NL) Hr. formand, hr. kommissær, kære kolleger. Jeg vil først lige bemærke, at jeg i de ni år, jeg har arbejdet i Parlamentet, aldrig tidligere har været udsat for en så aggressiv, så hyppig, så uhøflig og så ukyndig lobbyvirksomhed. Der må stå temmelig meget på spil, selv om jeg godt kan forstå, at mennesker er bekymrede.

Dette forslags målsætning er harmonisering af den europæiske lovgivning. I øjeblikket er der lovmæssig usikkerhed om, hvad der er patenterbart på softwareområdet, og hvad der ikke er det. Dette skyldes, at reglerne i den europæiske patentkonvention fortolkes forskelligt i medlemsstaterne og ikke kontrolleres. Denne lovmæssige usikkerhed har uheldige følger for det indre markeds funktion. Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi har derfor en positiv holdning til dette forslags målsætning, nemlig anerkendelse af patenterbarhed af computerimplementerede opfindelser og en mere gennemsigtig lovgivning. Det er en illusion at tro, at der indtil nu ikke er udstedt patenter på software i Europa. Den Europæiske Patentmyndighed har allerede udstedt over 30.000 patenter. Ifølge forslaget til direktiv vil det ikke være muligt at udstede patenter på computerprogrammer som sådan, og Den Europæiske Patentmyndigheds nuværende praksis vil således blive indskrænket. Generelt vil intet blive patenterbart, som ikke var det før. Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi synes, at direktivet skal begrænses nøje til utvetydige tilfælde. Kravet om opfinderhøjde er væsentligt. Denne er karakteristisk for en opfindelse, i modsætning til en idé. Vi vil undgå, at der, i modsætning til i USA, udstedes såkaldte trivielle patenter, f.eks. på forretningskoncepter. Muligheden for at forbinde udstyr, således at det bliver interoperabelt, er en måde, hvorpå man kan sikre åbne net og forhindre misbrug af en dominerende stilling. Jeg anmoder Dem derfor om at støtte den holdning, som Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi har indtaget, artikel 6A i betænkningen, og selvfølgelig også vores andre ændringsforslag.

Til sidst beder jeg om Deres støtte til indførelsen af en henstandsperiode. Hermed forhindres det, at en opfinder mister retten til sin opfindelse, når han kort før patentansøgningen bekendtgør den for at teste, om der er interesse for den på markedet.

2-025

Rocard (PSE), ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse, Medier og Sport. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, dette direktiv og denne forhandling er kendetegnet ved betydelig kompleksitet, både i juridisk og edb-teknisk forstand. Udfordringerne rækker imidlertid videre. Økonomisk drejer det sig om et tocifret milliardbeløb i dollars. Filosofisk drejer det sig om den status, vi tillægger menneskelig viden. I 6.000 år er menneskelig viden udviklet ved kopiering. Den nødvendige forudsætning herfor var, at videnprodukter, musik, matematik mv., var tilgængelige, frit og uden beregning. Ophavsretten sikrer, at ophavsmanden honoreres, uden at der stilles spørgsmålstegn ved førnævnte principper. Når mennesker udnytter materiale eller naturkræfter, ændres omkostningerne, og der kræves langt højere honorering. Denne honorering sikres ved patenter, som forbyder brugen af en given opfindelse uden honorering. Software er reelt blot en samling matematiske formler, og ved udvikling af nyt software anvendes ofte hundredvis af eksisterende programmer. Forbyder man eller stækker man denne knopskydning, skader man udbredelsen af viden. Menneskelig viden vil imidlertid fremover i stigende grad antage form af software.

Patentkonventionen af 1972 forbyder patentering af software, men industriens behov har medført en række patenter af denne art, idet man har udnyttet de upræcise definitioner. Gældende ret for disse patenter, og det drejer sig om tusindvis, er uklar, hvilket udgør en ganske betydelig risiko for millioner af ophavsmænd, det være sig fysiske personer eller små virksomheder. Det er på sin plads at bringe denne situation til ophør. Vi har brug for et direktiv, og Kommissionens forslag udgør et godt arbejdsgrundlag, som De også har påpeget i dag. De ønsker og tilkendegiver i forslaget, at det ikke drejer sig om at udvide patenterbarhedsbegrebet. Det har De også gentaget i flere artikler af nyere dato.

Hr. kommissær, vi tilslutter os således Deres begrundelse, men, som det fremgår af debatten, er vi mange i Europa-Parlamentet, herunder min gruppe, som mener, at De ikke har taget den fulde konsekvens af Deres eget ræsonnement. De afslutter Deres seneste artikel med et bemærkelsesværdigt udsagn, jeg fuldt ud bifalder, nemlig at brugere af eksisterende *open source*-programmer fortsat frit skal kunne bruge disse, uanset at der fremover måtte blive udtaget patenter på dette område. Bravo, det er lige, hvad vi ønsker. Men Deres direktiv giver ikke sikkerhed herfor.

Vi har derfor udarbejdet ændringsforslag, som præciserer, hvordan der skelnes mellem en opfindelse og et rent åndsværk. Henvisning til materiale og til naturkræfterne er ikke alment accepteret, det er her, meningene brydes. En sådan henvisning er imidlertid vores eneste mulighed, hvis vi, som også De ønsker, skal kunne sikre, at virksomheder, som er stærke nok til at administrere og beskytte en betydelig patentportefølje, ikke ubegrænset kan bemægtige sig viden.

Hr. kommissær, da jeg læste Deres ord, glædede jeg mig over, at De syntes at være enig med os og formodentlig ville være os taknemmelig for at have præciseret Deres tekst.

2-026

Wuermeling (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, fru McCarthy, kære kolleger, først vil jeg gerne sige mange tak for det fremragende arbejde, som De har udført her som ordfører. De skulle overvinde to store vanskeligheder, som ikke mange ordførere ser sig udsat for. Det er en meget kompleks samling af juridiske spørgsmål på den ene side og komplicerede tekniske spørgsmål på den anden side. Desuden skulle De diskutere med en til dels meget aggressiv, men også en til dels meget irrationel lobby, som De dog stadig er i dialog med, selv om det helt sikkert har været svært for Dem af og til - ligesom for den ene eller den anden af os.

Nej, mine damer og herrer, kære kolleger, vi ønsker ikke nogen generel patentering af software. Vi ønsker ikke at styrke softwaregiganters markedsmagt og monopoler. Nej, vi ønsker ikke at true små og mellemstore softwarevirksomheder i deres forretningsgrundlag. Og vi ønsker heller ikke at skade den vellykkede *open source*-gruppe og Linux-teknikken på nogen måde. Hvad ønsker vi? Vi ønsker at skabe mulighed for en fornuftig afgrænsning mellem computerstyrede tekniske opfindelser på den ene side - de skal naturligvis være patenterbare - og ren software til simpel databehandling på den anden side, som ikke kan patenteres.

Det er rigtigt, at der tidligere blev patenteret for meget og også for overfladisk fra Den Europæiske Patentmyndigheds side, og Arlene McCarthy nævnte det seneste eksempel med Amazons patent på *one-click-shopping* her. Men det er kun lovgiverne, der kan sætte en stopper for denne skadelige tendens. Det giver overhovedet ikke nogen mening at være imod et sådant direktiv, fordi denne praksis så simpelthen bare fortsætter. Derfor forstår jeg overhovedet ikke, hvorfor man kan være imod enhver form for direktiv på dette område, især ikke fra *open source*-gruppens side, for det ville bare føre til, at den nuværende praksis fortsætter, og den betragtes jo netop særligt kritisk dér.

På den anden side gælder der imidlertid også følgende: En opfindelse i klassisk forstand fortjener at blive beskyttet af lovgivningen. Opfinderen har investeret penge i sin opfindelse, han har investeret tid, og det kan naturligvis ikke være rigtigt, at staten ser til, når andre udnytter disse idéer for sig selv økonomisk. På dette område skal der også være en diskussion om EU's konkurrenceevne. For hvis vi kan gå så vidt i vores direktiv, at praktisk talt ethvert softwareelement fører til, at en opfindelse ikke længere kan patenteres, vil vi sakke fuldstændig agterud i den globale kamp om innovationer. Det bør vi absolut være bevidste om.

Forslaget fra Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked forbedrer direktivet på afgørende punkter. Det begrænser mere effektivt end det oprindelige forslag fra Kommissionen den tendens til alt for omfattende patentering, som vi også har kritiseret. Med den nye artikel 4a med de negative eksempler skabes der en vandtæt beskyttelse mod patentering af software, fordi vi siger klart, at ren software ikke kan patenteres, forretningsmetoder ikke kan patenteres, algoritmer og databehandling heller ikke kan patenteres.

Kære kolleger, vi har brug for en innovationsvenlig europæisk patentret med klare og fornuftige regler og med en vandtæt afgrænsning over for ren software. Det lykkes med dette direktiv.

2-027

Medina Ortega (PSE). - (ES) Hr. formand, Den Socialdemokratiske Gruppe mener ikke, at de ændringsforslag, der er vedtaget i Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked, genspejler den aktuelle situation for computerimplementerede opfinders patenterbarhed.

Vi må tage udgangspunkt i, at dette ikke er et direktivforslag om patentering af software. Retsgrundlaget for software er som nævnt af ordføreren for Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse, Medier og Sport, hr. Rocard, allerede reguleret af et fællesskabsdirektiv. Det drejer sig om området for intellektuel frembringelse, som er omfattet af nogle regler, der er meget forskellige fra dem, der gælder for industriel beskyttelse. Som påpeget af hr. Rocard drejer industriel beskyttelse sig om industriel anvendelse, som der allerede findes veletablerede regler for.

Det, der er sket her, er, at der har været en meget farlig udvikling i den nordamerikanske retspraksis, som har gjort det muligt at patentere rent intellektuelle frembringelser, der ikke som sådan anvendes industrielt. Forsøget på at etablere et softwaremonopol ved hjælp af patenter har vakt berettiget harme blandt alle dem, der i dag anvender det åbne net i Europa, og som ville se deres handlemuligheder begrænset. Det ville forsinke Europas intentioner om at skabe et informationssamfund, som det hedder i Lissabon-erklæringen.

Den Socialdemokratiske Gruppe synes derfor, at forslaget til direktiv skal ændres betydeligt, og at der skal fastsættes nogle meget klare begrænsninger, så det industrielle patents natur ikke bliver forvansket.

Vi må ikke komme i samme situation som i USA, hvor der for øjeblikket er nogle firmaer, der i praksis kan forhindre ethvert arbejde med softwareprogrammer. Som påpeget af hr. Bolkestein er det korrekt, at Den Europæiske Patentmyndighed til dels har ladet sig rive med af denne farlige udvikling, sådan som det også er sket med den japanske retspraksis. Netop derfor er der behov for et fællesskabsdirektiv.

Vi synes, at intellektuel beskyttelse på computerområdet skal fastholdes, og at der er behov for et fællesskabsdirektiv, som kun regulerer industrielle anvendelser og ikke software, og som sikrer, at reglerne bliver så klare, at vi ikke også kommer på afveje, og så Den Europæiske Patentmyndigheds retspraksis ikke trækker EU's medlemsstater med sig på vejen mod computerimplementerede opfinders patenterbarhed.

2-028

Manders (ELDR). - (NL) Hr. formand, hr. kommissær, kære kolleger, det er et vanskeligt emne, vi taler om. Der er stor forskel mellem ophavsret og patentret. At denne forskel er vanskelig at definere, fremgår af al den lobbyvirksomhed, vi har været udsat for. Jeg takker derfor fru McCarthy, som det trods alt er lykkedes at fastlægge en tydelig kurs. Især i hendes briefing af aggressive lobbyister, som efter min mening har fortolket dette forkert og netop vil opnå det modsatte af, hvad dette direktiv sigter mod. Det er beklageligt.

Formålet med dette direktiv er, i hvert fald efter min opfattelse, at skabe retssikkerhed. Hr. Medina Ortega og mange andre kolleger har nævnt eksempler på det. Den Europæiske Patentmyndighed i München anvender i øjeblikket den amerikanske metode og er allerede i gang med at patentere software som sådan. Efter min mening er det nødvendigt at bringe dette til ophør med dette direktiv, hvis det vedtages. Det tror jeg også, at de lobbyister, som ønsker, at dette direktiv bliver nedstemt, sigter mod. Jeg synes derfor, det er mærkværdigt, at de opfordrer til, at dette direktiv fuldstændigt forkastes. Dermed muliggøres det jo, at de amerikanske metoder, som nogle kolleger henviser til, fortsætter, og Patentkontoret kan fortsætte med at patentere i tusindvis af softwaremetoder. Det ville efter min mening være uheldigt.

Vi har stillet en række ændringsforslag. Et stort antal af disse har Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked vedtaget under behandlingen af McCarthy-betænkningen. En stor del af dem vedrører beskyttelsen af de små og mellemstore virksomheder, mens andre sigter mod bedre definitioner. Jeg synes derfor, at betænkningen allerede er temmelig afbalanceret. Alligevel kunne jeg godt tænke mig, at en række forbedringer gennemføres. Jeg tænker i den forbindelse bl.a. på henstandsperioden, som Elly Plooij nævnte. Jeg tror, det ville være godt at fastlægge dette i direktivet. Jeg vil endda opfordre Kommissionen til at gå længere og optage en henstandsperiode i alle kommende direktiver om intellektuel ejendomsret. Det forekommer mig at være udmærket, at især de ikke så magtfulde opfindere kan råde over en sådan periode for at se, om der er interesse for deres produkter på markedet.

Endvidere har jeg stillet et ændringsforslag om nye computerimplementerede opfindelser, som - det vil jeg kraftigt understrege - ikke i sig selv er patenterbare. Dette ændringsforslag sigter mod at fastsætte en begrænset periode for nye opfindelser, hvis man afgrænser dem fra software, som - det vil jeg kraftigt understrege - ikke er patenterbare. Hvorfor? Med en patentansøgning råder man jo, selv om man afgrænser den, og selv om produktet som sådant ikke er patenterbart, over en række retsprocedurer, hvormed man i lang tid kan holde virksomheder fra markedet. Jeg tror, det ville være uheldigt.

Jeg mener også, at en sådan holdning ikke er i strid med forbuddet mod diskriminering i TRIPs-aftalen, for man udelukker hermed ikke en bestemt sektor. Jeg tror, man simpelthen giver et tydeligt signal.

Dernæst vil jeg sige et par ord om interoperabilitet. Interoperabilitet er nødvendig, men vi skal dog klart skelne mellem enkeltstående opfindelser og opfindelser, som er beregnet til at blive anvendt sammen med andre opfindelser. Denne skelnen har vi foreslået i vores ændringsforslag. Jeg opfordrer mine kolleger til i hvert fald at støtte direktivet for at forhindre manglende retssikkerhed i fremtiden.

2-029

Frahm (GUE/NGL). - Hr. formand, hr. kommissær. Jeg vil gerne takke ordføreren for det enorme arbejde. Det lyder jo som om, vi i virkeligheden alle sammen har de samme intentioner. Jeg vil gerne rose Kommissionen og også ordføreren for at understrege, at det er det, der er intentionerne: altså at skabe endnu mere udvikling og endnu mere investering i små og mellemstore virksomheder på dette område.

Det underlige er bare, at de ikke er glade for dette direktiv, når det er det, der er hensigten. Hvorfor jubler alle de små og mellemstore virksomheder ikke og roser direktivudspillet i høringssvarene. Hvorfor kræver de små og mellemstore virksomheder ikke, at vi gennemfører dette direktiv i en fart? Hvorfor kræver hele den innovative lag i softwarebranchen ikke, at vi i en frygtelig fart indfører dette direktiv? Hvorfor gør de nærmest det modsatte?

Det synes jeg i hvert fald bør give anledning til en vis tvivl om, hvorvidt vi rent faktisk gør det, vi siger, vi gør. Det, man siger, man vil med direktivet, er at sikre, at man kan håndhæve sine rettigheder. Men det at kunne håndhæve rettigheder på dette område eller måske at beskytte sig mod, at andre påstår, at man krænker deres rettigheder, er så omkostningsfyldt, at de små og mellemstore virksomheder godt kan se i øjnene, at det ikke er en fremgangsmåde for dem. Retsager af den type koster omkring 1 millioner EUR. Det ligger små og mellemstore virksomheder ikke umiddelbart inde med.

Vi siger, at vi ikke vil udvide de eksisterende bestemmelser. Det, synes jeg, lyder klogt, specielt fordi den europæiske patentkonvention jo understreger, at software ikke kan patenteres. Så lad os holde os til det. Vi står jo ikke retsløse nu. Vi har et retsgrundlag, vi har den europæiske patentkonvention. Og sagen er jo, at Den Europæiske Patentmyndighed har udvidet sit område langsomt, gradvist, og hvis vi nu svarer igen med at legalisere den udvidelse, er vi jo på vej i en forkert retning. Så er vi på vej i en retning, hvor det bliver stadig mere almindeligt at kræve patenter på software, men ikke på rent software. Mit spørgsmål er så, hvor rent skal software være, før det er rent? Det har jeg ikke været i stand til at få et klart svar på. Og det er måske netop sådanne spørgsmål, der bør afklares, før vi laver det endelige på dette område.

Jeg vil meget mane til eftertanke, jeg vil meget anbefale, at man giver tvivlen en chance og lytter til, hvad de små og mellemstore virksomheder i Europa siger på dette område.

2-030

Echerer (Verts/ALE). - (DE) Kære kolleger, jeg forsøger at fatte mig i korthed, at holde mig til tiden og ikke at gentage det, som allerede er blevet sagt. Jeg begynder derfor med følgende erklæring: Jeg støtter fuldt ud det, som ordføreren for Kulturudvalget, hr. Rocard, allerede har sagt. Udformningen af dette direktiv vil blive støttet af mig og min gruppe lige så meget, som vores kollega, fru Frahm, allerede har nævnt.

De ønskede at skabe retssikkerhed, det ønsker vi også. Men Kommissionen bruger stokken over for modstanderne og kritikerne af dette direktiv, jeg hørte næsten en trussel i Deres ord, hr. kommissær Bolkestein! Det er ikke os alle sammen, der taler om softwarepatenterbarhed her, oh nej! Vi taler om computerimplementerede opfindelser på basis af software. De påstår, at modstanderne af dette direktiv - jeg gentager: kritikerne af dette direktiv - har opbygget deres mening i en atmosfære af halve sandheder og forkerte forestillinger. Men vi har forsøgt at undgå den massive lobbyisme og søgt efter neutrale, objektive retseksperter, som oplyser os i denne meget komplekse sag. Men der er f.eks. et helt simpelt spørgsmål, som jeg endnu ikke har hørt noget svar på fra Dem: Hvis det kun er en enkelt lille del i en løsning - og software består af et stort antal løsninger - i en computerimplementeret opfindelse, der er patenteret, så er den patenteret, og jeg kan ikke fortsat bruge den frit. Som hr. Manders sagde, støder vi på barrierer mellem ophavsret og patenterbarhed her. Et vanskeligt problem, og jeg mener, at de forslag, som hovedsageligt er blevet behandlet af Industri- og Kulturudvalget i udtalelsen, er grundlag for vores beslutningstagning. Med "vores" mener jeg de kritiske kolleger her i udvalget, som ønsker at følge det samme tiltag som De, hr. kommissær Bolkestein, men som måske blot tænker det videre og til ende. Muligvis - det har jurister også forklaret mange gange - skaber dette direktiv ikke mere retssikkerhed, muligvis lukker det nogle smuthuller, men åbner så til gengæld nogle nye. Lad os dog være helt ærlige, kære kolleger, vi kender alle sammen virkeligheden på markedet, vi ved, hvordan alle kan bruge instrumentet patent, hvis de ønsker det, deres dominans på markedet, også som våben mod konkurrenterne på markedet. Vi bør overveje meget præcist, hvordan vi virkelig kan beskytte både investering og innovation fornuftigt her.

Vi har et ophavsretsdirektiv fra 1991, måske skulle vi have gennemtænkt det, måske er der punkter her, som man burde efterjustere. Hvis vi var kommet frem til en konklusion på basis af den europæiske patentkonvention her, ville De have fået min fulde støtte. Jeg tror imidlertid, at ændringsforslagene bidrager hertil. Sidst, men ikke mindst er Den Europæiske Patentmyndighed og såkaldte uretmæssige patenter, som måske er blevet givet her eller kan gives i fremtiden, i første omgang signatarstaternes ansvar. At Europa viser ansvarlighed her, skal roses, men det første skridt netop i forbindelse med patentkonventionen havde været tilstrækkeligt, og så havde man kunnet tænke videre.

2-031

Mussa (UEN). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer, informationsteknologi er grundlaget for den fremtidige udvikling af alle lande i verden, og den er baseret på teknologi - hardware - og videnskab - software.

I øjeblikket er alle teknologiske opfindelser beskyttet af deres patenterbarhed, men softwareudvikling giver anledning til ophavsret, som beskytter dens intellektuelle ejendomsret. Lad mig for at gøre det mere klart drage en sammenligning med musikverdenen. En elektronisk computer er et instrument, som bruges til at skabe musik, der ikke er sammensat af noder, men af koder og kommandoer vekslende med rytme og en rækkefølge sammensat af udvikleren, som giver anledning til forskellige aktioner og resultater. Hvad ville der ske med musik, hvis man en dag kunne patentere skalaer, akkorder, triller og alt muligt andet, der gør den klassiske musiks verden så rig og spændende?

Informationsteknologien ville få samme skæbne: Med patenter ville enhver kommando, enhver rækkefølge af koder og algoritmer blive beskyttet, og markedet ville blive omdannet til et spind af begrænsninger. Hvis alle eksisterende patenter skulle godkendes, ville al softwareudvikling blive indskrænket, begrænset og i stigende grad forhindret, fordi alle små og mellemstore virksomheder og programmører ville være tvunget til at købe rettigheder eller licenser og i realiteten ville blive skubbet ud af markedet.

Den intellektuelle ejendomsret til et maleri eller en bog er ikke beskyttet ved, at motivet eller handlingen patenteres, men ved, at det garanteres, at distributionen foregår i henhold love om ophavsret, hvilket opmuntrer andre personer til at fremstille originale værker, der ligner, men ikke er kopier, hvor de om muligt forbedrer det originale værk eller omfortolker det på grundlag af andre eller mere interessante modeller.

Et ekspanderende marked, der er åbent over for nye horisonter med livlig kritik og fantasi, sådan som det europæiske marked, kan ikke tillade sig at indføre flere bestemmelser, som i virkeligheden ville indskrænke udviklingen i de europæiske nationer yderligere.

Vi er helt overbevist om, at McCarthy-betænkningen ikke kan accepteres, for en støtte til den vil betyde, at den teknologiske vækst og udvikling, som kun kan skabes, når folk kan tænke frit, ville blive bragt i alvorlig fare.

2-032

Andersen (EDD). - Hr. formand, jeg er uddannet arkitekt og har arbejdet som arkitekt i hele mit liv. Den problemstilling, vi står over for her, svarer til, at man indfører patenter inden for mit fag. Lad os tænke os, at der blev taget patent på trapper, sådan at man fremover skulle have godkendelse og betale licens for at tegne et hus med trapper. På en måde ville det da være meget godt, da vi ikke ville have alle de elendige højhuse. Men det er en syg ide, at en enkelt af mine kolleger eller et større firma inden for min branche på en måde skulle kunne blokere for al udvikling. I det design og arkitektur, jeg har lavet, er jeg selvfølgelig beskyttet af ophavsretten, sådan at man ikke kan plagiere mit arbejde.

Egentlig er det det samme med software og al anden kunstnerisk virksomhed, som jo kan sammenlignes med design af softwareprogrammer, hvor selve formgivningen er beskyttet af ophavsretten. En tilladelse til patentering af software i EU har alvorlige negative konsekvenser for forbrugeren, små og mellemstore virksomheder, hele "*open source*"-bevægelsen samt innovationen inden for branchen. Man skal være mere end almindeligt naiv for at tro, at man gavner innovationen i EU ved at lade et amerikansk firma tage patent på brugen af æ, ø og å i domænenavnene. Det er specielle danske bogstaver. Eller at det ville gavne små og mellemstore virksomheder at skulle investere i en afdeling for patentjuridiske anliggender, før de begynder at udvikle deres produkt. Hverken software eller software som sådan bør kunne patenteres.

2-033

Cappato (NI). - (IT) Hr. formand, jeg vil takke ordføreren og Kommissionen for det vanskelige arbejde, de har udført. De radikale medlemmer af Emma Bonino-Listen vil stemme for de ændringsforslag, der har til formål at indskrænke spillerummet for softwarepatenterbarhed, og stemme imod forslaget som helhed, hvis de vigtigste ændringsforslag ikke bliver vedtaget. Hvorfor? Fordi vi ikke tror på nødvendigheden af europæisk harmonisering måske? Overhovedet ikke. Vi støtter kommissæren og ordføreren i, at de noterer sig en situation, hvor Den Europæiske Patentmyndighed faktisk har modtaget tusinder af ansøgninger om softwarepatenter.

I lyset af sådan en klar overtrædelse af den europæiske patentkonventions ånd og bogstav er en afklaring og bekræftelse af, at software ikke er patenterbar, det, der var nødvendigt, ville være nødvendigt og er nødvendigt. Mens sondringen mellem patenterbarhed af software som sådan og patenterbarhed af software som en del af en computerimplementeret opfindelse er hårfin - hvilket betyder, at vi løber en risiko for at få lavet noget roderi - er løsningen efter min mening meget klar: Hvis noget software er en integreret del af en opfindelse, er det denne opfindelse, der er patenterbar og patenteres, ikke softwaren. Det er imidlertid allerede muligt at gøre dette gennem love om computerimplementerede opfindelser, der er defineret som sådan.

Software er udelukket fra patenterbarhed af en meget bestemt grund, af samme grund som matematiske formler er udelukket, af samme grund som teoremer er udelukket, af samme grund som musikalske stilarter og symfonier er udelukket: De er alle sammen en del af idéområdet, af organiseringen og omsætningen af idéer. Vi ved, at en opgave, der kan udføres af software, kan omsættes til utallige forskellige typer af koder af utallige programmører, som anvender forskellige programmeringssprog. Det er det, der gør patentering af software farlig, og endnu farligere, hvis patentet skal vare i 20 år, hvilket er en geologisk tid inden for softwareudvikling. Uafhængige programmører og programmører i almindelighed ville nu få tilladelse til at bruge en funktion, der blev patenteret i 1983, computersoftwarens barndom. Deri består faren.

Jeg mener ikke, at det var nødvendigt at vove sig ind i en verden med komplekse formler for at definere forskellen mellem software som sådan og software som en del af computerimplementerede opfindelser. Det ville have været nok at fastholde computerimplementerede opfindelser som patenterbare og sikre overholdelsen af de bestemmelser, der udelukker software fra patenterbarhed, som under alle omstændigheder sikrer beskyttelse gennem ophavsret.

Derfor støtter vi ændringsforslagene, navnlig dem om interoperabilitet og dem om nødvendigheden af naturkræfter, hvis software skal anses for at være en opfindelse. Jeg mener også, at vi ikke kan vedtage forslaget nu, for hvis vi gør det, vil staterne gøre, hvad der passer dem. Vi må forsøge at gøre vores bedste her. Jeg synes også, at engagementet hos hundredtusindvis af mennesker, som hver især har givet udtryk for deres holdning til dette spørgsmål, skal ses som et demokratisk bidrag og ikke som et irritationsmoment.

2-034

Fiori (PPE-DE). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer, jeg må indrømme, at af de mange emner, som vi har behandlet i denne periode, har det emne, som vi beskæftiger os med i formiddag for mig været et af de mest komplekse, og jeg må anerkende det enorme arbejde, som fru McCarthy har udført.

Jeg har ikke alle svarene, og jeg forstår Kommissionens behov - som kommissær Bolkestein forklarede tydeligt - for at tale om denne sag. Jeg har imidlertid nogle få generelle kommentarer og vil indlede med at sige, at den forudsætning, at vi behandler et spørgsmål, hvor det at identificere genstanden for retlig beskyttelse og dermed omdanne computertermer til juridiske termer og begreber, i sig selv allerede kan være en yderst vanskelig sag.

Nu til noget andet. Vi er nødt til at beskæftige os med en kompleks international retlig ramme, og hvis vi ser på, hvad der sker, ikke bare i Europa, men navnlig i USA, viser patentsystemet sig at have virkelig mange begrænsninger, især mange praktiske begrænsninger. Når det er sagt, mener jeg, at dette direktiv, selv om det kan forbedres, omhandler et politisk problem, der er meget alvorligt for EU. Vi må distancere os fra USA's holdninger, og vi bliver sandsynligvis også nødt til at overbevise vores største økonomiske partnere om nødvendigheden af en foranstaltning, der harmoniserer alle aspekter af den retlige beskyttelse af software på en anden måde end den nuværende. På det punkt står vi ikke på bar bund, for de egenskaber, som patenter er baseret på, er allerede klart definerede i TRIPs-aftalerne. Vi skal derfor insistere på den idé - som vi ikke må gå bort fra - at softwarepatenter kun kan meddeles på solidt grundlag. Vi har set et helt usædvanligt antal ansøgninger om softwarepatenter i USA, og der er sandsynligvis lige så mange i EU, og det viser, at det ikke drejer sig om ægte opfindelsesaktivitet, og at vi ikke har råd til at meddele enhver ansøgning et patent. Desuden vil det, når antallet af patentansøgninger stiger ukontrollabelt, blive praktisk talt umuligt at vurdere ordentligt ud fra arkiverne, om ansøgningen virkelig vil føre til en ny opfindelse.

Der er naturligvis nogle retlige aspekter, som kunne forbedres. Der er nogle uoverensstemmelser med direktiv 91/250/EØF. Vi kunne godt have gjort os større overvejelser om artikel 52 i den europæiske patentkonvention set ud fra et retligt synspunkt, for en ting er sikker: Vi er tvunget til at vende tilbage til dette spørgsmål, for - som mange medlemmer har påpeget - udviklingen sker så hurtigt, at EU er nødt til at vedtage en foranstaltning inden for de næste par år, når vi er i stand til at revidere vores holdninger.

2-035

Gebhardt (PSE). - (DE) Hr. formand, kære kolleger, det er sjældent, at vores lovgivningsarbejde får så stor offentlig opmærksomhed allerede i et tidligt stadium som fru McCartys betænkning. Det har ikke ligefrem gjort hendes engagerede arbejde lettere for hende, men det har givet en strøm af informationer og argumenter. Meget af det var vigtigt og meget informativt for ordføreren og for os alle. Men der var dog på forhånd bjerge af papir, som var bestemt til papirkurven.

Vores intensive arbejde og ledsagelsen af de berørte har ført til et kompromis, som jeg appellerer om en vedtagelse af, og som afspejles i ændringsforslagene fra min gruppe. I kompromiset gøres der et forsøg på at få os ud af fælden i artikel 2 og 4. Der blev døren åbnet på vid gab for en ny definition af det tekniske i patenteringen af software.

Kære kolleger, nu er smuthullet blevet nogenlunde tæt. Jeg skal indrømme, at jeg havde ønsket mig mere, og frem for alt havde små og mellemstore virksomheder ønsket sig mere. For mig er det ikke blevet tydeligt nok, at vi ikke kun begrænser softwarepatenter, men at vi fremover overhovedet ikke ønsker at give dem længere. Softwarepatenter gør nemlig livet svært især for små og mellemstore virksomheder, som vi altid har lovet særlig beskyttelse og særlig støtte. Med andre ord: Den, der patenterer software, går den store kapitalens ærinde, men hjælper ikke dem med den store intelligens. Derfor bliver det derved ud over kompromiset: fingrene væk fra softwarepatentering!

2-036

Boogerd-Quaak (ELDR). - (NL) Hr. formand, kære kolleger, hr. kommissær, jeg tilslutter mig hr. Rocard, hr. Cappato og andre kolleger, der mener, at software som sådan ikke bør være patenterbar. Artikel 52 i den europæiske patentkonvention udelukker software som sådan og siger, at idéer og principper ikke egner sig til patenter. Det skal dreje sig om teknisk opfindsomhed, og det er nu præcist kernen i det problem, vi alle konfronteres med. Det er også kernen i direktivet. I mellemtiden har Patentkontoret konkluderet, at alle programmer, som kører på en computer, pr. definition er tekniske. Vi har nu en eksisterende praksis, hvor Patentkontoret har tilkendt over 30.000 patenter, hvoraf mange faktisk ikke er retsgyldige. Hr. Rocard har med rette nævnt, at der er forskel på en opfindelse på grundlag af naturkræfter og et produkt af menneskers intellekt. Jeg mener derfor, at vi skal støtte en del af de ændringsforslag, som også blev stillet i Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi, og ligeledes de ændringsforslag, som tidligere er stillet i Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse, Medier og Sport. Disse skærper definitionen således, at software som sådan efter min opfattelse udelukkes. Hvis disse ændringsforslag ikke vedtages, stemmer jeg imod direktivet.

Der hersker stor uro i de små og mellemstore virksomheder og i *open source*-bevægelsen. Menneskers viden og udbredelse af denne er en stor frihed, som vi skal beholde i Europa. Alene på grund af den menneskelige værdighed er dette nødvendigt, men ikke kun af den grund. Vi vil endda være mere konkurrencedygtige end amerikanerne, og direktivet må

absolut udelukke amerikanske tilstande. Jeg håber derfor, at mange vil stemme i overensstemmelse med denne kurs, således at vi får et direktiv, som er gennemførligt.

2-037

Caudron (GUE/NGL). - (FR) Hr. formand, kære kolleger, forud for forhandlingen i dag går en bevæget periode, hvor edb-verdenen - brugere, opfindere og innovatorer - med næb og kløer har forsvaret retten til forskellighed, frihed og kreativitet.

Det centrale begreb i debatten er patenterbarhed med hertil hørende fordele (når patentet netop beskytter opfinderen) og væsentlige ulemper, som hænger sammen med, at der skabes monopoler, som ofte er konservative på bekostning af de unge skabere. Jeg støtter personligt fortsat denne bevægelse, som efter min opfattelse har samme sigte som de mange alternative bevægelser, som kæmper for et mindre stift og mindre kommercielt samfund.

Vi har vundet nogle sejre undervejs i denne debat med nogle udkast til ændringsforslag, som kendetiligt forbedrer det oprindelige udkast. Det er således et skridt i den rigtige retning, når det anerkendes, at computerimplementerede opfindelser for at være patenterbare skal kunne anvendes industrielt. Og det var nødvendigt at præcisere, at der ikke bør kunne udtages patent på rene edb-programmer. Men man må ikke overse de nuancer, der er indføjjet, og de alt for mange unøjagtigheder. Ud over risikoen for at nogle af disse ændringsforslag ikke vedtages eller efterfølgende ikke medtages, må vi i denne fase af debatten også konstatere, at langtfra alle problemer er løst.

Jeg vil derfor personligt være særdeles opmærksom i forbindelse med afstemningen, og jeg vil være parat til at stemme imod udkastet, hvis der kun bliver tale om forbedringer af kosmetisk art, som har til formål at tilsløre de store virksomheders anslag mod den skabende ånd. I den forbindelse bidrager kommissær Bolkesteins sidste udsagn, som grænser til afpresning, ikke just til at mindske min mistillid.

2-038

MacCormick (Verts/ALE). - (EN) Hr. formand, mange af ændringsforslagene - og bestemt alle de, som min gruppe har lagt navn til - sigter klart og direkte på at forhindre lækager fra direktivet til patentering af computersoftware som sådan. Det er meget vigtigt for os.

Det er helt klart, at en samling love om intellektuel ejendomsret, som beskytter computersoftware ved ophavsret og kun bruger patenter på andre områder, virker godt set fra softwareindustriens synspunkt, og også for de kreative hjerner, der udvikler computersoftware. Hverken fru McCarthy eller hr. Bolkestein er uenig med mig på dette punkt. Ingen ønsker lækager, der fører til patentering af det rene software.

Der er en vis risiko for, at virkelige opfindelser, der indeholder softwareelementer, ikke vil være tilstrækkelig beskyttet uden et nyt direktiv. Så må det være sådan. Men det påhviler Kommissionen at bevise over for os, om nogle af de ændringsforslag, Parlamentet har stillet, ville overbeskytte os mod den risiko, vi ser, og underbeskytte os mod den fare, som kommissæren er ivrig efter at undgå, nemlig faren for, at "virkelige" opfindelser ikke bliver tilstrækkelig patenterbare inden for EU.

Den strategi, de af os, der stiller ændringsforslag til dette direktiv, anlægger, er at forhindre enhver lækage i retning af softwarepatenter som sådan. Det ville være en virkelig katastrofe. Vi har været udsat for kraftig lobbyvirksomhed i denne sag, men det er sket, fordi vi har mange dygtige, hårdtarbejdende vælgere, der ser den lækage, som jeg har nævnt, som en trussel mod deres levebrød. Lad os være helt sikre på, at det, vi sender tilbage fra denne debat og fra afstemningen i morgen - og fru McCarthy har arbejdet meget hårdt på denne betænkning - virkelig giver en helt vandtæt forsegling, der kan forhindre en sådan lækage og beskytte, hvad hr. Bolkestein vil beskytte, uden at skabe den fare, som så mange af os efter henvendelser fra vores vælgere har lært at frygte.

2-039

Van Dam (EDD). - (NL) Hr. formand, hr. kommissær, det er også vores udgangspunkt, at vi ikke mener, at patent er den rette måde at beskytte computerimplementerede opfindelser på. Ophavsretten har hidtil beskyttet rimeligt. Med tilladelse til patenter på dette område risikerer vi, at vi netop modarbejder fornyelse og skader de små og mellemstore virksomheder, hvilket mange andre også har understreget.

Desværre er denne diskussion faktisk ikke længere relevant på grund af Den Europæiske Patentmyndigheds praksis. Dette kontor har i årevis udstedt såkaldte softwarepatenter, og disse er allerede håndhævet selv på det højeste nationale plan.

Det forslag, som nu foreligger, er egentlig en slags nødløsning for at holde udstedelsen af patenter i Europa inden for visse grænser. Det har jeg sympati for. Men det er et spørgsmål, om det stadig har nogen mening. Den Europæiske Patentmyndighed har allerede udstedt 30.000 patenter på grundlag af lovgivning, som går længere end det nuværende direktivforslag. Hvad det angår, kommer direktivet derfor for sent.

Det er positivt, at direktivet vil føre til harmonisering og tydelighed i medlemsstaterne. Men risikoen for, at små fornyende virksomheder går ned og hjem på grund af de store virksomheders monopoler, er stadig til stede. Det er uløseligt forbundet med patentsystemet. Det er vi fuldstændig klar over. At Kommissionen og ordføreren kort og fyndigt tromler det ned, bekymrer os derfor. Det vidner om ringe sympati for de europæiske små og mellemstore virksomheder, som er ryggraden i vores økonomi.

2-040

Gollnisch (NI). - (FR) Hr. formand, kære kolleger, hvad drejer dette sig om? Det drejer sig om at beskytte den intellektuelle ejendomsret, som følger af innovation på edb-området. I juridisk henseende står to procedurer over for hinanden, dels patenterbarhed og dels ophavsretten. Efter vores opfattelse, som, hr. kommissær, vist deles af langt størstedelen af Europa-Parlamentets medlemmer, bør sådanne tilfælde normalt være beskyttet via ophavsretten. En tekst produceret af en journalist eller romanforfatter vil være beskyttet af ophavsretten, men den pågældende kan til gengæld ikke gøre krav på syntaksen, morfologien, vokabularet og grammatikken, der kendetegner det sprog, den pågældende anvender. Det samme bør gælde edb-programmer, for i edb-programmer bruges et sprog.

I Deres indlæg, hr. kommissær - hvor De anslog en ganske aggressiv, ja, nærmest truende tone med hensyn til den kritik, Deres direktivudkast har givet anledning til - understregede De ganske vist, at begrebet patenterbarhed ikke var møntet på edb-programmer som sådan. Tro dog ikke, folk intet fatter. Og Deres direktiv er under alle omstændigheder yderst tvetydigt, da den definition af begrebet computerimplementeret opfindelse, De anfører i artikel 2, litra a), udmærket kan omfatte edb-programmer. I artikel 4 i direktivudkastet synes De ganske vist at begrænse begrebet patenterbarhed til opfindelser, som "kan anvendes industrielt". Det udtryk undlader De imidlertid at definere nærmere. Alle ved, at amerikanske multinationale virksomheder har opnået patent på helt banale elementer som anvendelse af et klik på en knap for at lukke et vindue på skærmen, som idéen om ved en melodi at underrette brugeren, når der er modtaget elektronisk post, eller farvefremhævelse af ord, der skal korrigeres i et tekstbehandlingsprogram - og tekstbehandling kan anvendes industrielt i forbindelse med typografi- og trykkerivirksomhed. Lad mig også nævne den elektroniske indkøbsvogn i forbindelse med handel via internettet. Unge opfindere har endog haft held til at udtage patent på 35-timers arbejdsugen, som den foregående franske regering fik gennemført.

Hvorfor forelægges en sådan tekst så for Europa-Parlamentet? Spiller hensynet til Den Europæiske Patentmyndighed, hvis finansiering beror på antallet af patenter, der udtages, mon slet ikke nogen rolle i den sammenhæng? Hr. kommissær, det var i virkeligheden et strategisk valg, der skulle træffes. Skulle man lægge sig på linje med de amerikanske multinationale virksomheders praksis - og det er, hvad De synes at være i færd med - eller skulle man forsvare de særlige træk, der kendetegner europæisk ret, og ikke tillægge urimelige patenter nogen form for gyldighed? Det er tydeligt, at De ikke har valgt sidstnævnte løsning, og Deres direktiv kan ikke betragtes som værende i overensstemmelse med europæiske opfinderes legitime interesser.

2-041

Harbour (PPE-DE). - (EN) Hr. formand, i al min tid i Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked er det første gang, jeg kan huske, at et af vores større direktiver har fået en så fremtrædende plads på Parlamentets dagsorden. Jeg håber, at denne tendens vil fortsætte. Faktisk begyndte debatten om betænkningen så tidligt, at jeg ikke var her til tiden, og jeg undskylder både over for kommissæren og ordføreren, fordi jeg ikke var her for at høre deres indlæg.

Jeg har lyttet med interesse til, hvad medlemmerne har haft at sige, og på dette stadium af debatten vil jeg gerne reflektere over, hvad denne betænkning egentlig drejer sig om. Vi har et mål om at skabe den mest dynamiske og konkurrencedygtige videnbaserede økonomi i verden. Patenter er en uundværlig del af dette. Jeg vil gerne minde alle her og alle, der hører denne debat, om, at der er hundredtusindvis, måske endog millioner af mennesker i hele EU, der arbejder på opfindelser, som er beskyttet af patenter. Denne patenterbarhed har stimuleret investeringer i udvikling af disse opfindelser til produkter, som verden gerne vil købe. Det, vi taler om her, er en ordening, som legitimt vil støtte investeringer på alle områder.

En del af det problem, vi har haft med håndteringen af dette, er, at en masse spørgsmål, som er blevet rejst, er kommet fra særlig kreative retninger, nemlig der hvor man skriver dele af computerprogrammer. Faktisk drejer patenter sig om at beskytte rigtige opfindelser, en ny måde at gøre noget på, noget der - som dette direktiv siger - kan anvendes i industrien. Jeg vil gerne minde kollegerne om, at når man søger om og får et patent, så skal det ikke inkludere alle detaljer.

I verden af i dag kræver næsten hver eneste tekniske og industrielle fornyelse en eller anden form for computerstøttet aktivitet. Hvorfor skal vi nægte beskyttelse til folk, der arbejder på en opfindelse på dette område? Kommissionen har på basis af en masse forskning argumenteret overbevisende for, at vi har behov for en konsekvent ramme til at sikre, at folk ved, at de kan få patenter på disse opfindelser. De vil også vide, at de ikke kan få patenter på banale forretningsprocesopfindelser, som under ingen omstændigheder burde patenteres, og man vil fraråde, at de ansøger om det.

Vi ved, at det er vanskeligt at gøre, hvilket er grunden til, at vi har været uenige om ordlyden. Det er grunden til, at fru McCarthy har gjort et så godt stykke arbejde som ordfører for dette direktiv. Hun har konsekvent set betydningen af det i

en videnbaseret økonomi og har ført an, når vi skulle se på metoder til forbedring af det og til at få det til at fungere bedre. Hun har ikke ladet sig aflede af al ståhejen omkring sig.

Jeg håber, at De vil støtte dette direktiv, og at De vil støtte tendensen i ændringsforslagene fra Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked. Der vil være nogle andre ændringsforslag, men jeg håber, De vil modstå nogle af de komplicerede og indviklede begreber, der er blevet fremsat af folk, der vil gøre en opfinders liv hårdere. Det er opfindelse og kreativitet, vi skal beskytte, og ikke noget andet.

2-042

Berenguer Fuster (PSE). - (ES) Hr. formand, dette er en politisk forsamling, og jeg mener, at det første, vi som politisk forsamling burde tænke over, og det gælder også Kommissionen, er, hvorfor dette forslag har forårsaget så stort røre og diskussion.

Det er ikke legitimt at bringe enhver, som er uenig med det, i miskredit og sige, at lobbyerne har udøvet en aggressiv opposition. For i det mindste blandt dem, der har taget kontakt til mig, f.eks. universitetslærere i datalogi, eksperter i patenter og industriel beskyttelse samt repræsentanter for små virksomheder, har jeg ikke set nogen aggressivitet, men derimod bekymring over udviklingen og den fare, som det betyder for mulighederne for at opfinde.

Fortalerne for dette initiativ siger til os, at det eneste, det tilstræber, er at ensrette de nationale patentkontorers praksis inden for et område, hvor der i den senere tid er blevet truffet modstridende afgørelser. Det er korrekt, men det er ikke korrekt, eller det er i det mindste ikke sikkert, og lad os, hr. kommissær, i det mindste erkende denne intellektuelle tvivl, at dette forslag til direktiv kan løse de problemer, man siger, det skal løse.

Det skyldes simpelthen, at Den Europæiske Patentmyndighed har brudt med det, der var den traditionelle praksis inden for fællesskabsretten, og dets praksis følger nu i høj grad amerikansk praksis. De ved, og alle eksperterne ved, at det i henhold til fællesskabsretten kræves, at en opfindelse skal være af industriel karakter for at kunne patenteres, og det betyder, at det ikke kun er metoden, der skal være industriel, men også produktets resultat, mens det i amerikansk ret er tilstrækkeligt, at det anvendes industrielt.

Det har muliggjort visse nyskabelser og patenter for softwareprogrammer. Det skal vi være opmærksomme på. Det er ikke logisk, når man siger, at betænkningen fra Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked og Kommissionens forslag vil løse disse problemer, for de skal løses med de ændringsforslag, der blev vedtaget i Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse, Medier og Sport og i Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi. Hvis ændringsforslagene som f.eks. dem fra Industriudvalget og Kulturudvalget ikke bliver vedtaget, vil vi derfor kun vanskeligt kunne støtte forslaget.

2-043

De Clercq (ELDR). - (NL) Kan vi alle om kort tid stadig bruge vores computer uden at skulle betale patentrettigheder for det? Det er det spørgsmål, som beskæftiger os alle sammen. Vi vil ikke have amerikanske tilstande. En situation, hvor patenter kan udstedes på simple maskinsprog eller software. Men vi er mindre enige med hinanden, når vi skal definere dette. Vi overraskes også ofte af realiteterne, se blot på det, der sker i Den Europæiske Patentmyndighed. Vi kan således ikke tillade os at udsætte det yderligere og må forsøge at afklare ordentligt, hvad der er patenterbart, og især hvad der ikke er det. Selv mener jeg, at den rette balance er fundet i den holdning, som Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi har indtaget, og i hr. Manders' og fru Plooijs ændringsforslag. Enhver form for software udelukkes udtrykkeligt fra patentering. Kun hvis der er tale om en virkelig opfindelse, må denne kunne patenteres. Det skal altså dreje sig om opfindelse af en teknisk procedure med industrielle anvendelsesmuligheder og ikke bare en idé eller et sprog. Den del af teknologien, som omfatter denne nye tekniske procedure, skal beskyttes. Ikke den kendsgerning, at en computer er nødvendig for at bruge den.

2-044

Fraisse (GUE/NGL). - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, kære kolleger, der er nogle ting, jeg ikke forstår. Jeg er eksempelvis ikke sikker på, jeg forstår, hvad der har givet anledning til, at man har besluttet at udarbejde dette direktiv. Drejer det sig blot om problemet med Den Europæiske Patentmyndighed og patentansøgningerne, er det efter min opfattelse et noget spinkelt grundlag.

Jeg har også svært ved at forstå, at Kommissionen, som er så ivrig efter at forhindre virksomhedskoncentrationer i industrien, foreslår et redskab, som netop - ifølge flere ekspertudsagn - kan støtte industrielle koncentrationstendenser. Det forekommer mig at stå i modsætning til Kommissionens målsætninger.

Ligeledes finder jeg det vanskeligt at forstå, at man i denne forbindelse helt synes at have glemt det katastrofale direktiv om patenterbart levende materiale. Ingen ved, hvordan direktivet skal anvendes, og alle har stillet spørgsmålstejn ved, om det er holdbart. Kan man udtage patent på cellerne i et blad uden også at udtage patent på bladet? Samme spørgsmål rejser sig, når det gælder software og kravet om at yde et bidrag til det aktuelle tekniske niveau. Den usikkerhed i retlig henseende, direktivet om patenterbart levende materiale har givet anledning til, ser vi på ny, når det gælder patenterbart

software, programmer og bidrag til det aktuelle tekniske niveau. Jeg har det svært med ordene, for direktivet unnlader klart at definere, hvad der menes med bidrag til det aktuelle tekniske niveau. Set i lyset af denne uvished, hr. kommissær, har jeg svært ved at forstå det, der sker.

Hr. Rocard så 6.000 år tilbage i historien, men historien tager fart, både når det gælder bioteknologierne, og når det gælder software og computere. Kan vi følge denne hastige udvikling, når økonomerne spår os store vanskeligheder?

På lægemiddelområdet er det nemmere at identificere fornyelserne, hører vi. Og her er det nemmere at fastslå, hvad der henhører under ophavsretten, og hvad der er patenterbart.

Når det gælder software, hersker der tvivl. Det er fortsat et vanskeligt område. Forlæggere og undervisere frygter, at et direktiv af denne art udgør en trussel for vidensamfundet, for åbenhed og informationscirkulation. Jeg troede, Europa-Kommissionen og EU havde sat sig som mål at undgå sådanne trusler. Jeg forstår ikke, hvad der foregår.

2-045

Dhaene (Verts/ALE). - (NL) Hr. formand, kære kolleger, der er foretaget ihærdig lobbyvirksomhed i forbindelse med denne betænkning, fordi der står meget på spil. Det har jeg al mulig forståelse for, og jeg deler denne bekymring. Dette direktiv, som måske er godt ment, udgør en trussel for utallige små og mellemstore virksomheder i Europa, som risikerer at miste deres kreativitet på grund af alle disse patenter. Disse små og mellemstore virksomheder er erhvervslivets avantgarde. Disse små og mellemstore virksomheder skal vi hæge om, fordi de sikrer innovation. Gennem denne innovation kan vi hævde os på verdensmarkedet. Vi er imod dette direktiv, fordi det betyder en overregulering. Den nuværende beskyttelse gennem ophavsretten er tilstrækkelig. Vi i De Grønne bebrejdes ofte, at vi vil regulere for meget. Nu er det imidlertid bevist, at det ikke er korrekt. For øvrigt er der nu også i USA tale om en afsvækkelse af patentlovgivningen, som mange anser for at virke mod hensigten. Hvorfor skulle vi så i Europa vedtage en forældet lov?

2-046

Oreja Arburúa (PPE-DE). - (ES) Hr. formand, først vil jeg gerne lykønske ordføreren, fru McCarthy, og ordføreren for vores gruppe, hr. Wuermeling, for deres indsats for at opnå konsensus, og for hr. Wuermeling vedkommende, fordi han har forklaret dette komplicerede forslag i vores gruppe.

Patentbeskyttelse af computerimplementerede opfindelser er ikke et nyt problem, og det bør, som andre medlemmer af Parlamentet har sagt, være helt klart, at det ikke er intentionen at fastsætte en regel, som gør det muligt at patentere edb-programmer, men at udbrede den klassiske patentdoktrin til computerimplementerede opfindelser. Vi ønsker at anvende de regler, der allerede gælder for patenter, for computerimplementerede opfindelser.

Det er klart, at vi som nævnt i nogle af ændringsforslagene udtrykkeligt skal udelukke muligheden for at patentere en opfindelse, blot fordi den anvender en computer.

Hvad angår anvendelsesområdet, vil jeg fokusere på et meget konkret aspekt, nemlig interoperabiliteten. Interoperabilitet eller den indbyrdes kommunikation burde udelukkes fra direktivets anvendelsesområde. Om et par år kan dette aspekt så tages op til fornyet overvejelse.

Den eneret, som loven giver indehavere af patenter, forpligter indehaveren til at forklare sin opfindelse, så den bliver forståelig for en gennemsnitsekspert på området. Jeg synes, at vi også i dette tilfælde skal understrege dette aspekt og forpligte patentansøgeren til at forklare formålet med patentet tilstrækkeligt tydeligt, selv om han måske ikke skal gå så vidt som til at offentliggøre kildekoden, som hr. Harbour har sagt. Det ville være at gå for vidt. Som sagt er det inden for dette område særligt vigtigt at forpligte ansøgerne til at beskrive deres opfindelse.

Endelig er der mange, der har kritiseret forslaget og sagt, at det kan skade de små og mellemstore virksomheder. Men det, vi gør, er at udbrede den traditionelle patentret til de små og mellemstore virksomheder, idet vi allerede ved, at patenterne har gavnet væksten og gjort det muligt for alle typer virksomheder - også de små - at forske og investere i nye udviklinger.

Vi konkurrerer i dag på et globaliseret marked, hvor USA og Japan udvikler mange patenter og opfindelser. Vi må ikke sakke bagud, og vi bør også i Europa regulere muligheden for at registrere computerimplementerede opfindelser som patenter.

2-047

Ghilardotti (PSE). - (IT) Hr. formand, jeg vil også takke ordføreren for hendes arbejde, for jeg synes - hvilket debatten her i formiddag har bekræftet - at dette er et meget komplekst og følsomt spørgsmål.

Som det allerede er blevet sagt, spiller software en vigtig rolle inden for utallige erhverv og er en grundlæggende form for kreativitet og udfoldelse. Software er herudover et specialiseret teknisk felt og en grundlæggende menneskelig aktivitet, der beskæftiger over 10 millioner professionelle programudviklere på verdensplan, hvortil kommer de mange millioner andre, der skaber software.

Uafhængige programudviklere og små virksomheder spiller en central rolle for innovationen på dette område, navnlig i Europa. Europa fører an i informationsteknologikulturen: 71 % af *open source*-programudviklerne arbejder i Europa mod kun 13 % i USA. Derfor må patenter ikke kunne bruges til at monopolisere de værktøjer, der benyttes til selvudfoldelse, kreativitet samt udbredelse og udveksling af information og viden, og de må ikke lægge en dæmper på udviklingen af forskning og viden.

Der er meget på spil, for dette er et spørgsmål om at garantere, at forskning og innovation fortsat vil være fri, og - i henhold til ånden fra Lissabon - at stimulere videnbaseret økonomisk vækst, at tilskynde til softwarebaseret innovation og opfindelser på alle planer og at undgå produktions- og handelsmonopoler for produkter, der anvender softwaren. Derfor er det nødvendigt at ændre og forbedre Kommissionens forslag på nogle afgørende punkter, så bestemmelsen bliver et skridt hen imod en klar og skarp begrænsning af betingelserne for patenterbarhed.

Der er blevet sagt meget om bidrag til det tekniske niveau, industriel anvendelse, betydningen af en computerimplementeret opfindelse. Betingelserne for industriel anvendelse af en opfindelse baseret på software, for hvilken der er indgivet patentansøgning, skal udvides til at omfatte produktet såvel som metoden. Det er derfor, at kommissær Bolkestein sagde, at han er bange for, at de ændringsforslag, der er blevet stillet her i Parlamentet, vil blive vedtaget. Jeg for min del må sige, at jeg er bange for, at vi, hvis de ikke bliver vedtaget, ikke vil kunne støtte det forelagte forslag.

2-048

Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Hr. formand, vi har her en debat af den allerstørste betydning ikke blot for softwareproducenterne, men også for alle, der interesserer sig for viden. For sagen er jo, at Kommissionen ved at stille forslag om, at computerimplementerede opfindelser skal kunne patenteres, åbner døren for en patentering af menneskelig viden. Den menneskelige viden kan jo ikke være de store multinationale virksomheders ejendom, hvilket i dette tilfælde i praksis betyder tilhøre Microsoft.

Vi erkender alle, at dette direktivforslag hverken besvarer softwaresektorens økonomiske, videnskabelige eller kulturelle udfordringer eller medvirker til at fremme den nødvendige innovation og teknologisk udvikling eller SMV'ernes interesser. Vi ved, hvor vigtigt det er at opretholde et udbud af gratis software, ligesom den offentlige sektor skal have redskaber til at udvikle en indholds- og serviceindustri, der kan varetage almenvællets interesser. Af den grund og for at afspejle videnskabsfolks og softwareudvikleres stærke modstand bør dette direktivforslag forkastes. Jeg håber, at plenarforsamlingen giver et klart signal ved at vedtage det forslag til forkastelse, som min gruppe har stillet.

2-049

Karas (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, et direktiv, som regulerer en fælles retsanvendelse fra patentkontorers og patentdomstoles side, er til gavn for et fungerende indre marked og for at undgå konkurrenceforvriddinger og skal hilses velkommen uden forbehold. I den forbindelse må vi dog ikke glemme, at udviklingen af ny software ikke må forhindres, at de små og mellemstore virksomheders position ikke må vanskeliggøres, at vi skal skabe retssikkerhed, og at vi skal forhindre nye konkurrenceforvriddinger.

Jeg har taget hvert brev og hver samtale meget alvorligt. Mange bange anelser bunder i fejlfortolkninger, mange kritikpunkter begrundes med amerikanske realiteter og ikke med direktivets indhold. Nogle argumenter er jeg imidlertid enig i. Den Europæiske Patentmyndighed krænker lovene mellem EPAT, medlemsstaterne og den europæiske patentkonvention.

Definitionen af det tekniske bidrag er for uklar. Den klare afgrænsning mellem tekniske og intellektuelt-åndelige opfindelser er nødvendig. Derfor støtter jeg mange ændringsforslag og kompromiser fra min ven, hr. Wuermeling, og fra ordføreren. Jeg takker også for de mange informationer, som min kollega, fru Echerer, har givet mig. Jeg støtter flere ændringsforslag fra fru Kauppi, ændringsforslag 107 og 108, hvor det tekniske område defineres tydeligt, ændringsforslag 112, 114 og 117, hvor det understreges, at programmer til databehandlingsanlæg i sig selv ikke udgør patenterbare opfindelser, ændringsforslag 116 om grænserne for patenterbarhed og hr. Wuermelings kompromiser, hvor henvisningen til det nuværende EPAT-judikatur gennemføres, og hvor der er en afklaring af, at trivielle procedurer og forretningsmetoder ikke kan patenteres. Alle, håber jeg, kan leve med disse ændringsforslag.

(Bifald)

2-050

Sousa Pinto (PSE). - (PT) Hr. formand, den stigende opportunistiske misbrug af patenter til at opnå forretningsmæssig gevinst af computerimplementeret viden, som fraværet af klare retsregler til beskyttelse af patenter gør mulig, indebærer en uacceptabel privatisering af menneskelig viden.

At privatisere viden på et område, der ikke på nogen måde kan sammenlignes med de teknisk-videnskabelige opfindelser, betyder ikke andet, end at der skabes nye forretningsmuligheder. Fremskridt inden for informationsteknologien forudsætter

pr. definition ny viden, der almindeligvis ikke er patenteret, eller som ikke kan patenteres af nogen bestemt. De personer, som ivrigst bemærter sig den fælles arv, bør ikke se deres ret til profit beskyttet juridisk, og endnu mindre bør disse interesser veje tungere end almenhedens og den økonomiske, videnskabelige og civilisatoriske interesse i, at viden ikke kommerialiseres.

Selvfølgelig skal de egentlige softwareopfindelser, der indgår i produktionsprocessen, og som forudsætter egentlige investeringer, kunne beskyttes. Der er stor forskel på at varetage disse legitime interesser og så en generaliseret patentering af software med dét som påskud. Det forslag, som vi i dag har til debat, søger med de kompromisændringsforslag, som Socialdemokraterne har stillet, at forlige de forskellige interesser på en acceptabel måde.

2-051

Niebler (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, kære hr. kommissær, kære kolleger, først vil jeg også gerne takke ordføreren, Arlene McCarthy, og vores skyggeordførere hjerteligt.

Mine damer og herrer, har vi virkelig brug for dette direktiv? Ligesom andre kolleger har jeg også modtaget mange bekymrede breve, hvor der gives udtryk for betydelige betænkeligheder ved Kommissionens forslag. Jeg har taget disse betænkeligheder meget alvorligt, for ingen ønsker at hindre innovationer i Europa eller at pålægge netop de små og mellemstore it-virksomheder ekstra byrder. Efter afvejning af alle argumenter for og imod i forbindelse med dette direktiv er jeg dog overbevist om, at vi træffer en god afgørelse i morgen, når vi vedtager direktivet med ændringerne fra Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked og yderligere afklaringer.

Vi har brug for dette direktiv. Med dette direktiv er det udelukkende den eksisterende praksis ved tildeling af patenter i Europa, der skal harmoniseres, og i denne sammenhæng skal der netop udarbejdes strengere kriterier for tildeling af patenter.

Jeg støtter direktivet af følgende grunde: For det første forhindres det gennem direktivet, at vi får amerikanske tilstande ved tildelingen af patenter. Rene forretningsmetoder og ren software skal netop ikke kunne patenteres i Europa. Det understreges eksplicit i direktivet, og det forhindres netop ved, at patentbeskyttelsen for computerimplementerede opfindelser kræver et teknisk bidrag. Jeg er hr. Bolkestein taknemmelig, fordi han har nævnt det eksplicit endnu en gang i dag, og jeg vil gerne minde om, at vi ikke er i tvivl og heller ikke i Parlamentet bør lade, som om nogen ville fortolke betænkningen tilsvarende mod Kommissionens klare udtalelser og også mod de ændringsforslag, hvor vi eksplicit understreger det.

For det andet skal triviell software ikke beskyttes gennem direktivet. Patenter på triviell software som f.eks. statuslinjer er meget betænkelige og ikke ønskelige. I direktivet understreges det også, at vi ikke ønsker at yde triviell software patentbeskyttelse.

Jeg anmoder Dem om støtte i morgen til de ændringsforslag, hvor vi stadig skal afklare forholdene, men jeg beder Dem også om at godkende McCarthy-betænkningen som helhed.

2-052

Zrihen (PSE). - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, kære kolleger, samtidig med at vi ønsker at fremme innovation, vækst og konkurrenceevne i EU, får vi forelagt dette direktiv, under påskud af at der ønskes harmonisering og juridisk præcisering af divergerende praksis og fortolkninger på det her omhandlede område. Direktivet betegner imidlertid et reelt tilbageskridt og en systematisk ændring i forhold til den europæiske patentkonvention og direktivet om ophavsrettigheder i forbindelse med software, da det tager sigte på at udvide mulighederne for patentering af software mest muligt. Vi bør derfor afvise direktivet, da det indeholder for mange unøjagtigheder.

For det første er informatik i dag et afgørende værktøj, når ideer, tanker og viden skal videregives. Det er således betænkeligt, hvis der bliver tale om overdreven mulighed for at erhverve eksklusive rettigheder over dette værktøj, hvorimod ophavsrettigheder er mere hensigtsmæssige.

For det andet, set fra en økonomisk synsvinkel, beror fornyelsen ofte, når det gælder software, på små og mellemstore virksomheder og selvstændige forskere, for hvem et patent ikke er et egnet instrument, da det er for kostbart, da proceduren er for tung, og da det vil skabe et retligt vildnis. Intet beviser, at beskyttelse udvikler innovation, vækst og konkurrenceevne. Endelig ville vedtagelsen af dette direktiv, set i lyset af den økonomiske rivaliseren med USA, give nogle store monopolvirksomheder mulighed for at fastholde deres dominerende position på markedet.

Vi imødeser derfor et direktiv, som er udarbejdet på grundlag af en mere tilbunds gående undersøgelse af de økonomiske konsekvenser for forskningspolitikken, konkurrencepolitikken og ejendomsretten i den omhandlede sektor.

2-053

Thyssen (PPE-DE). - (NL) Hr. formand, hr. kommissær, hvis det står til PPE-DE-Gruppen, kommer der ingen softwarepatenter, og, hr. kommissær, hvis det står til Dem, indføres disse heller ikke. Sådan har jeg forstået det efter at

have læst forslaget og den eksisterende lovgivning - og de talrige breve, som vi alle sammen har modtaget - mere end én gang. Mange i min gruppe støtter udgangspunkterne og målsætningerne i Kommissionens forslag. Jeg håber, hr. kommissær, at De kan støtte en række ændringsforslag, som er stillet på vores gruppes vegne, og som - idet de bygger videre på fru McCarthys betænkning og på betænkningen fra Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked - definerer tingene tydeligere og præciserer overvågningsopgaven.

Jeg tror ikke på de hårdnakkede påstande, der verserer om, at dette forslag især er uheldigt for de små og mellemstore virksomheder. Større retssikkerhed og en ensartet anvendelse af retsreglerne på det indre marked har netop SMV'er behov for. Efter min opfattelse har SMV'erne ikke specifikt indvendinger imod dette direktiv, men de har dog generelt indvendinger imod patentsystemet som sådant. En hel del kritik i brevene er også baseret på dette. Det gælder både, hvis de selv nyder patentbeskyttelse, og hvis de konfronteres med andres patentkrav.

Derfor spørger jeg Dem, hr. kommissær, om De sammen med Deres tjenestegrene kreativt vil tænke over, hvordan det gennem en europæisk løsning kan sikres, at SMV'erne forbedrer deres stilling på patentområdet. Jeg har ikke stillet ændringsforslag om det, fordi jeg ikke synes, at dette er juridisk berettiget i denne tekst. Jeg synes dog, at det i politisk henseende er vigtigt nok til nu at foreslå dette, og jeg ville derfor sætte stor pris på at få et svar fra Dem.

2-054

Paasilinna (PSE). - (FI) Hr. formand, jeg vil gerne takke ordføreren. Hvis vi forsøger at vanskeliggøre arbejdet for *open source*-gruppen, softwarevirksomheder, dem, der maser på alene, og små sammenslutninger ved at udvide patenterbarheden, vil vi ødelægge hele grundlaget for informationssamfundet. Innovationer, der gavner os alle, f.eks. Linux, viser, hvor stort et problem det her er: Det drejer sig om at indsnævre det digitale skel.

Ophavsretten beskytter naturligvis allerede softwarekoder. Ulempen ved softwarepatenter er, at designerne ikke altid kan vide, at de krænker patenter, og de kan blive stillet over for enorme erstatningskrav. Patenterbarhedens begrænsninger skal defineres på en sådan måde, at programmer, algoritmer og forretningsmetoder som sådan er udelukket fra patenterbarhed, og således, at patenter ikke må anvendes til at hindre konkurrencen. Vi støtter den lille iværksætter i denne sektor.

2-055

De Rosa (PSE). - (EN) Hr. formand, det er et af de områder, hvor de af os, der hverken er juridiske eller tekniske eksperter, går i gang med debatter af denne art med fingrene krydset på ryggen i håb om, at vi har forstået det rigtigt. Jeg siger dette i særdeleshed i relation til denne debat, fordi så mange hundrede tusinders levebrød afhænger af, at Parlamentet og Kommissionen forstår dette problem rigtigt.

Der er meget få absolutter i denne debat. Måske har Kommissionen i nogen udstrækning ret, og måske har Parlamentet det også i nogen udstrækning. Hvad der er helt sikkert, er, at vi ikke kan undlade at gøre noget. Vi kan ikke tillade, at den nuværende situation fortsætter, som den er.

Derfor håber jeg, at kommissæren kan finde en måde, hvorpå han kan acceptere mange af de udmærkede ændringsforslag, som fru McCarthy har stillet. Ordføreren har gjort et meget stort arbejde med at udrede problemerne og, i hvert fald i min gruppe, presse på for at få en meget klar holdning. Hun har gjort sig alle mulige bestræbelser for at finde frem til et kompromis.

Det er vigtigt, at vi sikrer, at *open source*-området bliver støttet, og at hele it-industrien bliver vedligeholdt på en levende og fornyende måde. Men det er ikke rigtigt, at vi tillader den nuværende juridiske usikkerhed at fortsætte.

2-056

Bolkestein, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, eftersom der er mange ændringsforslag, har jeg ikke til hensigt at gennemgå dem alle ét for ét og angive Kommissionens reaktion. Med Deres tilladelse vil jeg gerne give Dem en liste over ændringsforslagene med nummer, som viser, hvilke af dem Kommissionen kan acceptere, hvilke den ikke kan acceptere, og hvilke vi kunne acceptere efter en passende omformulering.¹ På dette grundlag vil jeg gerne begrænse mig til nogle bemærkninger af generel art og forhåbentlig slutte med nogle mere specifikke bemærkninger til spørgsmål rejst af medlemmer af Parlamentet.

Hvis vi først ser på selve McCarthy-betænkningen, har jeg allerede angivet, at vi ser positivt på de fleste af de ændringsforslag, der er blevet stillet i den. Men jeg vil gerne tale om to ændringsforslag, der rejser vigtige problemer.

Det første er ændringsforslag 20 - indsættelsen af en ny artikel 6a om interoperabilitet. Ved første øjekast ser det fornuftigt ud. Men når man ser nærmere på det, er det klart, i det mindste for Kommissionen, at undtagelsen, sådan som den er formuleret, kan tømme nogle patenter for værdi. Faktisk kunne den gøre dem totalt værdiløse. Jeg mener, at det ville være helt ude af proportion, og at det derudover kan stride mod vores internationale forpligtelser under TRIPs-aftalen. Ikke desto mindre vil vi se positivt på en bestemmelse, som forholder sig til interoperabilitet, forudsat at disse vigtige spørgsmål

¹ Kommissionens reaktion på Parlamentets ændringsforslag: se bilag.

bliver behandlet. Den ordlyd, der bruges i slutningen af ændringsforslag 76, kunne være et udgangspunkt for et kompromis, for her henvises der til TRIPs-aftalen.

Det andet punkt, som fortjener særlig omtale, er ændringsforslag 18 - tilføjelsen af et nyt afsnit til artikel 5, der handler om krav i forbindelse med computerprogrammer. Det er noget, Kommissionen ikke medtog i det oprindelige forslag. Det var ikke, fordi vi havde overset det, men noget vi havde tænkt længe og grundigt over. Vi var bekymrede for, at hvis man tillod krav i forbindelse med computerprodukter, ville det være et skridt ned ad en meget glat skråning, der ville gøre computerprogrammer i sig selv patenterbare, noget der helt klart strider mod den europæiske patentkonvention og opfattelsen hos det helt store flertal af de medlemmer, der har talt her til formiddag. Men efter at have tænkt over sagen - og lad mig ikke skjule, at en masse af disse overvejelser blev fremskyndet af Parlamentets arbejde - mener vi, at en sådan bestemmelse kunne virke inden for rammerne af Kommissionens generelle mål, hvis - og kun hvis - vi kan formulere artiklen meget omhyggeligt og forsigtigt.

Desværre kan jeg ikke være lige så positiv vedrørende de fleste af de ændringsforslag, der er blevet stillet til McCarthy-betænkningen, og som skal overvejes her i dag. Problemet med mange af disse foranstaltninger er, at selv om man måtte mene, at de var værd at se på, har de alle én ting til fælles: De indfører en særlig ordning for computerrelaterede opfindelser. Inden for patentlovgivningen og den dertil hørende praksis er det et fundamentalt princip, at opfindelser skal vurderes på en neutral måde med hensyn til den type teknologi, de har forbindelse med. Patentbehandleren vil naturligvis se på hver enkelt opfindelse for at se, hvad der er nyt i den, men hun eller han har ingen forudfattede meninger om, hvorvidt en opfindelse, der bruger en bestemt form for teknologi, i sig selv er nyskabende eller ikke.

Dette princip er faktisk fastslået i international lovgivning, i særdeleshed i TRIPs-aftalen, hvor det siges, at der skal kunne gives patenter inden for alle teknologiske områder, og at man skal kunne nyde patentrettigheder uden nogen diskrimination på dette grundlag.

Der er nogle ændringsforslag, der frembyder færre problemer for Kommissionen, og som vi derfor kunne acceptere. Jeg tænker særlig på visse af de ændringsforslag, der drejer sig om den beretning, Kommissionen skal udarbejde om virkningen af dette direktiv, selv om jeg vil understrege, at Kommissionen ikke er parat til at gå med til, at alt er muligt på dette område.

I betragtning af de begrænsede ressourcer, der er til rådighed for Kommissionen, kan ikke alt, hvad der indfører urimelige krav, få vores bifald. Man bør også huske på nødvendigheden af at holde sig inden for direktivets rammer. Nogle af de stillede ændringsforslag er for brede i deres virkninger.

Når det er sagt, vil jeg komme med nogle få korte bemærkninger. Først til hr. Rocard, der sagde, at forslaget ikke garanterer, at der ikke kan finde patentering af software som sådan sted. Forslaget indfører en særlig forhindring, som må skaffes af vejen, før en opfindelse kan patenteres. Opfindelsen skal yde et teknisk bidrag, der ikke er selvindlysende. Dette garanterer, at ikke-teknisk software aldrig kan patenteres, men virkelig tekniske opfindelser kan få den beskyttelse, de fortjener. Jeg siger også dette til hr. MacCormick, der bad mig sikre, at direktivet er vandtæt og forhindrer lækage. Dette krav om teknisk bidrag bevirker dette. Jeg håber, det vil tilfredsstille hr. De Clercq.

Min anden specielle bemærkning henvender sig til fru Echerer, der sagde, at hvis en lille del af et problem er patenterbart, så må hele problemet være det. Patenter drejer sig om løsninger af tekniske problemer, og et patent skal dække det hele, ikke bare en lille del af løsningen på et problem. Det bliver kun overtrådt, hvis hele løsningen benyttes. Det monopoliserer derfor ikke hver enkelt komponent, der bidrager til løsningen.

Med hensyn til små og mellemstore virksomheder, som mange medlemmer har nævnt, ønsker jeg, for så vidt som de bruger patenter, at understrege, at intet bliver patenterbart, som ikke er det nu. Da små og mellemstore virksomheder kan opfinde software, må de også kunne beskyttes, og de vil få den beskyttelse, de fortjener, under dette direktiv. Jeg siger dette til hr. Oreja og fru Thyssen i særdeleshed.

Lad mig tilslutte mig hr. Wuermelings ord, da han sagde, at *"whoever opposes this directive must know that the present practice will be continued"* (de, der modsætter sig dette direktiv, skal vide, at den nuværende praksis vil blive fortsat). Så hvis De ikke ønsker, at denne praksis skal fortsætte, bedes De stemme for dette direktiv.

Endelig vil Kommissionen endnu en gang gerne takke fru McCarthy for hendes betænkning. Selv om den ikke er identisk med Kommissionens oprindelige forslag, så kunne den under hensyntagen til de bemærkninger, jeg har fremsat, nå frem til den balance, vi ønsker. Jeg takker alle medlemmerne for deres opmærksomhed og i særdeleshed Dem, hr. formand.

(Bifald)

2-057

Formanden. - Mange tak, hr. kommissær.

Ordføreren ønsker at tilføje en bemærkning.

2-058

McCarthy (PSE), ordfører. - (EN) Hr. formand, jeg ønskede ikke at nævne dette i mit indlæg, men det er nødvendigt, at det sker. I de 10 år jeg har været i Europa-Parlamentet, har jeg aldrig mødt en så personlig, aggressiv og fornærmende kampagne, som jeg har i forbindelse med dette direktiv. Jeg er blevet tyranniseret og plaget af lobbyister. Min stab er blevet tyranniseret i en sådan grad, at en af dem har måttet tage fri med stressrelateret sygdom.

Jeg anmoder nu Dem, hr. formand, om at sikre, at De gennemfører afstemningen i morgen på en ordentlig måde, så Parlamentet og dets medlemmer får lov til at stemme, sådan som de må i henhold til deres demokratiske mandat til at udarbejde og vedtage lovgivning.

2-059

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.¹

Skriftlig erklæring (artikel 120)

2-060

Kauppi (PPE-DE), skriftlig. - (FI) Forslaget til et direktiv om computerimplementerede opfinders patenterbarhed må have skabt mere røre end nogen andet sag, der er blevet diskuteret i Parlamentet i den seneste tid. Min holdning til direktivet har været kritisk lige fra begyndelsen. Jeg er dog ikke helt imod det, for jeg mener, at det er godt, at den aktuelle forvirrede situation omkring betingelserne for meddelelse af softwarepatenter bliver afklaret. Som det er nu, hvor bestemmelserne er så uklare, kan de beslutninger, der træffes af nationale patentmyndigheder og Den Europæiske Patentmyndighed, meget vel have været meget forskellige, og derfor kunne der være brug for fælles europæiske regler. Betænkningen må imidlertid ændres på en lang række punkter, før den kan vedtages. De ændringsforslag, som jeg har stillet, ville gøre direktivet mindre skadeligt for uafhængige softwareudviklere og små og mellemstore virksomheder.

Mine vigtigste argumenter er følgende:

- I sin nuværende form kunne direktivet få en meget negativ indvirkning på uafhængige softwareudviklere og små og mellemstore europæiske softwarevirksomheder, som kunne finde det umuligt at overleve i de store softwaregiganters patentjungle. Patentbehandlingstiderne er meget lange, og det er dyrt at ansøge. Det er derfor, at de kunne bremse og endog forhindre udviklingen af den europæiske softwaresektor, for den er afhængig af innovation og hurtig reaktion.

- Softwareinteroperabilitet og kommunikation burde desuden være mulig uden enorme licensgebyrer. Jeg går ind for åbne grænseflader. Algoritmer, forretningsprototyper og computerprogrammer som sådan burde ikke være patenterbare.

- Et af hovedformålene med at meddele patenter har altid været at gøre samfundet opmærksomt på eksistensen af opfindelser. Patenter på computerimplementerede opfindelser er praktisk talt uanvendelige som datakilder, hvis kildekoden ikke offentliggøres. I USA offentliggøres kildekoden for de fleste softwarepatenters vedkommende i patentansøgningen, hvilket er en fast praksis i industrien. Det skulle også være muligt i Europa.

Jeg håber, at afstemningen i morgen får et positivt udfald, og at så mange af mine kolleger som muligt vil vise deres støtte til en kreativ og innovativ europæisk softwareindustri.

2-061

FORSÆDE: James L.C. PROVAN
Næstformand

2-062

Afstemning

2-063

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

Betænkning (A5-0309/2003) af Lehne for Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked om anmodning om beskyttelse af Jannis Sakellarios parlamentariske immunitet og privilegier 2003/2023(IMM)

(Parlamentet vedtog teksten)

***

¹ Modtagne dokumenter: se protokollen.

Betænkning (A5-0283/2003) af Dell'Alba for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om indføjeelse i Europa-Parlamentets forretningsorden af en ny artikel 29a: De politiske gruppers virksomhed og retsstilling (2003/2114(REG))

(Parlamentet vedtog teksten)

***

Betænkning (A5-0285/2003) af Färm for Budgetudvalget om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2003 for regnskabsåret 2003, sektion III - Kommissionen (SEK(2003) 626 - C5-0339/2003 - 2003/2113(BUD))

(Parlamentet vedtog teksten)

***

Betænkning (A5-0288/2003) af Coelho for Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om

- 1. Den Helleniske Republiks initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om proceduren for ændring af Sirene-Håndbogen (7180/2003 - C5-0149/2003 - 2003/0808(CNS));**
- 2. Den Helleniske Republiks initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets forordning om proceduren for ændring af Sirene-Håndbogen (7179/2003 - C5-0148/2003 - 2003/0807(CNS))**

Før afstemningen

2-064

Coelho (PPE-DE), ordfører. - *(PT)* Hr. formand, kære kolleger, det, som vi nu skal stemme om, er ikke, hvad det ligner. Det ligner en række bestemmelser for ændring af Sirene-Håndbogen, der regulerer udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne inden for Schengen-informationssystemet. Det, som vi skal stemme om, er imidlertid en del mere komplekst.

Oprindeligt blev Parlamentet anmodet om at udtale sig om to initiativer, men det fik ikke adgang til de dokumenter, som de vedrørte, nemlig Sirene-Håndbogen. På mødet i Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender lovede det græske formandskab, at det ville give adgang, så vi kunne udtale os. Det ville Rådet imidlertid ikke. Formandskabet skiftede holdning, og forbuddet blev opretholdt.

Rådet er så gået med til i udvalget at afsløre indholdets karakter i de klassificerede dokumenter. På baggrund heraf har jeg derpå med udvalgets billigelse fremlagt den betænkning, der i dag skal til afstemning, og som godkender de to initiativer med ændringer.

Ved at stemme for sender vi imidlertid et politisk signal til Rådet, et signal om god vilje og samarbejde, men også et signal om, at der ikke mere skal leges skjul med Europa-Parlamentet. Rådet tøver med at åbne forhandlinger med Parlamentet om, hvordan fortrolige dokumenter bør behandles inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det er en uholdbar situation. Normalt er denne type oplysninger tilgængelige på Rådets arbejds møder, men videregives ikke til Parlamentet. Der er også andre tilfælde, hvor oplysninger om en medlemsstat ikke videregives, før den har besluttet, at de ikke mere bør være klassificeret. For at undgå, at disse situationer gentager sig, er det afgørende, at der fastlægges klare regler for behandlingen af fortrolige oplysninger på lovgivningsområdet, med et hensigtsmæssigt sikkerhedsniveau og accepteret af alle de berørte parter. Det er det budskab, som Rådet får med denne betænkning.

2-065

(Parlamentet vedtog teksten)

***

Betænkning (A5-0300/2003) af Hans-Peter Mayer for Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål om forslag til Rådets forordning om ophævelse af forordning (EØF) nr. 3975/87 og om ændring af forordning (EØF) nr. 3976/87 og forordning (EF) nr. 1/2003 med hensyn til flytrafik mellem Fællesskabet og tredjelande (KOM(2003) 91 - C5-0107/2003 - 2003/0038(CNS))

(Parlamentet vedtog teksten)

***

Betænkning (A5-0210/2003) af Olle Schmidt for Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om Republikken Østrigs initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets forordning om opstilling af kriterier for bestemmelsen af, hvilke lande der kan betegnes som sikre tredjelande, med henblik på ansvaret for behandling af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandsstatsborger i en medlemsstat, samt om fastlæggelse af en liste over sikre tredjelande i Europa (14712/2002 - C5-0010/2003 - 2003/0802(CNS))

(Parlamentet forkastede teksten)

2-066

Schmidt, Olle (ELDR), ordfører. - (EN) Hr. formand, jeg foreslår, at vi nu stemmer om det foreløbige forslag til lovgivningsmæssig beslutning for at bekræfte forkastelsen af det østrigske initiativ.

2-067

Formanden. - Vi stemmer derfor om den lovgivningsmæssige beslutning. Vedtagelse heraf afslutter proceduren.

(Parlamentet vedtog forslaget til lovgivningsmæssig beslutning)

***

Indstilling (A5-0307/2003) fra Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål om udnævnelse af Jean-Claude Trichet som formand for Den Europæiske Centralbank (10893/2003 - C5-0332/2003 - 2003/0819(CNS)) (Ordfører: Randzio-Plath)

(Parlamentet vedtog teksten)

***

Betænkning (A5-0282/2003) af Ettl for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget: Situation om gennemførelsen af de fælles evalueringsrapporter om kandidatlandenes beskæftigelsespolitikker (KOM(2003) 37 - 2003/2105(INI))

(Parlamentet vedtog teksten)

***

Betænkning (A5-0295/2003) af Mombaur for Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningsikkerheden (KOM(2002) 488 - C5-0449/2002 - 2002/0220(COD))

(Parlamentet vedtog forslaget til lovgivningsmæssig beslutning)

***

Betænkning (A5-0297/2003) af Karlsson for Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af forsyningsikkerhedsforanstaltningerne for olieprodukter (KOM(2002) 488 - C5-0448/2002 - 2002/0219(COD))

(Parlamentet forkastede Kommissionens forslag)

Formanden. - Vi må nu anmode Kommissionen om at tilkendegive, hvorvidt den ønsker at trække sit forslag tilbage.

2-068

Bolkestein, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg vil bestemt lade dette gå videre til min kollega, fru de Palacio, og anmode Kommissionen om at handle i overensstemmelse hermed.

2-069

Formanden. - Hr. kommissær, jeg er bange for, at vi må have svaret nu, så vi kan færdiggøre denne del af afstemningsproceduren. Parlamentet har forkastet Kommissionens forslag. Jeg formoder, at Kommissionen i øjeblikket vil fastholde sin tekst.

2-070

Bolkestein, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg får at vide af folk, der er kompetente i denne sag, at jeg i henhold til rammeaftalen skal rådføre mig med mine kolleger, og derefter vil jeg naturligvis informere Parlamentet i overensstemmelse hermed.

2-071

Chichester (PPE-DE). - (EN) Hr. formand, måske kan jeg hjælpe kommissæren her. I aftes gav kommissær de Palacio Parlamentet en forsikring om, at hvis forslaget blev forkastet, ville hun ikke forsøge at genfremsætte det.

2-072

Bolkestein, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg er altid taknemmelig for enhver hjælp, jeg kan få.

(Munterhed)

Jeg kan forsikre Dem om, at det sker meget sjældent!

(Munterhed)

Jeg vil ikke benægte, at det, der lige er blevet sagt, er rigtigt. Jeg må endnu en gang antage, at tingene vil udvikle sig, sådan som det ærede medlem har sagt.

2-073

Formanden. - Kære kolleger, under disse omstændigheder foreslår jeg, at vi henviser sagen til fornyet udvalgsbehandling.

(Parlamentet vedtog forslaget)

***

Betænkning (A5-0293/2003) af Karlsson for Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi om forslag til Rådets direktiv om ophævelse af Rådets direktiv 68/414/EØF og 98/93/EF om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter og af Rådets direktiv 73/238/EØF om foranstaltninger, der kan mindske vanskelighederne ved forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter (KOM(2002) 488 - C5-0489/2002 - 2002/0221(CNS))

Før afstemningen

2-074

Karlsson (PSE), ordfører. - (SV) Hr. formand, i overensstemmelse med vores tidligere beslutning om at forkaste forslaget til direktiv mener jeg ikke, at vi skal stemme om følgende betænkninger, da det handler om at ophæve de tidligere direktiver.

2-075

Formanden. - Da disse to betænkninger er tæt forbundet, mener jeg, vi bør følge ordførerens råd og også henvise denne sag til fornyet udvalgsbehandling.

(Parlamentet vedtog forslaget)

***

Betænkning (A5-0236/2003) af Berenguer Fuster for Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (KOM(2002) 767 - C5-0009/2003 - 2002/0308(CNS))

Før afstemningen

2-076

Berenguer Fuster (PSE), ordfører. - (ES) Hr. formand, jeg ved ikke, om proceduren er passende, men i ændringsforslag 3 vedrørende artikel 8, afsnit 5, er der sket en fejl ved forelæggelsen. Hvis vi husker på, hvad der var baggrunden for ændringsforslaget, som har til formål at styrke retssikkerheden og beskyttelsen af indehavere af ældre varemærker eller geografiske betegnelser, har man ved udarbejdelsen af teksten nævnt ældre varemærker fem gange, mens de ældre geografiske betegnelser i Fællesskabet kun blive nævnt en gang.

Jeg vil derfor gerne, hvis det er muligt, stille et mundtligt ændringsforslag, så der hver gang, der i teksten i ændringsforslag 3 henvises til et ældre varemærke tilføjes "eller geografisk betegnelse i Fællesskabet", for det var meningen med ændringsforslaget. Måske skyldes det sætternissen, at det ikke er kommet med, hr. formand.

2-077

(Formanden konstaterede, at ingen gjorde indsigelse mod det mundtlige ændringsforslag)

(Parlamentet vedtog forslaget til lovgivningsmæssig beslutning)

***

Anden betænkning (A5-0291/2003) af Kirkhope for Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om Forbundsrepublikken Tysklands initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om bistand ved gennemrejse i forbindelse med udsendelse ad luftvejen (14848/2002 - C5-0011/2003 - 2003/0801(CNS))

(Parlamentet vedtog forslaget til lovgivningsmæssig beslutning)

***

(Mødet udsat kl. 11.50 og genoptaget kl. 12.35)

2-078

FORSÆDE: James L.C. PROVAN
Næstformand

2-079

Afstemning (fortsættelse)

2-080

Formanden. - Vi fortsætter nu med afstemningen.

Betænkning (A5-0278/2003) af Sterckx for Udvalget om Regionalpolitik, Transport og Turisme om skærpelse af sikkerheden til søs efter olietankeren Prestiges forlis (2003/2066(INI))

Før afstemningen om ændringsforslag 11

2-081

Sterckx (ELDR), ordfører. - (NL) Hr. formand, ændringsforslag 11 vedrører et midlertidigt udvalg. Det er et ændringsforslag, som jeg selv har stillet. De to store grupper havde stillet et forslag om et midlertidigt udvalg, men der var ikke enighed om indholdet. Jeg forsøger at holde mig uden for den politiske diskussion, som føres i en af EU's medlemsstater. Det har jeg altid forsøgt, og det forsøger jeg nu igen. Derfor stiller jeg dette mundtlige ændringsforslag, som efter min mening kombinerer de forskellige forslag bedre. Jeg vil læse det op på engelsk, fordi ændringsforslaget er skrevet på engelsk.

2-082

(EN) "Calls on the Conference of Presidents to give favourable consideration to any request for the setting up of a temporary committee that will, after detailed analysis of the Erika and Prestige disasters based on this report, assess maritime safety standards more generally in compliance with EU law, seek to ensure implementation of the recommendations contained in this report and propose any additional measures which are found to be necessary to avoid a repeat of such disasters and their consequences" (opfordrer Formandskonferencen til at se velvilligt på enhver anmodning om nedsættelse af et midlertidigt udvalg, som efter detaljeret analyse af Erika- og Prestige-katastroferne på basis af denne betænkning vil vurdere sikkerhedsstandarderne til søs mere generelt og i overensstemmelse med EU-lovgivningen søge at sikre gennemførelse af de anbefalinger, der er indeholdt i denne betænkning, og foreslå yderligere foranstaltninger, der findes nødvendige for at undgå en gentagelse af sådanne katastrofer og deres konsekvenser).

2-083

Formanden. - Er der nogen indvendinger mod det mundtlige ændringsforslag?

2-084

Hatzidakis (PPE-DE). - (EL) Hr. formand, jeg vil gerne takke hr. Sterckx for hans initiativ og sige, at jeg er ked af den holdning, Socialdemokraterne har indtaget. Vi går tydeligvis tilbage og stemmer om hans oprindelige ændringsforslag, som - jeg beklager at måtte sige det - desværre er i modstrid både med artikel 193 i traktaten og artikel 151 i vores forretningsorden, fordi det i virkeligheden tager sigte på, at der nedsættes et hemmeligt undersøgelsesudvalg. Jeg mener derfor, vi stemmer om noget, som er i modstrid med traktaterne og forretningsordenen ...

(Formanden afbrød taleren)

2-085

Formanden. - Hr. Hatzidakis, det var ikke en bemærkning til forretningsordenen.

Det er helt klart, at mere end 32 medlemmer havde indvendinger mod det mundtlige ændringsforslag. Det er derfor ikke vedtaget.

Før afstemningen om ændringsforslag 3

2-086

Sterckx (ELDR), ordfører. - (NL) Hr. formand, jeg havde på grundlag af tidligere oplysninger skrevet, at der stadig var 30.000 t tilbage i vraget. I går havde jeg kontakt med de mennesker, som forsøger at hente denne olie op, og jeg fik at vide, at der stadig befinder sig 14.000 t i vraget. Jeg vil derfor gerne ændre disse to tal.

2-087

(Parlamentet vedtog forslaget til beslutning)

***

Formanden. - Afstemningen er afsluttet.

Stemmesforklaringer

2-088

Betænkning af Dell'Alba (A5-0283/2003)

2-089

Marchiani (UEN), skriftlig. - (FR) Med indføjelser af nye bestemmelser om de politiske gruppers retsstilling anerkender vi disse for 117. gang.

Der er principielt intet til hinder for, at de politiske gruppers retsstilling styrkes yderligere - man kan blot beklage, at vi de seneste år har oplevet en klar tendens til at afskaffe enhver form for national repræsentation i Europa-Parlamentet udelukkende til fordel for en snævert partipolitisk repræsentation.

Vi bør imidlertid ikke gå for langt i så henseende og gøre Parlamentet til hjemsted for et fremtidigt "partistyre". De store politiske grupper har i forvejen (for?) stor indflydelse i Europa-Parlamentet. De bør ikke opnå monopolstatus på bekostning af pluralismen.

Vi har på det seneste oplevet, at visse grupper, som især i kraft af deres føderalistiske ideologi indtager en dominerende politisk stilling, på foruroligende vis har misbrugt denne. Jeg tænker i denne forbindelse på, at TDI-Gruppen blev opløst, hvilket var en særdeles alvorlig politisk disposition, når man betænker, at det end ikke i medlemsstaterne længere er brugeligt at forbyde partier!

Det er en vildvej, vi ikke igen bør betræde. Jeg finder det imidlertid bekymrende, når jeg ser, at den foreslåede tekst på ny åbner mulighed for denne frihedsødelæggende praksis. Lad os besinde os!

2-090

Betænkning af Olle Schmidt (A5-0210/2003)

2-091

Berthu (NI), skriftlig. - (FR) Østrig har udnyttet initiativretten, som indtil videre fortsat beror hos medlemsstaterne, når det gælder indvandringspolitikken, og har stillet et nyttigt forslag, nemlig at der fastlægges en liste over lande i Europa, som, hvad angår overholdelse af menneskerettighederne, betragtes som sikre, og til hvilke det kan overlades at behandle asylansøgninger, der indgives i en medlemsstat af personer, som først er rejst igennem den pågældende stat. Der er tale om en foranstaltning, som betegner en forenkling, som er fornuftig, og som falder i tråd med behovet for at styrke samarbejdet mellem landene på kontinentet for at imødegå tilstrømningen af flygtninge af enhver art.

Det østrigske initiativ, som vi har støttet, fandt ikke nåde for Europa-Parlamentets øjne. Man afviste det med henvisning til forskellige juridiske begrundelser, som lyder ganske besnærende. Eksempelvis henvises der til, at teksten ville foregribe et kommende, mere vidtfavnende direktiv om asylprocedurer.

Den reelle begrundelse er en helt anden. Som det fremgår af begrundelsen i betænkningen, klynger Europa-Parlamentet sig til en snæver fortolkning af Genève-konventionen og tager afsæt i ubetinget og unuanceret anvendelse af princippet om "non-refoulement" (det vil sige at ingen sendes tilbage til forfølgelse). Det er denne snævre fortolkning, vi nu bør tage op til ny vurdering, hvis vi for alvor vil behandle asylproblemerne.

2-092

Bordes, Cauquil og Laguiller (GUE/NGL), skriftlig. - (FR) Vi har stemt imod initiativet fra Republikken Østrig, som forfægter en udpræget restriktiv fortolkning af asylretten.

Hvad angår hr. Schmidts betænkning, støtter vi ikke ønsket om, at der foreslås en "løsning af problemet med sikre tredjelande". Vi mener således ikke, løsningen består i at forlænge listen over stater, hvis afgørelse om at meddele ret til asyl accepteres af EU. Asylretten bør være ubetinget. Og vi afviser en restriktiv fortolkning af "Genève-konventionen ... og princippet om "non-refoulement" (det vil sige at ingen sendes tilbage til forfølgelse)".

2-093

Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Republikken Østrigs initiativ, der er betinget af nødvendigheden af at imødegå "en drastisk stigning i antallet af asylansøgere" i landet, "i modsætning til den generelle tendens i Europa", er et led i opbygningen af "Fort Europa".

Initiativet havde til formål at opstille en liste over tredjelande, der kan betegnes som sikre med henblik på ansvaret for behandling af en asylansøgning, hvor hensigten var, at det land, der skulle påtage sig ansvaret for behandling af en asylansøgning, skulle være det land, som ansøgeren rejste ind i. Af den foreslåede liste over lande er kun Schweiz ikke en del af EU og Schengen-konventionen, hvoraf man kan slutte, at Østrigs umiddelbare målgruppe var de EU-lande, som det grænser op til.

Som ordføreren imidlertid understreger, er der et grundlæggende princip, der må overholdes, nemlig, at Genève-konventionen giver enhver asylansøger ret til at få sin sag behandlet individuelt. Selv hvis der var en eventuel liste over "sikre tredjelande", kunne ingen asylansøgning automatisk afvises på grund af det i Genève-konventionen fastsatte.

Derudover ville en forordning i medfør af subsidiaritetsprincippet ikke være det instrument, der skulle tages i brug på et område, der er af central betydning for staternes suverænitet.

2-094

Krivine og Vachetta (GUE/NGL), skriftlig. - (FR) Republikken Østrigs initiativ bør afvises, og begrundelsen herfor er af mere grundlæggende art end den, der fremgår af ordførerens betragtninger. Begrebet "sikre tredjelande" er i virkeligheden i modstrid med de internationale forpligtelser, der følger af Genève-konventionen fra 1951. Et klart eksempel er sigøjnerne, som flygter fra den racisme og forskelsbehandling, de udsættes for i lande som Rumænien og Slovakiet. EU betragter disse lande som "sikre".

Som ordføreren medgiver: "Selv om der er opstillet en liste over sikre tredjelande, vil en ansøgning om asyl ikke automatisk kunne afvises, da dette vil være i modstrid med Genève-konventionen". Det er allerede i dag en udbredt praksis at erklære asylansøgnings for "åbenbart ubegrundede". Listen over "sikre tredjelande" vil kunne tjene som påskud for yderligere at tilskynde til hurtig behandling og systematisk afvisning.

Forslaget om, at flygtninge bør forblive i nærområdet, krænker princippet om "non-refoulement". Faktisk er der tale om "refoulement", selv om udtrykket ikke anvendes. I Frankrig taler man i Villepin-loven om "internt asyl"! Man foretrækker flygtningelejre frem for at tage imod flygtninge.

Det østrigske initiativ bør afvises, fordi det i virkeligheden legitimerer en afsporing af asylretten i Europa og foregriber medlemsstaternes bestræbelser for at omgå asylretten og Genève-konventionen.

2-094-500

Lund (PSE), skriftlig. - Jeg har i dag i Europa-Parlamentet valgt at følge PSE-Gruppen i forhold til betænkning af Schmidt (A5-0210/2003). Jeg er dog opmærksom på, at forslaget er omfattet af EF-traktatens afsnit IV og derfor ikke gælder for Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling.

2-095

Ribeiro e Castro (UEN), skriftlig. - (PT) Jeg har fulgt ordførerens holdning, fordi jeg mener, at det østrigske initiativ faktisk kun har en begrænset rækkevidde. Ordføreren påpeger, at denne forordning kun ville finde anvendelse i Schweiz, en klart utilstrækkelig betingelse for at begrunde udarbejdelse af et sådant retsinstrument. Forslagets statiske karakter lægger ikke op til revurderingsmekanismer, der kan tilføje eller fjerne lande fra listen over "sikre stater", hvilket kunne betyde en lammelse af den påtænkte ordning allerede fra begyndelsen, uden at det betød nogen fordel for hverken den, der begærer asyl, eller den, der skal behandle sagen.

Ordføreren bemærker, at en af de vigtigste årsager til det østrigske forslag, er en "drastisk stigning" i antallet af asylansøgere i landet, hvilket må beklages. Til forskel fra ordføreren finder jeg det dog ikke blot normalt, men også positivt, at en medlemsstat søger at hævde sine rettigheder og løse sine konkrete problemer, selv om det måske kan komme på tværs af det abstrakte begreb "Fællesskabets interesse", hvilket dog, når det drejer sig om sikkerhed og retfærdighed, sædvanligvis er temmelig indholdsløst.

Jeg støtter også ordføreren, når han mener, at sikre europæiske tredjelande ikke bør være genstand for en særskilt forordning, men bør indgå i en samlet tilgang i forbindelse med direktivet om asylpolitik.

2-096

Betænkning af Randzio-Plath (A5-0307/2003)

2-097

Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Jeg var i *Campione d'Italia*, et fornemt kasino, som er velkendt i Europa. Ved et bord lidt væk sad cheferne for de 15 nationale centralbanker i EU og spillede kort, og sammen med dem sad hr. Trichet, der var kandidat

og nu er valgt som formand for Den Europæiske Centralbank. Hr. Trichet var meget ung, mens de 15 chefer var ældre. De havde ikke bare hvidt hår, de var virkelig trætte: De var pensionister.

Jeg spurgte så mig selv, om dette syn ikke var et advarselssignal. Hvad skal nationalbankerne lave, når vi har Den Europæiske Centralbank? Hvad skal de nationale chefer lave? Ville det ikke være godt, hvis de gik hen og hvilede sig, hvis de gik på pension?

2-098

Berthu (NI), *skriftlig*. - (FR) Vi har stemt imod udnævnelsen af Jean-Claude Trichet som formand for Den Europæiske Centralbank, fordi han under høringen ikke viste vilje til politisk kursændring set i lyset af den stagnationslignende tilstand, der aktuelt kendetegner hjertet af euroområdet. Han understregede især, at der ikke er tale om stagnation i egentlig forstand, hvilket er korrekt, og at de officielle rentesatser i euroområdet er de laveste i et halvt århundrede, hvilket også er korrekt. Det budskab, han indirekte sendte, var, at han ikke som formand for ECB kunne gøre meget mere i den henseende.

Han har i øvrigt til dels ret heri. Den økonomiske afmatning, der kendetegner Frankrig og Tyskland, lader sig givetvis ikke korrigeres med de traditionelle pengepolitiske instrumenter, for den er til dels en konsekvens af den struktur, den fælles valuta beror på, og som udgør en lidet fleksibel ramme, som anvendes på en og samme vis over for forskelligartede økonomier.

I den situation har formanden for Den Europæiske Centralbank måske nok kun begrænset råderum. Men er det ikke historiens retfærdige straf, at netop en af ophavsmændene til Maastricht-traktaten fanges i den fælde?

2-099

Bordes, Cauquil og Laguiller (GUE/NGL), *skriftlig*. - (FR) Når vi har stemt imod udnævnelsen af Jean-Claude Trichet som formand for Den Europæiske Centralbank, skyldes det primært institutionen, men også manden.

Den Europæiske Centralbank har til opgave i monetær og kreditgivningsmæssig henseende at føre en politik, som i enhver henseende tilgodeser EU's fremtrædende arbejdsgivere, og som følgelig i enhver henseende skader den brede befolkning. Vi er imod denne institutions virksomhed, uanset hvem der står i spidsen for den.

Vi har imidlertid heller ikke ønsket at støtte manden. Før udnævnelsen til den fremtidige post var Jean-Claude Trichet i 10 år chef for den franske centralbank, Banque de France. Han har følgelig ansvaret for den "omstruktureringsplan", som i øjeblikket gennemføres i Banque de France, og som giver sig udslag i, at halvdelen af bankens filialer lukkes, og 2.000 stillinger nedlægges, hvilket rammer mere end en fjerdedel af de ansatte. En mand, som påtager sig en sådan opgave fortjener ikke vores støtte, og det samme gælder den institution, han overtager ledelsen af.

2-100

Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. - (PT) Som det var at forvente, har Jean-Claude Trichet, Den Europæiske Centralbanks kommende formand, bekræftet og styrket EU's nuværende økonomiske "trekant", der hviler på prisstabilitet, stabilitetspagten og "Lissabon-strategien", trods de stadig tydeligere modsigelser, der er mellem denne "trekant" og økonomisk vækst og beskæftigelse.

I sine svar på spørgeskemaet bekræfter Jean-Claude Trichet, at prisstabilitet er den nødvendige forudsætning for vækst "ved alt andet lige at opretholde en lav stigning i produktionsomkostningerne", altså løntilbageholdenhed, lavere realløn og øget produktivitet, men i dette tilfælde kun for arbejdsgiverne. Jean-Claude Trichet fremhæver også enigheden mellem EU's regeringer omkring "Lissabon-strategien" og behovet for at styrke udviklingen mod strukturelle reformer, hvilket jo betyder liberaliseringer, et mere fleksibelt arbejdsmarked og gradvis privatisering af pensionerne.

Endelig bekræfter han stabilitetspagtens grænse på 3 %, idet han hævder, at ingen regering har anmodet om, at den skulle ændres, og at Kommissionen har påvist dens nødvendighed. Det er temmelig ironisk, når Frankrig for tredje år i træk lægger op til ikke at opfylde netop dette kriterium. Jean-Claude Trichet støtter også ændringerne i ECB's afstemningsmetode, der reelt udelukker lande som Portugal fra den pengepolitiske beslutningsproces.

Derfor har vi stemt imod denne betænkning.

2-101

Krivine og Vachetta (GUE/NGL), *skriftlig*. - (FR) Vi har stemt imod udnævnelsen af Jean-Claude Trichet som formand for Den Europæiske Centralbank, fordi han i 15 år har personificeret "inflationdæmpende indsats i konkurrenceevnens navn", hvilket har inspireret til den nyliberalistiske politik, der har været ført i Frankrig. Det er under påvirkning af hr. Trichet, at vi har oplevet lønstop, som skulle sikre, at kapitalindtægterne kom til at tegne sig for en stigende andel af de producerede værdier. Denne politik har kvalt væksten og bidraget til massearbejdsløsheden. Vi ønsker ikke denne dødbringende dogmatisme overført til fællesskabsplan.

Vi ser det imidlertid ikke som et personspørgsmål. Vi ville sandsynligvis stemme imod en hvilken som helst anden kandidat, da det er selve konceptet i forbindelse med Den Europæiske Centralbank, vi stiller spørgsmålstegn ved på to væsentlige punkter. En sådan institution burde ikke pålægges en unødigt streng målsætning om 2 %'s inflation, som blindt favoriserer kapitalen på bekostning af beskæftigelsen. Og Den Europæiske Centralbank burde være under egentlig demokratisk kontrol, som rakte videre end det eksisterende skindemokrati, hvor man giver en mand fuldmagt og derpå ikke har nogen mulighed for at udøve kontrol med den pågældende.

2-102

Meijer (GUE/NGL), skriftlig. - (NL) Vi skal i dag vælge en ny formand for Den Europæiske Centralbank, men egentlig kan vi slet ikke vælge. Lige fra begyndelsen har det været hensigten, at banken skulle placeres i Tyskland og have en franskmænd som øverste chef. Da nederlænderen Wim Duisenberg havde forberedt ECB, undte man ham i sidste instans formandskabet for en kort periode. Allerede ved hans tiltrædelse var det kendt, at der var indgået et kompromis, idet embedsperioden på otte år blev delt mellem Duisenberg og Trichet. Hr. Trichet var altså allerede på forhånd sikker på denne stilling, selv om det kun var for en halv periode. Det truede med at gå galt, da det så ud, som om hr. Trichet skulle i fængsel. Nu foreslås det, at han alligevel tilkendes en periode på otte år. Som argument for hans udnævnelse siges nu, at han i modsætning til sit lands regering, vil holde nøje fast ved det i stabilitetspagten nævnte loft for nationale budgetunderskud på 3 %. Dette loft er ved at blive en opskrift på katastrofer. Det lykkes ikke store medlemsstater at nå dette mål, og fattige medlemsstater vil slet ikke kunne nå det. I Nederlandene, som når målet, skæres alt det væk, der er værdifuldt. På denne baggrund ser jeg ikke nogen som helst grund til at godkende hr. Trichets kandidatur.

2-103

Pasqua (UEN), skriftlig. - (FR) Udnævnelsen af den fremtidige formand for Den Europæiske Centralbank er af største vigtighed. Vi skal udtale os ikke blot om en konkret person, men også, og ikke mindst, om en konkret monetær politik.

Jeg glæder mig selvsagt over, at det i dette tilfælde er en franskmænd, som snart bliver formand for Den Europæiske Centralbank. Samtidig kan jeg ikke ganske se bort fra, at hr. Trichet, som det jo drejer sig om, personificerer og kræver streng budgetdisciplin. Hr. Trichet erklærede under høringen i Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål uden omsvøb, at han agtede, al modstand til trods, at tage arven op efter hr. Duisenberg, hvilket vil sige videreføre en både streng og uhensigtsmæssig monetarisme.

Denne linje kan vi imidlertid ikke godkende. På et tidspunkt, hvor mange medlemsstater ikke ser sig i stand til at overholde stabilitetspagten, hvis krav i den aktuelle situation forekommer at være helt ude af trit med de barske realiteter, hvad angår de økonomiske konjunkturer, kan jeg ikke støtte udnævnelsen af en kandidat, som tydeligvis er ramt af samme lidelse som forgængeren, nemlig autisme.

2-104

Purvis (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for at bekræfte hr. Trichet som formand for Den Europæiske Centralbank, fordi det er i mit lands og mine vælgers interesse, at denne bank bliver ledet godt, og at euroen får succes som valuta.

Euroområdet er langt det vigtigste bestemmelsessted for skotsk eksport og en kilde til import og turisme.

Jeg er tilstrækkelig overbevist om hr. Trichets ry og, ud fra den måde hvorpå han reagerede på spørgsmålene i Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål, nærer jeg tillid til, at han vil opretholde euroens stabilitet. Han vil også opretholde et tilstrækkeligt pres på medlemsstaterne om at føre en fornuftig finanspolitik og reformere deres sociale struktur for at skabe økonomisk vækst og udvikling. Det er det, der har betydning for Skotland.

2-105

Betænkning af Ettl (A5-0282/2003)

2-106

Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Arbejdsløshed er et af kandidatlandenes største problemer. Seks af de 12 kandidatlande har en arbejdsløshed på mere end 10 %, hvilket betyder social udstødelse og fattigdom. Der må derfor føres en økonomisk og monetær politik, der fremmer økonomisk vækst og beskæftigelse, med den offentlige og kooperative sektor som motor.

Arbejdsløsheden har en forklaring, nemlig den hastige afvikling af planøkonomien fulgt af privatiseringsbølger og total åbning af markederne, hvilket har skabt alvorlige sammenbrud ikke blot i den økonomiske aktivitet, men også i den offentlige sektor, navnlig i socialsikringen.

Betænkningens begrundelse bekræfter det til fulde, når den konstaterer, at denne overgang har "forstørret den fattigdomstruede andel af befolkningen", og at der bliver stadig mere "beskæftigelse under usikre vilkår såsom tidsbegrænset ansættelse". Denne meddelelse sigter således mod at overføre den europæiske beskæftigelsesstrategi, i sin "post-Lissabon-strategi"-version, til kandidatlandene.

Det synes ikke, som om de behøver en mere fleksibel eller mobil arbejdsstyrke. Endnu en gang består løsningen i en dybtgående revision af den neoliberale økonomiske og pengepolitiske orientering, som EU så stædigt følger. EU's indsats for øget økonomisk og social samhørighed må styrkes.

2-107

Ribeiro e Castro (UEN), skriftlig. - (PT) Jeg har stemt for denne betænkning om Kommissionens meddelelse om de fremskridt, der er sket i kandidatlandenes beskæftigelsespolitikker, hvis formål er at sikre, at kandidatlandene gennemfører beskæftigelsespolitikker, der kan forberede deres optagelse i EU.

Beskæftigelsen, beskæftigelsespolitikkerne og deres gennemførelse er som bekendt en af de udfordringer, som EU står over for. Det er ikke mindst et krav fra de europæiske befolkningers side. Lissabon-strategien opstillede således udfordringen om at skabe "flere og bedre job" som en uomgængelig forudsætning for fremme af en ægte human udvikling, der ikke blot er rettet mod økonomisk vækst, men også mod borgernes individuelle realisering af deres muligheder.

Blandt de vigtige budskaber i Kommissionens meddelelse fremhæver jeg dem, der lægger vægt på uddannelsens strategiske betydning, lige fra grundskolen til den stadig mere relevante livslange uddannelse. Til sidst fremhæver jeg også den betydning, der tillægges særlige programmer for ligebehandling af handicappede og foranstaltninger til fremme af lige muligheder, så familie- og arbejdsliv kan forenes.

2-108

Betænkning af Mombaur (A5-0295/2003)

2-109

Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Hr. formand, jeg inviterede beundrerne og tilhængerne af min stemmeforklaring til middag. Der var over 300. I køkkenet tilberedte hr. Fatuzzo maden: spaghetti med hvidløg, olivenolie og chili. Sikken liflig duft, der var, hr. formand, Netop i det øjeblik slap gassen imidlertid op, og der kunne ikke laves mere mad. Det var lidt af et problem, og jeg tænkte på, hvad der ville ske, hvis der ikke var nogen gas over hele EU. Jeg hilser derfor Mombaur-betænkningen velkommen, og jeg stemte for den af netop denne grund. Hvem ved, hvordan Europa ville blive berørt, når det krævede så lidt at ødelægge en middag?

2-110

Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Kommissionens forslag har til formål at gennemføre naturgasforsyningsforanstaltninger på baggrund af de seneste kriser eller krisetrusler, der navnlig er en følge af USA's aggressioner over for lande som Irak. Der er tale om så mange vigtige aspekter, at de ikke kan kommenteres i denne erklæring. Kommissionen ønsker ligefrem visse rettigheder til at gribe ind over for medlemsstaterne, et krav, som Parlamentet nedtoner for i stedet at fastholde staternes rettigheder på dette område og i sammenhæng med deres internationale forpligtelser.

Som eksperter fremhæver, er disse dokumenters egentlige indhold ikke det, der fremgår eksplicit, men det, der er forudsat, nemlig, at verdens olieproduktion er ved at nå eller ligefrem har passeret sin maksimale kapacitet, og at naturgasproduktionen godt nok kan vokse, men kun i endnu 25 år, hvorefter den vil nå sit maksimum. Begge vil uundgåeligt blive mindre.

På den baggrund kan oprettelse af et europæisk observationssystem for olie- og gasforsyning, der skal søge at imødegå dette afgørende problem, være et vigtigt bidrag ikke mindst til vores viden om udviklingen i de globale reserver og til den nødvendige udnyttelse af andre energikilder, eksempelvis de vedvarende.

2-111

Ribeiro e Castro (UEN), skriftlig. - (PT) Som det er tilfældet med de bestræbelser, der er genstand for Karlsson-betænkningerne, er det utvivlsomt hensigtsmæssigt at sikre indbyrdes tilnærmelse, når det gælder de foranstaltninger, der træffes for også at opretholde naturgasforsyningsikkerheden. Noget andet er den obligatoriske harmonisering, som Kommissionen foreslår, og som finder sit højeste udtryk i den beføjelse, som den kræver tildelt. "Kommissionen overvåger nøje, i hvilket omfang der indgås nye langtidskontrakter for gasimport fra lande uden for EU" (forslagets artikel 6, stk. 1).

Desværre tager Kommissionens forslag udgangspunkt i det princip, at forsyningsikkerheden, på et konkurrencepræget marked, ikke kan overlades til sektoren selv, og i denne tankegang går den for vidt. Jeg mener ligesom ordføreren, at markedets aktører - d.v.s. virksomhederne og medlemsstaterne - fuldt ud kan varetage forsyningsikkerheden. Således som nylige undersøgelser bekræfter.

Jeg har derfor måttet undlade at stemme.

Jeg mener, at Kommissionen burde have holdt sig til den foreslåede lovgivnings juridiske natur - et direktiv - og derfor have fremsat generelle minimumsprincipper for sikkerhed og forebyggelse, hvis gennemførelse derefter overlades til medlemsstaterne og sektorens aktører, med den nødvendige fleksibilitet i forhold til det enkelte lands særlige situation og med politisk frihed til inden for denne ramme at udforme den konkrete lovgivning.

2-112

Betænkning af Karlsson (A5-0297/2003)

2-113

Fatuzzo (PPE-DE), - *(IT)* Jeg sad i min bil - en Renault Scenic - og tog en fornøjelsestur i selskab med Miss Italien, som er den smukkeste kvinde i Italien, Miss Frankrig, som er den smukkeste kvinde i Frankrig, og Miss Spanien, den smukkeste kvinde i Spanien. Vi var på vej til Madrid, hvor jeg for nylig deltog i et møde i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, for at gå ud og more os *alla spagnola*. Men, hr. formand, midt i det hele løb vi tør for benzin. Igen tænkte jeg: "Denne mangel på benzin og olie er lidt af et problem. Hvad ville der være sket med EU, hvis vi ikke - med Karlsson-betænkningen - havde tænkt på at sikre olieforsyningen? Så ville der virkelig have været et problem!" Som følge heraf stemte jeg for forslaget.

2-114

Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. - *(PT)* Som i Mombaur-betænkningen om naturgasforsyningen er det egentlige indhold i denne betænkning ikke det, der fremgår eksplicit, men det, der er forudsat, nemlig, at verdens olieproduktion er ved at nå eller ligefrem har passeret sin maksimale kapacitet, og at naturgasproduktionen, på sigt, går samme vej.

Betænkningen foreslår forskellige foranstaltninger i form af en række lappeløsninger i en tilgang, der ikke rammer sagens kerne eller klart sætter ind over for det større problem, som ligger i den faldende olieproduktionskapacitet.

Mens Europa-Parlamentets ændringsforslag 2 og 5 peger på, at det er nødvendigt at nedbringe efterspørgslen efter olie, og omtaler de vedvarende energikilder, mener eksperter, at det på sigt bliver nødvendigt at reducere udbuddet.

Flere eksperter går ind for at tilpasse efterspørgslen efter udbudskapaciteten, at begrænse efterspørgslen efter ressourcernes udtømmingsrytme, så der undgås ubalance. Det er ikke nok at sige, at efterspørgslen "bør" diversificeres og reduceres. Der må findes et objektivt grundlag til at gennemføre det. Et mål for forbrugsreduktionen, noget svarende til "Kyoto" - der ikke gøres til et mysterium eller til en stor gesjæft - er virkelig særdeles påkrævet.

2-115

Ribeiro e Castro (UEN), *skriftlig*. - *(PT)* Jeg har stemt for det ændringsforslag, der blev vedtaget med et stort flertal, og som indebar en afvisning af Kommissionens forslag. Det var faktisk den bedste løsning, som vil spare os for meget besvær og strid. Det er ikke så meget, fordi jeg var imod forslaget overordnede mål, der faktisk modsvarer seriøse aktuelle bestræbelser. Det er snarere, fordi Kommissionen, bag denne maske, ligesom fordrede direkte indflydelse på medlemsstaternes forvaltning af deres energiresourcer og påtog sig den rolle alene at agere på markedet. Ordføreren havde ganske vist søgt at "begrænse skaden" ved at foreslå mere realistiske overgangsperioder (2007) eller lade medlemsstaterne selv frit afgøre procentdelen af sikkerhedslagre hos offentlige eller private organisationer og fjerne interventionsretten i tilfælde af mærkbart øgede priser (og begrænse den til forsyningskriser). Efter alt det, der skete i fagudvalget, og de forskellige ændringsforslag, der gjorde modstanden mod Kommissionens ønsker endnu hårdere, var det til at forudse, at det ville ende sådan. Det er også kun udmærket - og ikke mindst i god overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

2-116

Vlasto (PPE-DE), *skriftlig*. - *(FR)* Jeg stillede et ændringsforslag om forkastelse af Europa-Kommissionens forslag om indbyrdes tilnærmelse af forsynings sikkerhedsforanstaltningerne for olieprodukter.

Jeg mener ikke, Kommissionens forslag ville sikre en god og effektiv løsning, hvis der opstår en oliekrise. Det ville i mange stater være en kostbar foranstaltning at forøge niveauet for minimumslagrene fra 90 til 120 dage, da der i øjeblikket ikke i EU forefindes de fornødne lagerinfrastrukturer. Endvidere ville forøgelsen af olielagrene ikke være tilstrækkeligt markant til at give EU den fornødne vægt på oliemarkederne over for de olieproducerende lande.

Endelig ville etableringen af offentlige lagerorganisationer påføre medlemsstaterne betydelige byrder, samtidig med at Europa-Kommissionen ville få øgede beføjelser med hensyn til indgreb i forvaltningen af de pågældende olielagre. En sådan indfaldsvinkel, som berører staterne deres forrettigheder i forbindelse med administrationen af energiforsyningen, er uacceptabel. Vi har ved at forkaste denne tekst udtrykt vores misbilligelse af en vildfarende idé, som tog afsæt i løsninger, som både var for unuancerede og ineffektive.

2-117

Betænkning af Karlsson (A5-0293/2003)

2-118

Bordes, Cauquil og Laguiller (GUE/NGL), *skriftlig*. - *(FR)* Med al respekt for suverænitets fortalere af enhver art er det dog mere logisk at etablere energireserver på fællesskabsplan end i de enkelte små eller mellemstore medlemsstater.

Men hvorfor skal der etableres lagre? Ifølge betænkningen sker det ikke for at tage højde for naturkatastrofer, som kan afskære forsyningsvejene, men hovedsageligt "til imødegåelse af de økonomiske risici, der skyldes ustabilitet på

markederne". EU ser sig med andre ord nødsaget til at beskytte sig mod konsekvenserne af det økonomiske system, som er selve grundlaget for Unionen.

Vi ønsker derfor ikke at deltage i denne debat, som vedrører markedsøkonomiens glødende tilhængere. Dem hører vi ikke til.

2-119

Ribeiro e Castro (UEN), skriftlig. - (PT) Jeg glæder mig over, at denne betænkning har fået den skæbne, som den har, efter at det forslag fra Kommissionen, som den anden Karlsson-betænkning omhandlede, er blevet afvist. Jeg håber, at plenarforsamlingens beslutning om at sende sagen tilbage til fagudvalget, vil gøre det muligt at forbedre direktivforslagsteksten, så den bliver mere realistisk, hvis denne lovgivningsproces går videre. Det vil særlig være relevant at overveje de alvorlige økonomiske og finansielle virkninger, som det vil have at forøge minimumslagrene fra 90 til 120 dage, hvilket vil betyde urimelige eller uforvarselige forvaltningsomkostninger for de forskellige medlemsstater. Det bedste vil måske være at lade sagen ligge, som den ser ud i dag, og først og fremmest koncentrere os om at fremme egentlige mekanismer til at knytte sikkerhedslagrene sammen og skabe solidaritet og forbindelse mellem de europæiske energinetværk.

2-120

Betænkning af Berenguer Fuster (A5-0236/2003)

2-121

Figureiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Denne høringsprocedure, der har til formål at ændre forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker, synes ikke at være af større betydning. Sådan forholder det sig imidlertid ikke.

Der er faktisk her en forbindelse mellem EF-varemærker og oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, hvilket erindrer om sagen med osten fra Ponte de Lima eller spørgsmålet om vinene.

Derfor er ændringsforslag 1 og 2 til denne betænkning så farlige. Selv om ordføreren fastslår, at et varemærke ikke under nogen omstændigheder må falde sammen med en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse, mener han, at disse må medtages, når de produkter, som det omfatter, har ret til at benytte dem. Det kan indebære en kommerciel beskyttelse af mærker, der tilhører en indehaver, normalt en virksomhed, og bringe oprindelsesbetegnelsen i fare, sådan som det skete med osten fra Ponte de Lima. Derfor har vi undladt at stemme.

2-122

Betænkning af Kirkhope (A5-0291/2003)

2-123

Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Undskyld mig, hr. formand, men jeg føler mig utilpas her på grund af den råben og støj fra de mange tilstedeværende medlemmer, som altid er opmærksomme, men denne gang nærmest er snakkende.

Nå, men jeg var i et fly fra Bruxelles til et eller andet sted, jeg ikke kan huske. Jeg så mange passagerer på første klasse, som fik serveret rigelige, velsmagende, lækre måltider, champagne, smukke stewardesser og stewarder betjente dem, armstole, komfort ... En drøm, hr. formand. Jeg gik hen til dem og spurgte, hvem de var, siden de kunne rejse så luksuøst i et fly. "Nåh", var svaret, "vi er illegale indvandrere, og vi er med dette fly, fordi vi bliver sendt tilbage, hvor vi kom fra. Men vi bliver behandlet så godt om bord på flyet, vi kan så godt lide det, at vi bliver ved med at komme tilbage og bliver ved med at blive sendt tilbage til vores hjemlande."

Det var en drøm, hr. formand, for tingene er ikke nær så raffinerede i virkeligheden. Men det er godt også at sørge for illegale indvandreres velbefindende, når de ad luftvejen sendes tilbage til deres hjemlande.

2-124

Berthu (NI), skriftlig. - (FR) Vi har støttet Timothy Kirkhopes betænkning om initiativet fra Forbundsrepublikken Tyskland, som tager sigte på at styrke samarbejdet medlemsstaterne imellem, når tredjelandsstatsborgere, som uretmæssigt opholder sig i EU, skal udsendes ad luftvejen. Der er tale om nyttige, men også forholdsvis tekniske foranstaltninger, og det lykkedes kun med stort besvær hr. Kirkhope, som var minister med ansvar for indvandringsspørgsmål i Storbritanniens seneste konservative regering, at få den igennem Kommissionen og Europa-Parlamentet.

Fra venstrefløjen har vi hørt helt urimelige udtalelser om "deportationer", "umenneskelige metoder" og "kollektiv udvisning". Intet af dette har hold i virkeligheden, for der er selvsagt retlige rammer for de omhandlede udsendelsesforanstaltninger. Det skal især understreges, at der ikke er tale om kollektiv udvisning (udvisning af en samlet social gruppe uden hensyn til den enkelte), men om individuel udvisning under retslig kontrol af personer, som uretmæssigt opholder sig i EU.

Den mindretalsudtalelse, der er afgivet af hr. Krivine, fru Boumediene-Thiery m.fl., taler i den forbindelse sit tydelige sprog, idet man er af den opfattelse, at de omhandlede udvisninger "krænker migranternes menneskerettigheder", og tydeligvis drømmer om at åbne EU's grænser for indvandrere fra hele verden.

2-125

Bordes, Cauquil og Laguiller (GUE/NGL), skriftlig. - (FR) Vi tilslutter os den mindretalsudtalelse, der er fremsat af Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som anfægter den foreliggende betænkning, der har til formål at sikre mere effektiv deportation af indvandrere, som betragtes som "illegale".

Man ønsker, at Europa-Parlamentet skal støtte en yderligere skærpelse af det oprindelige initiativ ved at ophæve bestemmelsen om, at der kan nægtes gennemrejse med henblik på udvisning, såfremt tredjelandstatsborgeren "risikerer at blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling, tortur eller dødsstraf".

Ved at vedtage denne betænkning gør Europa-Parlamentet den politik, hovedparten af nationalstaterne fører, til sin og støtter, at man søger at udvise indvandrere, til hvem de lokale myndigheder nægter at udstede de fornødne opholdspapirer.

Vi ønsker tværtimod, at der helt sættes en stopper for udvisningerne, at alle, der er tilbageholdt med henblik på deportation, frigives, og at alle, der betragtes som "illegale" indvandrere, får de fornødne papirer og ret til permanent ophold i EU.

2-126

Figureiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Dette initiativ fra Den Tyske Forbundsrepublik, der har til formål at få vedtaget et direktiv om bistand ved gennemrejse i forbindelse med udsendelse ad luftvejen, det vil sige udvisning ad luftvejen af personer, der anklages for at være "illegale indvandrere", er et led i den række initiativer og foranstaltninger, der skal opbygge "Fort Europa".

Som en række medlemmer, der har underskrevet en "mindretalsudtalelse", der er bilag til betænkningen, konstaterer, er det egentlige mål med dette initiativ en effektiv deportation af mennesker, der er kriminaliserede som "illegale", så vidt muligt uden modstand.

At der er blevet stillet et ændringsforslag, der søger at beskytte de rettigheder, der er indeholdt i den europæiske menneskerettighedskonvention, ved at indføre en klausul, ændrer ikke på forhold, der *de facto* - hvis ikke *de jure* - krænker de menneskers rettigheder, der vandrer ud i søgen efter et bedre liv.

Det er ikke acceptabelt eller menneskeligt rimeligt at behandle tusinder og atter tusinder af menneskers tragedie ved hjælp af undertrykkende sikkerhedsforanstaltninger.

2-126-500

Lund (PSE), skriftlig. - Jeg har i dag i Europa-Parlamentet valgt at stemme for betænkning af Kirkhope (A5-0291/2003). Jeg er dog opmærksom på, at forslaget er omfattet af EF-traktatens afsnit IV og derfor ikke gælder for Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling.

2-127

Ribeiro e Castro (UEN), skriftlig. - (PT) Jeg har stemt for. Bistand ved gennemrejse i forbindelse med udsendelse ad luftvejen er et spørgsmål, hvorom der bør fastsættes minimumsstandarder og klare bestemmelser for de beføjelser og forpligtelser, som gælder for transitstaterne og for de ledsagere, der varetager udvisningen af tredjelandstatsborgere. Den situation af "juridisk ingenmandsland", som både staterne og de, der har ledsaget de udviste personer, jævnligt har befundet sig i, har ikke på nogen måde bidraget til at klargøre deres rolle og præcisere deres ansvar.

Jeg kan imidlertid ikke støtte mindretalsopfattelser, der på uansvarlig vis går ind for vidt åbne grænser.

Hvis jeg også må ironisere lidt over et af ordførerens forslag, finder jeg det ikke "upassende" at omtale tredjelandstatsborgere som "personer". Det er jo, hvad vi alle er, uanset hvilken nationalitet vi måtte have, og det er netop derfor, at det kan begrundes at indføre betingelser for nægtelse af gennemrejse, såfremt tredjelandstatsborgeren risikerer at blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling, tortur eller dødsstraf, eller tredjelandstatsborgerens liv eller frihed vil være truet på grund af den pågældendes race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politiske overbevisning.

2-128

Stirbois (NI), skriftlig. - (FR) Den foreliggende tekst, som langt fra er betryggende, tager sigte på at regulere vilkårene for gennemrejse, når det gælder personer, som uretmæssigt opholder sig i EU, og som påtænkes udvist.

Direktivforslaget faldt allerede i april og blev henvist til fornyet udvalgsbehandling. Forslaget har selvsagt givet anledning til heftige protester fra venstrefløjnen, De Grønne og kræfter, som solidariserer sig med den tredje verden. Begrundelsen er enkel: Det er umoralsk og umenneskeligt at udvise udlændinge, som uretmæssigt opholder sig her, til de lande, de kommer fra! I den mindretalsudtalelse, som er vedføjet hr. Kirkhopes betænkning, viger man således ikke tilbage for med afsky at henvise til "Fort Europa" og et deportationsmaskineri, som er udtryk for den rendyrkede kynisme, der kendetegner en racistisk politik, som sætter statens interesser over menneskers interesse i et bedre liv.

Man kunne vælge at le heraf, men vi er godt trætte af igen og igen at høre disse udsagn, som er spækket med henvisninger til menneskerettighederne, disse smukke følelser, som betyder, at vi i dag overalt i Europa ser samme tendens, nemlig ukontrolleret indvandring, stater, som oversvømmes og ikke ved, hvad de skal stille op med de indvandrere, der uretmæssigt har taget ophold, og som ikke ser anden løsning end at åbne midlertidige indkvarteringscentre (som i øvrigt kun af navn er midlertidige).

(Indlægget forkortet i henhold til forretningsordenens artikel 137, stk. 1)

2-129

Betænkning af Sterckx (A5-0278/2003)

2-130

Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Endnu en gang, mens jeg deltog i et program på en større italiensk kommerciel tv-kanal og besvarede spørgsmål fra pensionister, som bad mig om at oplyse dem om, hvordan de skulle kræve deres pensioner udbetalt, faldt jeg, fordi jeg var så vant til at give den slags svar, i søvn under udsendelsen. Jeg så igen Fatuzzo, søfareren, som i en alder af 20 år sejlede et prægtigt krydstogtskib fra New York til Bahamas og tilbage - det gode skib *Oceanic* - under europæisk flag. Der var dans, elegant tøj og penge, der blev spenderet overalt. Kort sagt en tur på et luksusskib og - til forskel fra *Titanic* - fuldstændig sikkert.

Hr. Sterckx har gjort et godt stykke arbejde med denne betænkning, men jeg stemte imod den, fordi den, til trods for de gode intentioner, ikke formår at garantere denne sikkerhed. Jeg vil også spørge, hvornår vi får sikkerhed for altid at kunne hæve vores pensioner.

2-131

Goodwill (PPE-DE). - (EN) Hr. formand, tidligere i år besøgte jeg Galicien for at se den miljøkatastrofe, som *Prestiges* skibbrud udgjorde. Det eneste ord, hvormed man kan beskrive det, er totalkatastrofe. I særdeleshed var det trist at se søfuglene. Den truede galiciske langnæbbede lomvie er endnu mere alvorligt truet nu på grund af dette.

Det er sandt, at der blev gjort fejl på de tidligere stadier, og en hel del af disse fejl skyldtes forvirring mellem den regionale og den nationale regering. Jeg er bekymret for, at denne undersøgelse ikke vil være konstruktiv, men vil blive brugt af venstrefløjens i Spanien som en kæp at slå regeringen med.

Vi kender allerede kendsgerningerne. Vi har ikke behov for en obduktion. Vi har brug for hurtig handling for at forbyde rustne spande som *Prestige*, og vi må også beskytte følsomme kyster, f.eks. Beverley- og Holderness-kysterne i min region. Det er grunden til, at vi stemte imod denne betænkning.

2-132

Alavanos (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Jeg har stemt for beslutningsforslaget, som indeholder flere vigtige foranstaltninger vedrørende sikkerhed til søs, bl.a.:

- oprettelse af tilflugtsområder for skibe i nød,
- oprettelse af en europæisk kystvagt, som fører streng kontrol og sørger for overholdelse af reglerne og strafforfølgelse af de ansvarlige,
- hyppige inspektioner på højrisikoskibe,
- etablering af en særlig flåde af forureningsbekæmpelsesskibe og
- oprettelse af særlige zoner for økologisk følsomme områder.

2-133

Darras (PSE), skriftlig. - (FR) Olietankeren *Prestiges* forlis, som har givet anledning til en omfattende økologisk og økonomisk katastrofe, minder os på grusomste vis om, at det er påtrængende nødvendigt at give sikkerheden til søs høj prioritet både på europæisk plan og på verdensplan.

Det er vigtigt, at der hurtigt træffes en række foranstaltninger, som tager sigte på at forebygge lignende ulykker. Først og fremmest bør gældende fællesskabsretlige og internationale bestemmelser gennemføres, og det skal kontrolleres, at de efterleves. De foranstaltninger, der indgår i Erika-pakkerne bør straks gennemføres.

De allerede indgåede aftaler kan udbygges, og bedst bliver resultatet, hvis man i forhandlingerne inddrager repræsentanter for fiskeri- og akvakultursektoren.

Katastrofen er således ikke, som man undertiden får indtryk af, et rent spansk anliggende.

Det er derfor efter min opfattelse yderst vigtigt, at der nedsættes et midlertidigt udvalg. Det er afgørende, hvis vi vil undgå, at lignende katastrofer opstår fremover, at vi råder over så objektive oplysninger som muligt om årsagerne til og konsekvenserne af det, der er sket. Det gælder Europa-Parlamentets troværdighed og den aktive rolle, Europa bør spille, når det gælder sikkerheden til søs.

2-134

Esclopé (EDD), *skriftlig*. - (FR) Jeg har stemt for hr. Sterckx' betænkning. Den giver et fuldstændigt billede af de oplysninger, vi i dag råder over vedrørende *Prestiges* forlis, og den indeholder en række forslag, som har vist sig at være yderst relevante.

Det er således afgørende, at medlemsstaterne hurtigst muligt gennemfører Erika-pakkernes bestemmelser i national ret og sikrer disse overholdt. Var de pågældende regler trådt i kraft på et tidligere tidspunkt, havde vi kunnet undgå *Prestiges* forlis. Gældende internationale bestemmelser bør ligeledes sikres overholdt og kontrolleret.

Med henvisning til princippet om, at forureneren betaler, støtter jeg ordførerens tanker om strafferetligt ansvar for alle aktører, herunder politiske beslutningstagere, som er involveret i skibskatastrofer.

Det er yderst vigtigt, at alle medlemsstaterne ratificerer protokollen om en supplerende fond til den internationale fond for erstatning af skader ved olieforurening, IOPC-fonden, og dermed forhøjer den maksimale erstatning til ofrene til 1 milliard euro fra 2004.

Jeg beklager imidlertid, at den supplerende europæiske fond, COPE-fonden, blokeres af Rådet, da den ville have åbnet mulighed for hurtigere erstatning til ofrene for *Prestiges* forlis og måske andre katastrofer.

Der bør sikres et højt niveau, hvad angår den erstatning, der ydes til ofrene for skibskatastrofer. IOPC-fonden skal anvendes, og COPE-fonden kan åbne mulighed for europæisk deltagelse på mere fleksible vilkår.

2-135

Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. - (PT) I betænkningen er der i løbet af udvalgsarbejdet blevet indføjet nogle af vores forslag, herunder:

- at medlemsstaterne skal stille de nødvendige midler til rådighed til denne inspektion og derfor også øge antallet af inspektører og tage de nødvendige skridt til at forbedre og styrke deres arbejdsvilkår og udstyr;
- at det er vigtigt med kvalificerede søfolk med henblik på den nødvendige forebyggende vedligeholdelse af skibene;
- at der skal forefindes midler til omgående håndtering af forurening i mindre målestok i skibe, der transporterer farligt gods;
- at tilflugtsområderne bevilges de midler, der er nødvendige for gennemførelsen af de respektive beredskabsplaner.

Nogle vigtige forslag er imidlertid blevet forkastet, heriblandt følgende:

- at der stilles forslag om, at søfolkens sociale forhold samt livs- og arbejdsbetingelser skal respekteres om bord;
- at de virksomheder, der besidder den nødvendige tekniske kompetence til at udføre certificering, får beføjelse hertil, og at de skal være uafhængige af rederierne;
- at Europa-Parlamentet opretter et undersøgelsesudvalg.

Ved afstemningen i plenarforsamlingen blev der stemt for at nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, hvilket viser, at vores holdning på sin vis har sejret. Derfor har vi stemt for i den endelige afstemning.

2-136

Grossetête (PPE-DE), *skriftlig*. - (FR) Jeg har stemt for betænkningen.

Det drejer sig i denne forbindelse på ingen måde om en bestemt medlemsstat. Det drejer sig om, at vi bliver os de mangler bevidst, der kendetegner gennemførelsen af Erika I- og Erika II-pakken, at vi bliver bekendt med årsagerne til den forsinkede gennemførelse af teksterne i national ret og overvinder de vanskeligheder, der er tale om.

Der er rent faktisk fortsat stor risiko for, at udtjente fartøjer, som er regulære masseødelæggelsesvåben, vil forurene vores kyster, ødelægge vores strande, true vores fiskeressourcer, efterlade fuglene ilde tilredt og lamme vores økonomi. Vi ved, at sådanne ødelæggelser ikke udbedres blot ved tilskud.

EU råder imidlertid over et relevant og fuldstændigt lovgivningsredskab, når det gælder sikkerheden til søs. De pågældende tekster bør gennemføres i national ret, harmoniseres og fuldt ud efterleves. Man har i alt for høj grad trukket sagen i langdrag. I dag bør ingen kystnation sidde appellen overhørig. Det er baggrunden for min stemmeafgivelse.

Endelig bør det overvejes at oprette en europæisk kystvagtjeneste. Jeg støtter tanken herom.

2-137

Krivine og Vachetta (GUE/NGL), *skriftlig*. - (FR) Lad os håbe, at de bestemmelser, der anbefales i den foreliggende betænkning, ikke lider samme skæbne som *Erika* og *Prestige*. Siden 1999 har vi modtaget et utal af betænkninger om sikkerheden til søs. Erika-pakkerne er først delvis trådt i kraft den 23. juli 2003. Man kunne have ønsket sig, at EU havde udvist samme beslutsomhed, når det gælder bekæmpelsen af "havets skurke", som man har demonstreret i forbindelse med bekæmpelsen af terrorismen. I dag, hver eneste dag, forurener olien fra *Prestige* fortsat kyststrækningen langs Atlanterhavet helt til Den Engelske Kanal. Og vraget indeholder fortsat 37.500 t brændselolie!

Vi har støttet tanken om, at et parlamentarisk undersøgelsesudvalg skulle klarlægge årsagerne til denne katastrofe. Herudover bør vi imidlertid bandlyse den liberale tankegang, der, takket være ordningen om bekvemmelighedsflag, tillader brugen af udtjente fartøjer og udnyttelse af søfolk, uden hensyntagen til sociallovgivning af nogen art. Vi stemmer for denne betænkning, fordi den skærper sikkerhedsbestemmelserne ved krav om, at flere fartøjer skal underkastes kontrol, at besætningen skal uddannes, og at olieselskaberne og hele kæden af aktører i forbindelse med ordningen om bekvemmelighedsflag ifalder ubegrænset ansvar i tilfælde af katastrofer. Der savnes imidlertid et kontrol- og sanktionssystem, som kan sikre, at det, vi vedtager her i Europa-Parlamentet, også gennemføres.

2-138

Marques (PPE-DE), skriftlig. - (PT) Tankskibet *Prestiges* forlis den 19. november 2002 ud for Galiciens kyst har medført en enorm økologisk og økonomisk katastrofe, der lige fra første øjeblik har været genstand for Parlamentets allerstørste opmærksomhed, hvilket jeg glæder mig meget over. En delegation fra Parlamentet, som jeg var en del af, begav sig i marts i år til Galicien og kunne på stedet danne sig et indtryk af katastrofens omfang.

Jeg er derfor enig i de synspunkter på sikkerhed til søs, som Kommissionen og Parlamentets medlemmer har givet udtryk for, og jeg appellerer til alle parter om seriøst at påtage sig det nødvendige ansvar for et så vigtigt område som sikkerheden til søs, eftersom kvalitet og sikkerhed i forbindelse med de skibe, der sejler i europæisk farvand, eller europæiske skibe, der sejler andre steder i verden, afhænger direkte af dem, hvilket også gælder beskyttelsen af kysterne og Europas borgere mod nye katastrofer.

Sikkerheden er alles ansvar og kræver alles indsats! Jeg taler som medlem fra en region, der er ekstremt sårbar over for denne slags katastrofer, da mange sejlruiter mellem de to sider af Atlanterhavet går dér forbi. Øen Porto Santo har allerede mærket de forfærdelige følger af disse ulykker. Lad os håbe, at disse foranstaltninger vil betyde, at min region og alle andre ALDRIG MERE skal udsættes for dem igen.

2-139

Meijer (GUE/NGL), skriftlig. - (NL) Verden betaler prisen for, at søtransport holdes kunstigt billigt. Skibe fra rige lande får fattige landes flag, hvorved der betales minimale skatter og afgifter og er minimal beskyttelse af besætningen, som betales på tredjeverdensniveau. Skibene godkendes af bureauer, der arbejder på kommercielt grundlag og i en indbyrdes konkurrencestrid, og som frygter at miste deres kunder, hvis de er for strenge. Kyststaterne forsøger at begrænse generne fra tab af last og skibskatastrofer ved at holde transporten, som de ikke selv har interesse i, så langt fra deres kyst som muligt. I tilfældet med tankskibet *Prestiges* forlis ud for Galiciens kyst blev katastrofen større, fordi de spanske myndigheder jagede skibet væk fra kysten i stedet for hurtigt at modtage det i en nødhavn. Derfor strømmer der et halvt år efter katastrofen stadig olie ud af det sunkne vrak. Den spanske regering står fast på sin uforsvarlige politik, og det ser ordføreren for en stor del bort fra. Jeg støtter hans forslag om at fremme nødhavne, foreskrive anvendelse af lodser, fremme forskning, ikke at kriminalisere søfolk, lade forurenere betale erstatning og give penge til foreninger, som renser dyr, der er smurt ind i olie. Men de er stadig utilstrækkelige, så længe virksomheder er på jagt efter maksimal fortjeneste, og stater forsøger at bringe omkostningerne ned til et minimum.

2-140

Ribeiro e Castro (UEN), skriftlig. - (PT) Jeg har støttet betænkningen og har stemt for i den endelige afstemning, i tråd med mit indlæg i debatten.

Jeg beklager, at socialdemokraterne og de andre medlemmer fra venstrefløjten forkastede ordførerens mundtlige ændringsforslag i forbindelse med afstemningen om en vigtig ændring - ændringsforslag 11 om nedsættelse af et midlertidigt udvalg - der kunne have betydet endnu større enighed omkring denne fremragende betænkningens endelige udformning. Desværre er den europæiske venstrefløj fortsat mere optaget af politiske chikanerier på grund af partistridigheder i Spanien end af effektivt at arbejde for det fælles vel. At det forholder sig sådan, har vi f.eks. igen lige fået demonstreret med vedtagelsen af ændringsforslag 23, hvis partifarvede sprogbrug er temmelig tydelig.

Alligevel har jeg stemt for betænkningen og ændringsforslag 11 i ordførerens oprindelige formulering.

Portugal er et land, der er i evig fare på dette felt. Det gælder såvel kysterne på den kontinentale del (der nær var blevet ramt af katastrofen efter *Prestige*) som omkring Madeira og Azorerne. Det er derfor klart, at vi altid må stå forrest, hvad angår sikkerhed til søs og fremskridt og krav på dette område.

Jeg takker igen ordføreren for hans fremragende arbejde.

2-141

Ries (ELDR), skriftlig. - (FR) Sikkerheden til søs bør styrkes i Europa. Det bør være et prioriteret område, idet vi i modsat fald risikerer, at alle vores farvande og oceaner inden længe vil være forurenede, som det i dag er tilfældet med Atlanterhavskysten efter henholdsvis *Erikas* og *Prestiges* forlis.

Det er baggrunden for, at medlemsstaterne snarest bør ophøre med at anvende enkeltskrogede tankskibe, da disse ofte giver anledning til katastrofer. Endvidere bør medlemsstaterne fastsætte strengere bestemmelser for de selskaber, der udsteder sødygtighedsbeviser, og man bør skærpe havnekontrollen. Medlemsstaterne bør med andre ord *sine die* efterleve bestemmelserne i Erika-pakken fra december 1999.

Det er også baggrunden for, at jeg har stemt for den glimrende betænkning, min kollega, Dirk Sterckx, har udarbejdet. Den indeholder en række nye foranstaltninger, som tager sigte på effektivt at forebygge og bekæmpe olieforurening, såsom en europæisk kystvagtjeneste, en fond, som skal yde erstatning til ofre for olieforurening, og nødhavne, som kan tage imod skibe i nød.

Jeg støtter også tanken om at nedsætte et midlertidigt parlamentarisk udvalg, som skal klarlægge omstændighederne omkring *Prestiges* forlis, placere ansvaret herfor og træffe fremadrettede foranstaltninger. Det bør en gang for alle sikres, at forureneren også reelt betaler, sådan som det er tilfældet i USA i kraft af landets *Oil Pollution Act*.

2-142

Souchet (NI), skriftlig. - (FR) Jeg glæder mig over, at vi netop har besluttet at nedsætte et midlertidigt udvalg i Europa-Parlamentet, som skal beskæftige sig med sikkerheden til søs, sådan som jeg også selv havde ønsket. Afgørelsen viser, hvor vigtigt det er for os, at dette spørgsmål behandles på passende niveau og med den fornødne stringens og kontinuitet, så vi undgår en gentagelse af sådanne katastrofer. Det er et spørgsmål, som borgerne finder dybt bekymrende - især de, som bor langs Atlanterhavet og har været ramt af de to seneste olieforureningskatastrofer.

Det midlertidige udvalgs mandat ville være utvetydigt og uden politiske bagtanker, hvis ikke ordførerens mundtlige ændringsforslag var blevet udsat for regulær obstruktion fra de socialdemokratiske medlemmers side. Når det gælder et så vigtigt emne, burde usle kneb ikke forekomme.

Hvorom alting er, så har katastroferne i forbindelse med *Erikas* og *Prestiges* forlis gjort det klart, at der er behov for at gøre status, hvad angår relevansen af de foranstaltninger, der er truffet, de initiativer, de stater og regioner, som er berørt af olieforureningen, har taget, og ikke mindst de mangler, der fortsat kan påvises i international ret, når det gælder skibe i transit uden for territorialfarvandene, samt spørgsmålene om ansvar og erstatning.

2-143

Vairinhos (PSE), skriftlig. - (PT) Vandkvaliteten i havene og floderne, både i Europa og i verden som helhed, er afgørende for folkenes velfærd.

De politiske beslutninger må ikke være tøvende, slappe eller uklare.

Rådet, Kommissionen og Parlamentet må indtage en enig, klar og fast holdning, så situationer som den efter *Prestige* aldrig indtræffer igen. Aldrig mere!

Vi hverken kan eller må undervurdere betydningen af kraftigere skibsskrog, overvågning af skibenes bevægelser (sejlruter), besætningernes uddannelsesniveau og sejlruter længere fra kysterne med korrekt anvendelse af korridorerne.

2-144

Vlasto (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg har stemt for nedsættelsen af et midlertidigt udvalg, for der er tydeligvis behov for den største årvågenhed på europæisk plan, når det gælder sikkerheden til søs, hvis vi vil sikre, at de foranstaltninger, vi her vedtager, også fuldt og helt gennemføres i medlemsstaterne. Det bør være målsætningen for et midlertidigt udvalg, som kun har berettigelse, hvis det arbejder på at forbedre fællesskabsretten og kontrollere, at den gennemføres.

Katastrofen i forbindelse med *Prestiges* forlis har ramt vores kyster og befolkningen hårdt. Et midlertidigt udvalg bør afgjort forstå at tage ved lære af dette drama, men afgjort ikke med løftet pegefingre over for denne eller hin regering. Dette politiske mål, som nogle venstrefløjsmedlemmer har forfulgt, har desværre inficeret de konklusioner, der drages i hr. Sterckx' betænkning.

Det beklager jeg meget, ikke mindst fordi Europa-Parlamentet efter *Erikas* forlis udmærkede sig ved en upartisk indsats. Det er mit håb, at vi, af respekt for ofrene, i Spanien og i Frankrig, for olieforureningen efter *Prestiges* forlis, på værdig vis fortsætter vores arbejde for sikkerheden til søs.

2-145

Formanden. - Hermed er stemmeforklaringerne afsluttet.

2-146

Wieland (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, jeg vil gerne anmelden min protest formelt. Jeg besøgte min valgkreds i morges, som ikke ligger langt væk - 150 km - og ville have været her i rette tid til afstemningen, men der var demonstrationer foran Parlamentet. Derfor kom jeg først midt i Sterckx-betænkningen og forsøgte størstedelen af afstemningerne ved navneopråb. Jeg vil bede Dem formelt, hr. formand, om at drøfte i Præsidiet, hvordan det kan sikres, at medlemmerne ikke

hindres i at deltage i afstemningen. Ganske vist ville jeg kunne have været her præcist beregnet ud fra køretiden, men på grund af demonstrationerne, som hindrede mig i at køre frem til Parlamentet, var det ikke muligt for mig. De fleste parlamenter i EU har en lov, der definerer områder omkring et parlament, hvor det er forbudt at demonstrere. Vi har desværre ikke sådan en, og bortset fra sagen om mine udgifter bør Præsidiets beskæftige sig seriøst med, hvordan vi kan sikre, at medlemmer ikke hindres i at deltage i afstemningen. Jeg ved, at der i Westminster, som De, hr. formand, kender rigtig godt, er et sagforhold, hvor der straffes, hvis et parlamentsmedlem hindres i at deltage i afstemningen. Jeg blev hindret i at deltage i mindst fem afstemninger ved navneopråb i dag, og jeg vil have det fastslået udtrykkeligt.

2-147

Formanden. - Jeg vil bestemt sikre mig, at Deres klage kommer med i protokollen og bliver taget op af Præsidiets. Jeg vil påpege over for tjenestemændene, at De var til stede, men ikke stemte under afstemningen om Sterckx-betænkningen.

(Mødet udsat kl. 13.10 og genoptaget kl. 15.00)

2-148

FORSÆDE: Joan COLOM I NAVAL
Næstformand¹

2-149

Formanden. - Jeg giver ordet til hr. Staes, der har en bemærkning til forretningsordenen.

2-150

Staes (Verts/ALE). - *(NL)* Hr. formand, vi havde alle sammen lidt travlt, fordi vi ikke unødigt ville forsinke den forestående forhandling om budgetforslaget. Jeg har et rigtigt indlæg til proceduren. Jeg påberåber mig forretningsordenen, fordi jeg synes, at Formandskonferencen og Parlamentets formand overtræder forretningsordenen, især artikel 3 i bilag XIII.

I går sendte kommissionsformand Prodi et brev til parlamentsformand Cox om, hvordan medlemmerne af Budgetkontroludvalget og medlemmerne af Formandskonferencen skal behandle dokumenterne om den igangværende undersøgelse af Eurostat. Hr. Prodi har foreslået en metode i overensstemmelse med bilag 3, artikel 3.2, andet led. Det er den mindst strenge regel, ifølge hvilken vi i morgen aften bag lukkede døre vil se på sagen. Ifølge en aftale mellem Parlamentet og Kommissionen skal parlamentsformanden og kommissionsformanden imidlertid forhandle om det. Jeg vil derfor bede parlamentsformand Cox og Formandskonferencen om at opfordre til en mere gunstig ordning.

Min anden bemærkning er, at mødet mellem Formandskonferencen, medlemmerne af Budgetkontroludvalget og kommissionsformand Prodi på torsdag finder sted bag lukkede døre. Alle pressefolk i salen nedenunder fortæller mig imidlertid, at kommissionsformand Prodis talsmand har sagt, at dette møde kan holdes offentligt, hvis Parlamentet ønsker det. Jeg synes, det er i overensstemmelse med vores værdighed og ligeledes er i vores interesse ganske udtrykkeligt at anmode om, at dette møde finder sted offentligt. Jeg synes, at alle borgere i Europa har ret til det, og at det ville virke mod hensigten, hvis dette ikke sker. Jeg vil derfor anmode Dem om indtrængende at forelægge disse to anmodninger for parlamentsformand Cox. Det vil jeg være Dem overordentligt taknemmelig for.

2-151

Formanden. - Hr. Staes, jeg tager dette ad notam, og Deres bemærkninger bliver naturligvis videregivet til formanden, hr. Cox, men jeg minder Dem om, at denne procedure til behandling af spørgsmålet ikke er blevet besluttet af hr. Prodi, men af konferencen for formændene for de politiske grupper, inklusive Deres. Deres overvejelser vil derfor blive viderebragt, men De skal vide, hvad der er baggrunden herfor. Jeg vil ikke gå ind i en debat herom.

Jeg giver ordet til hr. Parish, som har en bemærkning til forretningsordenen.

2-152

Parish (PPE-DE). - *(EN)* Hr. formand, jeg har følgende bemærkning til forretningsordenen. Jeg er sikker på, at De er opmærksom på den nylige meddelelse fra Det Forenede Kongeriges valgkommission om, at folk i Gibraltar i forlængelse af en afgørelse fra Domstolen skal stemme i den sydvestlige region af Det Forenede Kongerige ved næste valg til Europa-Parlamentet. Vil De ikke sammen med mig glæde Dem over, at der hermed gøres en ende på den historiske uret, som har nægtet Gibaltars befolkning en stemme i Europa? Jeg vil gerne anmode Dem om på vegne af Parlamentet at skrive til Peter Caruana, premierministeren i Gibraltar, og ønske hans borgere varmt velkommen og komplimentere dem for den hårde kamp, de har ført for at sikre deres rette demokratiske repræsentation i Europa.

2-153

Formanden. - Hr. Parish, jeg noterer mig dette, og jeg vil glæde mig oprigtigt, når Gibaltars borgere også kan stemme til Westminster Parlament.

2-154

Forelæggelse ved Rådet af forslaget til det almindelige budget - 2004

¹ Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen.

2-155

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forelæggelse ved Rådet af forslaget til det almindelige budget for 2004.

Jeg giver først ordet til hr. Magri, formand for Rådet.

2-156

Magri, Rådet. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer, det er en stor ære og et stort privilegium for mig som formand for Rådet at præsentere forslaget til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for 2004, der blev fastlagt af Rådet den 18. juli 2003.

Budgettet for 2004 har historisk betydning, først og fremmest fordi det tager hensyn til EU's udvidelse til 25 stater i maj 2004. Institutionernes forberedelser til udvidelsen startede med det nuværende budget. Samtidig er det det første budget, der udarbejdes i overensstemmelse med den nye aktivitetsbaserede budgettopstilling.

Det budgetforslag, som jeg vil præsentere, inkorporerer en række punkter, der blev diskuteret indgående på det traditionelle forligsmøde i juli måned. Jeg er sikker på, at samarbejdet om budgetspørgsmål, der blev fastsat i den interinstitutionelle aftale fra den 6. maj 1999, og som indledes med triloger samt forligsmødet i juli, vil fortsætte resten af året, og at det vil give budgetmyndighedens to grene mulighed for med Kommissionens hjælp at vedtage et på alle måder tilfredsstillende budget for 2004 ved afslutningen på denne budgetprocedure.

Rådet brugte De Europæiske Fællesskabers foreløbige budgetforslag, som Kommissionen fremlagde den 30. april, som grundlag for at fastlægge budgetforslaget. Det foreløbige budgetforslag indeholdt tal for et EU med 25 medlemsstater, men af rent retlige grunde vedtog Rådet et foreløbigt budget for 2004 for et EU med 15 medlemsstater, samtidig med at det traf en afgørelse om et EU med 25 medlemsstater med henblik på at skabe politisk enighed med Europa-Parlamentet ved budgetprocedurens afslutning. De tal fra Rådets foreløbige budgetforslag, som jeg vil nævne i dag, vedrører således et EU med 15 medlemsstater. Overgangen til et budget for et EU med 25 medlemsstater vil foregå i første halvdel af 2004 ved hjælp af et særligt ændringsforslag.

Rådet udarbejdede et budgetforslag for 2004, der omfatter forpligtelsesbevillinger for i alt 100,066 milliarder euro. Det repræsenterer en stigning på 0,4 % i forhold til budgettet for 2003. Bemærk venligst, at det er første gang, at budgetforslaget har oversteget grænsen på 100 milliarder euro i forpligtelser. Det inkluderer betalingsbevillinger på i alt 95,034 milliarder euro. Det repræsenterer et fald på 2,54 % i forhold til 2003.

De samlede betalingsbevillinger i budgetforslaget beløber sig til 0,98 % af Fællesskabets bruttonationalindkomst.

I Rådets budgetforslag for 2004 tages der behørigt hensyn til den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren. Forslaget er ligeledes helt i overensstemmelse med Rådets konklusioner om retningslinjerne for 2004-budgetproceduren, der blev vedtaget i marts 2003. Endelig tages der i forslaget hensyn til konklusionerne fra forligsmødet den 16. juli 2003 mellem Europa-Parlamentet og Rådet, hvor også Europa-Kommissionen deltog.

Vi bestræbte os i særdeleshed på at overholde de årlige udgiftslofter fra de finansielle overslag for 2002-2006, så der om muligt var fyldestgørende margener under loftet for de forskellige udgiftsområder med undtagelse af udgiftsområde 2 og 7, samt for at skaffe tilstrækkelige midler til EU's forskellige prioriteringer.

For så vidt angår mere konkrete punkter foretog Rådet nogle ændringer i den kontoplan, som Kommissionen foreslog i det foreløbige budgetforslag, og som tidligere afviste det at lade Den Europæiske Udviklingsfond indgå i det almindelige budget. I det store og hele fulgte det den klassifikation, som Kommissionen foreslog i sit foreløbige budgetforslag, samtidig med at det understregede, at udgifter vedrørende pensioner, den fælles landbrugspolitik, veterinær- og plantesundhed samt internationale fiskeriaftaler udgør obligatoriske udgifter ifølge den interinstitutionelle aftale.

Foruden det ovennævnte blev Rådet styret af følgende principper ved fastsættelsen af budgetforslaget for 2004. Undersøgelsen i efteråret - i henhold til den interinstitutionelle aftale - af en ændringsskrivelse vedrørende landbrugsudgifter for at tage hensyn til de opdaterede behovsanalyser uden straks at udelukke en reduktion i bevillingerne til landbrugsudgifter. I ændringsskrivelsen skal der også tages hensyn til virkningerne af revisionen af den fælles landbrugspolitik og dertil hørende krav.

Det andet ledende princip var en indfrielse af forpligtelserne i det finansielle overslag for strukturforanstaltninger. For så vidt angår betalingsbevillingernes niveau inviterede Rådet som i fjor Kommissionen til at forelægge et foreløbigt forslag til ændringsbudget, hvis bevillingerne på 2004-budgettet til strukturfondene - samt til landbrugsudgifterne - ikke er tilstrækkeligt store til at dække de nødvendige udbetalinger. Endvidere bemærkede Rådet, at betalingsbevillingerne i 2004-budgettet vedrørende programmeringsperioder forud for 2002 er bestemt til finansiering af foranstaltninger, der er indstillet af retlige grunde og lignende situationer.

Det tredje princip var identifikationen af reelle behov inden for den finansielle ramme for interne politikker, hvor der tages hensyn til mulighederne for at gennemføre bevillinger og tage hensyn til behovet for at holde en margen under loftet for det pågældende udgiftsområde i det finansielle overslag.

Rådet anvendte samme princip ved fastsættelsen af beløb til foranstaltninger over for tredjelande. I denne forbindelse bad Rådet Kommissionen om ikke at forudplanlægge, hvad der svarer til 15 % af bevillingerne til humanitær bistand.

Mere specifikt, for så vidt angår budgettet for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik eller FUSP-budgettet, medtog Rådet i budgetforslaget et FUSP-budget på 52,6 millioner euro i forpligtelses- og betalingsbevillinger og overførte 2 millioner euro fra freds- og stabiliseringsprocessen - budgetpost 19 03 03 - til budgetpost 19 07 04, samtidig med at det oprettede en ny budgetpost, der skulle omfatte bevillinger (overført fra Rådets del af budgettet) til de særlige repræsentanter. Den nye budgetpost for særlige repræsentanter tildeles 3,1 millioner euro.

Et femte princip var accepten af det foreløbige budgetforslag for udgifter til førtiltrædelsesstøtte vedrørende forpligtelsesbevillinger. For så vidt angår betalingsniveauet, har Rådet bedt Kommissionen om at fremlægge et foreløbigt forslag til et ændringsbudget, hvis betalingsbevillingerne på 2004-budgettet til førtiltrædelsesstøtte ikke kan dække ydelserne.

Endelig, for så vidt angår administrationsomkostninger, understreger Rådet vigtigheden af at bibeholde en passende margen under loftet for udgiftsområde 5 i de finansielle overslag i overensstemmelse med forsvarlig økonomisk forvaltning.

Rådet indvilligede i en streng tilgang til udgiftsområde 5, men understregede, at bevillingerne og de nødvendige poster for en vellykket udvidelse skulle sikres i 2004-budgettet. Slutresultatet skal utvivlsomt være en margen, der ligger meget tæt på margenen efter Rådets førstebehandling. Rådet mener, at man bør udnytte mulighederne i forbindelse med tiltrædelsen af 10 nye medlemsstater, og at der skal gøres en ekstra indsats for at øge effektiviteten i institutionernes organisationsstruktur og forvaltning.

Jeg må også tilføje, at Rådet i overensstemmelse med budgetproceduren forbeholder sig retten til at vende tilbage til spørgsmålet om de stillinger, som Kommissionen har anmodet om, hvis Kommissionen fremsætter nye argumenter, specielt for så vidt angår ledige stillinger.

Under udarbejdelsen af budgetforslaget var der særlig fokus på mulighederne for at gennemføre bevillingerne. Ved fastsættelsen af betalingsbevillingernes størrelse i budgetforslaget tog Rådet således behørigt hensyn til de foregående års gennemførelsesrate.

For så vidt angår vækstraten for de overordnede betalingsbevillinger understreger Rådet i særdeleshed betydningen af budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning samt nødvendigheden af at begrænse stigningen i betalingsbevillingerne mest muligt, idet der tages hensyn til resultaterne af førstebehandlingen. Nylige eksempler på enorme overskud og uudnyttede betalingsbevillinger bør give anledning til en mere fornuftig budgetplanlægning med hensyn til de samlede betalingsbevillinger, så vi får et mere realistisk overslag over, hvor store betalingsbevillinger der faktisk er brug for i løbet af budgetåret.

Rådets bekymring vedrørende betalingsniveauet er særlig forståeligt og vigtigt i det aktuelle økonomiske klima, hvor der - som De alle ved - er alvorlige problemer med de nationale budgetter.

Da alle har fået en omfattende begrundelse, finder jeg det ikke nødvendigt at komme med en detaljeret præsentation nu. Jeg vil imidlertid fremhæve de vigtigste punkter i dette budgetforslag inden for de forskellige områder, der er dækket af de finansielle overslags forskellige udgiftsområder.

Under udgiftsområde 1 har Rådet, for så vidt angår landbrugsudgifter, accepteret en generel nedskæring på 160 millioner euro i de bevillinger, der blev søgt om i det foreløbige budgetforslag for alle budgetposter under underkonto 1a - markedsudgifter - hvor bevillingerne løber op i over en milliard euro. Denne reduktion er i overensstemmelse med den overordnede strategi om kontrolleret vækst i betalingsbevillingerne. Jeg må understrege, at denne strategi gælder for både udgiftsområder, der omfatter obligatoriske udgifter, og for udgiftsområder, der omfatter ikke-obligatoriske udgifter, såsom underkonto 1 a. For så vidt angår underkonto 1 b - udvikling af landdistrikter - har Rådet accepteret de beløb, som Kommissionen foreslog.

For så vidt angår udgiftsområde 2 om strukturforanstaltninger er forpligtelsesbevillingerne fuldt ud budgetteret som foreslået af Kommissionen i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Berlin i marts 1999. Med hensyn til betalingsbevillinger er der gennemført en generel nedskæring på 138 millioner euro på budgetposterne vedrørende fællesskabsinitiativer på grund af de foregående års underforbrug af de tilsvarende budgetkonti. Rådet har

endvidere ikke accepteret de 22 millioner euro i betalingsbevillinger, som Kommissionen foreslog til ophugning af fiskerfartøjer, hvilket er i overensstemmelse med forkastelsen af de tilsvarende forpligtelsesbevillinger i 2003.

Med hensyn til udgiftsområde 3 - interne politikker - har Rådet accepteret de beløb, som Kommissionen har foreslået for et EU bestående af 15 medlemsstater, vedrørende flerårige programmer vedtaget under fælles beslutningstagning. Med hensyn til bevillinger, der er medtaget i budgetforslaget vedrørende programmer for et EU med 25 medlemsstater, der er vedtaget efter fælles beslutningstagning, må jeg selvfølgelig understrege, at de er foreløbige, indtil der træffes en afgørelse om de nye rammebeløb, der i øjeblikket er til behandling. Rådet har endvidere hævet de foreslåede beløb for nogle budgetposter, der ikke er baseret på flerårige programmer. Bevillingerne er også blevet reduceret for så vidt angår støtte til en række agenturer, samtidig med at der er taget hensyn til den særlige situation for nye eller opstartende virksomheder. Rådet har besluttet ikke at acceptere to nye områder for forberedende foranstaltninger vedrørende kemiske produkter og forsyningsikkerhed for konventionelle energiformer. Samtidig har Rådet kun delvist accepteret den nye indledende aktion for europæisk sikkerhedsrelateret forskning. Det har hævet bevillingerne til Argo-programmet for at tage hensyn til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 19. og 20. juni 2003, til skovbeskyttelsesprogrammer samt til oplysningsprogrammet Prince - i særdeleshed afsnittet om at fremme EU's rolle i verden.

Jeg mener, at Rådet har sørget for en fyldestgørende finansiering af prioriteterne under udgiftsområde 3. Der er en margen på 77,78 millioner euro under loftet for dette udgiftsområde, hvilket giver Europa-Parlamentet mulighed for at finansiere sine egne prioriteter og bevare muligheden for at finansiere de fremtidige krav.

Med hensyn til udgiftsområde 4 - foranstaltninger udadtil - kan jeg forsikre Dem om, at Rådet i det store og hele har accepteret Kommissionens foreslåede bevillinger. Rådet har imidlertid reduceret nogle bevillinger og foretaget mindre nedskæringer i et begrænset antal ikke-geografiske budgetposter. Det har foretaget en lille nedskæring i bevillingerne til geografiske udgiftsområder - bortset fra bevillingerne til Balkan, hvor beløbet i det foreløbige budgetforslag er blevet accepteret. Rådet har accepteret det foreslåede beløb i det foreløbige budgetforslag for FUSP-budgettet sammen med to bevillingsoverførsler - den ene fra FUSP-budgettet til civile overgangsadministrationer for stabilitetspagten og den anden fra Rådets budget til FUSP-budgettet, hvilket som tidligere nævnt giver et endeligt beløb for FUSP-budgettet på 52,6 millioner euro. Rådet har også accepteret de bevillinger, som Kommissionen foreslog til internationale fiskeriaftaler.

Rådet har holdt en margen på 145,95 millioner euro under loftet for udgiftsområde 4, hvilket giver Europa-Parlamentet mulighed for at finansiere sine egne prioriteter og sikre, at det kan finansiere fremtidige behov.

For så vidt angår udgiftsområde 5 - administrationsudgifter - byggede Rådets undersøgelse af institutionernes administrationsudgifter på følgende principper. Et: at der blev en fyldestgørende margen under loftet for udgiftsområde 5 af hensyn til forsvarlig økonomisk forvaltning. Denne margen skulle omfatte et beløb til det fremtidige budget for en europæisk tilsynsførende for databeskyttelse. To: at der i udgifterne tages hensyn til virkningerne af revisionen af vedtægten efter den politiske aftale, der blev indgået med Rådet den 19. maj 2003. Tre: at begrænse stigningen i de løbende udgifter til 2,7 % i 2003, hvilket er maksimalsatsen for forhøjelser for et EU med 15 medlemsstater. Fire: at acceptere ekstraordinære udgifter fra institutionerne - f.eks. flytningen af Kommissionen til Berlaymont-bygningen eller udskiftningen af medlemmerne af Kommissionen eller Domstolen. Fem: ikke at acceptere oprettelsen af nye stillinger eller opnormeringen af stillinger til almindelige formål bortset fra ganske særlige tilfælde. Seks: at acceptere alle nødvendige nye stillinger i forbindelse med udvidelsen i henhold til sprogkrav. De mindre reduktioner i andre stillinger gjaldt primært for kategori C- og D-stillinger. De godkendte stillinger er budgetteret til seks måneder i budgetforslaget. Syv: at acceptere de fleste af de bevillinger, der er ansøgt om til udvidelsen. Otte: at acceptere pensionsbevillingerne efter at have taget hensyn til virkningerne af revisionen af vedtægten. Ni: at hensætte bevillinger, der er beregnet til støtte under det tidligere kapitel A-30, i mangel på retsgrundlag, hvilket diskuteres i øjeblikket. Resultatet er en margen på 128,45 millioner euro under loftet for udgiftsområde 5.

Jeg vil afslutte min præsentation af de forskellige udgiftsområder for de finansielle overslag med udgiftsområde 7 vedrørende førtiltrædelsesinstrumenter, for hvilket budgetforslaget omfatter de foreslåede forpligtelsesbevillinger. For så vidt angår betalingsbevillinger anmodede Rådet om en nedskæring på 100 millioner euro for at tage hensyn til de tidligere års underforbrug.

Afslutningsvis vil jeg sige, at dette budgetforslag giver en fyldestgørende finansiering af EU's forskellige prioriteringer, samtidig med at EU og dets institutioner forberedes, så udvidelsen kan finde sted under de bedst mulige betingelser.

Vi ved alle, at denne budgetprocedure kun lige er startet, og at der fortsat er langt endnu inden den endelige vedtagelse af budgettet for 2004 i december måned. Jeg mener, at alle de nødvendige betingelser er til stede, for at vi kan få et tilfredsstillende budget ved årets udgang.

Jeg er sikker på, at alle de tre institutioner, der er repræsenteret her i dag - Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen - vil gøre deres yderste for at give EU de nødvendige midler til at tage de udfordringer op, der venter os, idet vi skal huske på, at dette budget i sidste ende som altid finansieres af EU's borgere. Jeg håber i særdeleshed, at vi kan nå til enighed ikke

blot om 2004-budgettet for et EU med 15 medlemsstater men også om de tal, der bliver indsat i et ændringsbudget for et EU med 25 medlemsstater, og som skal vedtages i 2004, så de nye medlemsstater kan få en vellykket integrering i EU.

2-157

Wynn (PSE), formand for Budgetudvalget. - (EN) Jeg vil gerne takke hr. Magri for hans indlæg. Jeg behøver ikke at minde medlemmerne om, at det er sidste budget i indeværende parlamentsperiode. Hvis vi ser tilbage på de sidste fire år kan vi se, at der er sket betydelige ændringer af den måde, hvorpå budgetproceduren har været afviklet.

De af os, der har været her længe, har oplevet mange ændringer, ikke mindst i forholdet mellem Parlamentet og Rådet. Vi har nu en minister, der sidder her i tre timer eller så under en budgetdebat, som vi havde sidste år, hvilket siger meget om Rådet. Der var en tid, hvor vi aldrig så en minister fra Rådet her på dette punkt af budgetprocessen. Jeg siger dette som en kompliment, ikke for at fornærme nogen. Der er sket mange kulturelle ændringer af den måde, hvorpå processen har udviklet sig. Jeg formoder, at vi nu er mindre tilbøjelige til at søge konfrontation. Der er nu flere fælles afgørelser mellem de to grene af budgetmyndigheden, i særdeleshed når vi taler om fleksibilitetsinstrumentet.

Den forligsproces, der finder sted i november hvert år, er en reel forligsprocedure. Jeg er ikke sikker på, om mæglingen i juli stadig har meget formål, men den i november har vist sin værdi. Der har været respekt på begge sider for den kendsgerning, at vi udgør to grene af budgetmyndigheden. Jeg håber, at de ændringer, vi har oplevet de sidste fire år, vil blive ført videre, når konventet endelig bliver ratificeret og Parlamentet får sin rette plads som den ene gren af budgetmyndigheden, hvorved vi kan opretholde vores strategiske rolle i de kommende år.

I de sidste fire år har jeg haft den fornøjelse at være formand for Budgetudvalget. Det bliver sandsynligvis mit sidste budget som formand - jeg hører et par mishagsytringer i baggrunden - men jeg ser frem til at få dette budget gennemført.

Det har gået slag i slag, lige siden vi blev valgt i 1999. Det første, vi måtte gøre, var at få en aftale om fleksibilitetsinstrumentet til genopbygning i Kosovo. Det blev hurtigt fulgt af diskussioner og skænderier med Rådet om, hvordan vi skulle finansiere Serbien, Afghanistan, de berygtede fiskeriaftaler, og selv i år har vi haft problemer med udgiftsområde 5 og hvordan vi skulle finansiere de nødvendige administrationsudgifter.

Denne periode har ikke været uden store øjeblikke. Først på året var der nogen, der spurgte mig, om der lå nogen problemer forud for 2004-budgettet. I et svagt øjeblik sagde jeg "nej, det gør der faktisk ikke". Men det vil sige, hvis vi ikke medtager udvidelsen, de mulige problemer med Irak senere eller aktivitetsbaseret budgetlægning. Men eftersom vi nødvendigvis må tage disse sager med, så må vi forsøge at få orden på dem alle sammen.

Det er nødvendigt at løse alle disse problemer. 2004-budgettet bliver af mange forskellige grunde langtfra let, for det første fordi det er i ABB-format (aktivitetsbaseret budgetlægning). Sagen er, at vi nu skal stemme på en anden måde for en anderledes struktur og forhåbentlig få hold på den såvel som tage os af udvidelsen. Vi stemmer om en ny struktur, og så vil vi stemme for 10, 15 eller 25 lande, afhængigt af hvordan man ser på det. Det bliver vanskeligt på grund af de forskellige ændringsforslag fra grupper og udvalg, ikke mindst inklusive det yderst interessante ændringsforslag fra PPE-DE-Gruppen, der anmoder om 500 millioner euro til genopbygningen af Irak. Jeg vil komme ind på det om lidt.

Den nye finansforordning komplicerer også tingene, i særdeleshed A-30-kontiene. Mens dette kun er småting, synes de at optage en masse tid i udvalgene, som ethvert medlem af Budgetudvalget ved. Der er også det reelle spørgsmål om, hvad de virkelige behov i forbindelse med udvidelsen er, særligt inden for institutionerne. Hvordan fastlægger vi denne virkelighed ud fra Kommissionens forslag såvel som forslagene fra alle de andre institutioner? De to ordførere, hr. Mulder og fru Gill, har kæmpet hårdt for at få svar på dette - jeg udelukker heller ikke Parlamentet her.

Sagen er, at dette budget må sikre, at udvidelsen får succes, og at vi behandler ansøgerlandene som ligeberettigede partnere og ikke som fattige fætre. Vi må sikre, at det bliver gjort korrekt. Vi må også sikre, at debatten giver mening inden for dette nye format. Lad os håbe, at vi i de nærmeste timer vil få en reel chance for dialog og trilog mellem vores tre institutioner. I jagten på løsninger er det vigtigt at tage fat på spørgsmål til institutionerne snarere end at fabrikere formelle, færdiglavede udtalelser.

Jeg vil gerne starte i forbindelse med det ændringsforslag fra PPE-DE-Gruppen, som jeg nævnte før. Det vil interessere mig at høre, hvordan Kommissionen og Rådet vil reagere, hvis vi stemmer dette ændringsforslag igennem om at give 500 millioner euro ekstra til genopbygningen af Irak til næste år.

2-158

Mulder (ELDR), ordfører. - (NL) Hr. formand, allerførst vil jeg takke for Rådets og Kommissionens tilstedeværelse. Jeg ser, at de to institutioner er til stede her med et meget stort personale. Jeg har fået tildelt en taletid på fem minutter. Når jeg ser på det foreliggende budget, betyder det, at jeg kan tale ca. tre sekunder om hver milliard euro til udgifter. Det er ikke ret meget, og jeg vil derfor nøjes med de vigtigste punkter.

Først og fremmest er jeg glad for, at Rådet har sagt - det fremhævede Terry Wynn også - at 2004 er et afgørende år. Det er udvidelsens første år, og vi må gøre alt, for at denne udvidelse bliver en succes. Nu hvor den sidste folkeafstemning i de 10 nye lande har fundet sted i Letland, ved vi med sikkerhed, at der kommer 10 nye lande med fra 1. maj næste år. Vi må øjeblikkeligt give dem en følelse af, at de hører med, og at de er velkomne. Hr. formand, De og hr. Böge har fået tildelt en vigtig rolle ved udførelsen af budgettet til programmerne for fælles beslutningstagning. Jeg tror, det er af væsentlig betydning, at vi opnår overensstemmelse derom inden november i år.

I øjeblikket er der tale om en recession i hele Europa. Jeg synes, vi skal forsøge at udvikle større økonomisk aktivitet. Jeg har selv høje forventninger til initiativet, som også blev nævnt i direktiverne, til at videreudvikle de små og mellemstore virksomheder gennem garantifaciliteter og gennem banker i Østeuropa. Jeg håber, at Rådet vil indtage en mere positiv holdning til det - hvis Parlamentet vedtager det - til trods for dets politik, der går ud på ikke at ændre tildelingerne til de 10 nye medlemsstater i forhold til det, der blev aftalt i København. Der vil måske fra denne side af salen blive stillet ændringsforslag, hvori der anmodes om større vægt på visse udviklinger i de nye medlemsstater.

Nu kommer jeg til budgettet i al almindelighed. Det er allerede sagt et par gange, at vi vil være et ansvarligt Parlament, hvad angår udgifterne. Unødige udgifter er overflødige. Efter min opfattelse analyserer vi hver konto for at se, om den pågældende udgift stadig er berettiget eller ej. I den forbindelse vil det især spille en rolle, hvordan udgiftsmønstret har været i det forløbne år. Jeg tror, at dette er særlig vigtigt nu, hvor der i alle medlemsstater hersker en streng budgetdisciplin.

Det er allerede sagt et par gange, men Irak-spørgsmålet kaster en skygge over udgiftsområde 4 i budgettet. Hvad skal vi gøre med Irak? Jeg synes, at Kommissionen skal stille et meget tydeligt forslag og klart bør erklære, hvorfor den synes, at et vist beløb er nødvendigt, og hvordan den vil finansiere dette beløb. Jeg tænker ikke blot på visse beløb, som går direkte fra Kommissionen til Irak. Kunne Kommissionen også undersøge, hvilke andre faciliteter der er mulige? Kan Den Europæiske Investeringsbank muligvis spille en rolle på lang sigt for at tilskynde virksomheder til at investere i Irak? Kan Den Europæiske Investeringsfond og andre af den slags fonde muligvis spille en rolle? Jeg forstår godt, at forandringer ikke er mulige fra den ene dag til den anden, men måske kunne Kommissionen udtale sig om det. Vi må forsøge først og fremmest at finansiere det inden for budgettet for 2004, men jeg tror ikke - jeg ved det ikke - at det bliver nemt på dette område.

Hvilken rolle ser Kommissionen for fleksibilitetsinstrumentet, og hvad er realistisk i bestræbelserne på at opnå enighed med Rådet? Måske kan Rådet også sige noget om dette? Et punkt, som spiller en rolle i hele budgettet, er, at Parlamentet i årenes løb har haft den vane at optage visse beløb i budgettet til forberedende aktioner, forsøgsprojekter osv., og at Kommissionen dernæst tager sig den frihed ikke at gennemføre disse. Også andre aktioner, som er foreslået i budgettet, er ikke blevet finansieret af Kommissionen. Vi vil forsøge at forhindre denne praksis i år. Vi vil derfor placere visse midler i reserven og først frigøre dem, når vi har indtryk af, at Kommissionen tager Parlamentets - altså budgetmyndighedens - beslutninger alvorligt.

Der vil også være behov for mange diskussioner om Kommissionens personalepolitik. Rådet har allerede bebudet, at det ikke går med til Kommissionens forslag om ekstra personale. Parlamentets holdning er endnu ikke tydelig, men det kunne være, at vi placerer visse konti i reserven og først frigør dem, når Kommissionen har opfyldt visse betingelser. En af de interessante ting i år er, at det er denne Kommissions sidste år. Det er ofte skik og brug at give adskillige personer fra kommissærernes kabinetter attraktive stillinger inden for Kommissionens tjenestegrene, det såkaldte "faldskærmsudspring". Vi vil gerne af Kommissionen have en oversigt over forfremmelsespolitikken i de forløbne år og over de planer, som den har i år på dette område.

Til sidst vil jeg sige, at jeg er imponeret over det hidtidig gode samarbejde med Rådet, med ordførerne fra de forskellige udvalg og med selve Kommissionen. Jeg håber, at dette gode samarbejde vil vare ved til december.

2-159

Gill (PSE), ordfører. - (EN) Hr. formand, som vi har hørt, vil 2004-budgettet være præget af dybtgående ændringer som følge af den historiske udvidelse, der skal finde sted i maj 2004. Mit mål har været at afbalancere institutionernes behov, så de kan udføre deres arbejde og være parat til at møde de udfordringer, som et EU med 25 medlemsstater vil udgøre. Samtidig må vi imidlertid sikre, at principperne om budgetansvarlighed og fornuft er centrale for alle vores budgetmæssige afgørelser.

Budgettet vil stille de andre institutioner over for væsentlige udfordringer, fordi det i betydelig grad vil ændre mange af dem. Nogle af institutionerne vil få 50 %'s budgetforøgelse, hvilket vil føre til en fordobling eller tredobling af deres personale. Det vil kræve taktfuld og intensiv forvaltning at absorbere denne ændring uden problemer. Derfor vil jeg gerne begynde med at glæde mig over forelæggelsen af tredje rapport fra generalsekretærene om udviklingen i udgiftsområde 5. Det er blevet et nyttigt redskab i beslutningsprocessen, og selv om vi har en årlig budgetprocedure, er det vigtigt at være opmærksom på den sandsynlige situation på flerårig basis, så man kan træffe de rette strategiske valg, f.eks. med hensyn til bygninger og personalepolitik.

Jeg vil gerne minde alle om, at vi opfordrer Kommissionen og de andre institutioner til, at vi får denne årsrapport forelagt hvert år den 1. september.

Rådet læser budgettet for 2004 på en meget overraskende måde. Jeg er helt forvirret over Rådets tilgang, for der ser ikke ud til at være en klar strategi ud over at fordoble margenerne. På den ene side fortsætter Rådet med at anvende en grønthøstermetode, som Parlamentet altid har været kritisk over for. Tidligere sagde vi, at Rådet foretog horisontale nedskæringer på institutionerne uden at se på de reelle behov. Det er sket igen i år med Kommissionens budget. På den anden side har Rådet imidlertid været forbavsende gavmildt i en sådan grad, at jeg må spørge, om alle de anmodninger, det har imødekommet, er ordentligt begrundede. I år vil det være op til Parlamentet at sikre, at budgetdisciplinen anvendes, og at der foretages en mere kritisk undersøgelse af behovene. Derfor vil jeg gerne spørge om rådsformandens mening om den holdning, jeg har anlagt vedrørende hans afgørelse. Vi vil foreslå at reservere penge til to udvalg - ca. en million euro til hvert udvalg - og at skære ned på flere poster på de fleste af de andre budgetter.

Det, der bekymrer mig, er, at Rådet er gået med til alt, hvad der har med udvidelse at gøre, og udvidelsen burde have resulteret i større stordriftsfordele. Jeg går stærkt ind for udvidelse, men det betyder ikke, at alt det, der forlanges, er nødvendigt. Det er vigtigt, at vi ikke giver carte blanche med hensyn til udvidelsen og samtidig afviser eksisterende poster og problemer med hensyn til personalepolitik - såsom opgradering - der er vigtige for det personale, vi allerede har. Vi må have balance her.

Jeg ønsker ikke at gå i detaljer med alle Rådets afgørelser, men jeg vil gerne spørge om bygninger, der er den næststørste udgiftspost efter personalet. Jeg vil gerne forstå Rådets strategi.

Vi har altid været enige om en politik om at købe de bygninger, de europæiske institutioner skulle bruge, fordi det normalt giver den europæiske skatteyder mere for pengene, og derfor må vi se på bygningsudgifterne ud fra en flerårig holdning snarere end med en stykkevis tilgang og forsøge at købe bygningerne så hurtigt som muligt. Vi ved, at margenen i udgiftsområde 5 vil være under pres fra 2006 eller 2007 og fremover. Men vi har en betydelig margen i 2004. Jeg var skuffet over, at Rådet afviste mit forslag om at benytte denne til at finansiere bygninger, der kunne tage højde for udvidelsen. Det ville føre til flere besparelser, herunder besparelser for skatteyderne. Med hensyn til bygninger har vi ikke brug for lappeløsninger, vi har brug for at anlægge en flerårig strategi.

Mit næste spørgsmål er til Kommissionen. Det drejer sig om vigtigheden af at vedtage den nye personalevedtægt. Spørgsmålet har været uafklaret i nogen tid, og det har konsekvenser for alle institutioner og for vores personale. Men alle etableringsplanerne i budgettet har at gøre med den gamle personalevedtægt, så jeg opfordrer Kommissionen til i dag at bekræfte, at den vil fremlægge et ændringsbudget til gennemførelse af den nye personalevedtægt, og oplyse, hvornår det sandsynligvis vil blive, for næste år vil Parlamentets kalender på grund af valgene være meget optaget.

Endelig vil jeg gerne opfordre alle de andre institutioner til at notere sig nogle af de ændringer og krav, der påvirker dem i lyset af udvidelsen. De bør begynde at planlægge nu og begynde at indføre kontrolforanstaltninger, som er helt nødvendige.

2-160

Schreyer, Kommissionen. - (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer, generelt lever vi i en meget spændende tid for EU, og det medfører også utroligt mange ændringer især for EU-budgetpolitikkerne. Vi forbereder nu i fællesskab det historiske budget for 2004, som er det første for EU med 25 medlemsstater. Alle retningslinjer er fastlagt, efter at den seneste folkeafstemning også er faldet positivt ud, og i de fleste tilfælde har befolkningerne i tiltrædelseslandene sagt et meget klart og rungende ja til EU.

Målet for den politiske prioritering til næste år er at komme godt fra start med den fælles politik i det udvidede EU. Sammen har vi - Parlamentet, Rådet og Kommissionen - med tilpasningen af den finansielle planlægning til udvidelsen fastlagt retningslinjerne for dette udvidede budget, og dermed ligger den budgetmæssige ramme for de næste tre år fast. Naturligvis bevæger budgetforslaget for 2004 sig inden for denne nye fastsatte ramme.

Støtte til stabiliteten i Europa og støtte til en bæredygtig økonomisk udvikling - det er de øvrige prioriteringer for nye initiativer i 2004. De omfatter f.eks. foranstaltninger for indvandringspolitikken, det nye program til støtte af intelligente energier og foranstaltninger til forbedring af trafikikkerheden. Fru de Palacio, hr. Fischler, hr. Barnier og hr. Vitorino vil komme ind på disse initiativer i deres indlæg. Desuden vil de redegøre for de specifikke programmer, som er vedtaget for nylig, eksempelvis finansiell bistand til nedlæggelse af atomkraftværker eller bistand til opfyldelse af Schengenkonventionen, hvilket er nye initiativer for tiltrædelsesstaterne, og selvfølgelig vil mine kolleger gerne besvare de spørgsmål, som måtte blive stillet hertil i løbet af denne forhandling.

Kommissionens prioriteringer for budgettet svarer i vid udstrækning til de prioriteringer, som Parlamentet og Rådet har foretaget for 2004. Det er en god procedure, at prioriteringerne diskuteres og fastlægges i fællesskab på et så tidligt

tidspunkt. Den har stået sin prøve, og det er sikkert med god grund, hr. Wynn, at budgetproceduren ikke længere er præget af konflikter, men derimod af en meget konstruktiv stemning. Jeg vil gerne takke hr. Mulder, hovedordføreren, for det fremragende samarbejde, fru Gill, ordføreren, og i særlig grad også hr. Wynn, formanden for Budgetudvalget. Jeg vil desuden gerne takke de øvrige medlemmer af Budgetudvalget og naturligvis også budgetpolitikere i de andre fagudvalg. Jeg vil også godt takke rådsformanden for hans samarbejdsvilje og den hurtige gennemførelse af førstebehandlingen af budgettet i Rådet. Hvis der allerede her kan udledes noget af den seneste budgetprocedure, vil jeg gerne ud fra mit synspunkt sige, at det virkelig er på tide, at Parlamentet får en styrket position i budgetproceduren, hvilket også er bestemt i konventets forfatningsudkast, og jeg kan absolut ikke dele mange finansministres frygt for, at det ville være i strid med budgetdisciplinen, hvis Parlamentet får det sidste ord i forbindelse med det samlede budget. Tværtimod er det helt klart min erfaring fra de senere år, at Parlamentet respekterer retningslinjerne for budgetdisciplinen i sine forslag og beslutninger til fulde. Kommissionens foreløbige budgetforslag for 2004 fastsætter en udgiftsvolumen på 100,7 milliarder euro. Stigningstaksten i forhold til i år vil altså udgøre 3,2 %, og det viser, at alle de bange anelser om, at udvidelsen ikke kan finansieres, simpelthen ikke har været berettigede.

Den europæiske statskvote vil sågar være lavere næste år end i år, og det viser, at der i den finansielle planlægning blev skabt det nødvendige spillerum til finansieringen af udvidelsen, og samtidig kan man med sikkerhed sige, at de nye medlemsstater alle sammen vil være nettomodtagere. Frygten hos flere nye medlemsstater for, at de ville blive nettobetallere, viste sig at være fuldstændig uberettiget, især i betragtning af de beslutninger, som allerede er truffet, med tilpasningen af de finansielle overslag og med de nuværende forslag, som Rådet heller ikke anfægtede under førstebehandlingen.

Rådet har under sin førstebehandling af Kommissionens foreløbige budgetforslag ændret relativt lidt set i et historisk perspektiv, og det takker jeg Rådet for. Imidlertid skal jeg på ét punkt give udtryk for, at Kommissionen er helt uenig, nemlig i spørgsmålet om det øgede antal stillinger til Kommissionen. Vi står foran udvidelsen med 10 nye stater med 75 millioner mennesker. Kommissionen skal garantere den fulde integration af de nye medlemsstater med alle forhåndenværende midler lige fra begyndelsen. Det burde egentlig være indlysende, at man har brug for flere medarbejdere for at kunne gennemføre det. Min kollega, hr. Kinnoek, vil også tage fat på dette tema, og også fru Gill vil komme ind på den nye tjenestemandsvedtægts indvirkning på budgettet. Kommissionen har ikke været ekstravagant i sine krav om nye stillinger, men vi har undersøgt det meget grundigt, og kalkuleret det stramt, og den ansvarlige myndighed, Generaldirektoratet for Budgettet, står også selv for en meget nøjagtig kalkulation på dette område. De 780 nye stillinger er et minimum af, hvad vi behøver for at gennemføre integrationen, og jeg takker Parlamentet for den store støtte. Jeg vil naturligvis sørge for, at alle yderligere spørgsmål, informationsspørgsmål, som De har hertil, vil blive besvaret i tide og så detaljeret, som De ønsker det. For jeg mener, at det også er i Parlamentets interesse, hvis Kommissionens opgaver gennemføres effektivt her.

Mine damer og herrer, som følge af situationen i Irak står vi foran en ny udfordring på det udenrigspolitiske område. Til næste år skal vi også indlede strategien med et forstærket samarbejde med vores nye, men naturligvis også med de gamle naboer i EU inden for rammerne af en ægte naboskabspolitik. I EU står vi foran den udfordring, at vi skal sørge for en ny vækstdynamik, og samtidig forventer folk styrkede foranstaltninger for at garantere den indre sikkerhed. Desuden ønsker vi at gennemføre vores fælles politikker, f.eks. landbrugspolitikken, med succes i en udvidet Union og hjælpe de nye medlemsstater med at indhente den store økonomiske afstand. Samtidig ved vi, at Rådet holder øje med, at der ikke sker en alt for stor tilvækst her. Det er vores alle sammens opgave at gøre alt for, at udvidelsen bliver en succes, at Unionen kan tilbyde den stabilitet, som både de gamle og de nye medlemsstater søger, og at der gennem en bæredygtig vækst sikres gode levevilkår for alle borgere i Unionen. Tak for opmærksomheden.

(Bifald)

2-161

Elles (PPE-DE). - *(EN)* Hr. formand, det er sandelig godt, som hr. Wynn har sagt, at vi har en sådan generel debat. Vi håber, det ikke bliver sidste gang, han kan forelægge sit beslutningsforslag for Parlamentet som formand for Budgetudvalget, men at der kan være et liv efter 2004. Vi komplimenterer de to ordførere som sædvanlig, men vi vil gerne i netop dette budget anlægge en forsigtig holdning til det samlede budget. Som kommissæren og rådsformanden har sagt, vil der ske store forandringer som følge af udvidelsen og som følge af aktivitetsbaseret budgettering.

Vi får også tre forskellige kommissærer mellem maj og november 2004. Det bliver et uroligt år. Af den grund ønsker min gruppe ikke at se nogen begyndelse på revisionen af de finansielle overslag i det næste år. Det vil være en unødvendig kompliceret ting at begynde på, på et tidspunkt hvor vi vil være i gang med vores valgkampagner, og den nuværende Kommission vil befinde sig i sit sidste år. Vi havde store problemer i sidste valgperiode i 1999 med at forhandle et finansielt overslag på plads, som dengang bandt ikke bare det daværende Parlament og Kommission, men også de følgende til en situation, hvor de ikke kunne revidere det. Det smager af en sovjetagtig planlægning, at vi nu skulle begynde at tænke på, hvordan finansieringen vil være i 2013. Vi vil som gruppe gerne have et femårigt finansielt overslag forhandlet fra 2005, der skal gælde i 2006 og fremad.

Jeg vil gerne især henvise til to punkter. Det ene drejer sig om reform af Kommissionen. Sidste år kædede vi Kommissionens anmodning om nye stillinger sammen med en grundig undersøgelse af, hvad der var sket med reformen af Kommissionen. Derved fremkom der en rapport, som talmæssigt var meget imponerende. Hvad vi gerne vil have i år - og vi har stillet et ændringsforslag herom med endnu et par punkter i - er ikke bare en rapport om, hvad Kommissionen har gjort, men også en rapport, der viser, hvad der er gået galt med reformerne, og hvad der stadig skal gøres for at sikre, at der sker en ordentlig kommunikation - Eurostat er kun ét eksempel, selv om det er et ret højt profileret et. Rapporten må helt klart også vise, hvor reformerne ikke har fundet sted. Er det sandt, som fru Andreassen skrev i en pressemeddelelse i dag, at hvis revisionssystemerne havde været indført noget før, kunne vi have undgået disse problemer? Hvem ved? Vi vil gerne have klarhed over det, og have et dokument herom.

Det andet punkt er spørgsmålet om Irak. Hr. Wynn spurgte, hvad formålet med dette ændringsforslag var. Vi mener, at Europa på dette stadium af den internationale udvikling må vise, at det ikke kun kan handle på verdensskuepladsen og hjælpe med humanitær bistand og genopbygningen i Irak, men også kan afsætte et tal til denne opgave på sit budget. Dette tal blegner i sammenligning med de 30 milliarder euro, som rådsformanden har sagt, der er blevet dækket i de sidste tre år fra budgettet til medlemsstaterne. Et tal på 500 millioner euro til næste år med fokus på Irak vil klart vise Europas vilje til at samarbejde med USA og andre om at få dette land ind på vejen til velstand.

Afslutningsvis ønsker vi som gruppe at kunne være principfaste og ansvarlige under budgetproceduren. Vi vil gerne sikre, at Parlamentets prioriteringer bliver opretholdt. Alle de tre spørgsmål, jeg har rejst, er nogle, som Parlamentet har den endelige afgørelse af. De kan forvente, at vi vil holde fast i denne proces, der nu åbner sig foran os ved årets afslutning.

2-162

Walter (PSE). - (DE) Hr. formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet, vi har et budget foran os, som - i modsætning til, hvad man ellers hører om budgetforslag - ikke bliver større, men mindre. Det er måske en reaktion på forholdene i medlemsstaterne. I forslaget stilles der i hvert fald færre ressourcer til rådighed. Som en reaktion på det, der sker i medlemsstaterne, må man sige, at det ligger fast, at vi skal spare på skattemidlerne. Det agter vi også at gøre i De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, men vi skal også prioritere inden for rammerne af budgettet, og det vil vi udtrykkeligt gøre.

Lad mig begynde med en del, som - hvis fru Schreyer har ret, og det håber jeg, at hun har - også i fremtiden vil tilfalde os som opgave. Lad os tale om EU-budgettets indtægtsside. Indtægtssiden, det vil sige, hvor kommer pengene fra, og hvem betaler? Vi betaler det af skatteydernes penge. Vi har konstateret, at nogle skøn i Europa anslår momsunddragelsen til at ligge på op til 20 milliarder. Den, der affinder sig med dette momsbedrageri, accepterer også indtægtssvigt på fællesskabsniveau. Vi er ikke parate til at acceptere det, fordi alle disse manglende indtægter skal tages fra den almindelige skatteydners lomme. Derfor vil vi foreslå inden for rammerne af denne budgetprocedure, at bekæmpelsen af momsbedrageri styrkes, således at den almindelige skatteyder kan aflastes, og de penge, som skal strømme til Europa, også rent faktisk kan gøre det. Som led i budgetproceduren vil vi fra nu af også være nødsaget til at diskutere dette emne oftere.

Vi vil i den fremtidige budgetprocedure - og også i den næste - være opmærksomme på, at borgerne selv kan se, at pålidelighed garanteres som en af vores grundlæggende værdier. Pålidelighed, f.eks. ved bekæmpelsen af den økonomiske og sociale forskel og pålidelighed ved bekæmpelsen af arbejdsløsheden. Vi har hørt, at Rådet især har beskåret betalingerne til strukturfondene. Det medfører en mængde spørgsmål hos os. På den ene side indberetter medlemsstaterne store beløb, som de vil anvende i de kommende år og specielt til næste år, men samtidig beslutter Rådet i sit budgetforslag, at man skal holde sig nøjagtig under disse tal. Vi spørger os selv, hvilket tal der er det rigtige. Vi ved, at der er opstået betalingsrestancer ved tidligere indgåede forpligtelser, hvor netop udbetalingen endnu ikke har fundet sted. Rådet ignorerer dette med vilje og siger: "Vi behøver ikke disse betalinger". Vi vil ikke deltage i dette spil. Den, der efter hårde forhandlinger når til enighed om de finansielle overslag med hensyn til strukturfondene og dermed om strukturstøtte og således også om økonomisk støtte inden for EU, må så også finde sig i at blive mindet om det ved gennemførelsen, og at vi så vil indkræve de pågældende midler.

Vi vil i det kommende budgetår være opmærksomme på, at EU som økonomisk område ikke kun er de store virksomheders og koncerners økonomiske område. Vi vil presse på for også at støtte de små og mellemstore virksomheder intensivt fremover. De er ryggraden i den europæiske økonomi. De er impulsive, innovative, risikovillige, og vi skal hjælpe dem til, at de - selv om de ikke har nogen juridiske afdelinger og skatteafdelinger - kan få fordele af EU og af det indre marked.

Som det fjerde punkt vil vi i budgetproceduren sørge for, at udvidelsen mod Øst sker på et sikkert fundament. Netop personalebehovet har allerede været nævnt flere gange tidligere. Vi vil kigge meget grundigt på det reelle personalebehov, og om enhver af de indberettede stillinger rent faktisk også er nødvendig. Vi vil imidlertid ikke tillade - og her er jeg enig med alle de forrige talere - at udvidelsen mod Øst og tiltrædelseslandene bliver EU's sparegris. Her skal der være ligebehandling. Det kan helt konkret bedst ses, når det vedrører sådanne beslutninger. Enhver kan give udtryk for gode hensigter. Når det drejer sig om den konkrete beslutning, skal man imidlertid kunne se, om der i realiteten finder en

ligebehandling sted her uafhængig af, om det er en gammel eller en ny medlemsstat. Vi vil være meget opmærksomme på det.

Vi vil også i nogen grad bevare kontinuiteten på andre områder, men vi er imidlertid også nødsaget til at udforme vores politik, så den er fremsynet. Det gælder specielt på det udenrigspolitiske område. Her har vi i de senere år til stadighed oplevet, at når der et eller andet sted er opstået dramatiske situationer, har vi i et øjebliks ophidselse måttet blive hurtigt enige om at finde yderligere midler, hvilket nogle gange er sket på bekostning af etablerede politikker. Hvis vi kigger på nogle bestemte områder i verden, som vi tidligere har støttet, står disse dårligere rustet i dag. Vi har måttet omstrukturere, og vi har gjort det, fordi vi naturligvis også har indset, at vi ikke kan øge bevillingerne i en uendelighed. Men jeg vil godt nævne to tal, som ikke direkte berører vores budget, men som giver stof til eftertanke: USA og EU-landene bruger hvert år 460 milliarder euro på forsvaret. 460 milliarder! Samtidig bruger vi 37 milliarder på udviklingsbistand. Er det virkelig den fremsynede politik, som sigter mod at forhindre konflikter, og som de udviklede lande ønsker at føre? Nej, vi vil videreudvikle den europæiske politik inden for rammerne af vores muligheder - og de er beskedne nok - vi vil arbejde forebyggende, og vi vil udvikle konfliktstrategier, som netop skal føre til, at det slet ikke fører til sådanne konflikter. Vi tror ikke på illusionen om, at der ikke længere vil finde nogen konflikter sted i verden. Det vil der altid gøre, og det skal vores region og vores stater også indstille sig på. Men vi skal i stigende grad være opmærksomme på, at der arbejdes forebyggende.

Et yderligere punkt, hvor vi skal arbejde forebyggende, er i forbindelse med den demografiske udvikling. Det europæiske kontinent forandrer sig dramatisk. Ikke kun i enkelte lande, men i samtlige lande ser vi, at befolkningen i gennemsnit bliver meget ældre. Det har konsekvenser for alle institutioner og for alle instanser. Det betyder ikke kun, at der i fremtiden bliver færre børnehaver, eller at vi har behov for færre børnehaver på lokalt plan. Det vil også få konsekvenser hos os. Eksempelvis vil jeg endnu en gang nævne den pensionsbyrde, som vi skal bære på vores skuldre. På mange andre områder vil vi ligeledes blive konfronteret med den kendsgerning, at der bliver færre og færre unge og flere og flere ældre. Vi skal forholde os positivt til denne situation og således, at den ikke opfattes som en trussel, men som en mulighed.

I De Europæiske Socialdemokraters Gruppe vil vi lægge en række kriterier til grund for dette budget. For det første sparsommelighed, fordi vi forvalter borgernes penge. For det andet pålidelighed, da enhver skal vide, at vi fuldfører det, som vi har påbegyndt. Vi lader det ikke på halvvejen gå, som det bedst kan, eller dropper det helt. For det tredje vil vi udforme den europæiske politik således, at vi arbejder forebyggende og ikke kun halter bagefter, når tingene er sket. Vi vil derimod bestræbe os på at erkende ting på et tidligt tidspunkt, strukturere dem ordentligt og således i fællesskab udforme EU's fremtid og fremtiden for vores europæiske kontinent tryk og sikkert.

2-163

Virrankoski (ELDR). - (FI) Hr. formand, det EU-budget, som Rådet præsenterer, er udtryk for en meget disciplineret tilgang. Betalingsbevillingerne udgør kun 0,99 % af BNP, hvilket i kontantbeløb er 11,4 milliarder euro under det finansielle overslag.

Kommissionens budget er udarbejdet som et aktivitetsbaseret budget vedrørende 31 politikker. Det har længe været vores gruppes klare mål. Det vil lette overvågningen af EU's aktiviteter. Udgifterne forbundet med de enkelte politikker er klart synlige. Administrations- og driftsudgifter er specificerede. Det er lettere at vurdere effektiviteten samt forholdet mellem resultater og anvendte midler. Overdrevent bureaukrati er et klart tegn på, at administrationsudgifterne er for høje.

Det største problem med EU's budgetpolitik er uindfrie forpligtelser. År ud og år ind kæmper Parlamentet for at tilpasse budgettet efter de finansielle rammer. I finansieringsoversigterne forklarer vi, at det er helt overflødigt at skændes om nogle få euro, når der er milliarder i udestående forpligtelser. Ofte er der tale om mere end 10 milliarder euro hvert år.

Næste års budget bliver domineret af EU's udvidelse. Rådet har haft et skarpt øje til de stillinger i Kommissionen, der er nødvendige i forbindelse med udvidelsen. Vores gruppe mener, at der skal oprettes et passende antal nye stillinger i forbindelse med udvidelsen, men at den ikke må bruges som et påskud til at udvide embedsstandens rækker mere end nødvendigt. Udvidelsens administrative succes vil ikke blot afhænge af oprettelsen af stillinger men også af, hvordan eksisterende ressourcer kan fordeles og anvendes mere effektivt.

Vores gruppe støtter de prioriteter, som hr. Mulder har foreslået. Vi er bekymrede over støtten til menneskerettigheder samt over støtten til Den Internationale Domstol i Haag. Vi håber også, at der vil blive taget behørigt hensyn til handlingsplanen for den nordlige dimension i de forskellige budgetkonti. Vi bør også optrappe samarbejdet med vores nye naboer inden for rammerne af et bredere europæisk naboskab, og administrationen af de tilhørende bevillinger bør forenkles.

2-164

Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Hr. formand, den samlede total for næste års budget for et EU med 25 lande vil falde til mindre end 1 % af medlemsstaternes samlede BNP. EU synes ikke at have ambitiøse planer om at støtte den sociale samhørighed mellem medlemsstaterne. Mange nye medlemsstater eller i det mindste deres statsborgere vil blive skuffede, når der alligevel ikke kommer manna fra himmelen til dem. Forskellene i levestandarderne kan ikke mindskes uden penge.

Kommissionen er underrepræsenteret i denne parlamentsdebat. Jeg havde gerne set i det mindste hr. Michel Barnier og hr. Chris Patten i mødesalen, uden at jeg på nogen måde ønsker at underkende fru Michaela Schreyers ekspertise. I forhold til næste års budget ville jeg gerne have hørt disse kommissærer tale om Kommissionens planer om at reducere de uindfrie forpligtelser på basis af den såkaldte "*sunset clause*". Formanden for Rådet havde ingen klar forestilling vedrørende en reduktion af de uindfrie forpligtelser. Det bør Kommissionen have.

Vores gruppe i samhørighedslandene vil gerne have præciseret, hvilken betingelse i den såkaldte "*sunset clause*", der danner grundlaget for de uindfrie bevillinger, der skal annulleres. Hvis de fremkommer som følge af Kommissionens passivitet, er der tale om manglende gennemførelse af budgetmyndighedernes vilje. Hvis de skyldes forkerte beregninger hos medlemsstaternes regeringer, er det berettiget at skære dem bort. Medlemsstaterne skal overholde reglerne, og vi kræver en forklaring på, hvad der er årsagen til de uindfrie bevillinger.

Genopbygningshjælpen til Irak vil sandsynligvis blive opført på næste års budget. Vi får samme arbejdsfordeling som i Afghanistan. USA - i dette tilfælde med hjælp fra premierminister Blair - angriber og ødelægger, og EU betaler for genopbygningen. Det ser vores gruppe meget kritisk på. I stedet ønsker vi at bruge EU's finanser til genopbygning af palæstinensiske mål, der er blevet ødelagt af Israel. Der har ikke været nogen oliekrig i Palæstina.

Mange medlemmer af vores gruppe har kritiseret udgifterne vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt finansieringen af fælleseuropæiske politiske partier. Man føler, at EU presser på for en liberalisering af markederne og en stigende privatisering, og deraf kommer den neoliberalistiske "amerikanske" politik.

2-165

Formanden. - Mange tak.

Hr. Seppänen, De har nævnt flere kommissærer. Det står i dagsordenen, at nogle af dem, De har nævnt, skal deltage i forhandlingen, men først senere. Det gælder f.eks. hr. Barnier, som De har omtalt, og som skal komme her i eftermiddag, men først om et stykke tid. Jeg siger det for en ordens skyld.

2-166

Buitenweg (Verts/ALE). - (NL) Hr. formand, jeg er meget glad for, at denne forhandling finder sted, fordi den sætter os i stand til at stille Kommissionen nogle spørgsmål, inden vi stemmer om ændringsforslagene i budgetproceduren. I mit første indlæg i eftermiddag vil jeg gerne ligesom hr. Virrankoski komme ind på gennemførelsen af budgettet, for der går det ofte galt med de politiske beslutninger, som vi her træffer med en masse postyr. Penge henlægges, eller bureaukrati forhindrer modtagere af subsidier i at anvende pengene godt og effektivt. Hr. Mulder, der er ordfører for det kommende budget, sagde netop, at han vil have, at Kommissionen tilskyndes til at opnå en højere udnyttelsesgrad ved til dels at placere administrationsbevillingerne i reserven. Hr. Mulder, og måske også flertallet i Parlamentet, er heller ikke overbevist om, at alle de konti, som Kommissionen anmodede om inden udvidelsen, også virkelig er nødvendige. Derom sagde en tjenestemand fra Kommissionen: De binder vores ben sammen og håber, at vi til trods for det løber 100 m hurtigere.

Jeg synes selv, at ordførerens bekymringer er berettigede, men jeg tvivler på midlet. Jeg vil derfor spørge kommissæren, og hun kan vurdere det. Hvilke følger har reserveerne? Hvordan kan De bruge dem positivt? Og, hvad der er endnu vigtigere, tror De, at vi er på rette vej, når vi anvender pengene langsomt? Hidtil har vi hele tiden fremhævet den kvantitative side af sagen. Er det ikke på tide, at vi ser mere på den kvalitative side af løsningerne, således som hr. Pittella også gør ved strukturfondene? Det betyder, at procedurer skal forenkles, og at vi har behov for mindre papir og flere ansvarlige tjenestemænd.

Det sidste punkt vedrørende en forsvarlig anvendelse af pengene handler om den kendsgerning, at det ved EU-finansierede projekter ofte forekommer, at den europæiske miljølovgivning ikke overholdes. Hvad sker der, hvis De opdager det? Fastfryses pengene så, eller findes der en anden, mere eller mindre nem løsning? Et eksempel herpå er broen over floden Taag. Det var et EU-finansieret projekt, hvor fugle- og habitatdirektiverne ikke blev overholdt. Der er flere af den slags eksempler. Jeg vil gerne vide, hvilke konsekvenser det har, hvis det konstateres, at EU-finansierede projekter krænker EU-lovgivning.

2-167

Turchi (UEN). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer, generelt set er dette et historisk budget, for vi forbereder en østudvidelse.

Først vil jeg gerne takke mit udvalg og dets formand - som jeg har lært så meget af - de ansatte i generalsekretariatet, de øvrige parlamentsmedlemmer samt ordførerne for både dette budget og de forrige års budgetter. Som et ungt parlamentsmedlem har jeg kunnet høste stor erfaring på området, og jeg bliver tilmed næstformand for udvalget.

Vi mener, at dette er et grundlæggende budget, for det lægger grunden til det fremtidige Europa og det fremtidige Europa-Parlament, og rent politisk mener jeg, at det centrale spørgsmål netop er udgifterne til EU's østudvidelse. I denne henseende er der fuld opbakning til budgettet fra både vores udvalg og alle medlemmerne af Europa-Parlamentet, men kun for udgifter vedrørende personale og strukturer til østudvidelsen.

Jeg vil imidlertid gerne fokusere på noget, der kan være et smerteligt aspekt af budgettet - vi skal udvise forsigtighed for så vidt angår bevillinger til Irak. Personligt har jeg visse betænkeligheder vedrørende sådanne bevillinger. Der er en fare for, at de vil vokse helt ude af proportion. Jeg vil også opfordre til, at der føres grundigt tilsyn med disse midler - et effektivt overvågningssystem, der vil forhindre en gentagelse af det, der allerede er sket med hensyn til Den Palæstinensiske Myndighed - hvis finansiering i øjeblikket er genstand for en dybtgående analyse. Jeg vil gerne markere dette, fordi et sådant tilsyn har stor betydning.

Jeg tror, at det også vil være nødvendigt med en forsøgsfase for den nye finansforordning. Som et vidtfavnende og komplekst instrument vil det uundgåeligt skabe stigende spænding i Kommissionen over generaldirektørniveau, skønt jeg straks vil tilføje, at jeg har sat stor pris på vores samarbejde i den seneste periode.

Til slut vil jeg nævne det initiativ, der har givet anledning til store diskussioner i vores udvalg: sygeforsikring for parlamentsmedlemmer. Det er et spørgsmål, som vi kan tage op, når vi får resultaterne af en undersøgelse, vi har bestilt. I denne og alle andre sager, vil jeg ønske specielt Rådet held og lykke med dets arbejde, og jeg er stolt over at kunne sige, at jeg også er en italiensk repræsentant.

2-168

Van Dam (EDD), - (NL) Hr. formand, hr. minister, fru kommissær, den foreslåede nedbringelse af betalingsbevillingerne tilslutter vi os. I betragtning af den økonomiske tilbagegang må medlemsstaterne spænde livremmen ind, og EU er nødt til at gøre det samme. Rådet har foretaget en række kraftige nedskæringer i budgetforslaget. Vi deler ikke ordførerens holdning, når han kategorisk modsætter sig dette. I hvert fald hvad angår udgiftsområde 2. Strukturforanstaltninger, 3. Interne Politikker og 4. Foranstaltninger udadtil, anser vi det ikke for at være nødvendigt at afsætte flere penge, end Rådet foreslår. Vi må ikke lukke øjnene for de enorme betalingsefterslæb ved flere budgetkonti på disse udgiftsområder. Efterslæbet ved strukturfondene er endda umuligt at forklare vælgerne. De andrager godt 66 milliarder euro, to tredjedele af det samlede nuværende EU-budget. Et svensk undersøgelseskontor nåede frem til den konklusion, at strukturpolitikens effektivitet er langt under lavmålet. Kender Kommissionen resultaterne af denne undersøgelse, og hvad vil den gøre ved dette vedvarende problem?

Også Europa-Parlamentet må gribe i sin egen barm og kritisk bedømme, om visse politiske sektorer hører hjemme på EU-plan. Ønsket i Parlamentet om at bruge penge fra EU-budgettet til turisme er blot ét eksempel på noget, som i særlig grad er medlemsstaternes sag. Der gives også penge til udviklingshjælp til lande på den sydlige halvkugle, selv om det er en opgave for en eller flere medlemsstater, som har historiske forbindelser med disse lande. Forhøjelsen af budgettet til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik med 8,4 % anser vi for utilstrækkeligt begrundet. EU bør ikke oprette en parallel organisation ved siden af NATO. Det er spild af penge.

Forhøjelsen af subsidierne til Den Palæstinensiske Myndighed med 18 millioner euro er virkelig malplaceret, så længe denne nægter utvetydigt at fordømme og bekæmpe terrorattentater mod uskyldige borgere. Har Kommissionen læst IMF-rapporten, hvoraf det fremgår, at Arafat mellem 1995 og 2000 lod omkring 900 millioner dollar overføre til hemmelige konti? Endelig bør Kommissionen være mere kritisk, hvad angår støtte til tredjelande i Middelhavsområdet. Menneskerettighedsklausulen skal anvendes konsekvent i sådanne tilfælde.

Ændringsforslaget om et betydeligt bidrag til genopbygningen af Irak vil vi kraftigt støtte. Samtidig må det understreges, at omfanget af denne nødvendige humanitære bistand ikke må være afhængig af politiske meningsforskelle mellem nogle medlemsstater og USA.

Min gruppe anser det for at være forkert, at reformen af Kommissionen resulterer i en meget mindre besparelse, end det oprindeligt var stillet i udsigt. Forskellen på 8,8 milliarder euro er faktisk meget stor. Hvordan forklarer Kommissionen det?

Der kan også spares på agenturernes tilsynsråd, som nu har tre medlemmer pr. medlemsstat. Er det ikke overdrevet, hvis disse institutioner udvides til 75 medlemmer pr. agentur?

En bemærkning om forvaltningen af budgettet må ikke mangle. Det foruroliger os, at udgifterne til revision falder med 6,4 % i den fælles landbrugspolitik. Denne nedskæring er uklog i betragtning af problematikken omkring forvaltningen af denne politik og arbejdsintensiviteten ved en ordentlig kontrol med landbrugsudgifterne. I foråret forelagde Revisionsretten en beretning om støtten til de såkaldte problemområder. Tager Kommissionen ved lære af dette? Er den f.eks. rede til at skærpe den vage definition af "god landbrugspraksis"?

Endelig har svindelen i Eurostat efter involveredes opfattelse bl.a. forbindelse med de begrænsede midler, som Kommissionen frigør til gode statistikker. Et bedre samarbejde mellem Eurostat og de nationale statistiske kontorer er absolut ønskeligt. Dertil har Eurostat brug for større uafhængighed, således at statistikkernes upartiske og videnskabelige objektivitet fortsat garanteres. Efter afstraffelse af svindelen og forbedring af den administrative kontrol med Eurostat fortjener dette opmærksomhed. Hvad er kommissærens reaktion herpå?

2-169

Dell'Alba (NI), - (IT) Hr. formand, dette er et historisk budget - som en af de tidligere talere sagde - et budget, som Rådet har foreslået for de 15 medlemslande, der med henblik på udvidelsen er faldet 2,7 % i forhold til sidste år. Skønt det er endnu et statistisk tal, er det et markant tegn, et tegn på et Europa, der er bange for sig selv, for sit budget samt for at se på verdens problemer.

Set i dette perspektiv glæder vi os over ændringsforslaget vedrørende Irak, der i det mindste sender et signal - i modsætning til inkonsekvens - om, at Europa findes, at det ønsker at gøre sit, og at det er nødt til at ruste sig til opgaven. Foreløbig kunne det se ud til, at den pågældende budgetpost er en promemoria kontering. Senere vil vi gøre, hvad vi kan for at finde de nødvendige midler til at se nærmere på det, der helt klart er en af vores største politiske udfordringer, og som derfor kræver - ikke mindst symbolsk - en klar, overbevisende og ganske betydelig bevilling.

Mange af medlemmerne har fremhævet Europa-Parlamentets prioriteringer. Det er vigtigt ikke blot at fremføre vores prioriteringer - og her taler jeg til kommissæren - det er vigtigt, at Kommissionen handler i overensstemmelse med Parlamentets prioriteringer. Jeg er bange for, at vi ofte får det indtryk, at man ikke overholder Parlamentets prioriteringer. Jeg hentyder ikke blot til de 13 milliarder euro, som vi giver tilbage til medlemsstaterne i år, skønt det selvfølgelig bør nævnes, da det afslører en fejl i systemet: Mens denne finansiering primært er øremærket til medlemsstaterne, er et betydelig beløb ikke blevet brugt, og et stort antal prioriteringer, fastsatte foranstaltninger - ofte i samarbejde med Kommissionen - er blevet overført på grund af en krise, vi kunne definere som værende af strukturel karakter. Jeg ser det som et vigtigt spørgsmål, hvis betydning ikke må undervurderes i vores vurdering af både det aktuelle budget og det budget, der skal vedtages for 2004, for de vedtagne foranstaltninger er ofte ikke i overensstemmelse med Parlamentets prioriteringer.

Så er der sektionen om bistand til tredjelande, som jeg om muligt gerne vil kommentere under anden del af forhandlingen.

2-170

Van Hecke (ELDR), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik*. - (NL) Hr. formand, hvad angår budgetforslaget, har Rådet "kun" nedskåret budgettet med 0,3 % i forhold til de oprindelige kommissionsforslag vedrørende udgiftsområde 4, Foranstaltninger udadtil, som indebar en stigning på 3,9 % i sammenligning med sidste år. Vi ved alle sammen, at EU indgår stadig flere nye forpligtelser. Disse vedrører bekæmpelsen af terrorismen og den organiserede kriminalitet, genopbygningen af Irak, dårligt styrede stater såsom Afghanistan og Congo, det udvidede Europa, konfliktforebyggelse i Mellemøsten osv. Det er vigtige ting, og det er også tydeligt, at befolkningen støtter en mere selvstændig politik udadtil. 67 % af europæerne erklærer, at de er tilhængere af mere EU i verden.

På den anden side er det krystalklart, at de finansielle grænser for de mulige forpligtelser er nået, medmindre der stilles flere penge til rådighed. Om nogle uger deltager EU i den internationale donorkonference om genopbygningen af Irak. Kommissær Patten foreslår i den forbindelse et muligt EU-bidrag på omkring 200 millioner euro for perioden 2003-2004. Andre foreslår et beløb på 500 millioner euro. Hvorom alting er, så vil Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik ikke have, at dette sker på bekostning af andre geografiske zoner og forpligtelser, f.eks. Afghanistan, eller på bekostning af ikke-geografiske udgiftsområder såsom den hurtige udrykningsstyrke og landminerne. Hvis EU vil påtage sig sin del af ansvaret for fred og sikkerhed i verden, må det også være rede til at afsætte de nødvendige finansielle midler til det. Ellers risikerer Europa at forblive en politisk dværg på den internationale scene.

2-171

Sanders-ten Holte (ELDR), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Udvikling og Samarbejde*. - (NL) Hr. formand, fru kommissær, kære kolleger, jeg vil gerne fremsætte et par kommentarer til budgetforslaget for 2004 set ud fra udviklingssamarbejdet. Selv om vi her har at gøre med aktivitetsbaseret budgettering, kan jeg ikke undgå at få det indtryk, at inddelingen snarere har at gøre med Kommissionens interne struktur. Midler, der er afsat til udviklingssamarbejde, skal også falde ind under dette kapitel. Alligevel så vi, at budgetposter, der er afsat til Asien, Latinamerika og Mellemøsten, er placeret under afsnittet "eksterne forbindelser". Dette er uacceptabelt for mit udvalg. Bekæmpelse af fattigdom er nemlig hovedformålet med den europæiske udviklingspolitik. Ved at anbringe disse budgetposter under "eksterne forbindelser", ville dette blive tabt af syne.

Min anden kommentar vedrører støtten til genopbygningen i Irak. Uafhængigt af de beløb, som nævnes, skal det være tydeligt, at pengene ikke kan komme fra de i forvejen begrænsede midler til udgiftsområde 4, Foranstaltninger udadtil. Efter min mening bør fleksibilitetsinstrumentet anvendes hertil.

Det tredje og sidste punkt, som jeg gerne vil gøre opmærksom på, er målprocentdelen på 35 % til social infrastruktur. Kommissionen har gjort opmærksom på, at den har nået dette tal i de seneste år, men undervisning og sundhedsvæsen, som jo er to af de særdeles vigtige målsætninger i millennium-udviklingsmålene, bliver stadig forsømt. Jeg vil derfor opfordre Kommissionen til at overholde de aftaler, der blev indgået på dette område i 1995 på det sociale topmøde i København.

2-172

McNally (PSE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi*. - (EN) Hr. formand, jeg vil gerne complimentere hr. Mulder for den meget kollegiale og samarbejdsvillige holdning, han har udvist over for de andre udvalg, og det samme gælder fru Gill. De budgetkonti, der behandles af mit udvalg, er de mest komplicerede af alle. Vi dækker noget i retning af 120 budgetkonti med reference til 10 forskellige generaldirektorater. På grund af denne kompleksitet foruden ændringerne af betegnelserne, den aktivitetsbaserede budgetlægning og udvidelsen, har det været en vanskelig opgave at give et samlet overblik.

Jeg vil gerne takke Kommissionen og de ansatte i dens generaldirektorater, der har været tålmodige, når de skulle forklare tingene og begrunde, hvad der lå bag udarbejdelsen af det foreløbige forslag til budget.

Jeg kan ikke rose Ministerrådet på samme måde, for i vores udvalg har vi set en hel række meget store nedskæringer uden nogen som helst begrundelse for, hvorfor de bør finde sted. Jeg finder det umuligt at arbejde på dette grundlag. Man kan ikke have en dialog, når den ene part ikke giver sine grunde for det, den gør. Der er muligvis noget fornuft bag forslagene, men det står slet ikke klart for os.

Lad mig som et eksempel tage den forberedende aktion til sikkerhedsforskning, som er af umådelig interesse for Europas borgere. Hvorfor er den blevet skåret ned? Det glæder mig, at hr. Mulder er parat til at støtte os i at kræve de penge genindsat, der var beregnet til denne aktion, som mange af os i vores udvalg finder vigtig. Vi vil gerne have en forklaring angående Tjernobyl. Vi lægger stor vægt på de små og mellemstore virksomheder, som De vil se, og jeg ser frem til en eller anden rationel drøftelse med Rådet af motiverne for at foretage nedskæringer, der synes at modsige enhver politik fra EU.

2-173

Grönfeldt Bergman (PPE-DE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål*. - (SV) Hr. formand, Kommissionens foreløbige budgetforslag indeholder få overraskelser, hvad angår de spørgsmål, som ligger inden for det ansvarsområde, som Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål har. Vi støtter derfor hovedtrækkene og har også klart udtrykt vores støtte til de beløb, som Kommissionen har foreslået. Jeg vil dog komme med nogle kommentarer og anbefalinger.

De foranstaltninger, som støttes inden for rammerne af budgetpost 02 05 01 (foranstaltninger til fremme af industriens konkurrenceevne i EU), f.eks. at analysere informationssamfundets indvirkning på konkurrenceevnen og at stimulere udviklingen af elektronisk handel, betyder ikke nogen virkelig europæisk merværdi og bør derfor stoppes. Vi foreslår derfor, at disse midler overføres til budgetpost 02 02 03 (program for virksomheder og iværksættere, især små og mellemstore virksomheder), hvor midlerne vil kunne være til direkte nytte for Europas virksomheder.

Vi er desuden bekymrede over problemerne og uregelmæssighederne hos Eurostat og ønsker derfor, at Europa-Parlamentet anmoder om, at 25 % af midlerne til Eurostats administrative udgifter skal placeres i afsnit 31 ("Reserver"), indtil Kommissionen har givet Parlamentet tilstrækkelig forsikring om, at problemerne er blevet løst, og de ansvarlige er blevet identificeret og har modtaget en passende straf.

Vi støtter endvidere informationskampagner om euroen og bifalder, at Kommissionen har foreslået, at finansieringen af kampagnerne skal øges. Disse ekstra ressourcer vil der blive brug for med tanke på, at Unionen får 10 nye medlemsstater, som alle har påtaget sig at indføre euroen så snart som muligt. Vi er dog fortsat bekymrede for gennemførelsen i de senere år af denne budgetpost og vil derfor på ny opfordre Kommissionen til at rapportere hvert kvartal til det ansvarlige udvalg i Parlamentet om gennemførelsen af programmet i indværende år og planlægningen for næste år.

Vi vil desuden opfordre Kommissionen til at sørge for, at der findes yderligere midler til informationskampagner om euroen, hvis der skulle opstå et ekstra behov, f.eks. som følge af folkeafstemninger i nogle af de lande, der ikke har euroen i dag. Jeg vil i parentes beklage, at mit hjemland, Sverige, i anledning af folkeafstemningsresultatet i forrige uge ikke kommer på tale, når det handler om midler til informationskampagner om euroen.

Udvalget støtter imidlertid Kommissionens foreslåede budget med de forbehold, jeg har nævnt.

2-174

Schreyer, Kommissionen. - (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, kære parlamentsmedlemmer, i de senere år har den fælles udenrigspolitik været et kernepunkt i budgetforhandlingerne, og det vil også være tilfældet i forbindelse med budgettet for 2004.

I EU-budgettet kommer det til udtryk, på hvor mange udenrigspolitiske områder Unionen handler i fællesskab. Det fælles ansvar, som man har påtaget sig for genopbygningen i Kosovo og for den politiske stabilisering i Balkanstatene, afspejler sig i budgettet ligesom bistanden til genopbygningen i Afghanistan. For 2004 budgetteres der med ca. 600 millioner euro i bistand til Balkan og 184 millioner euro til Afghanistan. Sammen med andre midler andrager den bistand til Afghanistan, som vi foreslår, i alt 214 millioner euro. Dermed opfylder EU i øvrigt fuldt ud det tilsagn om bistand, som blev givet på donorkonferencen i Tokyo.

Jeg vil også gerne nævne, at den tidligere fremsatte anklage om, at EU lover hjælp, men at der ikke sker noget i årevis, generelt ikke holder stik længere. Reformeringen af den finansielle styring har netop vist sig at være meget positiv med henblik på den eksterne bistand. Kommissionen beklager derfor også meget, at Rådet har beskåret midlerne til Kommissionens delegationer, for delegationerne spiller en stadig større rolle ved budgetgennemførelsen.

Krisen i Irak og EU's hjælp til befolkningen i Irak vil spille en vigtig rolle i 2004-budgettet. I indeværende år har EU allerede stillet 100 millioner euro til rådighed fra fællesskabsbudgettet til humanitær bistand. Som det allerede har været nævnt her adskillige gange, finder donorkonferencen for bistand til genopbygningen i Irak sted den 24. oktober. Hr. Patten, som deltager i FN's Generalforsamling i New York i dag, har tydeligt givet udtryk for her i Parlamentet, at de budgetmæssige rammebetingelser er meget væsentlige for en effektiv bistand i Irak. En uafhængig forvaltningsfond eller et FN-agentur bør være garanteret for den multilaterale fremgangsmåde i forbindelse med den bistand, som EU vil yde.

Kommissionen vil i næste uge - den 1. oktober - stille forslag om det beløb, som vi vil give tilsagn om på donorkonferencen, det vil sige et beløb på 200 millioner euro. Dette forslag vil forudsætte mobiliseringen af midler allerede i indeværende år til anvendelse næste år - 40 millioner euro - samt anvendelsen af margenen i rubrik 4 og også delmobiliseringen af fleksibilitetsreserven. Det vil således være forslaget til donorkonferencen indtil udgangen af 2004.

Med hensyn til størrelsesordenen udgør dette et tilsagn om bistand, som - mener jeg - godt kan sammenlignes med Afghanistan, det vil sige 214 millioner euro til næste år. Hvis vi giver tilsagn om en bistand på 200 millioner euro til Irak, skal det også sættes i forhold til, at befolkningen i Afghanistan oven i købet er større end i Irak, og at Afghanistan er et meget fattigt land, som ikke har nogen indtægter til rådighed fra oliereserver.

Lad mig benytte lejligheden til at takke budgetmyndigheden endnu en gang for dens samtykke til, at finansieringen af støttemidlerne til Tyrkiet, som anslås at ville beløbe sig til 250 millioner euro til næste år, fra og med næste år sker via førtiltrædelsesstrategierne. Jeg nævner også beløbet til Tyrkiet i relation til vores hjælp til Irak, og jeg mener, at man også altid skal se alt dette i et sammenlignende og komparativt lys.

Kommissionens forslag kalkulerer med i alt 507 millioner euro til humanitær bistand. Til bekæmpelse af aids, malaria og andre overførbare sygdomme, som er en katastrofe for mange lande i Afrika, er der afsat 82 millioner euro i budgettet. Herigennem vil også vores fortsatte tilskud til Den Globale Sundhedsfond blive finansieret - igen i samme størrelsesorden som i indeværende år. Jeg nævner det, fordi det spillede en stor rolle under sidste års forhandling.

Jeg kan allerede nu bekendtgøre, at hr. Nielson og jeg om nogle få dage vil fremlægge en meddelelse om, at fremover - det vil helt præcist sige fra og med 2007 - vil midlerne til Den Europæiske Udviklingsfond blive inkorporeret i det normale budget. Netop for AVS-staterne har vi brug for et sammenhængende politisk initiativ, hvor fattigdomsbekæmpelse bibeholdes som et kernepunkt. Imidlertid har det ved en sammenligning ganske enkelt vist sig, at gennemførelsesmekanismen for det normale fælles budget simpelthen er meget bedre, end den er for Den Europæiske Udviklingsfond.

Inden for rammerne af de udviklingspolitiske foranstaltninger bevilges der igen midler specielt til integration af kønsspecifikke aspekter i hjælpeprogrammerne. Netop på bistandsområdet til tredjelande gives der støtte til mange projekter, som interesserer sig særligt for den ofte katastrofale situation for kvinder i fattige lande eller i kriseområder. Det anskueliggøres i rapporterne om hjælpeprogrammerne.

2-175

FORSÆDE: Alonso José PUERTA
Næstformand

2-176

Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). - (ES) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru kommissær, mine damer og herrer, jeg vil indlede med at takke ordføreren for udtalelsen fra Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik, hr. Van Hecke, for hans fremragende indsats og konsensussøgende holdning og valget af de vanskelige prioriteter, der er medtaget. Nu skal Budgetudvalget og Parlamentets plenarforsamling naturligvis acceptere disse prioriteter med de eventuelle tilpasninger, som Budgetudvalget foretager.

Nogle af talerne, f.eks. hr. Wynn og hr. Walter, har meget klart forklaret, hvilke trusler der har hvilet over udgiftsområde 4 i budgettet, og de katastrofesituationer, som EU har måttet tage sig af i de seneste år. Det gælder Kosovo, Balkan, Østtimor og Afghanistan, og i år har vi Irak-problemet.

Jeg vil gerne sige, for der er blevet talt om dette under forhandlingen, at min politiske gruppe mener, at EU skal yde et væsentligt bidrag til genoprettelse, genopbyggelse, fredsskabelse og demokratisering af Irak, for vi mener ikke, at demokratiseringen af landet alene tilkommer USA eller hører ind under dets eksklusive ansvarsområde, men at det tilkommer hele det internationale, demokratiske samfund.

Men i morgen vil Europa-Parlamentet, hr. formand, vedtage et beslutningsforslag om Irak, hvor det klart og tydeligt, som hr. Van Hecke så udmærket har påpeget, står, at finansieringen af aktionen i Irak ikke må ske på bekostning af andre områder og andre indgåede forpligtelser.

Jeg har med stor interesse lyttet til de forklaringer, som kommissæren netop har givet os, og jeg forstår, at Kommissionens intentioner eller overslag ikke vil nå op på 500 millioner euro. Jeg vil gerne spørge Dem, fru kommissær, om De overvejer en fuldstændig udnyttelse af fleksibilitetsinstrumentet, som ikke er blevet anvendt sidste år og i år, og om De overvejer andre meget interessante muligheder, som dem, hovedordføreren, hr. Mulder, har omtalt.

Til næste år vil der med optagelsen af kandidatlandene være nogle områder under Den Europæiske Investeringsbanks aktioner uden for Fællesskabet, som måske kan anvendes til denne prioritet. Det kunne måske være interessant at overveje denne mulighed.

Hr. formand, det problem, som Irak udgør for os i år, er et tilbagevendende problem. Vi kan ikke leve fra hånden til munden, men skal forsøge at finde en permanent løsning på de katastrofesituationer, der opstår inden for udenrigsområdet, og forsøge at udnytte de instrumenter, der på fleksibel vis gør det muligt for os at yde hjælp til disse prioriteter, men uden, og det vil jeg gerne understrege, at det sker på bekostning af andre.

Hr. formand, hvis vi ønsker, at EU, som Rumæniens præsident sagde i formiddags, eller som konventets formand, hr. Giscard d'Estaing, sagde forleden her i salen, skal spille en central rolle på den internationale scene, er det nødvendigt at finde permanente løsninger på disse problemer, for i modsat fald må vi begrænse os til at være en stor ngo eller en slags internationalt Røde Kors, som ikke har andet formål og anden mission end at underskrive checks til de store samtidsdramaer.

2-177

Gröner (PSE). - (DE) Hr. formand, kære kolleger, udvidelsen er ikke kun et projekt for de herskende klasser, men vil - hvis den lykkes - være en kæmpe sejr for demokratiet. Mere end halvdelen af de snart 450 millioner EU-borgere er kvinder. Hvis kvinderne skal bidrage til den europæiske opbygning, skal de informeres og inddrages målrettet. I denne valgperiode har vi udviklet stategien om *gender mainstreaming*, som også er medtaget i budgetproceduren. Succeserne kunne imidlertid være mere tydelige. Kvinder er nemlig stort set usynlige på de politiske områder, hvilket også gælder for institutionernes chefstole.

Kun 14 % af tiltrædelseslandenes observatører, kun 17 % af konventsdelegerne og kun 25 % af kommissærerne er kvinder. I Parlamentet har vi ikke en eneste kvindelig generaldirektør, hvorimod der i personalekategori C er 70 % kvinder. I vores beslutningsforslag om *gender mainstreaming* har vi foreslået en hel række aktioner, der forsyner den tværgående opgave, som er at få kvinder målrettet ind i institutionerne, med *benchmarks*, med succeskontrol af den erhvervsmæssige videreuddannelse, omskoling samt med karriere- og personaleudvikling osv.

Fru kommissær, De har store forventninger til *gender budgeting*. Gennemførelse af *gender budgeting* betyder imidlertid, at vi implementerer offentlig budgettering ud fra et ligestillingsperspektiv professionelt i alle udvalg, inden for alle politiske områder og i alle generaldirektorater. I præsentationen af informationskampagnerne udadtil er det netop med henblik på valgene særlig vigtigt, at vi også identificerer målgruppen kvinder, og at vi i udenrigspolitikken - ved genopbygningen af Afghanistan og Irak - inddrager kvinder overalt. Daphne var en god udfordring. Naturligvis gælder det også for de interne politiske områder, som f.eks. strukturfondene.

2-178

Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Hr. formand, i denne debat vil jeg gerne trække tre punkter frem: forebyggelse af skovbrande, Østtimor samt økonomisk og social samhørighed.

De tragiske brande, der hærgede Sydeuropa, især Portugal, hvor 5 % af arealet og 11 % af skovene brændte, viser tydeligt, at støtten til forebyggelse af skovbrande må øges. Desværre er der sket et tilbageskridt på dette felt med det nye Forest Focus-program. Europa-Parlamentet insisterede i sin beslutning den 4. september på, at EU inden for rammerne af forordningsforslaget om Forest Focus skal tildeles de samme midler, som var afsat i 1992-forordningen om beskyttelse af skovene mod brand, så der kan finansieres passende foranstaltninger til forebyggelse af skovbrande. Det er baggrunden for

vores forslag om at styrke programmet med seks millioner euro og udtrykkeligt gøre forebyggelse til en bestanddel af det. Vi håber, at forslaget vedtages. Jeg vil imidlertid gerne vide, om Kommissionen er enig i, at bevillingerne bør øges, og forebyggelsesdelen inkluderes i Forest Focus-programmet.

Hvad angår Østtimor, har Kommissionen i sit foreløbige budgetforslag fjernet den særlige bistandspost og har reduceret støtten med ca. 70 %, hvilket ikke er acceptabelt. Vi stiller derfor også her et ændringsforslag, hvis formål er at føre bistandsbeløbet tilbage til de 25,5 millioner euro, der var afsat i 2003. Vi håber, at det ligesom førhen har Europa-Parlamentets støtte, men jeg vil også gerne vide, hvad der har været Kommissionens begrundelse for denne nedskæring, når vi betænker den budgetdiskussion, som vi havde for 2003, og de mange vanskeligheder og kilder til ustabilitet, der stadig findes i Østtimor.

Endelig vil jeg, da dette budgetforslag jo er det laveste relativt set siden 1987, idet det udgør mindre end 1 % af EU's BNP, gerne vide, hvordan princippet om EU's økonomiske og sociale samhørighed kan varetages, og især indsatsen for social integration og øget vækst, når vi i 2004 har udvidelsen med 10 lande mere, hvis gennemsnitsindkomst pr. indbygger kun er 40 % af EU's gennemsnit. Da jeg finder det umuligt, at dette budget kan sikre økonomisk og social samhørighed, vil jeg gerne spørge Kommissionen, om den agter at afskaffe den økonomiske og sociale samhørighed i forbindelse med de kommende ændringer af traktaterne.

2-179

Buitenweg (Verts/ALE). - (NL) Hr. formand, der er flere, der har klaget over Rådets nedskæring af pengene til Afghanistan. Jeg tror, at netop dette er et eksempel på de kortsigtede holdninger i mange regeringer, som tilsyneladende foretager "krise-hopping". Fra Kosovo til Serbien - pengene blev flyttet med - og fra Afghanistan til Irak. Medlemsstaterne vil således ikke indfri de løfter, der blev afgivet under donorkonferencen for Afghanistan, og det selv om det i stadig højere grad viser sig, at disse løfter under alle omstændigheder var temmelig ringe. Jeg går ud fra, at den sunde fornuft vil se jre her i Parlamentet, og at vi vil vedtage et højere beløb, end Rådet har i tankerne.

Jeg vil stille kommissæren et spørgsmål, og det vedrører et andet ændringsforslag end det om Afghanistan, nemlig et ændringsforslag fra PPE-DE-Gruppen. De foreslår, at der afsættes et beløb i reserven, indtil der ikke længere dyrkes valmuer, men lovligt landbrugsprodukter. Forholder det sig imidlertid ikke sådan, at den bistand, som EU yder, næppe når ud til de afsidesliggende områder, hvor disse valmuer dyrkes? Hvordan vil De løse dette problem? Jeg konstaterer for øvrigt, at udvalgene og grupperne har stillet ændringsforslag om ekstern politik, som indebærer 841 millioner euro mere end Kommissionens forslag. Jeg vil gerne af kommissæren have at vide, hvordan hun forklarer denne forskel. Er det sådan, at vi simpelthen vedtager enormt høje beløb, eller er det sådan, at De strengt holder fast ved loftet for de finansielle overslag, og at De dermed må handle imod EU's prioriteter, fordi der er meget større behov på området ekstern politik, end De antyder?

Det sidste spørgsmål - ganske kort - vedrører Nordkorea. Pengene til KEDO-projektet er fastfrosset, og vi gør nu slet ikke mere for energiforsyningen der. Er det muligt, at pengene eller en del af de penge, der tidligere var afsat til atomenergiforsyning, bruges til at subsidiere alternative energikilder i Nordkorea?

2-180

Dell'Alba (NI). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer, vi støtter såvel ordførerens arbejde og hans holdning til eksterne forbindelser som mange af - hvis ikke alle - de ændringsforslag, der er fremsat af hr. Van Hecke på vegne af Udvalget om Udenrigsankendelse, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik. Nogle af disse forslag har vi i særlig grad kunnet bidrage til. Jeg vil især gøre Dem opmærksom på en hel serie ændringsforslag til menneskerettighedsklausulen.

Som Parlament har vi opfordret til - og vi har i årevis med held kæmpet for - at vores forbindelser til tredjelandene skal omfatte en menneskerettighedsklausul med krav om - og jeg ønsker ikke at fornærme nogen ved at bruge dette udtryk - at samarbejds- og støtteprogrammerne for de nye lande og mere generelt for lande, som vi opretholder forbindelser til, er betinget af gensidig respekt for de mest velkendte og mest støttede nugældende aftaler.

I virkeligheden ignoreres denne klausul, der er formelt medtaget i aftaler med tredjelande, ofte af dem, der burde håndhæve den. Den ignoreres af forskellige årsager, sandsynligvis fordi der ikke er nogen specifik overvågningsmekanisme på plads. Det er imidlertid et faktum, at vi meget ofte gladeligt fortsætter med at gennemføre vores budget på basis af disse aftaler - der som sådan klart skal overholdes - trods hyppig tilsidesættelse af en af klausulerne.

Derfor er der en række ændringsforslag, der skal sikre, at budgetmyndigheden får rettidig information om situationen for så vidt angår menneskerettighedsklausulen, så Parlamentet bliver i stand til at beslutte sig for - hvis det viser sig nødvendigt og på behørig vis - formelt at anmode om en ophævelse af aftalerne med et land. Der er alvorlige og betydningsfulde tilfælde af systematiske rettighedskrænkelser og af lande, hvis økonomier er meget afhængige af om ikke EU-støtte så i hvert fald af den righoldige mosaik af forhold, de opretholder med EU. Her tænker jeg på lande som Vietnam, Laos og Cambodia selv, hvor situationen som bekendt i øjeblikket er meget alvorlig, og hvor der er fare for et

statskup i de nærmeste dage, som følge af de valgresultater, som Parlamentet selv erklærede - måske noget overilet - for helt regulære.

Det er grundene til, at jeg tror, det er muligt - ikke mindst med budgettet som løftestang - at sende et klart signal til modtagerlandene, så menneskerettighedsklausulen gøres til en realitet, og så Parlamentet, der er en gren af budgetmyndigheden samt idéens promotor, forsikres om, at Kommissionen ikke gennemfører budgettet, som om intet var hændt, men at den gennemfører en forebyggende kontrol. Det er et af de vigtigste aspekter. Jeg glæder mig over meningsudvekslingen vedrørende Irak, der kan ses som et tegn på, at der findes et ønske om en konstruktiv dialog om spørgsmålet. Jeg mener, at det hensyn, som jeg netop har illustreret, i alle henseender fortjener Europa-Parlamentets støtte ved den endelige afstemning om budgettet, sådan som det blev forklaret af ordføreren for udtalelsen fra Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik.

2-181

Poos (PSE). - (FR) Hr. formand, i forbindelse med planlægningen af de prioriterede områder for udenrigs-, forsvars- og sikkerhedsanliggender har ordføreren hr. Van Hecke fået stor støtte fra medlemmerne af vores udvalg, særlig fordi han har genfremsat en del af Kommissionens forslag og yderligere opfordret til at fremme ngo'ernes aktiviteter.

Vores ordfører har understreget EU's rolle som forkæmper for menneskerettighederne i verden. Den Socialdemokratiske Gruppe går ind for at overføre alle budgetposter vedrørende de lande på Balkan, der har en associerings- og stabilitetsaftale, fra udgiftsområdet "foranstaltninger udadtil" til udgiftsområdet "førtiltrædelsesstøtte". Endvidere anmoder vi om at få indarbejdet realistiske bevillinger til budgetposten Israel-Palæstina i stedet for at videreføre praksis med efterfølgende overførsler.

Vi støtter fuldt ud ændringsforslag 445, hvori det foreslås at bevilge 47 millioner euro til aktioner til konfliktforebyggelse - og det er efter min mening billigere at forebygge end at helbrede - og ændringsforslag 118, hvori det foreslås at bevilge 2,5 millioner euro i yderligere forpligtelsesbevillinger til oplysningsprogrammer i tredjelande.

I et ændringsforslag fra fru Elles foreslås det at oprette en budgetpost på 500 millioner euro til genopbygning af Irak. Dette ændringsforslag er af to grunde uacceptabelt for PSE-Gruppen. Samtidig med at vi er åbne over for oprettelsen af en ny budgetpost, kan vi ikke overveje at afsætte midler uden et FN-mandat til genopbygning af Irak og uden nøjagtige overslag fra Kommissionen. Det er i vores øjne vigtigt, at FN alene får ret til at udøve kontrol over midlerne til genopbygning.

Til sidst vil jeg opfordre Kommissionen til at informere Parlamentet om anvendelsen af midler i Sydamerika og fortælle os, om den betydelige forhøjelse, der er foreslået i en række ændringsforslag, er realistisk.

2-182

Boudjenah (GUE/NGL). - (FR) Hr. formand, lovprisningen af budgetstramhed og -disciplin har en ødelæggende virkning, når det drejer sig om udviklingsbistand. Løfterne holder, men handlingerne har svært ved at følge med. Det er, hvad budgettet for 2004 om udviklingsamarbejde får mig til at tænke på. Jeg er i den forbindelse enig med vores ordfører, fru Sanders-ten Holte, om, at enhver underordning under udgiftsområdet udenrigspolitik kun kan forstærke dette fænomen.

Hvordan kan man tro, at målet om at udrydde fattigdommen inden 2015 kan nås, når Kommissionen ikke har opfyldt de finansielle forpligtelser, og det er kun et eksempel, over for landene i Mellemøsten, Sydamerika og AVS-landene, som hører under OECD's Komité for Udviklingsbistand, og særlig for områderne sundhed og uddannelse? Man har lov til at tvivle. De bevilgede beløb giver stadig et dårligt grundlag for at opfylde målene fra 2000.

Man kan ikke lade være med at være enig i enhver opfordring til Kommissionen om ligeledes at være opmærksom på de mest udsattes rettigheder og at oprette en særlig budgetpost, når det er nødvendigt. Jeg tænker her f.eks. på børns rettigheder.

Enhver forringelse af eller økonomisk pres på de grundlæggende elementer i fællesskabspolitikken, såsom menneskerettighederne eller pligten til at yde bistand til de svageste, er at give et forkert signal til mennesker, som allerede i det store og hele er udelukket fra udviklingen i verden, og som hverken mere eller mindre er ofre for en globalisering, som har mere til fælles med jungleloven end vækst og ligelig fordeling af rigdomme. Udviklingslandene forventer en anden holdning af EU. Det synes jeg, at reaktionerne under de sidste WTO-forhandlinger i Cancún viste. For at gøre spørgsmålet om udviklingsbistanden færdig vil jeg sige, at jeg er overbevist om, at uden en væsentlig ændring af de finansielle overslag vil presset på dette udgiftsområde blive uacceptabelt.

I forslagene vedrørende genopbygningen af Irak opfordres der ligeledes i det mindste på lang sigt til en forøgelse af de globale midler for ikke at skulle udtynde de udpinte beløb til udviklingsbistand. Når dette er sagt, er jeg enig med hr. Poos i, at løftet om en sådan finansiell forpligtelse på ingen måde kan afgives, før EU har vedtaget en uafhængig politik, der kan fremme det irakiske folks suverænitet og FN's rolle.

Vedrørende ændringsforslagene kan jeg tilslutte mig de ændringsforslag, der kan tilskynde til en årlig evaluering af resultaterne, og som fastsætter en fælles dialog mellem Kommissionen, Parlamentet og Rådet om, hvilke midler der skal anvendes for at nå målene. I samme forbindelse støtter jeg, at alle aktører i det civile samfund skal tilskyndes til at deltage så meget som muligt på alle niveauer for at etablere et samarbejde til fremme af en ægte demokratisk og effektiv udvikling.

Endelig vil jeg støtte min gruppes forslag om at oprette en særlig budgetpost for støtte til rehabilitering og genopbygning af de områder, der administreres af Den Palæstinensiske Myndighed. Den israelske hær har ødelagt for næsten 40 millioner euro af de infrastrukturer, der er blevet finansieret af EU eller medlemsstaterne, og det er et forbryderisk raseri. Det palæstinensiske folks levevilkår er blevet kraftigt forværret i den seneste tid. Vi ved, at Kommissionens delegation på stedet gør et bemærkelsesværdigt stykke arbejde under vanskelige betingelser, men for at være et aktivt medlem af kvartetten, ligesom man lader forstå, ville det være velkomment, hvis EU vier sine budgetposter til disse formål.

2-183

Garriga Polledo (PPE-DE). - (ES) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru Schreyer, hr. Fischler, mine damer og herrer, jeg vil begynde med at hilse afholdelsen af denne nye budgetforhandling, der allerede tidligere har vist sig at være en nyttig og gavnlig erfaring for Kommissionen og Parlamentet, velkommen. Det er en god lejlighed, som vi er glade for, og som vi sætter stor pris på.

Fra et overordnet synspunkt burde vi i år kunne undgå en konflikt mellem nationale interesser og fællesskabsinteresser. Principperne om budgetmådehold i de nationale budgetter, som er rodfæstet i stabilitetspagten, bør mere end nogensinde før forenes med en fuldstændig gennemførelse af de fællesskabspolitikker, der er indeholdt i målene for EU's budget.

Som medlemmer af Europa-Parlamentet er vi måske nok dem, der er mest interesseret i, at stabilitetspagten bliver opfyldt og efterlevet. Opfyldelse af pagten må ikke blive en undskyldning for at blande sig i udviklingen af de overordnede udgiftsområder i EU's budget, men bør være en yderligere tilskyndelse til at forbedre gennemførelsen endnu mere.

At forsyne vores budget med tilstrækkelige betalingsbevillinger er ikke det samme som at misligholde målene om mådehold, men derimod at bidrage til EU's vækst ved hjælp af dets politikker. Hvis vi hindrede en korrekt udnyttelse af de uindfrie forpligtelser eller vanskeliggjorde en effektiv gennemførelse af strukturpolitikkerne, ville vi gøre lige det modsatte.

Den bedste budgetpolitik for EU er ikke en, der tillader en høj budgetsaldo, men en, som gennemfører budgettets forpligtelser ordentligt. Vi spørger derfor kommissæren, om hun er enig i denne indfaldsvinkel, og om Kommissionen mener, at det planlagte betalingsbevillingsniveau i Rådets budget er tilstrækkeligt.

På den anden side har vores gruppe ingen særlig grund til at være uenig med Rådet med hensyn til dette budget. Vi kunne godt tænke os, og sådan vil det blive aftalt i sektorforhandlingen, at gå i dybden med nogle spørgsmål i forbindelse med landbrugspolitikken og den interne politik.

Med hensyn til udenrigspolitikken vil vi fortsat tilstræbe, at EU får en mere aktiv rolle i verden, for det er også en del af PPE's program mål. Dette skal ikke kun ses i forbindelse med en styrkelse af den fælles sikkerheds- og udenrigspolitik, både hvad angår dens mål og budgetbevillingerne, men også i forbindelse med de særlige genopbygningsaktioner i Irak og Afghanistan, som en del af EU's moralske forpligtelse for at fremme freden, sikkerheden og menneskerettighederne. Derfor vil jeg gerne vide, fru kommissær, om budgettet er tilstrækkeligt stort til, at der kan tages hensyn til tankerne i Gruppen for Det Europæiske Folkepartis ændringsforslag.

2-184

Sauquillo Pérez del Arco (PSE). - (ES) Hr. formand, for det første ønsker vi helt legitimt ud fra et konceptuelt synspunkt, at den nye budgetnomenklatur bliver et teknisk instrument, der rationaliserer det, og ikke et kunstgreb til at ændre EU's politiske kurs.

Derfor har Udvalget om Udvikling og Samarbejde igen anbragt programmerne for samarbejde med Asien og Latinamerika, der var gledet hen under overskriften "Eksterne forbindelser", under overskriften "Udvikling". Udviklingspolitikken er ikke kun rettet mod AVS-landene, men mod alle udviklingslande med det formål at udrydde fattigdommen.

På den anden side, fru kommissær, takker vi Dem og lykønsker Dem og støtter Dem, samt hr. Nielson, for EUF-budgetteringen.

For det andet burde der ikke af administrative årsager sættes spørgsmålstejn ved vores politik om støtte til grupper som f.eks. det sahariske folk, som objektivt set i nogle år har befundet sig i en humanitær nødsituation.

Endelig er integration af kønsperspektivet i budgettet et af vores mål.

Hvad angår tallene, er det vigtigste for os at give midler til aktioner, der gavner børns rettigheder, og til bekæmpelse af aids og malaria, ligesom vi ønsker at forøge midlerne til Latinamerika og Middelhavsområdet. Der er sket et voldsomt fald i midlerne til samarbejde med disse regioner fra budgettet for 2000 til budgetforslaget for 2004. Der er tale om et fald på 10,8 % for Latinamerika (37,2 millioner euro) og 16 % for Meda i reelle tal (193,9 millioner euro) til trods for de nye prioriteter for disse to regioner og det kommende topmøde. Konkretiseringen heraf i budgettet burde ikke være i konflikt med det loft, vi har, såfremt det hverken er tanken at finansiere nye aktioner eller initiativer med udviklingsfondene.

Det er også baggrunden for vores bekymring for genopbygningen af Irak eller enhver anden situation, der måtte opstå.

2-185

Laschet (PPE-DE). - *(DE)* Hr. formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet, kære kolleger, jeg vil også gerne tage stilling til nogle udenrigspolitiske aspekter i dette budget. Jeg vil starte med at svare hr. Poos, som sagde, at PPE-Gruppens forslag er uacceptabelt med hensyn til beløbsstørrelsen til Irak, fordi den kræver et FN-mandat. Hr. Poos har åbenbart ikke læst PPE-Gruppens ændringsforslag, for netop i dette PPE-forslag henvises der som referenceværdi til den beslutning, som vi vil vedtage her i Parlamentet i morgen. Minimumsforudsætningen for, at EU involverer sig i Irak, er nemlig, at der foreligger en FN-resolution, at pengene placeres i en forvaltningsfond, som kontrolleres af Verdensbanken og FN, og at det irakiske folk deltager i den demokratiseringsproces, forfatningsudarbejdelse og institutionsetablering, der er nødvendig nu. Desuden er det en forudsætning, at først og fremmest olieindustrien lægges i hænderne på FN, således at genopbygningen af landet også kan finansieres herigennem. Det er betingelsen for det budgetforslag, som vi har stillet, og uanset om det drejer sig om en enkelt euro eller om 500 millioner euro, så betyder det noget, at dette rammekoncept og disse rammebetingelser er i orden. For så vidt skal budgettet i dag og Parlamentets beslutning i morgen ses som værende meget tæt forbundet med hinanden.

Hvis vi endvidere siger, at vi ønsker et større engagement fra FN's side, skal vi også i al almindelighed - og det arbejder Parlamentet og Kommissionen på i øjeblikket - fokusere kraftigere på FN og på EU's relationer til FN. Så vidt jeg ved, vil det italienske rådsformandskab i morgen underskrive en aftale i New York om kriseledelse og kriseforebyggelse, men det skal også fremgå af budgettet. I øjeblikket er vores FN-programmer fordelt på mange poster i budgettet, uden at der finder politiske forhandlinger sted om prioriteringen heraf. Temaet FN har i de senere år fristet en tornerosetilværelse hos os, og Kommissionens nye dokument giver håb om, at vi nu vil definere vores forhold til FN mere politisk, selv om Kommissionen allerede har begået et mesterværk, i og med at hverken budgetmyndigheden eller Parlamentet nævnes en eneste gang i et næsten 50 siders dokument. Jeg mener, at enhver omdefinering også vil nødvendiggøre denne dialog mellem Kommissionen og Parlamentet.

Endelig vil jeg gerne adressere denne bemærkning til Rådet: Vi har, som i enhver anden budgetprocedure, reserveret nogle budgetposter, fordi Rådet stadig nægter at stille de informationer til rådighed, som Parlamentet, Rådet og Kommissionen ellers indgik aftale om i november 2002. Det er undertiden ligesom at løbe storm mod Kremlmuren, som man gjorde det i tidligere tider. Vi er sikre på, at vi også vil overvinde disse tider, og at vi sammen med Rådet når frem til en aftale, således at der fremover i forhold til offentligheden og Parlamentet sikres en større gennemsigtighed i det, der sker i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

2-186

Herranz García (PPE-DE). - *(ES)* Hr. formand, som medlem af Budgetudvalget vil jeg først takke de to ordførere, fru Gill og hr. Mulder, som er til stede her, samt formanden for udvalget, hr. Wynn, for udvalgets indsats, som vi håber, vil få en positiv udgang til december.

Jeg vil gerne fokusere på landbrugskapitlet og takke hr. Fischler, som er til stede i salen, og sige til ham, at jeg til trods for den beskedne succes i Cancún er ham særlig taknemmelig for hans forsvar af de europæiske landmænds og kvægbrugeres, alle europæernes og hele verdenshandelens interesser på disse møder.

De ændringsforslag, der er stillet til landbrugskapitlet, drejer sig efter min mening især om salgsfremme og kvaliteten af de europæiske produkter. Det er vigtigt at være opmærksom på de ændringsforslag, jeg har stillet, for en af vores grundlæggende opgaver er at beskytte og forsvare de europæiske produkter, og fremstillingen af produkterne er derfor underlagt strenge kvalitets- og miljønormer.

Vi skal også arbejde for mere information om den fælles landbrugspolitik. På et tidspunkt, hvor vi er i gang med at ændre hele den fælles landbrugspolitik, er det vigtigt, at borgerne har kendskab til, hvad politikken går ud på, og i særdeleshed til den niche af muligheder, den betyder for europæisk landbrug og kvægbrug.

Jeg har lagt særlig vægt på indførelse af landbrugsforsikringsordninger, som forhåbentligt vil nyde fremme, så de kan komme med i budgettet for 2004.

Endelig vil jeg gerne nævne genopførelsen på budgettet af midler til "Forest Focus", og til forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande, for som vi har set det i sommer, kan manglende forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande medføre meget alvorlige miljøproblemer.

2-187

Schreyer, Kommissionen. - (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, kære parlamentsmedlemmer, jeg agter ikke at komme ind på landbrugspolitikken. Adskillige talere - hr. Poos, hr. Laschet og hr. Salafranca - beskæftiger sig med Irak.

Det glæder mig, at der hersker enighed om, at konditionerne skal være opfyldt. Bistanden, inklusive EU's, skal ydes i FN-regi. Det skal ske via en forvaltningsfond, som netop ikke må forveksles med den fond, som administrerer pengene fra olieforekomsterne, og den skal være adskilt herfra. Jeg mener også, at vi kan nå til enighed på andre punkter, der vedrører konditionerne. Kommissionens forslag om 200 millioner euro ville også være et godt udtryk for, at vi føler os forpligtet til at påtage os et ansvar. Desuden reflekterer det vores fælles vilje til at finansiere dette på basis af EU-budgettet. Det er imidlertid meget vigtigt, at denne bistand til Irak også sættes i forhold til de fælles forpligtelser, som vi har indgået på andre områder. Jeg vil gerne gentage, at der er afsat 214 millioner til Afghanistan til næste år, og det svarer helt til de forpligtelser, som vi indgik på donorkonferencen i Tokyo. Jeg vil også gerne understrege endnu en gang, at vi har allokeret 250 millioner i yderligere hjælp til Tyrkiet i næste års budget. Disse 250 millioner ydes i bistand til et land med 65 millioner indbyggere, Iraks naboland, og det er naturligvis også et forhold, som skal tages i betragtning.

Vi vil i næste uge, den 1. oktober, få lejlighed til at drøfte det på et møde mellem Budgetudvalget og Udvalget om Udenrigsanliggender. Kommissionen vil stille endnu et forslag om at udnytte margenen og også en del af fleksibilitetsreserven til Irak, og den vil stille et ændringsforslag.

Fru Figueiredo spurgte til Forest Focus-programmet. Til dette formål har vi bevilget det samme beløb som i indeværende år. Både Den Regionale Udviklingsfond og strukturfondene kan anvendes til skovrejsningsforanstaltninger og til forebyggende foranstaltninger mod naturkatastrofer. Der blev spurgte, om man overhovedet kan føre en succesfuld samhørighedspolitik med et europæisk budget, som udgør 0,99 % af det samlede bruttonationalprodukt. Svaret er ja. Det europæiske budget og dets effekt viser, at vi støtter en sammenhængende politik med succes. I sidste uge præsenterede jeg den såkaldte allokeringssrapport, som viser, hvem der betaler hvad, og hvad midlerne går til. De fire samhørighedslande er de fire nettomodtagere af midler fra EU-budgettet, og sådan skal det også være. De to fattigste lande modtager de fleste midler i procent af deres bruttonationalprodukt, og samhørighedsrapporterne viser da også, at det er en succes, og at EU har succes med at mindske den økonomiske afstand mellem landene.

Fru Buitenweg bragte KEDO på tale. I år vil disse midler - som De i øvrigt har spærret - blive reallokeret til andre formål. Til næste år har vi som følge af dette aftalebrud ikke budgetteret med nogen midler i det foreløbige budgetforslag. Desværre tilbyder Nordkorea ikke at droppe sit atomenergiprogram og at investere i regenerative energier i stedet. Det vedrører også de spørgsmål, som hr. Dell'Alba stillede i forbindelse med menneskerettighedsklausulen. Det er altid en meget svær situation netop i de stater, hvor man lader hånt om menneskerettighederne som f.eks. i Nordkorea, og hvor der samtidig hersker humanitære nødsituationer. Kommissionen havde også besluttet at øge den humanitære bistand til Nordkorea, hvor man i øvrigt netop også prioriterede bistanden til mødre højt, fordi de er hårdest ramt af den alvorlige situation her.

Med hensyn til forslagene om Latinamerika har Kommissionen naturligvis også stillet sine forslag under hensyntagen til den administrative gennemførelseskapacitet, men vi vil selvfølgelig også se på de forskellige forslag fra Parlamentet.

Dernæst spurgte hr. Garriga Polledo, om de betalingsbevillinger, som Rådet har beskåret, stadig er tilstrækkelige. Kommissionen vil snart foreslå en revision af landbrugspolitikken, ligesom vi normalt gør det i oktober, nemlig med nye skøn for markedsudviklingen under behørig hensyntagen til valutakursen. Vi vil også fremlægge et skøn for de gamle strukturfondsprogrammer. Jeg kan imidlertid allerede nu sige, at vi som Kommission ikke kan acceptere nedskæringerne i betalingsbevillingerne til førtiltrædelseshjælpen. Til næste år vil tiltrædelseslandene være medlemsstater, men de vil fortsat modtage hjælp til førtiltrædelsesprogrammer, fordi disse stadig skal afvikles. Heldigvis forløber implementeringen af førtiltrædelsesprogrammerne omsider bedre nu, og det betyder selvfølgelig, at vi har brug for de pågældende betalingsbevillinger. I den sammenhæng ville det glæde os meget, hvis Parlamentet sammen med Rådet ville indsætte de gamle beløb igen.

2-188

Maat (PPE-DE). - (NL) Hr. formand, inden jeg kommer ind på budgettet, vil jeg ønske kommissæren, hr. Fischler, hjerteligt tillykke med fødselsdagen i dag. Det glæder os særdeles meget, at han er til stede her under budgetbehandlingen, men også for at fejre sin fødselsdag med os. Det sætter vi stor pris på.

Dette er ikke den eneste støtte, jeg giver denne kommissær, for mine ord vil, hvad det øvrige angår, være kritiske over for Rådet og indeholde støtte til Kommissionens politik. For tydeligheds skyld, der er ændret meget i budgetsystemet. Til landbrugsbudgettet er bl.a. førtiltrædelsesstøtten til de nye medlemmer tilføjet. Det er imidlertid især påfaldende, at Rådet har reduceret Kommissionens oprindelige foreløbige forslag til budget temmelig kraftigt. Allerførst er der på ny skelnet

mellem de gamle, eller de nuværende, medlemsstater og de nye medlemsstater. Det beklager Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter. Men desuden er der også gennemført en lineær nedskæring, som i mange tilfælde beløber sig til et temmelig stort beløb. Især på budgetbeløb på over en milliard er der hensynsløst gennemført en lineær nedskæring.

Til Rådet vil jeg gerne sige, at De må være klar over, at Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter helt og holdent støtter Kommissionen. Den vil have, at de bevillinger, der var optaget i det foreløbige forslag til budget, genoprettes. Jeg har forstået, at hovedordføreren, hr. Mulder, også vil stille et blokændringsforslag herom. Også i betænkningen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter er der kraftigt opfordret til det. Det ville være godt, hvis Rådet var klar over dette, især i betragtning af at det kommende år vil blive et vanskeligt år med en fuldstændig revision af landbrugspolitikken og tiltrædelsen af nye stater. Rådet må derfor indse, at det er væsentligt, at Kommissionen får tilstrækkeligt finansielt albuerum til at gennemføre denne politik.

Jeg vil gerne nævne nogle af de forskellige konti. Vi går ganske vist mod en mere markedsbestemt politik, men samtidig vil Rådet spare for meget, hvilket Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter anser for at være uacceptabelt. Allerførst skolemærkedprogrammet, hvortil vi foreslår på ny at opføre 10,3 millioner ekstra. Vi henviser også til støtten til unge landmænd og til fremtidsorienterede og innovative projekter. Jeg henviser til Leader-programmet og Sapard-programmet. Hvis det står til Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, tilføjes der igen 144 millioner.

Det samme gælder for fremme, kontrol og forebyggelse. Hvad sidstnævnte punkt angår, vil jeg bemærke, at det jo ikke må være sådan, at der på ny skæres ned på veterinære fonde og nødfondene til dyresygdomme. Til disse to konti vil vi have 30 millioner ekstra.

2-189

Goodwill (PPE-DE). - (EN) Hr. formand, der er blevet vedtaget et antal ændringsforslag til budgettet af Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerpolitik. Et væsentligt mål har været at genoprette eller forøge budgettet for de agenturer, der skal udføre lovfæstede og andre opgaver, der er fastsat af Parlamentet, nemlig Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering, Det Europæiske Miljøagentur og den nyetablerede Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet. Nye opgaver bliver hele tiden delegeret til disse agenturer, og det er af afgørende betydning, at de har tilstrækkelige ressourcer.

For det andet vil vi endnu en gang afsløre EU's hykleri, når man foregiver at ville fremme sundheden ved at bekæmpe tobaksrelaterede sygdomme, men fortsætter med at hælde en milliard euro om året i subsidier til produktion af tobak af dårlig kvalitet, hvoraf meget bliver eksporteret til udviklingslandene. Hvordan kan det retfærdiggøres?

Endelig vil jeg gå over til reformen af den fælles landbrugspolitik. EU's og USA's landbrugere er subsidienarkomaner, og selv om aftalen ikke betyder en afslutning på den transatlantiske afhængighed, kan det være et skridt i den rigtige retning. Vi bifalder en overgang fra direkte støtte til støtte, der er forbundet med miljømål, men vi ved udmærket, at mange miljødirektiver ikke bliver overholdt. F.eks. overholdes nitratdirektivet kun af to medlemsstater, selv om det er 13 år gammelt. Mener hr. Fischler, at individuelle landbrugere, regioner eller medlemsstater skal have deres check beskåret, når de ikke retter sig efter bestemmelserne? Er det kun mundsvejr, når vi påstår, at der skal være forbindelse mellem den fælles landbrugspolitik og et renere og bedre miljø?

2-190

Fischler, Kommissionen. - (DE) Hr. formand, kære parlamentsmedlemmer, mine damer og herrer, som hr. Maat allerede har nævnt, fastsættes bevillingsoverslagene til de forskellige budgetposter inden for rammerne af rubrik 1a igen til samme beløbsstørrelse som i det foreløbige budgetforslag. Det sker på grundlag af nogle ændringsforslag, der er vedtaget af Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter. Kommissionen hilser disse ændringsforslag velkommen. Jeg vil imidlertid godt minde Dem om, at Kommissionen i slutningen af oktober vil godkende en ændringskrivelse til det foreløbige budgetforslag for EUGFL's garantisektion for at aktualisere bevillingskravene. Det er i dag sikkert endnu for tidligt at kvantificere de ændringer nøjagtigt, som vi vil foreslå, men jeg kan allerede nu sige noget om de vigtigste faktorer, som gør ændringerne nødvendige. Det er den faldende amerikanske dollar i forhold til euroen med de tilsvarende konsekvenser for bestemte eksportrestitutioner eller for støtteordninger. Dertil kommer beslutningen om allerede i 2003 - det vil sige i budgetåret 2003 - at yde visse forskud på dyrepremier til de regioner, som har lidt særligt meget under tørken i sommer, og dernæst enighed om at reformere den fælles landbrugspolitik, som imidlertid efter alt at dømme kun vil have ringe indvirkning på budgettet for 2004.

Og nu vil jeg gerne komme tilbage til de ændringsforslag, som Landbrugsudvalget har vedtaget. For delrubrik 1b - udvikling af landdistrikterne - ville ændringsforslaget betyde en sådan stigning i bevillingsoverslagene, at de ville overskride den øvre grænse i de finansielle overslag med ca. 100 millioner euro. Kommissionen er dog enig i Deres synspunkt om, at den anden søjle ubetinget skal styrkes. Den modulation, der er aftalt inden for rammerne af reformen af den fælles landbrugspolitik, går også i denne retning. Desuden vil der fra 2006 ske en reallokering af midler fra delrubrik 1a til delrubrik 1b. Men De må forstå, mine damer og herrer, at Kommissionen ikke kan gå ud over de finansielle overslags øvre grænse for 2004-budgettet.

Med hensyn til Sapard og indførelsen af en ny budgetpost til finansieringen af et slags Leader Øst-program vil jeg gerne sige, at det efter min opfattelse på kort sigt hverken ville være muligt eller ønskeligt at fastsætte et nyt forberedelsesinstrument til Leader-lignende foranstaltninger i 2004-budgettet. Vi undersøger imidlertid i øjeblikket, hvordan grundforordningen for Sapard vil kunne ændres, således at man kan imødekomme dette anliggende.

Afslutningsvis vil jeg gerne komme ind på nogle af hovedordførerens prioriteringer. Først og fremmest hedder det i beslutningsforslaget om budgetforslaget for 2004, at der skal stilles midler til rådighed for videreudvikling af anvendelsesmulighederne for miljøindikatorer. Ordføreren kræver i denne sammenhæng, at der laves en undersøgelse til udarbejdelse af disse indikatorer. Det er jeg positivt stemt over for. Det andet punkt vedrører gennemførelsen af en forberedende foranstaltning til støtte for indførelsen af forsikringer mod økonomiske tab, som er forårsaget af dyreepidemier. Kommissionen er meget positiv over for en offentlig udtalelse om dette spørgsmål, som skal omfatte alle interessenter. Vi planlægger derfor en række konsultationer og seminarer til næste år, som alle berørte tjenester og partier skal deltage i.

Med hensyn til udviklingen af marker-vacciner og skelnetest for sygdomsvira som f.eks. vira for mund- og klovsyge eller for den klassiske svinepest vil jeg gerne på vegne af hr. Byrne henlede opmærksomheden på, at Kommissionen arbejder på et direktiv inden for dette område, som skal danne retsgrundlaget for bevilling af midler til udvikling af standardsera.

Efter Kommissionens godkendelse af direktivet vil fremstillingen af disse standardsera blive udbudt i licitation. Efter evalueringen vil der blive truffet beslutning om fremstilling af andre sera og de finansielle midler, som er nødvendige hertil.

Hvad angår forslaget om undersøgelse af kvalitetssikrings- og certificeringssystemer til - som man kalder det - *integrated supply chain management*, kan jeg forsikre Dem om, hr. Mulder, at Kommissionen er positiv over for en budgettering på 0,5 million euro til finansiering af nye undersøgelser og en konference.

Jeg vil også gerne komme ind på beskyldningen om, at der som hidtil anvendes midler til tobakssektoren her. Jeg vil godt gøre Dem opmærksom på, at Kommissionen netop i dag har besluttet, at vi gennemfører en tobaksreform, som vil betyde en fuldstændig frakobling af disse finansieringsmidler. Hvad angår det forhold, at bestemte situationer ikke er i overensstemmelse med nitratdirektivet, må jeg gøre Dem opmærksom på, at Kommissionen allerede for længe siden har taget retlige skridt, men at det her i første omgang drejer sig om, at medlemsstaterne delvist ikke har gennemført nitratdirektivets krav og derfor heller ikke har indført disse. Det kan man altså ikke bebrejde den enkelte landmand.

Endelig vil jeg gerne henvise til, at Rådet har reduceret antallet af poster til udvidelsesbetingede udgifter. Som De alle ved, vil den fælles landbrugspolitik komme i anvendelse i de nye medlemsstater fra første tiltrædelsesdag uden nogen indskrænkninger. Derfor er det absolut nødvendigt, at Kommissionen har tilstrækkelige personalemæssige ressourcer til at kunne gennemføre den fælles landbrugspolitik effektivt.

Og nu vil jeg kort komme ind på fiskeriet og på Langenhagen-, Mulder- og Färm-betænkningen. Jeg støtter i vid udstrækning beslutningen, og jeg vil derfor kun fremhæve nogle enkelte synspunkter endnu en gang. Allerede i beslutningsforslaget fra marts om hvidfisksektoren opfordrede Parlamentet budgetmyndigheden til at udarbejde en plan for at stille 150 millioner euro til rådighed til udligning af kystområders tab som følge af krisen i hvidfiskbestandene. Jeg har flere gange anmodet medlemsstaterne om at meddele os størrelsesordenen af deres yderligere finansieringsbehov. Men bortset fra Storbritannien og Danmark er der ikke en eneste medlemsstat, som har indberettet et behov. På det grundlag kan Kommissionen ikke stille forslag til Parlamentet om yderligere midler.

Det samme gør sig gældende for forsøget på at få yderligere 32 millioner euro til en ophugningsfond. Det har heller ikke været nogen succes, fordi medlemsstaterne ikke har leveret nogen data hertil. Til spørgsmålet fra hr. Färm om, hvorfor de 32 millioner ikke kan finansieres gennem en reallokering, vil jeg godt minde Dem om, at der ikke længere findes nogen margen i rubrik 2. Bortset fra det blev samtlige middelbindinger allerede fastlagt ved programmeringsperiodens begyndelse for alle fire strukturfonde i de nationale og regionale programmeringsdokumenter. En reallokering er derfor ikke mulig før midtvejsevalueringen til næste år.

Med hensyn til de regionale rådgivningsorganer kan jeg bekræfte, at vi i de kommende uger vil stille et tilsvarende forslag. Hvad angår fiskeriaftalerne, bifalder jeg tilkendegivelsen i Langenhagen-betænkningen om, at der skal fastsættes en rimelig tildeling af midler og en så stor budgetgenomsigtighed som muligt.

Hvad angår fiskerikontrollen vil jeg gerne informere Dem om, at vi i de kommende uger vil foreslå at forlænge den gældende forordning om medlemsstaternes kontroludgifter til 2005. De pågældende bestemmelser er også fastlagt i budgetforslaget for 2004.

Kreissl-Dörfler (PSE). - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, som socialdemokrater hilser vi Maat-betænkningen velkommen, og jeg vil gerne bemærke følgende hertil: Da unges sundhed altid har været meget, meget vigtig for os, bør vi styrke skolemælksprogrammet i stedet for, som Rådet har besluttet, næsten at indefryse de nuværende midler. Med 10 nye medlemsstater er de hidtidige midler ikke nok, og en tilstrækkelig tildeling af midler til landdistrikterne og deres udvikling samt kvalitetssikring af fødevarerproduktionen er ligeledes uomgængelig. Også dette område skal tilføres flere penge. Muligheden for at overføre markedsordningsforanstaltninger til arealstøtte i landdistrikterne, således at den nuværende bønnestage endelig kan blive til et rigtigt træ, er imidlertid også vigtig i denne sammenhæng.

Som ordfører for Det Midlertidige Udvalg om Mund- og Klovsyge kan jeg konstatere, at netop EU-udvidelsen vil betyde, at der skal investeres væsentligt mere i forebyggelse af dyreepidemier. Jeg glæder mig over hr. Fischlers bemærkning til hr. Byrne om, at der skal strømme flere penge her til forskning i kvalitetsvacciner, for en katastrofe som den, vi har oplevet i Storbritannien, må ikke ske igen. Og generelt vil jeg sige til Rådet, at en budgetbesparelse efter grønthøstermetoden overhovedet ikke fører til målet, for landbrugsbudgettet er heller ikke noget stenbrud for andre projekter. Lineære besparelser er den forkerte vej, og vi ønsker også som Parlament - som det fastsættes i konventets forfatningsudkast - fuld medbestemmelse og afskaffelse af den skarpe skillelinje mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske opgaver. En sagkyndig problemløsning i både Landbrugs- og i Budgetudvalget - og det kan De være sikker på - ville således med sikkerhed være garanteret. Mange tak for opmærksomheden.

(Bifald)

2-192

Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). - (DE) Hr. formand, fru Schreyer, hr. Fischler, jeg vil koncentrere mig om udviklingen af landdistrikterne. Udvalget har med de øgede bevillinger til dette område gjort det tydeligt, at vi tillægger det stor værdi, og at vi i forbindelse med nedskæringerne i markedsordningerne har behov for en kompensation til de virksomheder, som begiver sig ud på markedet. Vi ser med bekymring på, at man i grupperne - og i Kommissionen - øjensynligt hellere vil diskutere, hvordan man kan anvende langsigtet finansiel planlægning til at slanke dette område frem for at udvide det eller muligvis inddrage det i strukturfondene. Jeg mener, at det også var en stor succes for Dem, hr. Fischler, at der nu findes en egen strukturpost med betegnelsen "Landdistrikter". Det ville være fatalt, hvis de kræfter, som ønsker at genskabe tingene, som de var, sejrer, da kriterierne for strukturfondene for landdistrikterne ikke er særlig gunstige.

De udtalte Dem om Leader Øst-spørgsmålet og henviste til, at De vil indrette Sapard-programmet herefter. Denne diskussion har vi haft før. Jeg hører, hvad De siger, men jeg mangler troen på, at administrationen også rent faktisk gennemfører det, og at det vil resultere i en fornuftig praksis. Derfor bør Bulgarien og Rumænien pålægges et Leader Øst-program for at få civilbefolkningen med i udviklingen af landdistrikterne.

Lad mig afslutningsvis sige, at vi til vores store bekymring også har hørt - ligesom vi snart vil høre det i Udvalget, og De vil sikkert gerne fortælle os noget herom - at der blev fremsat et tilbud for at inddrage den grønne boks i forhandlingerne. Det anser vi nu virkelig for at være en totalt forrykt udvikling. Hvis det, der er nødvendigt på det social-økonomiske område for udvikling af landdistrikterne, nu også kunne tænkes at ville blive stillet til rådighed som reducerbare subsidier, så bør vi diskutere det her i Parlamentet og gøre vores standpunkt klart i næste runde af WTO-forhandlingerne.

2-193

Hyland (UEN). - (EN) Hr. formand, den fælles landbrugspolitik forbliver den største enkelte udgiftspost på Fællesskabets budget. Sammen med de fleste kolleger glæder jeg mig over, at en række reformer under den nuværende og tidligere kommissær har fået landbrugsudgifterne under kontrol. Det er også glædeligt, at Rådets aftale i Bruxelles i oktober 2002 bragte stabilitet og forudsigelighed med hensyn til udgifter til landbrugerne indtil 2013. Desuden sikrer den nyeste aftale i Luxembourg om reformer af den fælles landbrugspolitik, at betalingerne vil blive flyttet fra handelsforvridende subsidier til udbetalinger baseret på tjenester over for samfundet, som vores landbrugere yder på områder såsom miljø, fødevarer sikkerhed og dyrevelfærd. Jeg støtter stærkt denne tendens.

Jeg støtter også stærkt behovet for at opretholde eksportrestitutionsordninger som et afgørende stabiliseringsredskab inden for budgettet. Den mængde penge, der er blevet givet ud, har udgjort en mindre og mindre del af udgifterne til landbrugerne i de sidste par år. Ikke desto mindre vil det fortsat være en helt nødvendig mekanisme til støtte for svært eksportafhængige sektorer, så de kan opretholde en position på eksportmarkederne i perioder, hvor priserne går i bund, og markederne er usikre.

Afslutningsvis glæder jeg mig over hr. Fischlers udtalelse om forslaget om at afkoble bistanden til tobaksproducenterne, hvilket forhåbentlig vil føre til en reduktion af produktionen af denne sundhedsskadelige afgrøde.

2-194

Haug (PSE). - (DE) Hr. formand, kære kommissærer, kære kolleger, inden for miljø- og forbrugerbeskyttelse og på sundhedsområdet giver vi os til stadighed i kast med meget ambitiøse planer på europæisk plan, som skal forbedre alle livsbetingelserne for vores borgere: miljøaktionsprogrammer, aktionsprogrammer inden for det offentlige

sundhedsområde, forbrugerbeskyttelsesstrategier, strategier for miljø og sundhed osv., osv. Men hvordan ser det ud med hensyn til de ressourcer, der er nødvendige for at kunne gennemføre disse planer med succes?

Kommissionens foreløbige budgetforslag er dog noget forsagt her, og det er præget af at ville føje Rådet i dets udifferentierede sparevanvid. Man kan ikke forestille sig, at dette foreløbige budgetforslag, som Rådet eller rettere sagt funktionærerne i Coreper har strikket sammen, kan komme i stand på anden vis. Og det er i et år, hvor budgettet ikke kun vil blive opstillet for 15, men for 25 medlemsstater, og som det skal være tilstrækkeligt til. Men det er jo sådan, vi kender Rådet: Der underskrives traktater under stor festivitas, men man vil ikke underskrive bevillingerne til finansiering heraf. Vi bør ikke lade Kommissionen forfalde til det samme adfærdsmønster. Vi ved, at der i de 10 nye medlemsstater endnu forestår meget institutionelt opbygningsarbejde med hensyn til miljøbeskyttelse, forbrugerpolitik og sundhedsbeskyttelse. Indtil nu er der til trods for de midler, der er stillet til rådighed i førtiltrædelsesstrategien, stadig ikke opnået noget væsentligt på dette område. Det er ikke kun rapporten fra den internationale forbrugerorganisation, som har gjort os opmærksom på det, for det har Revisionsretten også skrevet i stambogen. Vi ønsker helt klart *greening of the budget*, forbrugerbeskyttelse som ligestillingsprincip i alle europæiske politikker og bevidsthedsdannelse på alle europæiske niveauer, men det kræver imidlertid også, at der stilles operationelle og personalemæssige midler til rådighed. Slagkraftige strategier eller aktionsprogrammer på papir, der som bekendt er taknemmeligt, gør det ikke alene!

2-195

Miguélez Ramos (PSE). - (ES) Hr. formand, fru Langenhagen, ordføreren for udtalelsen fra Fiskeriudvalget har klart og tydeligt viderebragt udvalgets bekymringer med hensyn til forslaget til budget for 2004.

Efter Socialdemokraternes opfattelse, og min egen opfattelse som deres talsmand, er der især tre spørgsmål, der skiller sig ud blandt de mange, som ordføreren påpeger i sin betænkning, og som min gruppe fuldt ud tilslutter sig. Det første drejer sig om den samfundsøkonomiske krise inden for hvidfisksektoren, der skyldes genoprettelsesplanerne for en række arter, herunder kulmule, torsk samt nu også helleflynder på NAFO-fiskepladserne. Vi er enige i det beløb på 150 millioner euro, som ordføreren foreslår.

Det andet drejer sig, mine damer og herrer, om ophugningsfonden, for hvilken Fiskeriudvalget har foreslået et beløb på 32 millioner euro. Jeg vil gerne sige til kommissæren, at han, som kommissær, og Kommissionen som sådan, har tilskyndet til en reform af den fælles fiskeripolitik, som er meget destruktiv med ophugning af fartøjer, og at budgetkommissæren måske nu burde antyde over for os, hvilket tillægsbeløb Kommissionen har til hensigt at bevilge som modvægt til denne ophugningspolitik.

Det tredje spørgsmål, jeg vil nævne, er fiskeriaftalerne. De nye med Tanzania, Kenya, Libyen etc., hvor der er brug for yderligere midler, og de gamle, hvor Fiskeriudvalget fastholder det gamle krav om, at der sker en opsplitting af dette udgiftsområde i henholdsvis den del, der vedrører modydelsen for fiskerimuligheder, og den del, der vedrører budgetområdet for udviklingssamarbejde med tredjelande.

2-196

Fischler, Kommissionen. - (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer, jeg ønsker ikke at gentage alt det nu, som jeg allerede har sagt i mit indlæg, men vil kun komme ind på nogle af de emner, der er taget op.

Foreløbig tror jeg, at vi grundlæggende er 100 % enige med hensyn til spørgsmålet om udvikling af landdistrikterne. På den anden side skal vi imidlertid også respektere de grænser, som de finansielle overslag nu engang sætter. Hvad angår den - som hr. Graefe zu Baringdorf med rette sagde det - allerede længerevarende forhandling om yderligere foranstaltninger i forbindelse med et Leader Øst-program, ved jeg ikke, om jeg nu så at sige kan overbevise ham, fordi han har sagt, at han mangler troen på det, men jeg mener det absolut alvorligt,...

(Bifald)

...at vi vil omformulere grundforordningen således, at Deres anliggende vil blive taget i betragtning. Med hensyn til Deres forslag om at diskutere det, der blev sagt i Cancún om den grønne boks, så ville jeg virkelig hilse en sådan diskussion meget velkommen. Måske kunne man oven i købet udvide den ved også at invitere forskellige ngo-repræsentanter. For jeg fik det indtryk i Cancún, at enkelte af disse ngo'ere repræsenterer fuldstændig modsatte synspunkter på områderne bæredygtighed og udvikling, og jeg mener, at man rent faktisk bør gennemdiskutere denne sag.

Med hensyn til fiskeripolitikken har jeg allerede henvist til, at Kommissionen kun kan stille et forslag, hvis medlemsstaterne er parat til at forsyne os med de tal, som er nødvendige herfor. Behovet er åbenbart ikke så stort, for ellers havde vi modtaget tallene. Jeg kan derfor ikke sige, hvor meget der skal afsættes ekstra i budgettet til ophugningspolitikken, men jeg kan kun forholde mig til det, der rent faktisk indberettes som behov.

Hvad angår adskillelsen i en udviklingsdel og i en del, hvor vi betaler for at få fiskerirettigheder inden for rammerne af en aftale, så skal og vil vi foretage denne skelnen. Men man behøver ingen nye underbudgetposter for at kunne gøre det. Man

kan også organisere absolut hensigtsmæssigt inden for en budgetpost, og det vil vi gøre. De vil allerede i den kommende tid få dette ønske opfyldt som en del af de forslag, som vi vil stille.

(Bifald)

2-197

Heaton-Harris (PPE-DE). - *(EN)* Hr. formand, jeg er meget glad for at tale her i Parlamentet - og til offentligheden - som medlem af det parlamentsudvalg, der har haft mundkurv og knebel på, så det ikke har kunnet udføre sit arbejde ordentligt på grund af en beslutning fra Formandskonferencen om at udsperge hr. Prodi om et af de emner, jeg vil bringe op om lidt.

Som det er normal praksis i mit udvalg, har jeg i år brugt de sager, som vi fandt under vores dechargeprocedure til at formulere nogle ændringsforslag til budgettet for at få det, som Budgetkontroludvalget gerne ville have, fra Kommissionen og de andre institutioner.

Det fordeler sig på tre forskellige områder, hvoraf to er forbundne og vil blive berørt senere, og det sidste er Regionsudvalget. Vi mangler endnu at give decharge til dette udvalg for regnskabet for 2001, og efterhånden som der kommer flere afsløringer om den tilstand, dets regnskaber befinder sig i, og hvad der er foregået i dette udvalg, er det højst usandsynligt, at vi vil gøre det. Derfor har vi stillet et ændringsforslag, der anmoder om, at 25 % af medlemmernes bevillinger inden for Regionsudvalget skal overføres til reserve, indtil ordføreren giver os en væsentlig del af de oplysninger, vi har bedt om.

Det væsentligste spørgsmål drejer sig om Eurostat og OLAF. Vi har stillet et ændringsforslag, der anmoder om et betragteligt beløb, der skal placeres i reserve til OLAF. Herom var der næsten enstemmighed i udvalget, for vi har været meget utilfredse med den måde, hvorpå OLAF har rapporteret til budgetmyndigheden, i mange tilfælde i modstrid med sine egne regler.

Endelig går jeg over til Eurostat. Vi er meget bekymrede over nogle af dets aktiviteter og den måde, hvorpå Kommissionen behandler dem. Vi har stillet en række ændringsforslag, og når vi når frem til hovedbudgetdebatten, kan der blive stillet flere ændringsforslag af de politiske grupper - som vi vil promovere på vores udvalgs vegne - for det er på tide, at nogen tager ansvaret for problemerne i Eurostat.

2-198

Rothley (PSE). - *(DE)* Hr. formand, med hensyn til den europæiske jurisdiktion har Retsudvalget begrænset sig til at fremsætte Kommissionens foreløbige forslag igen. I Kommissionens foreløbige forslag fastsættes forhøjelser af to årsager, for det første på grund af udvidelsen og for det andet på grund af nye opgaver for den europæiske jurisdiktion. I den forbindelse er der især afsat flere midler til dokumentation og oversættelse. Det betyder ikke andet, end at Kommissionens foreløbige forslag ikke medfører en strukturel forbedring af arbejdsbetingelserne for den europæiske jurisdiktion.

På samme måde har vi begrænset os til at gøre det, og jeg vil gerne indtrængende opfordre Budgetudvalget til ikke at reducere det yderligere, for hvis vi kun stiller de midler til rådighed, som vedrører udvidelsen, men ikke de midler, som vedrører de ekstra opgaver, bliver situationen naturligvis endnu mere miserabel. Budgetudvalget skal beslutte sig for, om det er på Rådets eller på Kommissionens og EF-Domstolens side.

Jeg vil gerne komme ind på et andet punkt, og det vedrører Det Europæiske Retsakademi, som har arbejdet med overordentlig succes i de seneste 10 år. Foruden grundlæggerlandene Tyskland og Luxembourg er Irland, Polen, Grækenland, Spanien, Portugal, Italien, Det Forenede Kongerige, Nederlandene, Ungarn og Sverige kommet til i mellemtiden. Desuden har Finland givet udtryk for at ville deltage.

I de seneste 10 år har i alt 38.000 mennesker i EU og i de kommende medlemsstater deltaget i seminarer og videreuddannelseskurser. Det Europæiske Retsakademi er i mellemtiden sekretariat for det europæiske netværk for retlig videreuddannelse. Det vil især fremover støtte samarbejdet mellem dommerne i Østeuropa. Det retfærdiggør alt sammen en rimelig forhøjelse af tilskuddene til Det Europæiske Retsakademi inden for rammerne af finansieringsprogrammet, og det gælder ikke blot for 2004, men også længere frem i tiden.

2-199

Kinnock, Neil, Kommissionen. - *(EN)* Hr. formand, jeg er meget taknemmelig over for Dem og hr. Rothley for at have talt længe nok til at gøre det muligt for mig at nå frem. Hr. Rothley gjorde dette uden forudgående aftale eller viden og, formoder jeg, via ren intuition.

Som Parlamentet vil vide, og som min kollega fru Schreyer har sagt, er der i Kommissionens årlige politiske strategi for 2004 udpeget tre højt prioriterede politiske områder, nemlig udvidelse, stabilitet og bæredygtig vækst. Vi har også gjort det klart, at arbejdet på det andet og tredje af disse prioriterede områder skal varetages ved intern omrokering af Kommissionens personale.

Kommissionen har også besluttet, at omrokeringen af ressourcer ved den videre gennemførelse af reformen skal gennemføres med bistand fra den tids- og antalsmæssigt begrænsede frivillige tilbagetrækningsordning.

Når det gælder udvidelsen, anerkender vi den kendsgerning, at nye menneskelige ressourcer - nye stillinger - er nødvendige for at imødekomme de nye og meget omfattende krav, der skyldes den historiske ændring. Begrundelsen for den foreslåede forøgelse er meget ligefrem. Tiltrædelsen af 10 lande den 1. maj 2004 vil føre til en forøgelse af antallet af medlemsstater på 66 %, en 20 %'s forøgelse af befolkningen i Unionen og en 82 %'s forøgelse af antallet af arbejdssprog.

Kommissionen vil håndtere de meget forskellige og omfattende nye krav med bare 13 % mere personale: 3.900 ekstra kvalificerede mennesker, der bliver rekrutteret over en overgangsperiode på fem år, fra begyndelsen af 2004 til slutningen af 2008. For 2004 - udvidelsesåret - er nettotilvæksten, efter at 500 nuværende ansatte er blevet reallokeret inden for og mellem de forskellige tjenestegrene, på 780 nye stillinger.

For at få fastslået dette tal blev alle de opgaver, der i øjeblikket udføres af Kommissionens tjenestegrene, klassificeret på basis af "aktivitetsbaseret forvaltning". Beregningerne blev strengt baseret på den ekstra arbejdsbyrde, vi ved, der vil komme til Kommissionen som direkte følge af udvidelsen. Denne systematiske tilgang blev anvendt over for alle tjenestegrene, og de oplysninger, der kom frem, blev så omhyggeligt undersøgt, så man kunne være ekstra sikker. Kort sagt, vi har baseret vores anmodning om ekstra menneskelige ressourcer på en streng og omfattende analyse af reelle og påviselige operationelle behov.

Jeg er meget glad for, at der er repræsentanter for Rådet til stede. Jeg takker dem for deres høflighed ved at være til stede under denne debat, men jeg må åbenhjertigt sige, at den nedskæring på 272 stillinger, som Rådet har foreslået i forbindelse med dets bedømmelse af det foreløbige forslag til budget, er lidet velkomment og i lyset af udvidelsen urealistisk.

Jeg mener, at det er af vital betydning for Parlamentet at blive gjort opmærksom på de dystre realiteter, at hvis der bevilges mindre end de 780 udvidelsesrelaterede stillinger, vi har foreslået som helt nødvendige for 2004, vil det få en omfattende og meget negativ virkning på Kommissionens evne til at varetage de nye opgaver, der opstår som direkte følge af tiltrædelsen af 10 nye medlemsstater, hvilket vi enstemmigt går ind for og stærkt støtter i Kommissionen, Parlamentet og Rådet.

Ved udarbejdelsen af vores forslag har vi ikke forsøgt at kapre stillinger. Vi har simpelthen været realistiske med hensyn til, hvad der skal gøres i og for en større Union. Det glæder mig derfor at se det horisontale ændringsforslag - ændringsforslag 3053 - stillet af hr. Mulder, som vil lette genopførelsen af det antal stillinger, der er anmodet om. Men det at disse stillinger skal overføres til reserve, vil give væsentlige praktiske problemer. Per definition vil det betyde, at de nye stillinger vil blive stillet til rådighed for tjenesterne senere, hvilket yderligere vil forsinke rekrutteringsprocessen. I mellemtiden vil den deraf følgende usikkerhed og forsinkelse alvorligt hæmme en ordentlig udførelse af Kommissionens opgaver.

Jeg ønsker at gøre det klart for Parlamentet, at den liste over kriterier, som hr. Mulder giver i sit ændringsforslag 3053, er realistisk, men disse kriterier kunne med fordel gøres endnu mere klare. F.eks. vil jeg i forbindelse med det andet kriterium gerne gøre det helt klart, at de foreslåede rekrutteringstal vil sætte Kommissionen i stand til at sikre en geografisk balance på tværs af institutionerne efter udvidelsen. Det er af afgørende betydning. Under alle omstændigheder vil vi gerne undgå tilføjelsen af yderligere kriterier, som Kommissionen oprigtigt talt ikke vil være i stand til at leve op til i tide inden andenbehandling i Parlamentet.

Kommissionen har helt tydeligt vist stor omhu og gjort sig mange overvejelser ved beregningen af behovet. Det minimale nødvendige antal er blevet foreslået. Ingen her i Parlamentet synes at have til hensigt at destabilisere den allerede krævede proces med at udføre de opgaver, der skyldes udvidelsen. Når alle disse kendsgerninger er selvindlysende, håber jeg, at man yderligere vil tænke over forslaget om at sætte stillinger i reserve med alt, hvad dette indebærer praktisk set.

Parlamentet overvejer også ændringsforslag, der har til formål at tilvejebringe ændringer af etableringsplanen. Ændringsforslag 3502 foreslår en reduktion af omkostningerne til personale og administration på 10 % inden for en række politiske områder, og at disse 10 % anbringes i reserve med henblik på at fremme den operationelle del af programmerne. Jeg må sige, at det vil føre til betydelige forsinkelser ved fremtidige rekrutteringer. Jeg forstår den politiske hensigt bag dette ændringsforslag og indser, at det er i overensstemmelse med lignende ændringsforslag i tidligere år, men Kommissionen vil få store problemer, når den forsøger at gennemføre de relevante programmer så effektivt som muligt uden en passende mængde administrative ressourcer.

Jeg behøver ikke at fortælle de medlemmer, der har været inddraget i bestræbelserne på at indføre en aktivitetsbaseret budgetlægning og større gennemsikuelighed, at vi ikke taler om et teknisk problem. Kommissionens ansvar for at afsætte ressourcer til aktiviteterne og til at aflægge regnskab for disse bevillinger er et helt igennem politisk spørgsmål.

Når den interne bevilling af menneskelige ressourcer er afgjort, vil Kommissionen se grundigt på de bekymringer, som Parlamentet har givet udtryk for i sin budgetbeslutning. Men af hensyn til effektiv forvaltning og ansvarlighed må vores institutioners administrative autonomi opretholdes. Det betyder, at afgørende beslutninger om etableringsplaner i sidste instans fortsat må træffes af Kommissionen på basis af ordentligt beregnede og indlysende behov. Jeg ved, at mange medlemmer vil anerkende dette princip i praksis. Jeg har stor respekt for hr. Mulders mange gode egenskaber, men han er frem for alt en praktisk mand. Jeg håber, at disse overvejelser vil tale til ham. Jeg udtaler kun ros, når det er berettiget ...

(Munterhed)

... og det er det i høj grad over for hr. Mulder, men ikke desto mindre kun, når det er berettiget.

Bortset fra de nedskæringer, der har at gøre med bevillingerne til stillinger, har Rådet foretaget et antal andre beskæringer af Kommissionens administrative budget i forbindelse med delegationer, hjælpefunktioner, missioner, møder og repræsentationslokaler. Stillet over for det vil jeg gerne udtrykke mig helt klart: at beskære budgettet til vores delegationskontorer vil skade sidste fase af dekoncentrationen, som er en proces, som Parlamentet og Kommissionen stærkt går ind for. Den foreslåede reduktion af missioner, møder og repræsentationslokaler vil også uundgåeligt have negativ virkning på udvidelsesprocessen. Kommissionen har brug for, at det foreløbige forslag til budget bliver genetableret, så vi kan leve op til de administrative udfordringer fra 2004, som uundgåeligt og helt forudsigeligt vil opstå på grund af udvidelsen. Udgifterne på dette område er hverken urimelig store eller bare til pynt. De er helt nødvendige for en god gennemførelse.

Hvad der også er af afgørende betydning for at opnå gode resultater, er en fortsættelse af den normale omdannelse af stillinger, der er nødvendige for karriereforløb. Hvis overgangen til den nye karrierestruktur, som Rådet havde foreslået - stærkt og med rette støttet af Parlamentet og også af Rådet - blev ledsaget af en midlertidig ophævelse af de sædvanlige mønstre for forfremmelse, ville virkningen forståeligt blive forvirrende og demoraliserende for de europæiske tjenestemænd. Men jeg forstår, at ordføreren foreslår at stille ændringsforslag om at genindføre denne rutinemæssige praksis. Det vil være et yderst velkomment forslag, som vil sende et beroligende og stærkt samarbejdsorienteret signal til vores personale, hvis aktive og tillidsfulde engagement i en moderniseringsproces fortsat er af helt afgørende betydning, som det altid vil være tilfældet.

2-200

FORSÆDE: Gerhard SCHMID
Næstformand

Formanden. - Mange tak, hr. Kinnock, hr. Wuermeling er ikke til stede, og den, som ikke er til stede, kommer heller ikke i verdenspressen.

2-201

Casaca (PSE). - *(PT)* Hr. formand, hr. kommissær, tillad mig, at jeg først offentligt giver udtryk for det, som jeg har haft lejlighed til at sige privat, nemlig, hvor meget jeg beundrer den modige og frontale måde, hvorpå De påtager Dem Deres ansvar i Eurostat-sagen.

Tillad mig imidlertid også, ikke mindre frontalt, at sige, at den måde, hvorpå Kommissionen forholder Parlamentet, og særlig Budgetkontroludvalget, den interne revisionsrapport, som vi har anmodet om, og som var en del af dechargeproceduren, ja, som var en afgørende betingelse for, at dechargen blev bevilget, er en adfærd, som jeg finder dybt uansvarlig. Jeg må allerede nu advare mod konsekvenserne heraf. Kommissionen må selv overveje, hvis ansvar det er.

Jeg vil også gerne lade Dem vide, hr. kommissær, at jeg fuldt ud tilslutter mig det, som hr. Heaton-Harris har sagt om nedskæringen af bevillingerne til både OLAF og Eurostat, og at det er afgørende, at princippet om politisk ansvar finder konkret udtryk, at kommissærerne er sig deres ansvar bevidst og har midler til at håndhæve det, og ikke mindst at den enkelte kommissær har mulighed for at gennemføre en kontrol eller en revision, eller hvad der nu måtte være brug for, så de spørgsmål kan besvares, som vedkommende får stillet.

2-202

Virrankoski (ELDR). - *(FI)* Hr. formand, først vil jeg gerne takke kommissær Schreyer og kommissær Kinnock for deres vellykkede reform af Kommissionen og omdannelsen af den dermed forbundne finansforordning. De skaber et grundlag for en afklaring af personligt ansvar og for oprettelsen af aktivitetsbaseret budgetopstilling og forvaltning.

Dette budget er faktisk det første aktivitetsbaserede budget. Hvordan man skal forbedre den aktivitetsbaserede forvaltning er en fortsat udfordring. Målet skal være, at de forskellige politikker får manøvre frihed til at skabe en så effektiv administrativ struktur som muligt. Det betyder, at vi i fremtiden sandsynligvis kan opgive den praksis, hvor Parlamentet særskilt beslutter sig for at oprette eller ændre en stilling. Parlamentet vil kun beslutte, hvor mange penge der er tilgængelige inden for et bestemt administrativt område, hvor man så selv kan beslutte sig for at skabe den mest hensigtsmæssige administrative struktur.

I fremtiden vil det være vigtigt, hvordan man definerer og bærer et personligt ansvar, fordi aktivitetsbaseret budgetplanlægning og forvaltning fører til en nedadrettet uddelegering af beslutningsbeføjelser. For så vidt angår økonomisk forvaltning, skal vi kunne fastslå, præcist hvad vi kræver af en omhyggelig forvaltning af midler.

Forskellige organisationer og ikke-statslige organisationer opstiller deres egne ekspertområder, som Europa-Parlamentet har givet sin støtte til. Disse "øremærkede" A-30-budgetposter har været budgettets bussemand. Ærligt talt har organisationernes adgang til disse budgetposter været ret vilkårlig. Ofte har den europæiske dimension i disse organisationer ikke været bedre stillet end i hundredvis af andre organisationer, der har fungeret uden støtte. Nu etableres der et retsgrundlag for systemet, og det er op til Kommissionen at afgøre spørgsmålet om støtte. Denne foranstaltning skal gennemføres hurtigst muligt.

2-203

Ferber (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, kære kolleger, hr. Kinnock, det glæder mig, at De har kunnet finde tilbage til Deres gamle rødder som trafikkommissær ved at aflevere Deres tale til os præcis til tiden. De tiltrådte i 1999 med et løfte om, at De inden for Deres nye ansvarsområde ville skabe den mest moderne og effektive administration i verden. De vil nu sælge os idéen om, at De her kort før afslutningen på Deres embedsperiode i Kommissionen også har nået dette ophøjede mål. Men, hr. kommissær, himlen er ikke helt så blå som den, De har skønmalet for os her. Der er nemlig rigtig mange sorte skyer på himlen, og jeg vil gerne plukke et par eksempler ud.

For det første mener jeg, at det er uacceptabelt, at Kommissionen ikke afspejler budgetmyndighedens vilje i sin administration. Det glæder mig i øvrigt at se, at hr. Vitorino er ankommet nu. Vi har talt om det her til formiddag, nemlig at vi har øgede midler her, men at der ikke er lagt noget i reserverne. Der finder imidlertid ingen administration sted ude i marken, og den decentralisering, som De har omtalt, fungerer heller ikke. Aftaler med medlemsstaterne bliver ikke indgået, og der afsættes ingen midler til områder, hvor Kommissionen ikke har nogen politisk interesse som f.eks. resultatet af konventet. De har 10 millioner til Deres rådighed, men der er kun anvendt 1,5 millioner.

Det er ikke Deres job selv at afgøre, hvordan budgettet skal administreres, men det er derimod Deres job at sørge for, at det, som Rådet og Parlamentet har vedtaget, også gennemføres forvaltningsteknisk. Det gør De imidlertid ikke, og som personalekommissær har De også et medansvar herfor. Jeg kunne give Dem mange eksempler på det.

For det andet handler det også om de områder, hvor Kommissionen selv har det finansielle ansvar. Man prøver altid at undskylde sig med, at det er de stygge medlemsstater, som administrerer 80 % af budgettet. Men dér, hvor De selv har ansvaret, skal De sørge for orden, og her har kollegerne fra Budgetkontroludvalget entydigt sagt, at det er Deres ansvar, og det må De stå til regnskab for!

2-204

Kinnock, Neil, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg er hr. Ferber taknemmelig for hans venlige bemærkninger om min præcise ankomst. Den mindede mig om dengang, jeg skulle nå frem til en afstemning i Underhuset klokken 10 om formiddagen og lige akkurat nåede det, idet jeg snoede mig ud og ind mellem politifolkene. Det var ikke helt så kompliceret denne gang.

Jeg er taknemmelig for konstruktive bidrag, og jeg kan svare de ærede medlemmer, der har bidraget, ganske kort men, håber jeg, beroligende. For det første er jeg taknemmelig for de venlige bemærkninger fra hr. Casaca, fordi de er baseret på en meget grundig analyse af alt det, vi prøver at gøre. Jeg ville ønske, at det var en generel karakteristik, men jeg synes, at nogle af dem, der f.eks. skriver i pressen, har en selvtilid og en påståelighed i det de skriver, som er omvendt proportional med den viden, de har.

Jeg beklager hans forståelige opfattelse, at Kommissionen, for at bruge hans udtryk, forholder Europa-Parlamentet den interne revisionsrapport. Jeg forstår alvoren i det, han siger, når han igen minder os om, at den interne revision, undersøgelsen af kontrakterne, var et direkte produkt af den beslutning om decharge, der faktisk blev udarbejdet af hr. Casaca selv og nogle af hans nære kolleger. Jeg forstår fuldt ud den styrke, hvormed han fremfører dette. Jeg vil kun sige følgende: Vi må bruge bilag III-proceduren af en meget basal grund, som jeg er sikker på, man vil forstå.

Vi må iagttage streng fortrolighed, mens vi forsøger at give flest mulige oplysninger til dem, der har størst ret til at få dem, herunder medlemmer af Parlamentet, af den enkle grund at disse betænkninger, som nu er ved at blive færdiggjort, indeholder en mulighed for disciplinære og endnu strengere procedurer. Det er ikke en undskyldning, det er ikke en undvigelse. Det udspringer af den korrekte overholdelse af de rettigheder, der hører til naturlig retfærdighed og forudsættelsen af uskyld, og ligeledes vores stærke ønske om ikke forhastet at frigive detaljer til offentligheden, som så kan kompromittere integriteten af en eller flere sager, vi måtte ønske at anlægge mod enkeltpersoner.

Jeg håber, at man, når man ser nøje på dette, vil forstå, at jeg siger det ud fra et ønske om at forklare og skabe gennemskuelighed, ikke for at undskylde eller undvige, og det er nødvendigt simpelthen på grund af det stof, vi har med at gøre. Jeg forstår, at hvis der havde været en historisk baggrund for at forsøge at holde fortroligheden på et minimum og

gennemskueligheden på et maksimum, ville det være lettere for Parlamentet at forstå, at når det er helt afgørende, at vi benytter konfidentielle procedurer, så gøres det ud fra de absolut bedste motiver.

Jeg håber, at vi blandt andre resultater af aktivitetsbaseret forvaltning og budgetlægning og gennemskuelighed, som hr. Virrankoski talte om, vil se en yderligere udvikling af Kommissionens beredvillighed til at afsløre mest muligt, samtidig med at den søger at sikre de nødvendige procedurers integritet. Denne betænkning vil være tilgængelig i henhold til rammeaftalens bilag III, når den er færdig. Den er bogstavelig talt ved at blive færdiggjort nu, så den kan være tilgængelig i den rette form på det lovede tidspunkt.

Med hensyn til konsolideringen af det politiske ansvar, ser jeg endnu ikke den fulde gennemførelse af den struktur, som hr. Casaca ønsker, selv om jeg har megen sympati for den. Denne struktur består af etableringen af en fuldstændig finansiel kontrolenhed så at sige i hver enkelt kommissærs kontor. Men jeg mener, at vi har gjort væsentlige fremskridt hen imod dette, på den ene side inden for de generelle rammer af finansforordningen, men mere specielt i de reformer, som Kommissionen har vedtaget i nogle tilfælde så sent som i juli 2003. De garanterer et absolut krav om at rapportere om forvaltning og finansielle operationer i et generaldirektorat mindst to gange om året, i særdeleshed til den ansvarlige kommissær, så kommissærerne i fremtiden vil være ajour med den praktiske forvaltning af deres generaldirektorat, såvel som at have det normale og indlysende politiske ansvar. Det vil ikke formindske den politiske ansvarlighed, ansvaret for det konkrete område eller det politiske engagement. Det vil snarere styrke disse. Fru Schreyer og jeg har sendt et brev til alle generaldirektorater i juli 2003. Den reaktion, vi fik fra dem - med en meget grundig analyse, der forsøgte at opdage enhver praksis, der i mindste måde havde noget at gøre med det, vi havde iagttaget i Eurostat - var helt igennem grundig og opmuntrende. Jeg ved, at hr. Casaca, der er interesseret i disse spørgsmål, og sandsynligvis også hr. Mulder, vil ønske at se på dette. Det skal de være meget velkomne til.

Hr. Virrankoski viser klart nok stor forståelse, og jeg ved, at hans baggrund virkelig giver ham autoritet på dette område. Jeg vil blot sige til ham, at jeg er enig i hans forudsigelser vedrørende kommende strukturer og den praksis, han forudsiger, og udtrykker tillid til, at de vil blive indført. Kultur i en organisation af mennesker er i sidste instans ikke et produkt af etniske eller nationale faktorer eller regionale faktorer eller sprog. Kultur er et produkt af de systemer og strukturer, som folk arbejder i. Ved at foretage omfattende reformer, som radikalt ændrer systemerne og strukturerne, fremmer vi en gennemskueligheds- og ansvarlighedskultur, som er af afgørende betydning, hvis vi skal have succes med aktivitetsbaseret forvaltning og budgetlægning, som styrker denne proces.

Til hr. Ferber vil jeg sige, at det er påviseligt sandt, at mit løfte i begyndelsen på Kommissionens embedsperiode - og jeg prøver ikke at distancere mig fra eller tage afstand fra nogen smarte formuleringer om den bedste i verden osv. - var, at vi skulle forsøge gennem en radikal modernisering at nå frem til en velforvaltet, højt ydende, serviceorienteret, uafhængig Kommission i den europæiske befolknings tjeneste. Jeg mener ikke, at det var beskedent, og alligevel er vi ved at gennemføre det. For at bruge hr. Ferbers udtryk, forestiller jeg mig ikke, at himlen er lige så blå, som han påstår, jeg har malet den. Vi erkender i vores hyppige fremskridtsrapporter fiaskoerne, de tidsfrister, vi har overskredet, såvel som dem, hvor vi er blevet færdige før tiden. Vi erkender, hvor der er behov for, at der gøres mere. Det var trods alt denne Kommission, som - så snart vi havde et tydeligt vidnesbyrd, der gav os juridisk sikkerhed ved iværksættelse af visse aktioner - afbrød kontrakter, indledte disciplinærsager, etablerede den største og stærkeste undersøgelsesstyrke nogensinde i Kommissionens historie, forøgede personalet ved den interne revisionsundersøgelse af kontrakter fra ni til 24 og fik disse rapporter helt ajourført. Det er ikke et vidnesbyrd om en doven eller slap Kommission, men det betyder heller ikke, at vi kan begynde at forestille os, at himlen er blå hele tiden, og disse briller får os ikke til at se alt i et rosenrødt skær. Jeg er utålmodig efter yderligere ændringer. Jeg vil gerne se en komplet gennemførelse. Denne ambition deles af alle mine kolleger, og vi ville ikke have gjort de fremskridt, vi har, medmindre der havde været generelt samarbejde fra personalet, som har påtaget sig disse forpligtelser ud over deres normale arbejdsbyrde, og hvis vi ikke havde haft helhjertet tilslutning fra hvert eneste medlem af Kommissionen. Derfor prøver jeg ikke at foregive, at vi har gjort mere, end vi har. Jeg anmoder simpelthen om en faktisk undersøgelse af det, vi har nået. F.eks. vil automatisk tvungen mobilitet for ledende administratorer og for folk, der har at gøre med penge og kontrakter, i sig selv skabe sikkerhed mod en gentagelse af det dobbeltbogholderi, vi har opdaget i Eurostat. Denne foranstaltning er vigtigere end nogen anden, men derudover behøver vi reformer af strukturerne og systemerne for revisionskontrollen, der - så vidt nogen menneskelig organisation, der håndterer penge, kan få det - giver os reelle, stærke garantier mod nogen form for gentagelse af det, vi har opdaget, og som vi nu reagerer på.

For så vidt angår svaret til Parlamentet og Rådet, så respekterer jeg det. Jeg kommer fra en parlamentarisk tradition, hvor et valgt underhus opnåede sin styrke ved at holde afstemninger om budgettet. Derfor respekterer jeg fundamentalt denne demokratiske procedure og vil gerne tilslutte mig den. Jeg argumenterer ikke for, at vi skal gå bort herfra. Jeg argumenterer ikke for, at man skal isolere sig imod forestillinger og bedømmelser fra Parlamentet eller Rådet, der repræsenterer skatteyderne. Det beder jeg ikke om et eneste øjeblik. Jeg siger simpelthen, at det er en praktisk realitet, at uden selvstændighed er det vanskeligt at udøve ansvar, og når vi har selvstændighed, må vores ansvar gøres fuldt ud gældende. Men hvis vi ikke har ressourcer eller folk, hvis tilstedeværelse, egenskaber og kvalifikationer vi helt kan retfærdiggøre, så er det meget vanskeligt at se, hvordan Kommissionen kan påtage sig de opgaver, den nu har, for slet ikke

at tale om dem, der vil komme, som følge af denne herlige udvidelse, som vi ikke desto mindre erkender som en yderligere forpligtelse, som vi må indfri effektivt og ærligt.

2-205

Formanden. - Jeg vil gerne komme med en bemærkning til forhandlingsstrukturen. I vores forretningsorden står der, at Kommissionen kan tale så længe, som den har lyst til. Det er imidlertid min personlige opfattelse, at hvis kommissæren taler dobbelt så længe som de tre parlamentsmedlemmer før ham, er der ikke rigtig balance i tingene. Jeg anmoder således Kommissionen venligt om at tage hensyn hertil, dog uden at jeg vil begrænse dens rettigheder i henhold til forretningsordenen.

2-206

Kinnock, Neil, Kommissionen. - (EN) Jeg tager ordet angående to spørgsmål. For det første vil jeg gerne bede om undskyldning, hvis De føler at jeg har misbrugt forretningsordenen. Det vil jeg bestemt ikke gentage. Jeg mener, at folk her i Parlamentet ved, at jeg normalt har et meget moderat tidsforbrug. Der blev rejst helt afgørende spørgsmål om et budget, som jeg har meget stærke følelser over for. Vi behøver folk!

2-207

Formanden. - De må ikke tage det personligt, hr. kommissær. Det var blot en generel bemærkning.

2-208

Weiler (PSE). - (DE) Hr. formand, kære kommissærer, kære kolleger, i forbindelse med en budgetplanlægning er der foruden kontinuitet og beregnelighed brug for, at der også tages hensyn til eventuelt nødvendige tilrettelser og reformer og frem for alt en politisk vision. Disse mål har socialpolitikkerne i Parlamentet samlet i en konstruktiv dialog og vedtaget med stort flertal i Socialudvalget. Til vores kardinalpunkter hører bl.a. arbejdsbeskyttelse, det vil sige at udstyre vores agenturer med tilstrækkelige redskaber til, at først og fremmest programmerne for de små og mellemstore virksomheder og også de mindste virksomheder kan videreføres. Det er i ganske særlig grad nødvendigt i tiltrædelseslandene. Endvidere tilstræbes en moderat forhøjelse til fællesskabsinitiativet Equal og til ngo'erne.

Fællesskabsinitiativet Equal er et særligt instrument inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond for at nå vores forestillinger og mål - også fra Lissabon-processen. Vi skal komme disse mål nærmere, og vi skal også garantere de nødvendige midler hertil. Vi har behov for flere og bæredygtige arbejdspladser, og vi vil også støtte og styrke uddannelse i medlemsstaterne - den kvalificerede uddannelse - samt tilskynde virksomhederne til at leve op til deres forpligtelser.

Vi vil fortsætte med at kritisere strømmen af midler fra Den Europæiske Socialfond, indtil det ændrer sig. Også denne gang er det en skandale, der imidlertid ikke kan tilskrives Parlamentet og Kommissionen, men som medlemsstaterne efter vores mening bærer ansvaret for. Det er et forhold, som vi vil ændre i den forestående reform af strukturfondene, men vi ønsker ikke at gennemføre foranstaltninger allerede i dette budget. Det er naturligvis vores politiske vision ikke kun at gennemføre udvidelsen, men frem for alt også at skabe et socialt Europa. Her er der dog stadig et betydeligt efterslæb i de europæiske opgavers struktur.

2-209

Dell'Alba (NI). - (FR) Hr. formand, jeg tager ordet på vegne af Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, der har stillet en række ændringsforslag, som jeg kan inddele i to kapitler. Det første vedrører Europa-Parlamentets planer og prioriterede områder, særlig inden for rammerne af Prince-programmet. Vi diskuterede det i morges på mødet om spørgsmålet om interinstitutionelle oplysninger, og vi er meget bekymret over, at en stor del af bevillingerne til de prioriterede områder, som Parlamentet anbefaler, allerede har anbefalet i år og også vil anbefale for næste år, ikke er blevet gennemført. Jeg opfordrer Kommissionen til at lægge vægt på denne manglende gennemførelse i dens bestræbelser. Kommissær Barnier ved det udmærket godt. Jeg tror, at vi er i et afgørende år for den europæiske integration og for Europas image. Forfatningen bliver forhåbentlig vedtaget, og valget til Europa-Parlamentet nærmer sig. Derfor skal de pågældende bevillinger gennemføres og udnyttes.

Det var det første kapitel af ændringsforslagene fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender. Derefter kommer et andet kapitel, som jeg vil kalde "institutionernes image". Vi anbefaler og anmoder hovedordføreren om at følge os i tanken om, at internettet skal blive et redskab, som reelt vedkommer EU-borgerne, og som de kan anvende til at være på højde med, hvad der sker i Europa. Jeg tænker ikke kun på det skrevne internet, som allerede nu giver mange muligheder, men også på udbredelsen af drøftelserne, såsom budgetdrøftelserne, drøftelserne i udvalgene, de offentlige møder i Rådet, når de finder sted, og Kommissionens daglige forhandlinger. Vi mener, at dette redskab, som i virkeligheden ikke er særlig dyrt, reelt kan gøre det muligt for borgerne at være på højde med det, der sker i EU-institutionerne.

2-210

Barnier, Kommissionen. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer, vi skal snart stemme om et budget for 2004, som på en måde er historisk, da det er det første budget for det genforenede Europa.

Inden jeg omtaler tre punkter, vil jeg sige til fru Weiler, at jeg har bemærket de planer, som hun har skitseret, og som for øvrigt er mere forbundet med den fremtidige regionalpolitik, dens egnethed og indførelsen af denne regionalpolitik og samhørighedspolitik i forhold til Lissabon- eller Göteborg-målsætningerne. Det er netop, hvad kollegiet drøfter for

øjeblikket for at planlægge de fremtidige finansielle overslag og indholdet af og forslagene til den tredje rapport om samhørighed. Jeg takker for de impulser, som De har givet.

Hr. formand, jeg vil nu fremhæve tre punkter, som er programmerne for 2000-2006, afslutningen for perioden 1994-1999 og virkningen af udvidelsen på strukturpolitikkerne.

For det første har programmerne for 2000-2006 ærlig talt indhentet forsinkelsen. Vi ser her frugten af de bestræbelser på forenkling, som vi har foreslået og indledt sammen med medlemsstaterne. Betalingerne for perioden 2000-2006 kunne have været gennemført hurtigere end tidligere. I slutningen af august havde vi allerede betalt 25 % mere end i 2002 i samme periode af året. For første gang kunne betalingerne for 2000-2006 endog være højere end forudsat, og jeg har til hensigt at anmode om en forøgelse af bevillingerne for mål 1 på mindst 1 milliard euro i forbindelse med den samlede overførsel sidst på året. Man kan også heri se virkningen af n+2-reglen, i forbindelse med hvilken vi varskoede ministrene den 22. april, som jeg informerede Parlamentets udvalg om. Mellem den 1. januar og den 1. september reducerede medlemsstaterne den ophobning af betalingsbevillinger, der skulle behandles for at undgå frigørelser. For at undgå frigørelser vil jeg for øvrigt igen skrive til de enkelte medlemsstater, og de skal levere yderligere 5 milliarder i betalinger inden årets udgang. Det vil ske, hvis jeg skal tro på deres overslag, men, mine damer og herrer, ærlig talt tror jeg ikke mere så meget på medlemsstaternes overslag, når jeg modtager dem. Når dette er sagt, repræsenterer Italien, som har vænnet os til mirakler, 40 % af den indsats, som endnu skal gøres. Tre medlemsstater repræsenterer således alene 80 % af den indsats, som skal gøres. Derimod er der ikke særlig stor risiko i Østrig, Spanien eller Grækenland, og der er således ingen fare.

Det andet punkt drejer sig om afslutningen for 1994-1999. Det er et vanskeligt punkt, og det har jeg ofte sagt her i Parlamentet. Afslutningen bliver faktisk længere end forventet. Kommissionens tjenestegrene havde først den 31. marts modtaget næsten alle de 2.000 sager, der skulle afsluttes i forbindelse med programmerne for 1994-1999. Jeg ønsker, at de nødvendige kontroller bliver foretaget, og at eventuelle rettelser som følge af kontrollerne bliver gjort helt færdige. Jeg vil derfor ikke haste afslutningen af programmerne igennem. I betragtning af de frister, som er nødvendige for at sikre kvaliteten af kontrollen, de nødvendige konsultationer i forbindelse med procedurerne, og trods Kommissionens tjenestegrenes omhu kan vi ikke, mine damer og herrer, i 2003 udbetale alle de bevillinger, der var afsat for 1994-1999. Det er den primære grund til de forsinkelser, som hr. van Dam understregede for lidt siden. Det giver en risiko for en manglende gennemførelse i 2003 på mindst 5 milliarder euro for alle strukturfondene. Lige så snart jeg havde opdaget risikoen i juli, gjorde jeg min kollega Michael Schreyer opmærksom herpå. Vi vil sammen snart foreslå Kommissionen at stille budgetmyndigheden et forslag til ændringsbudget for omgående at få annulleret de bevillinger, der ikke bliver anvendt. Det reelle beløb, som skal annulleres, skal angives nærmere af fru Schreyers tjenestegrene, som er de eneste, der har et samlet overblik over budgettet, således at de eventuelle behov, der skal dækkes inden årets udgang på andre udgiftsområder, kan fastlægges.

Mine damer og herrer, jeg kan alligevel bekræfte, at jeg vil bestræbe mig på at reducere de uindfrie forpligtelser på to måder. For det første ved at annullere de forpligtelser, som ikke er dækket af en betalingsanmodning, f.eks. når projektet er blevet opgivet, eller det har kostet mindre end forventet (i den forbindelse er der allerede ved at blive forberedt frigørelser, som vil beløbe sig til mindst 1,5 milliarder euro alene for EFRU), og for det andet ved at gennemføre så mange betalinger som muligt i de tilfælde, hvor sagerne allerede er i orden. Jeg kan bekræfte, at jeg mellem betalinger og frigørelser har sat mig det mål i 2003 mindst at have halveret de resterende uindfrie forpligtelser for 1994-1999 for EFRU.

Jeg tror, at forklaringerne til dette punkt er svar på hr. Seppänen's anmodning. Den manglende forvaltning for 1994-1999 er netop, hr. Seppänen, manglen på det, som De har kaldt en *Sunset Clause*. Vi råder i dag over en sådan klausul med den nye n+2-regel, og den begynder at bære frugt.

Det tredje og sidste punkt drejer sig om følgerne for strukturpolitikkerne af udvidelsen. Det er Kommissionens hovedprioritet, at udvidelsen med 10 nye medlemsstater skal lykkes.

Samhørighedspolitikken kommer også i første række. Den store udfordring er inden udgangen af 2003 at afslutte forhandlingerne med alle de nye medlemsstater om de programmer, som skal være operationelle om nogle måneder for den meget korte periode 2004-2006. Udvidelsen er således allerede en del af dagliglivet i de generaldirektorater, der er ansvarlige for strukturfondene, og Deres konstante støtte, som jeg stadig har brug for i den kommende afgørende periode, har gjort det muligt for mig at planlægge Kommissionens forpligtelser.

Hvad er den budgetmæssige virkning af udvidelsen? For forpligtelsesbevillingerne, strukturfondene og Samhørighedsfonden er der ud over de 34 milliarder euro, der er afsat til de nuværende medlemsstater, afsat et yderligere beløb på 6,7 milliarder euro til de nye medlemsstater. Det er en forhøjelse på ca. 20 %. Hvad angår menneskelige ressourcer, er de poster, der er anmodet om for at sikre en vellykket udvidelse, efter min mening begrænsede. Hvis De følger Kommissionens anmodninger, vil de berørte generaldirektorater kun øge personalet med 7 % for at forvalte forhøjelsen på 20 % af bevillingerne. En sådan udvidelse af den administrative kapacitet er et minimum, for de nye medlemsstater er endnu ikke vant til fællesskabsprogrammerne. De har derfor behov for mere støtte, mere rådgivning og

også mere kontrol end de nuværende medlemsstater. Det er mit objektive svar på fru Gills bemærkning. Hun ønsker, at vi får stordriftsfordele. Man kan helt ærligt ikke kombinere en mission i Polen med en mission i Spanien. Jeg takker Dem under alle omstændigheder for Deres støtte til, at vi i 2004 og derefter kan få de menneskelige ressourcer, der er nødvendige for at sikre en vellykket samhørighedspolitik.

Hr. formand, som konklusion vil jeg spørge, hvad konsekvenserne af alt dette er for behovene for betalingsbevillinger for 2004? Vedrørende udvidelsen er der ikke så meget debat. Som det blev besluttet i København, er betalingsbevillingerne for 2004 til de nye medlemsstater begrænset til forskud. For programmerne for 2000-2006 foreslår Deres ordfører, hr. Mulder, at forhøje betalingsbevillingerne med 3 milliarder. Hvis man skal tro på medlemsstaternes overslag, bliver det nødvendigt. Det er sandt, at hvis det lykkes medlemsstaterne at undgå frigørelser ved hjælp af n+2-reglen, er der brug for yderligere 1 milliard alene til EFRU. De kan se, at Kommissionen har vedtaget en klog og realistisk strategi i lyset af gennemførelsen i tidligere år. Jeg tror ikke, at man i 2004 undgår visse frigørelser ved hjælp af n+2-reglen. Det er for øvrigt nødvendigt at vænne sig til at indarbejde dem i overslagene. Hvis forpligtelsesbevillingerne viser sig at være utilstrækkelige for strukturfondene for 2000-2006 og for afslutningen af perioden 1994-1999, anmoder Kommissionen om et yderligere ændringsbudget i løbet af regnskabsåret 2004.

For programmerne for 1994-1999 er det klart, at vi får behov for bevillinger i 2004 for at færdiggøre afslutningen ud over Kommissionens foreløbige budgetforslag. Jeg kan endnu ikke sige, hvor meget disse bevillinger vil beløbe sig til. De nuværende kontroller fører helt sikkert til en reduktion af de beløb, der skal betales, enten ved at udelukke beløb, som ikke er legitime, eller ved at anvende regnskabsmæssige reguleringer. I alt og på baggrund af de oplysninger, som jeg råder over, ville en forhøjelse af betalingsbevillingerne for udgiftsområde 2 ikke være uberettiget, uden måske at gå så langt som hr. Mulder foreslår. På dette stadium ville jeg imidlertid foretrække at konfrontere medlemsstaterne med deres ansvar og få dem til i sidste ende at udarbejde realistiske overslag, selv om det betyder, at de bevillinger, der skal forvaltes, skal forhøjes ved hjælp af et ændringsbudget, når vi har alle oplysninger.

Til sidst, hr. Dell'Alba, har vi haft en meget vigtig dialog, og jeg har ligesom min kollega, hr. Vitorino, i morges været meget opmærksom på den. Jeg kan bekræfte, at af de 12 millioner, der er til rådighed i år til oplysning om den store debat om EU's fremtid, er 8,3 millioner ved at blive eller er blevet bevilget. Der er faktisk 3,7 millioner tilbage, der kan anvendes igen. Jeg vil bestræbe mig på, og jeg forpligter mig sammen med hr. Vitorino, til at foreslå - måske sammen med Parlamentet - at afsætte pengene inden årets udgang til en oplysningskampagne eller til udfærdigelse af oplysningsmateriale, der forklarer resultatet af konventet, og forhåbentlig resultatet af regeringskonferencen, men også kan vise, hvordan denne nye institutionelle struktur, som vi skal ende med, kan være hensigtsmæssig for konkrete politikker til gavn for borgerne. Vi overvejer et nyt dokument - vi talte om det i morges med en række ansvarlige i Parlamentet - som kunne stilles til rådighed for parlamentsmedlemmerne og kandidaterne til valget til Europa-Parlamentet for konkret at vise, hvad den nye forfatning omfatter, og hvordan den kan være hensigtsmæssig for konkrete politikker til gavn for borgerne. Det var de oplysninger, som jeg ville give til det punkt, som hr. Dell'Alba nævnte.

2-211

Hatzidakis (PPE-DE). - (EL) Hr. formand, hvis vi skal se på emner, der vedrører Udvalget om Regionalpolitik, Transport og Turisme, vil jeg begynde med de spørgsmål, som kommissær Barnier var inde på, de regionalpolitiske spørgsmål, og sige, at udviklingen i den foregående periode fra 1994 til 1999, som han også selv erkendte, ikke har været særlig positiv. Sagerne er længe om at blive afsluttet, hvilket medlemsstaterne har det grundlæggende ansvar for, fordi de er for længe om at indsende alle de krævede oplysninger, og når de indsender dem, er det ikke i den rigtige form. Derfor er der midler, som endnu ikke er udbetalt til medlemsstaterne, og det giver problemer både med fællesskabsbudgettet og naturligvis også med statsbudgetterne.

Derimod er der i den nye planlægningsperiode 2000-2006 sket en positiv udvikling på to områder, selv om vi selvfølgelig også her må være meget forsigtige. Jeg har med tilfredshed noteret mig, at det går bedre i år end sidste år med at få brugt midlerne, og jeg tror, at n+2-reglen, selv om den af og til kritiseres også her i Parlamentet, er en regel, som kan bidrage til at forbedre administrationen i medlemsstaterne med hensyn til planlægningen og forvaltningen af midlerne. Vi må heller ikke glemme, at det var medlemsstaterne selv, som med en enstemmig vedtagelse af den gældende strukturfondsforordning accepterede n+2-reglen.

Dette er i alt væsentligt også årsagerne til, at vi, i det mindste i vores udvalg, foreslår, at vi i bund og grund vender tilbage til det foreløbige budgetforslag, som Kommissionen oprindeligt har fremlagt, hvad angår kategori II i budgettet.

Hvad de øvrige spørgsmål angår, vil jeg især om de transeuropæiske net sige, at mit udvalg efter Van Miert-betænkningen af 30. juni i år, og mens vi venter på forslaget til reform af de transeuropæiske net, gerne vil fremhæve deres betydning og understrege, at det snart er på tide at forene ord og handling. Hvis vi vil fremme de transeuropæiske net, er vi også nødt til at finde måder at finansiere dem på, og en af måderne er naturligvis fællesskabsbudgettet.

Jeg vil også gerne komme med en bemærkning vedrørende Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, hvis hjemsted endnu ikke er besluttet. At agenturets hjemsted endnu ikke er fastlagt, må ikke få os til at konkludere, at vi ikke skal

finansiere det. Vi er nødt til at have midlerne i reserve, så vi er klar til at finansiere agenturet, når dets hjemsted er fastlagt, da det vil komme til at spille en vigtig rolle inden for sikkerhed til søs, som vi også har drøftet her til morgen.

Jeg vil også gerne understrege betydningen af to spørgsmål, som jeg ikke synes, vi giver den nødvendige opmærksomhed. Det ene er turisme, hvor vi mener, man bør finansiere en række pilotprogrammer, som især styrker de små og mellemstore virksomheder i branchen, og det andet, som til tider undervurderes, er transportsikkerhed, hvor vi også mener, vi kunne forhøje midlerne.

2-212

Guy-Quint (PSE). - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, hr. formand for Rådet, kære kolleger, først må jeg stadigvæk i forbindelse med regionalpolitikken, transport og turisme sige, at vi er ret bekymret, ja, endog desillusioneret over behandlingen af forslaget til budget. Problemet er blevet tydeligt påvist, idet Rådet har skåret så drastisk ned på budgetposterne for væsentlige politikker, og det bekymrer os stærkt.

Jeg må sige, at det bekymrer os, fordi det sker hele tiden. Uanset, hvilke beslutningsprocedurer der anvendes, og hvilke betænkninger, der fremhæver udviklingsbehovene i EU, sker det samme år efter år. Når budgettiden kommer, foretager Rådet forbavsende nedskæringer af programmerne, som dog er et af de vigtigste elementer til fremme af udviklingen i EU. Tiden går, og intet ændrer sig i denne forbindelse. Derfor er vi bekymrede, og derfor er man i Kommissionen enige om ved hjælp af ændringsforslag at forsøge at genoprette det udgiftsniveau, der var fastsat i det foreløbige forslag til budget.

Jeg vil et øjeblik vende tilbage til spørgsmålet om strukturfondene, og jeg takker kommissær Barnier for de forklaringer, som han har givet os. Vi kan faktisk se, at de gennemførte forenklinger bærer frugt. Vi kan også konstatere en kvalitativ og kvantitativ forbedring i forvaltningen af midlerne.

Vi ønsker kort sagt, at EU-budgettet tager højde for de virkelige udgifter, hvorved Kommissionen undgår at skulle stille forslag til tillægsbudget, hvilket ville være skadeligt for den fredelige implementering af disse vigtige midler, som er yderst vigtig.

2-213

Jensen (ELDR). - Hr. formand, hr. rådsformand og kommissær Barnier. Jeg vil starte med at lykønske Dem, kommissær Barnier, for de resultater, der er opnået med n+2-reglen, med forenklingsbestræbelserne og med, at det nu tilsyneladende er sådan, at det lykkes bedre at få implementeret og få brugt pengene inden for strukturpolitikken.

Men vi ser jo, at budgetterne, betalingsbevillingerne, er beskåret kraftigt både i Kommissionens forslag og i Rådets forslag, og på baggrund af det, De fortæller i dag, må man jo spørge sig selv, om det er rigtigt at tage det så roligt og være sikker på, at der er rigeligt med betalingsbevillinger, og om det bare kan klares med et forslag til tillægsbudget, hvis det viser sig, at pengene bruges hurtigere, end vi regner med. I de senere år har vi jo set, at der var masser af penge tilovers på landbrugsbudgetterne i efteråret, men vil det blive ved med at være sådan med en faldende dollar og med andre udgifter, der stiger? Det kan man spørge sig selv om.

Jeg synes også, det er rigtigt at se på den problemstilling, at man ikke kan have tillid til de meldinger, vi får fra medlemsstaterne. Hverken Kommissionen eller medlemsstaternes finansministre har tillid til de indberetninger, man får om, hvilke behov der er. Det er derfor værd at undersøge nøjere. Jeg synes i hvert fald, at det er en rigtig tanke, hr. Mulder er inde på, nemlig at vi forøger betalingsbevillingerne, så vi kan være sikre på, at projekterne kan gennemføres inden for de aftalte tidsrammer, selv om vi fra min gruppes side aldrig har været tilhængere af, at der er store stigninger i betalingsbevillingerne.

Jeg vil nævne en anden ting, nemlig spørgsmålet om de små og mellemstore virksomheder, hvor vi ser en række budgetposter blive nedskåret. Især ser vi, at der inden for handlingsprogrammet for arbejdsmiljø sker en kraftig nedskæring af budgettet, og det synes jeg er et fuldstændig forkert signal at sende forud for udvidelsen, og jeg vil lægge megen vægt på, at vi kan få udveksling af viden og opbygning af erfaringer på arbejdsmiljødelen, så den fri konkurrence i EU ikke kommer til at ske på bekostning af et godt arbejdsmiljø.

2-214

Pronk (PPE-DE). - (NL) Hr. formand, jeg vil fremsætte en eller to bemærkninger om socialpolitikken. Jeg er fuldstændig enig i det, fru Jensen netop sagde om den. Det er beklageligt, at der er skåret ned her og der.

Jeg vil i særdeleshed gøre opmærksom på det europæiske handicapår, som vi har i øjeblikket, og som også er en temmelig stor succes. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi næste år skaber mulighed for at følge det op. Jeg håber også, at der i løbet af denne budgetprocedure kan optages planer herom i budgettet.

Jeg vil også sige noget i anledning af det, som kommissær Barnier sagde. Vi har selvfølgelig alle sammen beskæftiget os med tallene. Det er faktisk glædeligt, at situationen er forbedret noget navnlig i de sidste måneder, og at der bruges lidt

flere penge end i den umiddelbart foregående periode. Alligevel tror jeg, at vi langtfra har løst problemet. Jeg er heller ikke helt overbevist om, at vi har brug for et tillægsbudget. Det forventer jeg slet ikke selv.

Hvad sker der? Lande regner ud, hvor mange penge de skal bruge for at anvende alle de penge, de har fået tildelt. Disse lande siger så, hvor meget det skal være. Derefter er de absolut ikke i stand til at anvende dem. De er alt for optimistiske, og det er der overhovedet ingen kontrol med. Jeg tror, at vi skal være kommissæren overordentlig taknemmelige for, at han har indført alle mulige forsigtige ordninger, som fører til, at der måske alligevel findes en løsning. Jeg har i årevis ærgret mig over, at alle ved, at der er for mange betalingsbevillinger, og at pengene ikke anvendes. Det eneste, vi så ser i slutningen af året, er, at der går mange penge tilbage til medlemsstaterne. Jeg synes, vi skal bringe det til ophør. Det er måske vigtigere end at vedtage et tillægsbudget nu og da.

2-215

Iivari (PSE). - (FI) Hr. formand, vi kan være glade for, at Lissabon-processen fungerer trods alt. To flerårige programmer, der træder i kraft fra starten af næste år, er et tegn herpå. Erasmus Mundus er et masterkursusprogram, der skal gøre Europa mere attraktivt for statsborgere fra tredjelande, og eLearning, som Parlamentet har været med til at introducere gennem et pilotprojekt, vil bl.a. give skoler og universiteter nye samarbejdsmuligheder.

Nu skal vi sørge for, at programmerne får det nødvendige finansieringsniveau. På samme måde skal vi sikre finansieringen af det europæiske år for uddannelse gennem idræt og forbedre mulighederne for ungdomsorganisationernes aktiviteter i de nye medlemsstater. Det er et positivt tegn, at der også tages hensyn til udvidelsen i Socrates-ungdomsprogrammet og Kultur 2000-programmet.

En omstilling til et aktivitetsbaseret budget vil give mulighed for at skabe et retsgrundlag for finansiering af europæiske kulturelle organisationer. Hvis vi er bestemte og kloge, skaber vi en lovgivning, der tjener det kulturelle samarbejdes sag, samtidig med at det går længere i bestræbelserne på at opfylde kravene om gennemsigtighed og god forvaltning.

2-216

Formanden. - Af artikel 19 i vores forretningsorden fremgår det, at formanden har omfattende beføjelser i forbindelse med ledelsen af mødet. I artikel 120, stk. 6, nævnes det, at formanden skal forsøge at blive enig med Kommissionen og Rådet om taletiden. Hr. kommissær Barnier, vi kan blive enige om 11 minutter nu. Det er den samme tid, som Parlamentet har haft.

2-217

Barnier, Kommissionen. - (FR) Hr. formand, da jeg har brugt 10 minutter, har jeg så kun et minut tilbage? Jeg håber ikke, at det er tilfældet, men De kan være helt rolig, jeg vil ikke misbruge tiden, men svare så hurtigt som muligt.

Jeg takker alle, der har givet udtryk for deres mening om strukturfondpolitikken, som jeg er ansvarlig for sammen med fru Diamantopoulou og hr. Fischler, og særlig for regionalpolitikken.

Jeg vender ikke tilbage til de tal, som jeg bekræftede i dag, og som jeg forsøgte at give så oprigtigt og så ærligt som muligt i forbindelse med spørgsmålene fra Budgetudvalget, Budgetkontroludvalget og hr. Hatzidakis' Udvalg om Regionalpolitik, Transport og Turisme. Den første forklaring bekræfter det, som jeg sagde den 22. maj vedrørende perioden 1994-1999, og som for mig er det sorte punkt eller i det mindste det grå punkt, da den tunge procedure, der blev anvendt i forbindelse med denne programperiode, resulterede i, at kontrollen og bekræftelsen blev samlet sidst i perioden. Hr. Hatzidakis, det er ikke n+2-reglen, der gælder for denne periode, men nærmest n+11-reglen. Det er den objektive grund til omfanget af det arbejde, som vi skal udføre for at behandle og bekræfte de 2.000 modtagne sager. Jeg gentager, at mine medarbejdere og jeg ikke afslutter bekræftelsesperioden i en fart. I givet fald vil jeg ikke tøve med at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige.

Jeg ønsker ikke at forringe kvaliteten af kontrollerne eller det informations- og bekræftelsesniveau, der er fastsat i bestemmelser, som De kender lige så godt som jeg. Hr. Hatzidakis har ret, når han siger, at n+2-proceduren, der blev indført i 1999 for nye programmer, er mere effektiv og allerede nu giver bedre resultater, skaber kontinuitet og medfører færre regelmæssige annulleringer.

Hr. Pronk, jeg er heller ikke tilfreds, selv om der er sket fremskridt. Tro mig, jeg vil ikke virke selvtilfreds over for Dem. Jeg kan simpelthen ligesom De konstatere, at der er en bedre anvendelse for perioden 2000-2006. Denne forbedring skyldes primært n+2-reglen og det løbende samarbejde med medlemsstaterne.

Hr. Hatzidakis, jeg vil give Deres bemærkninger om spørgsmålet om transport og vejsikkerhed videre til fru de Palacio.

Jeg takker fru Guy-Quint og fru Jensen for deres evaluering af den forvaltning, som vi foretager under deres tilsyn. Fru Guy-Quint, vi gør for tiden fremskridt i forbindelse med bedømmelsen af programmerne. Jeg tænker særlig på hr. Liikanens, hr. Montis og mine egne bestræbelser på at gøre det lettere at anvende strukturfondene, således at områder, hvor det endnu ikke er muligt at anvende mobiltelefoner og internettet, kan blive dækket. Lad os få mindre fyld og mere

kvalitet! Det sker allerede, men med den fremtidige regionalpolitik, som vi arbejder på, og som jeg har brug for Deres støtte til, kan vi gå længere. Vi kan især med den fremtidige mål 2-politik i partnerskab med regionerne og medlemsstaterne direkte iværksætte de væsentlige målsætninger fra Göteborg og Lissabon vedrørende konkurrenceevne og bæredygtig vækst.

Fru Jensen, jeg fortsætter de bestræbelser, som vi har påbegyndt. De forpligtelsesbevillinger, som De beklagede er blevet reduceret, hører ikke under udgiftsområde 2, som vi har ansvar for. Der er tale om transportbevillinger i lighed med de bevillinger, der vedrører små og mellemstore virksomheder. Jeg tror således, at fru Schreyer har forstået disse bemærkninger rigtigt, men jeg kan ikke besvare dette punkt, da forpligtelsesbevillingerne ikke er blevet reduceret, og de bibeholdes for øvrigt for hele perioden i Berlin.

Hr. Pronk, jeg har besvaret Deres spørgsmål. Jeg er ikke sikker på, at vi får brug for det tillægsbudget, som jeg nævnte for lidt siden, men da jeg går ind for gennemsigtighed over for Dem, nævner jeg det allerede nu. Vi har brug for et ændringsbudget, når det drejer sig om 2003. Til næste år får vi måske brug for et tillægsbudget, men det er ikke sikkert. Vi skal simpelthen være i stand til at betale, når tiden er inde. Jeg ønsker ikke, at de medlemsstater, der er i stand til at forbruge og gennemføre, bliver straffet under påskud af, at der er dårlige elever i klassen.

Fru Iivari, Deres bemærkninger henvender sig snarere til fru Reding, men jeg hørte den godt. Hvad angår det kulturelle samarbejde, som De talte om - i den forbindelse tillader jeg mig at sige, selv om det ikke er mit område, at jeg er modtagelig over for det, som De sagde - har jeg til hensigt i den kommende debat om regionalpolitikken efter 2007 at foreslå en forhøjelse af bevillingerne til Interreg og at forenkle reglerne for dette program, særlig for at målrette det grænseoverskridende samarbejde i forbindelse med transportinfrastrukturer. På dette område har vi også brug for kulturelt samarbejde og universitetssamarbejde.

Hr. formand, jeg har brugt mere end et minut, men mindre end 11 minutter, og jeg takker for Deres forståelse.

2-218

Ceyhan (PSE), ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. - (DE) Hr. formand, på vegne af Indenrigsudvalget afgiver jeg her som dets ordfører denne udtalelse. Alt, hvad der vedrører indenrigs- og retspolitikken i EU, har meget at gøre med udvidelsen, og jeg er glad for, at ordføreren i Parlamentet, hr. Mulder, netop har konstateret det og allerede selv har stillet nødvendige forslag. Det er således meget lettere for os som indenrigs- og retspolitikere, når den ordfører, som forstår os bedst, er med. Desuden vil jeg gerne takke kommissæren hjerteligt for det fremragende samarbejde med hans medarbejdere, som forløber fortræffeligt. Hvad angår budgettet for 2004, har vi allerede vedtaget vores forslag enstemmigt, men netop når vi diskuterer dette i plenarforsamlingen, må jeg simpelthen gøre opmærksom på, at vi i år med vores tre agenturer har et meget centralt tema. Vores agenturer i Wien, i Lissabon og i Haag er meget vigtige for os, netop fordi vi snart har 10 nye medlemsstater, og disse 10 nye medlemsstater vil betyde yderligere arbejde for agenturerne inden for bekæmpelse af racisme, narkotikakriminalitet og inden for kriminalitets- og terrorismebekæmpelse. Vores observationsorganer i Wien og Lissabon er sammen med Eurojust i Haag tre agenturer, som virkelig har behov for aktiv støtte, og det vil koste penge. Jeg går ud fra, at mine kolleger i Budgetudvalget også vil kunne se nødvendigheden heraf, og at de vil støtte os her i Parlamentet. Mange tak!

2-219

FORSÆDE: Catherine LALUMIÈRE
Næstformand

2-220

Perry (PPE-DE), ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse, Medier og Sport. - (EN) Fru formand, jeg vil gerne give udtryk for min påskønnelse af hovedordføreren hr. Mulder, som har været opmærksom på det, der bekymrer os.

Dette udvalg bruger mindre end 1 % af EU's budget, men jeg ønsker ikke, at nogen skal tro, at vi bør se uddannelse, kultur, medier og information som ekstra ting, man kan vælge til eller fra. De skabende industrier i Europa bidrager med ca. 12 % til Europas bruttonationalprodukt.

Der er to ting, jeg i særdeleshed gerne vil have, at Kommissionen skal tage hensyn til. For det første hjælper Parlamentet hvert år på sit kulturbudget et antal kulturelle organisationer og netværk, såsom Det Europæiske Ungdomsorkester og Yehudi Menuhin Stiftelsen. Hvis disse organisationer skal overleve, for slet ikke at tale om hvis de skal trives, så behøver de ikke kun vores finansielle og moralske støtte, de behøver en juridisk sikkerhed. Jeg er rystet over, at der ved udgangen af september stadig ikke er nogen garanti for, at de vil få deres penge for 2004, og sørgeligt nok har nogle som sædvanligt ikke modtaget penge for 2003. Jeg opfordrer Kommissionen til at løse dette grundlæggende juridiske problem.

For det andet, hvis EU's borgere skal vide noget om EU, så behøver de oplysning. 25 % af briterne ved ikke, at deres land er medlem af EU. 31 % af tyskerne har aldrig hørt om Europa-Kommissionen og 90 % af spanierne ved ikke, hvad Det

Europæiske Konvent er! Offentligheden hører om Europa via fjernsynet. Vi har Euronews, en udmærket uafhængig kanal, men som alle public service-kanaler behøver den penge. I år har Parlamentet bevilget 3 millioner euro til Euronews. Så vidt jeg ved, er disse penge endnu ikke blevet udbetalt. Vi har i vores budgetforslag for næste år stillet forslag om, at den skal have 5 millioner euro.

Jeg er bange for, at vi kunne gå ind i udvidelsesåret - det år, hvor der skal holdes valg til Europa-Parlamentet - uden noget Europæisk Ungdomsorkester og noget europæisk fjernsyn. Jeg håber, at Kommissionen vil tage disse ting alvorligt.

2-221

Vitorino, Kommissionen. - (FR) Fru formand, mine damer og herrer, det er anden gang, at repræsentanter for området retlige og indre anliggender inviteres med til denne budgetdrøftelse, men når det drejer sig om tal, er de tal, som jeg selv er ansvarlig for, så små, at jeg nærmest skammer mig over at stå her ved siden af mine kolleger fra landbrugs- eller samhørighedsområdet.

Ikke desto mindre viser budgettet for retlige og indre anliggender en stigning på 252 % i år set ud fra et statistisk synspunkt. I virkeligheden skyldes en stor del af stigningen imidlertid den beslutning, der blev truffet i København, om at bevilge 317 millioner euro til oprettelse af Schengen-området for at få de syv kommende medlemsstater til at acceptere og integrere resultaterne af Schengen-konventionen. Yderligere 13 millioner euro er til overgangsforanstaltninger for Litauen i forbindelse med transit til og fra Kaliningrad.

Hvad angår retlige og indre anliggender, er de vigtigste ændringer budgetmæssigt således den udvidelsesrelaterede forhøjelse af bevillingerne til programmerne (16 millioner euro) og forhøjelsen af bevillingerne til kontrol af de ydre grænser, som har høj prioritet i EU efter topmødet i Sevilla og topmødet i Thessaloniki. Jeg vil understrege vigtigheden af Argo-programmet, der skal støtte grænsekontroloperationer, som udføres i fællesskab af medlemsstaterne. Der er blevet bevilget 15 millioner euro. Jeg vil også understrege oprettelsen af en ny budgetpost til udvikling af VIS-projektet, som er et visainformationssystem, som der indledningsvis bliver bevilget 10 millioner euro til.

Hvad angår budgetforvaltningen, bliver 2004 præget af en række vigtige faktorer. Det bliver det sidste år, hvor Den Europæiske Flygtningefond fungerer. Man skal derfor lære af erfaringen, når der skal fastsættes en ny bevilling efter 2004. Dernæst er der fordoblingen af beløbet til Daphne-programmet, som bliver på 10 millioner for 2004. I den forbindelse vil jeg understrege, at det er vigtigt hurtigst muligt i forbindelse med proceduren med fælles beslutningstagning mellem Parlamentet og Rådet at nå frem til en konklusion vedrørende retsgrundlaget. Til sidst vil jeg, som ordføreren hr. Ceyhun, gjorde opmærksom på, nævne, at budgetterne for Eurojust og Det Europæiske Narkotikacenter i Lissabon bliver forhøjet, således at de kan få mulighed for at tilpasse sig til udvidelsen.

Vedrørende ændringsforslagene, som blev vedtaget enstemmigt i Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, og som jeg vil takke hr. Ceyhun for, glæder jeg mig særlig over styrkelsen af budgettet for Den Europæiske Flygtningefond. Jeg gør imidlertid opmærksom på, at hvis det sker i dag, kan budgettet anvendes til at betale for frivillig tilbagesendelse, og at det er helt udelukket at anvende pengene til tvungen tilbagesendelse. Der er således en selvmodsigelse mellem det forhold, at man styrker kapaciteten, og selve bemærkningen. Jeg gør Dem opmærksom på det.

Jeg glæder mig også over de to ændringsforslag fra Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender vedrørende VIS-systemet og den nye generation af Schengen-informationssystemet, nemlig SIS II. Ifølge gennemførlighedsundersøgelserne er det nødvendigt at foretage en omprogrammering af udgifterne til disse to systemer for at fordele udgifterne på de næste tre regnskabsår 2004-2006, idet 2006 er sidste frist for at gøre SIS II-systemet operationelt, og således klar til fuldt ud at optage de lande, som bliver medlem af EU den 1. maj 2004.

Endelig vil jeg takke Parlamentet for idéen om at oprette et Erasmus-program for dommere. Kommissionen vil forsøge at gennemføre et pilotprojekt.

Jeg vil nu omtale informations- og kommunikationsområdet. Efter vedtagelsen af Bayona de Perogordo-betænkningen har 2003 været det første år, hvor vi har udarbejdet en ny informations- og kommunikationsstrategi for den brede offentlighed. Som De ved, er hjørnестenen i denne strategi samarbejdet med og etablering af partnerskaber med medlemsstaterne. Jeg glæder mig over, at det i den interinstitutionelle arbejdsgruppe om information og kommunikation er lykkedes at opnå bred enighed om, hvilke emner der skal prioriteres i informations- og kommunikationskampagnerne for den brede offentlighed. Jeg taler ikke kun om euroen, men også om udvidelsen, EU's fremtid, området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og vedrørende 2004 om EU's rolle i verden, herunder en særlig budgetpost til støtte for informationskampagner på forsvarsområdet.

Lad os imidlertid være utvetydige, og når jeg siger det, forsøger jeg at svare på hr. Ferbers bemærkninger for lidt siden. Det er for øvrigt anden gang, at jeg forsøger at svare ham i dag, men han er der aldrig for at lytte til mig. Jeg håber ikke desto mindre, at budskabet når frem til ham. Når man taler om partnerskab, skal man kunne regne med, at medlemsstaterne

er villige til at engagere sig i et sådant partnerskab. Der blev f.eks. i forbindelse med informationskampagnen om EU's fremtid afsat 4 millioner euro til et sådant partnerskab med medlemsstaterne. Indtil nu har imidlertid kun tre medlemsstater givet udtryk for, at de er rede til at indgå en aftale med os, således at vi kan planlægge kampagnen om EU's fremtid. Da partnerskabet foregår på frivillig basis, har Kommissionen bevilget de 4 millioner euro, som ikke er blevet anvendt af partnerskabet med medlemsstaterne, til andre formål. Indtil årets udgang sikrer vi således udgifterne til hele budgettet for programmet om EU's fremtid, herunder indkaldelse af tilbud til en audiovisuel kampagne om EU's fremtid, der beløber sig til 4 millioner euro, og en omfordeling af bevillingerne på 3,7 millioner euro til fremstilling af skriftligt objektivt informationsmateriale, der skal distribueres sidst på året og i begyndelsen af næste år, om konklusionerne fra konventet.

Jeg vil også understrege, som hr. Perry har sagt, at vi lægger stor vægt på at anvende audiovisuelle systemer. Vi har således for 2003 4 millioner euro til en audiovisuel informationsstrategi om udvidelsen, 4 millioner euro til kampagnen om EU's fremtid og 8,5 millioner euro til audiovisuelle kampagner til generel oplysning om EU, bl.a. kanalen Euronews. Hr. Perry, jeg er helt enig med Dem i, at vi skal opfylde anmodningen fra Euronews, sådan som Parlamentet har accepteret at gøre.

Hvad har vi gjort? Vi har bevilget Euronews 1,5 millioner euro i henhold til den rammeaftale, der blev indgået med Euronews i 2001, og vi har taget højde for det yderligere beløb på 3 millioner euro, som Parlamentet har vedtaget. Når det er sagt, har Parlamentet klart og tydeligt sagt, at de 3 millioner ikke var beregnet til at finansiere Euronews' administrationsomkostninger, men betale for deres aktiviteter. Vi har derfor foreslået Euronews at fremsende programmer for informationsaktiviteter til os, og vi er fuldt ud villige til at vurdere og finansiere dem ved at frigive de 3 millioner euro inden årets udgang.

De rejste spørgsmålet om retsgrundlaget. Det område er ikke mit direkte ansvar, men jeg ved, at Kommissionen allerede har stillet forslag til etablering af lovgrundlag for en række virksomheder, bl.a. Euronews. Jeg mener, at det er den bedste fremgangsmåde, og den bedste måde at gøre sådanne finansieringer stabile på. Jeg afventer med spænding Parlamentets holdning til dette spørgsmål.

2-222

Guy-Quint (PSE). - (FR) Fru formand, hr. formand for Rådet, de herrer kommissærer, den måde, som taletiden er organiseret på, er så drilagtig og bizar, at jeg nu igen er nødt til at tale om transportproblemer og agenturer. Når dette er sagt, støtter jeg fuldt ud det, som min kollega hr. Hatzidakis sagde, nemlig at vi skal bevare posterne, som de var i det foreløbige forslag til budget, da der ikke kan foretages besparelser på disse politikker for tiden.

Jeg vil benytte lejligheden, hr. kommissær, til at reagere på problemet med politikken til information af EU-borgerne. Dette emne bliver helt sikkert et af de vigtigste i de kommende år. De ved måske, at flere af os har stillet ændringsforslag om at genetablere posterne til det samme som sidste år.

Det vigtigste er imidlertid, at al kommunikation fra institutionerne kommer så tæt på den almindelige borger som muligt. Det, der bekymrer mig mest ved den nuværende kommunikationspolitik, er, at vi ikke har de nødvendige redskaber til at nå dem, der skal stemme. Borgernes uvidenhed om de nuværende mekanismer og de fremtidige institutioner er ret rystende.

De har ressourcerne, hr. kommissær, men lad os for himmelens skyld sørge for, at de anvendes på de centrale steder i vores samfund af i dag. Det ville være et stort fremskridt for EU's demokratiske fremtid.

2-223

Dover (PPE-DE). - (EN) Fru formand, jeg vil gerne tale om to ting. Først vil jeg i min egenskab af skyggeordfører for PPE-DE-Gruppen tale om forskellige transportanliggender, dernæst som skyggeordfører om de andre institutioner. Så først vil jeg gerne henvende mig til fru de Palacio, og dernæst til fru Schreyer.

Programmet for de transeuropæiske netværk er pragtfuldt, idet det gør det muligt for de nationale stater selv at afgøre spørgsmål om transport, energi og telematikprojekter for at forbinde de 15 lande, der nu er i Unionen, med de 10 lande, der kommer ind, og således omfatte hele EU og sikre sig, at hver nation kan bygge sin del inden for det transeuropæiske netværk. Jeg har fuld tillid til det program. Jeg vil blot påpege, at der er et punkt på 225 millioner euro til studier i forbindelse med det i budgettet, hvorimod Udvalget om Regionalpolitik, Transport og Turisme, som jeg er stedfortrædende medlem af, siger, at de ikke ønsker flere subsidier, men mere handling og reel gennemførelse af programmerne på lokalt niveau.

Med hensyn til Marco Polo-programmet om overførsel til andre transportformer bort fra vejtrafikken og de bilkøer, den fører til, giver jeg det min fulde støtte. Vi må have mere telematik og computerinformationsteknologi til at fremme en effektiv transport af gods og passagerer i hele EU.

Med hensyn til Galileo-projektet må vi maksimere anvendelsen af den private sektor. Jeg hilser dette projekt velkommen. Jeg håber, at vi ikke bruger det til automatisk opkrævning af afgifter på lastbiler, men i stedet giver de enkelte chauffører i

private kommercielle køretøjer mulighed for at undgå køer ved at kende den bedste rute fra det sted, de befinder sig, til det sted, hvor de vil hen, med andre ord at hjælpe de vejfarende i stedet for at beskatte dem og lægge dem hindringer i vejen.

Med hensyn til de andre institutioner har vi haft nyttige drøftelser i de sidste par dage. Det glædede mig at deltage i forligsmødet i juli og udtrykke min anerkendelse over for hr. Magri og hans fremragende ledelse af dette udvalg. Der var en ting tilbage. Det var, hvor vores ordfører, fru Gill, mente, at Kommissionen og Rådet var generøse - jeg ville sige yderst generøse - i deres holdning til de budgetter, som tre af de andre institutioner har foreslået: Domstolen, Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg. Mens Parlamentets budget kun stiger med 13 %, Rådets med 21 % og Kommissionens med 8 % eller 9 %, beder Domstolen f.eks. om 57 %. Det glæder mig, at Rådet har fået dette tal ned til 46 %. Men i et ændringsforslag, vi stillede fra den britiske delegation, anmoder vi om en yderligere reduktion af samme størrelse. Det samme gælder Det Økonomiske og Sociale Udvalg. De anmodede om 33 %, som Rådet fik ned til 27 %. Vi vil gerne have det sænket med samme procent en gang til. Regionsudvalget har anmodet om 63 % og blev skåret ned til 54 %. Vi ønsker en yderligere reduktion til 46 %.

Vi har råd til disse stigninger, men det er ikke det, der er pointen. Vi må få mest muligt for pengene fra disse andre institutioner og anmode dem om at se på deres udgifter endnu en gang.

2-224

Buitenweg (Verts/ALE). - (NL) Fru formand, Den Europæiske Flygtningefond står noteret i det foreløbige budgetforslag til et beløb af 39 millioner euro til de nuværende 15 medlemsstater. Det er 3 millioner euro mindre end i budgettet for 2003. Det sker, selv om fondens målsætninger er temmelig ambitiøse, nemlig fremme af integration af nyankomne og skabelse af solidaritet mellem EU-medlemsstaterne ved modtagelse af flygtninge. For at dele ansvaret effektivt er der egentlig behov for en meget større fond, også for at gøre en ende på den negative konkurrence mellem medlemsstaternes politikker om, hvem der har den strengeste asylpolitik. Allerede for tre år siden anmodede jeg, støttet af Parlamentet, kommissæren om at vurdere, hvor mange penge han egentlig ville behøve for virkelig at kunne føre fondens målsætninger ud i livet. Denne vurdering har jeg aldrig set, og derfor opfordrer jeg ham på ny til at gøre det. Det er især vigtigt at tænke ordentligt over det, fordi Kommissionen i midten af november forelægger sine planer for de finansielle overslag. Jeg stoler derfor på Deres mod, hr. Vitorino.

Der er ikke blot strukturelt for få penge i fonden, men dens målsætninger risikerer også at blive forurenede. Færre penge til fordelingen af udgifterne til støtten, men større vægt på fordelingen af udgifterne til hjemsendelsespolitikken. Medlemsstaterne vil endda have, at en tvungen tilbagevenden nu også betales af Flygtningefonden. Men hvem der får lov at blive, og hvem der skal rejse, er stadig genstand for diskussion mellem medlemsstaterne, og det er simpelthen en national beslutning. Det forekommer mig derfor helt forkert, hvis vi betaler europæiske skattepenge til nationale beslutninger. Så længe vi ikke har nogen aftale om, hvem der får lov at blive på europæisk område, og hvem der skal rejse, forekommer det mig også forkert at betale til tvungen tilbagevenden af det europæiske budget.

2-225

Rübig (PPE-DE). - (DE) Fru formand, mine damer og herrer, fru kommissær, jeg mener, at vi i dag tager stilling til endnu et vigtigt punkt i Europas historie. For os er det helt klart, at de små og mellemstore virksomheder har en særlig betydning for Europa. Det har vi allerede hørt i diskussionsindlæggene i dag, men vi ved, at der er mange internationale udviklinger, som umiddelbart vedrører os. En af disse udviklinger er eksempelvis Basel II. Derfor har vi besluttet at tage et initiativ og indsende et pilotprojekt for at muliggøre garantier til især små virksomheder gennem europæiske banker. Jeg mener, at disse garantier vil spille en væsentlig rolle for de små og mellemstore virksomheders fremtid. Netop ved virksomhedsgrundlæggelser er det vigtigt at yde en sådan støtte.

Endvidere har vi netop lagt WTO-topmødet i Cancún bag os. Det mislykkedes, fordi der i ministerkonferencen til dels sidder personer, der profiterer rigtig godt af deres eget system, og som derfor ikke er villige til at gøre noget set ud fra vores synspunkt positivt for deres samfundsøkonomi. Derfor tror vi også, at det er vigtigt med en parlamentarisk forsamling på dette område. Her vil vi gerne fremover yde aktiv støtte og drøfte mulighederne sammen med parlamensmedlemmer i de berørte lande. Også oppositionen i bestemte lande bør have mulighed for at tage stilling til internationale temaer. Med det for øje bør vi koncentrere os om også at repræsentere Europa i en international sammenhæng, og ligeledes om at være medbestemmende og ikke kun medbetalende. Mange tak, fru formand.

2-226

Vitorino, Kommissionen. - (FR) Fru formand, først vil jeg sige til fru Guy-Quint, at jeg er helt enig med hende. Jeg tror, at en vellykket informationspolitik er en politik, der kommer så tæt som muligt på borgerne.

Derfor har vi udviklet strategien for partnerskab med medlemsstaterne, herunder de regionale og lokale myndigheder. Det er en strategi, som også får støtte fra Regionsudvalget. Hvis denne strategi imidlertid skal lykkes, skal der være politisk vilje til et partnerskab. Der skal være mindst to partnere. Derfor håber jeg med hensyn til kampagnen om EU's fremtid, at valget til Europa-Parlamentet, den nationale debat om ratificeringen af forfatningen og de folkeafstemninger, som en række medlemsstater vil afholde, næste år bliver et yderligere incitament og en yderligere grund til, at medlemsstaterne indgår et partnerskab med os for at føre oplysnings- og kommunikationskampagner om EU's fremtid, om indholdet af

forfatningen, og at disse kampagner føres så tæt som muligt på borgerne. Jeg vil her give udtryk for, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig den strategi, som kommissær Barnier lige har beskrevet som svar på hr. Dell'Albas spørgsmål.

2-227

(EN) Som svar til fru Buitenweg på spørgsmålet om Den Europæiske Flygtningefond er jeg meget tilfreds med forslaget fra Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som er en lille forøgelse - jeg siger "lille", for fru Schreyer er til stede og hører mig sige dette, så jeg må passe på - af Flygtningefonden. Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på, at fonden forvaltes på en meget decentral måde.

Valgmuligheden med hensyn til prioritering af anvendelse af penge fra fonden er overladt til medlemsstaterne, hvis de respekterer de almindelige retningslinjer vedrørende de juridiske instrumenter. Derfor vil jeg sige Dem ganske oprigtigt, at indtil nu er kun 28 % af pengene fra fonden blevet anvendt af medlemsstaterne til hjemsendelse. Jeg vil endnu en gang understrege, at fonden kun kan bruges til "frivillige" hjemsendelser. Jeg understreger det: "frivillige" hjemsendelser. Der er slet ingen mulighed for at bruge penge fra fonden til "tvungen" hjemsendelse. Det er umuligt, det strider mod loven.

Vi foretager en ganske omfattende vurdering af fonden i år, så vi kan få et bedre overblik over, hvordan medlemsstaterne har brugt den. Det vil også sætte os i stand til at give Dem nye retningslinjer og afsætte et beløb til fonden i de nye finansielle overslag.

Jeg håber, at denne vurdering vil blive afsluttet ved årets udgang, og så snart jeg har den, vil jeg som sædvanligt sende den videre til Parlamentet.

2-228

De Palacio, Kommissionen. - (ES) Fru formand, jeg vil udtrykke mig i korthed, for Parlamentet har støttet alle de forslag, jeg har stillet. Jeg vil gerne benytte lejligheden til udtrykkeligt at takke fru McNally og hr. Collins for deres bidrag til arbejdet.

Vi har gennem alle årene arbejdet harmonisk, og det er også tilfældet ved drøftelsen af dette budget.

Jeg takker Parlamentet for dets støtte til mine forslag.

2-229

Pohjamo (ELDR). - (FI) Fru formand, kommissærer, der er brug for EU's støtte i energipolitikken vedrørende Transeuropæiske Net på Energiområdet, programmet Intelligent Energi i Europa, bæredygtige energisystemer samt nukleare sikkerhedsprojekter. EU har opstillet ambitiøse mål for fremme af vedvarende energikilder samt kombineret varme- og kraftproduktion. For så vidt angår gennemførelsen af disse mål er det uheldigt, at budgettet indeholder forslag om nedskæringer inden for energiforskning. Hvis vi støtter en mangfoldig brug af vedvarende energikilder, forbedrer vi forsyningssikkerheden og reducerer importafhængigheden.

Transportpolitikens basis skal være udviklingen af et alsidigt transportnet, udtynding, forbedret sikkerhed og fremme af bæredygtig transport. Udviklingen af transeuropæiske transportnet er ikke forløbet som forventet på grund af utilstrækkelig finansiering. Kun tre af de 14 Essen-projekter er blevet afsluttet, og i sommer lavede hr. Van Mierts gruppe en liste over en række TEN-T-projekter. EU skal afsætte de nødvendige midler til både de gamle og de nye projekter og tage hensyn til behovene i det udvidede EU.

Hvis det indre marked skal fungere, skal der være fleksible transportforbindelser mellem EU's forskellige regioner. Transportforbindelserne i randområderne er helt afgørende. I sommer udsendte Kommissionen en meddelelse om udviklingen af transport i Middelhavsområdet. Jeg mener, at der bør udarbejdes en lignende meddelelse om transporten i de nordlige områder.

2-230

De Palacio, Kommissionen. - (ES) Fru formand, jeg vil gerne takke hr. Pohjamo for hans støtte, uanset at han beder mig om flere ressourcer. Jeg ville naturligvis også bede om flere ressourcer, men vi er nødt til at erkende, at vi - kommissær Schreyer har netop diskuteret det - arbejder med nogle konkrete finansielle overslag og har nogle konkrete begrænsninger.

Med hensyn til støtten til vedvarende energikilder har vi som bekendt behandlet den sammen med støtten til energieffektivitet via programmet om intelligent energi.

De mener sandsynligvis, at det er småpenge. Sandheden er, at vi vedtog det på en flerårig basis, og at vi til sidst nåede til enighed med Rådet. Når vi har opnået nogle aftaler, mener jeg, at vi skal bevare og fastholde dem, og jeg henholder mig derfor til det, vi i sin tid vedtog og aftalte.

Hvad angår de transeuropæiske net, har jeg udtrykt mig meget klart, mine damer og herrer. Med henblik på de kommende finansielle overslag skal det beløb, der afsættes til de transeuropæiske net, ikke forøges med 5, 10 eller 15 %, nej, efter min

mening skal de forøges med 600-700 %. Så enkelt er det. Vi har brug for ca. fire milliarder euro om året for virkelig at fremme opbygningen af net af transeuropæisk karakter, og ikke kun af national karakter afhængig af det aktuelle land.

Disse transeuropæiske net af transeuropæisk karakter er nødvendige for at virkeliggøre det indre marked og for at gøre den europæiske økonomi som helhed konkurrencedygtig. Jeg kunne derfor ikke være mere enig med Dem, men jeg understreger, at dette ikke kan ske ved at ændre budgetterne, men ved at revidere de finansielle overslag på grund af spørgsmålets rækkevidde.

Hvad angår transportnetene, har jeg allerede med hensyn til energisektoren forelagt konkrete forslag til nogle Euro-Middelhavs-energinet, som for det første vil gøre det muligt at begrænse de investeringer, der iværksættes i en række lande, og at opnå en bedre koordinering og en bedre investeringseffektivitet. På denne måde vil vi ikke blot få nogle rent nationale fordele ved visse investeringer, men også få sat dem ind i et bredere kontinentalt perspektiv.

Når jeg taler om Euro-Middelhavs-energinettene, taler jeg om det europæiske kontinent, ikke om EU. Disse net er også tiltænkt nabolande som Rusland, Hviderusland eller Ukraine. Det vil sige, hele kredsen af venner i den af kommissionsformand Prodi forelagte strategi.

For det andet arbejder vi på dette inden for transportsektoren, og jeg håber, at vi i den kommende tid kan føre det ud i livet. Nærmere bestemt var jeg i sidste uge i Skt. Petersborg, hvor jeg netop talte om disse net, i dette tilfælde endda om euroasiatiske net, for det, vi har brug for, er systemer til at skabe en bedre kontinental integration mellem EU og vores naboer.

Endnu en gang mange tak til Parlamentet for dets støtte til vores forslag.

2-231

Magri (PPE-DE). - *(IT)* Fru formand, efterhånden som dagen nærmer sig sin afslutning, vil jeg takke de kommissærer og parlamentsmedlemmer, der har deltaget i debatten, og reflektere lidt over det, der er blevet sagt.

Der er helt klart tale om en forfatningsproces, og Europa-Parlamentet vil få mere vidtgående og omfattende beføjelser - ikke mindst i den nye forfatning. Det er en kærkommen og uundgåelig historisk kendsgerning, og vi har utvivlsomt sat fornyet skub i den proces, der helt sikkert vil give Europa-Parlamentet større autonomi, større slagkraft og større repræsentativitet i den nærmeste fremtid.

Når det så er sagt, skal vi et øjeblik fokusere på de punkter, der er kommet frem under debatten. Uden at fremhæve et bestemt emne vil jeg understrege, at Rådet er meget villigt til at se nærmere på alle henstillingerne. Det skal også siges, at Rådet selv i den indledende rapport og i de hidtidige møder om alle emnerne - herunder tilgængeligheden af nye stillinger for Kommissionens tjenestegrene og andre sager som f.eks. nedskæringen i førtiltrædelsesmidlerne - har været helt åbent for en omvurdering af forslagene på baggrund af nye strategier, nye oplysninger og nye beslutninger.

Jeg vil derfor gerne sige nogle ord til forsvar for Rådet - der i nogen grad er blevet dårligt behandlet i nogle af medlemmernes indlæg - og forklare, at det i denne og lignende sager er Rådets opgave at forsøge at realisere og harmonisere mange forskellige forventninger. Da EU-budgettet nødvendigvis er resultatet af prioriteringer og kompromiser, er det ikke altid muligt straks at sige "ja" til alle. Af lige netop denne grund vil jeg bede medlemmerne om ikke at begå den fejl at kritisere andres hensigter, for vi har ret til at kritisere vores egne hensigter, men vi har først og fremmest en pligt til at udvise fuld tillid til andre. Jeg mener, at det er et af principperne for demokratiet og vores politiske kultur, og jeg tror, at det er et princip, som vi alle deler. Det er netop, fordi vi har fælles kulturelle modeller, og fordi vi tror på et forenet Europa, at vi erkender, at der er stor forskel mellem forvaltning af magt og politik. Politik er forvaltning af magt, der er harmoniseret i henhold til en kulturel model. Jeg tror, at vores egne fælles kulturelle modeller vil hjælpe os med at skabe et fortrinligt resultat under næste behandling.

2-232

Schreyer, Kommissionen. - *(DE)* Fru formand, hr. formand for Rådet, kære parlamentsmedlemmer, jeg vil også gøre det kort. Vi behøver ikke at tale om vigtigheden af udvidelsen, og det er også blevet understreget, hvor vigtige de andre prioriteringer er for 2004-budgettet. Jeg mener også, at forhandlingen har gjort det klart, at Kommissionen skal have de nødvendige menneskelige ressourcer stillet til rådighed. Jeg takker rådsformanden for hans åbenhed på dette område.

Jeg står gerne til rådighed med alle de informationer, som Budgetudvalgets medlemmer, Rådet eller Parlamentet måtte få brug for her, og også Generaldirektoratet for Budgettet står naturligvis til rådighed i den forbindelse.

Hvis jeg må have lov til at tage temaet om kvaliteten af det offentlige serviceniveau på europæisk plan op igen, så omfatter den afdeling i Generaldirektoratet for Budgettet, som er ansvarlig for hele budgetopstillingen, 70 personer. Disse personer har altså ansvaret for budgetopstillingen, for høringerne, for alle informationerne, for overførslerne, for tillægs- og ændringsbudgetterne, ja, for alt dette. Hvis jeg sammenligner dette antal personer med det tilsvarende antal i

medlemsstaterne, og hvis jeg sammenligner kvaliteten, kan jeg med god samvittighed og helt klart sige: Denne myndighed er førsteklases! Jeg mener, at dem, der har med den at gøre, også vil kunne bekræfte det.

Jeg vil godt takke Dem mange gange for denne forhandling. Jeg har tiltro til, at vi også kan udarbejde et godt budget for 2004, således at udvidelsen støttes godt af det europæiske budget.

2-233

Wynn (PSE), formand for Budgetudvalget. - (EN) Fru formand, jeg vil blot takke de medlemmer, der har taget del i denne debat. Jeg vil i særdeleshed takke hr. Magri og hans embedsmænd for at have været til stede hele tiden. Som jeg sagde i begyndelsen, er det rart at se ministre her. Danskerne indledte denne tendens, og jeg komplimenterer hr. Magri for at have holdt den ved lige. Jeg komplimenterer også kommissærerne, der har deltaget i denne debat. Alt i alt er den gået ganske godt. Men undertiden har vi forvildet os bort fra emnet. Idéen med at have kommissærerne her er at få mulighed for at kunne stille dem direkte og præcise spørgsmål, og ikke alle medlemmer har gjort dette. Måske har vi behov for at præcisere, hvad det drejer sig om, til næste gang. Alt i alt har det dog været ulejligheden værd, selv om det har taget lang tid.

2-234

Formanden. - Tak, hr. Wynn.

Forhandlingen er afsluttet.

2-235

Situationen i Alstom-gruppen

2-236

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er Kommissionens redegørelse om situationen i Alstom-gruppen.

Inden da giver jeg ordet til hr. Harbour vedrørende et indlæg til forretningsordenen.

2-237

Harbour (PPE-DE). - (EN) Fru formand, har jeg ret i at antage, at der også vil være mulighed for at stille spørgsmål til kommissæren, når han er færdig med sin redegørelse? De sagde det ikke i starten, men jeg håber meget, at jeg og de øvrige kolleger vil få lejlighed hertil.

2-238

Formanden. - Hr. Harbour, jeg takker Dem for Deres spørgsmål. Beslutningen er imidlertid allerede truffet. De kan ikke stille spørgsmål til kommissæren efter redegørelsen. Talerne kan imidlertid få deres navn skrevet op og vil uden tvivl stille spørgsmål til kommissæren i forbindelse med deres indlæg.

2-239

Monti, Kommissionen. - (FR) Fru formand, mine damer og herrer, jeg takker Europa-Parlamentet for at have inviteret mig til at tale i aften. Det glæder mig altid at få lejlighed til at drøfte konkurrencepolitiske spørgsmål nærmere sammen med Parlamentet, i forbindelse med hvilke jeg for øvrigt lejlighedsvis har den ære at være til stede i Parlamentets Udvalg om Økonomi og Valutaspørgsmål.

Fru formand, emnet for invitationen i aften er en bestemt sag, som er ved at blive undersøgt. Jeg må derfor udvise en vis diskretion i forbindelse med den. Inden for disse grænser står jeg til rådighed og vil give de forklaringer, som vi bliver anmodet om.

Hvad har Kommissionen hidtil gjort vedrørende Alstom-sagen? Den har truffet en beslutning, og den har besluttet ikke at træffe en anden beslutning. Beslutningen om at indlede en undersøgelsesprocedure vedrører de støtteforanstaltninger, som den franske regering vedtog den 2. august i henhold til en aftale med Alstom og en række banker, og Kommissionen blev derefter notificeret. Beslutningen om at indlede en undersøgelsesprocedure blev truffet af kollegiet den 17. september. Det var en helt normal beslutning.

Jeg kommer nu til den beslutning, som ikke blev truffet. Den vedrører en bestemt del af den støtteplan, der blev vedtaget og offentliggjort den 2. august, men som endnu ikke er blevet iværksat. Det drejer sig om statslig deltagelse i Alstoms kapital.

Kommissionen kunne ikke acceptere, at den franske stat umiddelbart skulle deltage i Alstoms kapital, da en sådan foranstaltning til forskel fra andre bidrag i form af likvide aktiver kunne få uigenkaldelige følger for de markeder, hvor Alstom-gruppen er aktiv.

Den 17. september konstaterede Kommissionen derfor, at betingelserne gjorde, at de franske myndigheder skulle anmodes om ikke at gå videre med statslig deltagelse i Alstoms kapital. Kommissionen ønskede imidlertid at give Frankrig en sidste mulighed, før man gik videre med påbuddet. Den bemyndigede mig derfor til senest den 22. september og efter aftale med

Romano Prodi at vedtage og gennemføre et påbud om midlertidigt at ophæve visse tilskud, medmindre de franske myndigheder officielt indvilligede i ikke at træffe forholdsregler, der automatisk og uigenkaldeligt ville medføre statslig deltagelse i Alstom-gruppens kapital uden Kommissionens forhåndsgodkendelse som fastsat i fællesskabsbestemmelserne om statsstøtte.

Efter hurtige og frugtbare kontakter med de franske myndigheder kunne jeg i går konstatere, at de var gået ind på at ændre støtteplanen på en sådan måde, at den opfylder Kommissionens betingelse.

Den franske stat bliver derfor ikke aktionær i Alstom i den nærmeste fremtid og vedtager ikke foranstaltninger, der kan sidestilles med egenkapital, det vil sige strukturforanstaltninger, som Kommissionen ikke kan godtage uden at foregribe resultaterne af den konkurrenceundersøgelse, som den vil iværksætte.

Statens deltagelse i kapitalforhøjelsen erstattes af en tidsbegrænset kortfristet obligation med variabel rente, der kan indløses i aktier. Det er en likviditetsforanstaltning, der kun kan konverteres til egenkapital, hvis Kommissionen slår fast, at den franske stats deltagelse i kapitalforhøjelsen ikke giver konkurrencemæssige problemer på de berørte markeder.

Da Frankrig har accepteret ikke automatisk at erhverve en aktiepost i Alstom og har lovet, at man ikke igen vil præsentere Kommissionen for et fait accompli, var der ikke længere grund til, at jeg skulle anvende bemyndigelsen fra kollegiet til at pålægge en midlertidig ophævelse. Det er altså den beslutning, som Kommissionen ikke traf.

Kommissionen glæder sig over de franske myndigheders konstruktive holdning, og især ønsker jeg at understrege økonomi-, finans- og industriminister Francis Mers holdning. Det var vores pligt at forhindre, at konkurrencebetingelserne på markedet omgående og uigenkaldeligt blev ændret til Alstoms fordel, inden Kommissionen havde haft lejlighed til at begynde at undersøge statsstøttens virkning på de berørte markeder. Ændringerne ville sikkert have medført en stigning i det samlede bevilgede støttebeløb. Det viser en kapitalforhøjelses dominoeffekt og de uigenkaldelige virkninger. Det ville med andre ord ikke have været muligt at genskabe status quo. Jeg vil understrege, at støttebeløbet bliver en af nøglefaktorerne i Kommissionens dybtgående undersøgelse.

Selv om det ikke er nødvendigt at iværksætte påbuddet om midlertidig ophævelse, betyder det selvfølgelig ikke på dette stadie, at Kommissionen har godkendt støtten. Foranstaltningerne skal nu undersøges som helhed. Vi kan foretage den gennemgribende undersøgelse i en konstruktiv ånd, og vi vil gøre det, så hurtigt som sagens kompleksitet tillader det. Målet er at gøre det muligt at omstrukturere virksomheden, samtidig med at det indre marked bliver ved med at fungere hensigtsmæssigt, hvilket er den eneste garanti for varig beskæftigelse. I forbindelse med undersøgelsen vil Kommissionen undersøge virksomhedens levedygtighed på lang sigt samt forholdsmæssigheden mellem den bevilgede støtte, og hvad Frankrig er villig til at acceptere til gengæld for at opretholde konkurrencebetingelserne på de berørte markeder.

Mine damer og herrer, jeg vil gerne understrege, at der ikke er tale om en principiel holdning fra Kommissionens side vedrørende ejerformen for virksomhederne i medlemsstaterne. De ved lige så godt som jeg, at traktaten fastsætter og derfor pålægger os den strengeste neutralitet i forbindelse med, om en virksomhed er offentligt eller privat ejet. Jeg er derfor meget opmærksom på, at formålet med den midlertidige ophævelse ikke var at forhindre den franske stats deltagelse i Alstoms kapital som sådan. Kommissionens ønske var at forhindre støttefremmende foranstaltninger i at få uigenkaldelige følger på de berørte markeder uden Kommissionens forhåndsgodkendelse, det vil sige i modstrid med traktatens regler om statsstøtte.

Det må ikke hedde sig, at Kommissionen er imod, at virksomheder er offentligt ejet. Som jeg altid har understreget, er det ikke Kommissionen, som anmoder en medlemsstat om at åbne for offentlige virksomheders kapital, som den franske regering f.eks. gør med det franske statslige elektricitetselskab. Det er fuldstændig op til den pågældende medlemsstat at træffe sådanne valg. Kommissionens pligt er derimod i henhold til traktaterne at sikre, at virksomhederne, hvad enten de er offentlige eller private, overholder konkurrencereglerne.

Jeg vil understrege kvaliteten af vores samarbejde med den franske regering og særlig med Francis Mer. Det er, som jeg allerede har sagt, baseret på en konstruktiv ånd og tillid. Nogle af reaktionerne og bemærkningerne fra franske politiske og økonomiske kredse i den seneste tid burde analyseres nærmere. Jeg forstår udmærket fagforeningernes følelser. Jeg er godt klar over Alstom-gruppens betydning i den europæiske industri- og samfundsstruktur. Derimod har jeg sværere ved at forstå hentydningerne i den seneste tid i debatten i Frankrig om, at Kommissionen optræder som advokat og angiveligt ikke har nogen politisk bevidsthed.

Kan folk ikke se den politiske værdi af at opretholde et indre marked uden konkurrenceforvridninger som en nødvendig, men ganske rigtigt ikke tilstrækkelig, del af en social markedsøkonomi? Kan de ikke se den politiske fortjeneste/værdi af at forhindre en stat i at tilsidesætte reglerne på det indre marked, som hovedsageligt gavner de europæiske virksomheder selv og fremmer mulighederne for vækst, herunder øget beskæftigelse? Kan de ikke se den politiske nødvendighed af at indgive tillid til EU som helhed ved at vise borgerne i de små og i de kommende medlemsstater, at Kommissionen i sin rolle som vogter af traktaten ikke er streng over for de små medlemsstater og eftergivende over de store medlemsstater?

2-240

Karas (PPE-DE). - (DE) Hr. kommissær, fru formand, mine damer og herrer, jeg vil på vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater sige tre ting meget tydeligt især til dem, som har fremtvunget denne forhandling i dag efter kommissær Montis erklæringer: Der er ingen grund til at kritisere Kommissionen, der er ingen grund til at ændre konkurrencepolitikken, nej, tværtimod, vi kan takke Kommissionen udtrykkeligt og især kommissær Monti for hans rolige, konsekvente og åbne adfærd og hans vilje til dialog i de seneste dage.

Den 17. september kunne vi læse i *Agence Europe*, at kommissær Monti havde sagt følgende: "Vi er åbne over for dialog, og jeg er optimistisk med hensyn til, at vi når frem til en løsning, som kan sikre det fælles markeds integritet uden konkurrenceforvridninger. Det er en nødvendig betingelse for en sund europæisk industri og for vedvarende beskæftigelse."

Den 22. september, ligeledes i *Agence Europe*, sagde kommissær Monti: "Kommissionen har aldrig haft negative fordomme over for Frankrig og Alstom, men det var vores pligt at kontrollere, at konkurrencebetingelserne på markedet ikke ændres direkte og uigenkaldeligt." Det fortsætter med: "Jeg bekendtgør med glæde, at de franske myndigheder har opfyldt Kommissionens betingelser fuldstændigt."

Mine damer og herrer, naturligvis er det et følsomt område. Det handler dog om statsstøtte. Selvfølgelig har denne virksomhed en enorm økonomisk betydning på vores kontinent. Men Kommissionen kan ikke gøre overholdelsen af EU-lovgivningen afhængig af størrelsen og antallet af arbejdspladser. Den skal skride ind, hvis der er spørgsmålstejn eller fejludviklinger. Vi kan læse følgende i flere medier i dag: "Samtlige banker accepterer redningsplan. Fransk industrigigant Alstom reddet! Alstom-aktier falder efter foreløbig redning! Paris presser industrikoncern Alstom til omstrukturering. Kamp om 110.000 job i fremtiden." Det er et følsomt emne, men kan vi virkelig påstå her, at vi havde ønsket os eller forventet en anden adfærd fra Kommissionens side? På vegne af min gruppe kan jeg sige nej, selv om hjertet er på rette sted for de problemer, der hænger sammen med det, og følsomheden stadig er tilstrækkeligt til stede for de problemer, som hænger sammen med det.

Jeg minder om tre artikler i den nye forfatning. I artikel 3, stk. 2, vil der stå, at Unionen tilbyder borgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt med ret uden indre grænser og et indre marked med fri og uforfalsket konkurrence. I artikel 4, stk. 2, beslutter og dokumenterer vi diskrimineringsforbuddet inden for det indre marked som hjemmemarked. I artikel 5, stk. 2, fastlægger vi, at medlemsstaterne gør det lettere for Unionen at opfylde dens opgaver og forbyder alle foranstaltninger, som kan true gennemførelsen af de mål, der er nævnt i forfatningen. I Lissabon besluttede vi, at vi ville være det mest konkurrencedygtige kontinent i verden inden 2010. Jeg fastholder, at statsstøtte kræver godkendelse. Alt det, som er konkurrenceforvridende, skrider efter en undersøgelse fra Kommissionens side, efter betingelser og tidsfrister. Alt det, der er i strid med EU-lovgivningen, skal forbydes. Alt det, som er diskriminerende, skal forbydes. Alt det, som svækker det indre marked, er ansvarsløst, fordi det skader væksten og beskæftigelsen.

Min gruppe bekender sig til social markedsøkonomi og derfor også til socialt ansvar. Vi bekender os til det indre marked og til konkurrence, fordi det er forudsætningen for, at vi kan skabe nye arbejdspladser og vækst. Den uafhængige regulerende person er kommissær Monti. Han har vores fulde støtte, og han har handlet rigtigt!

2-241

Wurtz (GUE/NGL). - (FR) Fru formand, hr. kommissær, på vores initiativ har repræsentanter for Alstoms fagforeninger besøgt Europa-Parlamentet ved flere lejligheder. Allerede i 1999 fordømte de alvorlige fejl, der var begået af gruppens ledelse. Den 17. februar 2000 vedtog vi her i Parlamentet et beslutningsforslag, hvor vi advarede imod de fremtidige risici for virksomheden. Dengang rejste nogle medlemmer sig for at tale og fordømte i den hellige liberalismes navn dette som en upassende og dermed inkompetent sammenblanding af politik og økonomi. Det er en erfaring, som burde give os stof til eftertanke.

Koordinator for Alstoms europæiske fagforeninger, Francine Blanche, fortalte mig i går aften, at de ansatte naturligvis glædede sig over Kommissionens principielle godkendelse af redningsplanen. De husker imidlertid de mange advarsler fra deres valgte repræsentanter. Disse advarsler er aldrig blevet taget alvorligt på noget niveau. De vil ikke være ofre for redningen nu. Francine Blanche lod mig forstå, at siden den nye bestyrelsesformand, hr. Kron, var blevet udnævnt i januar i år, havde han kun afsat to timer til drøftelser med de europæiske repræsentanter for de ansatte. En sådan arrogance er ikke længere acceptabel. Behovet er enormt, og der er fremsat højlydte krav om, at de ansatte skal kunne udøve deres rettigheder som arbejdstagere.

Hr. kommissær, Alstoms europæiske fagforeningskoordinatorer anmoder allerede om at blive modtaget af, lyttet til og hørt af Kommissionen. I mellemtiden vil de studere planen nærmere og være i stand til at foreslå foranstaltninger, der gør det muligt at opnå besparelser, som ikke kommer til at betyde tab af arbejdspladser. Det er, hvad der vil ske i den nærmeste fremtid.

Endvidere sætter denne yderst vigtige sag en række væsentlige spørgsmål konkret på dagsordenen for debatten om EUs' fremtid. Jeg vil nævne tre af dem.

Det første er den sociale dialog eller snarere arbejdstagernes væsentlige nye rettigheder. De vage og støvede direktiver om information og høring af arbejdstagerne og om europæiske samarbejdsudvalg skal revideres. Der skal etableres ægte rettigheder, selv retten til midlertidigt at ophæve en omstrukturingsplan, således at der kan indhentes en yderligere ekspertudtalelse, og at alle tilgængelige muligheder bliver overvejet.

Det andet er, at der ikke eksisterer en europæisk industripolitik. Det eneste, der eksisterer, er et kapløb om statsstøtte i konkurrencereglerne navn. I det aktuelle tilfælde ville den økonomiske konkurrence i verden, hvis der ikke havde eksisteret statsstøtte, derimod være blevet stærkt forvredet med på den ene side det, der ville være tilbage af de europæiske industrier i de strategiske sektorer energi og jernbaner, og på den anden side amerikanske kæmper som General Electric eller det japanske selskab Mitsubishi.

For det tredje gør EU's demokratiske funktion det nødvendigt at gennemgå de diskretionære beføjelser, som Kommissionen har fået i konkurrencesager. Det er vigtigt, at arbejdsmarkedets parter, de nationale parlamenter og selvfølgelig Europa-Parlamentet kan få lejlighed til at give sin mening til kende vedrørende de kriterier, der skal opfyldes, de målsætninger, der skal fastsættes, og de kontroller, der skal foretages. Hvilken legitimitet ville iværksættelsen af Kommissionens oprindelige trussel om at afvise redningsplanen for en strategisk virksomhed, der beskæftiger 118.000 medarbejdere, have haft i EU-borgernes øjne?

Endelig er Alstom-sagen en stærk påmindelse om de væsentlige politiske valg, som den offentlige debat om EU-forfatningen vil føre til. Af alle disse grunde var det umagen værd at tilføje dette punkt til dagsordenen.

2-242

Lipietz (Verts/ALE). - (FR) Fru formand, hr. kommissær, kære kolleger, lad os gøre det klart. Alstom-sagen er i EU-sammenhæng først og fremmest en formssag. Kommissionen gjorde helt ret i at straffe den franske regering for den arrogance og foragt for de fælles regler, som den har udvist i denne sag. Hændelsen er kun én af en lang række hændelser. Den måde, hvorpå Raffarin-regeringen åbenlyst lod hånt om bestemmelserne i stabilitetspagten, selv om den franske præsident Chirac var en af initiativtagerne til den og støttede den ubetinget, vil gøre det vanskeligt at genforhandle pagten, hvilket selv Romano Prodi betegner som dumt. Der er andre eksempler, såsom Raffarin-regeringens manglende overholdelse af direktivet om bevarelse af vilde fugle og Natura 2000-direktivet, hvilket resulterede i massakren i Poitou-vådområderne. Prikken over i'et er hr. Raffarins erklæring, hvori han taler om lovkravene til den udøvende myndighed i EU, som om det var et eller andet kontor i et fremmed land. Jeg vil gerne på vegne af flertallet af det franske folk, som er klar over, at EU ikke er et fremmed land, men vores fælles hjem, over for Kommissionen undskyldte for denne skammelige udtalelse.

I dag er der indgået en aftale, og det glæder jeg mig over. Det vil gøre det muligt at redde Alstom fra en nært forestående konkurs, hvilket ledelsen og Asean Brown Boveris ledelse er fuldt ud ansvarlige for trods advarslerne fra medlemmerne af fagforeningen. Det giver den franske regering og Kommissionen tid til at forhandle en endelig løsning formelt. Når dette er sagt, hr. kommissær for konkurrence, vil jeg sige et par ord om denne sags indhold.

Som bekendt har vores gruppe, De Grønne, loyalt støttet Deres bestræbelser på at forsvare forbrugerne mod monopulers misbrug. Min betænkning om konkurrence i 2001 vidner om det. Jeg fremsatte ikke desto mindre visse bemærkninger, som vi har drøftet nærmere ansigt til ansigt, ikke kun mellem kommissæren og det enkelte parlamentsmedlem, men også økonomer imellem. Alstom-sagen giver mig igen lejlighed til at fortælle Dem det.

Forbrugerbeskyttelse består først og fremmest i at sikre forbrugerne, at der findes et udbud af varer eller tjenesteydelser, før man tænker på prisen. Den består med andre ord i at iværksætte en industripolitik. Hvis Alstom var forsvundet, ville det have resulteret i, at Asean Brown Boveri var brudt sammen, og det ville have reduceret det europæiske udbud af elektriske turbiner og højhastighedstog lige på det tidspunkt, hvor klimakrisen og Kyoto-aftalen kræver enorme investeringer på disse to områder.

Hvad der imidlertid gælder for netværksinfrastrukturer, hvor den økonomiske teori viser, at monopoler og offentlige tilskud af og til er at foretrække frem for ren konkurrence, gælder ofte *ipso facto* for det oligopol, der har ansvaret for at opbygge og vedligeholde netværkene.

Endelig blev den brutale måde, som Raffarin-regeringen blev indsat på, af arbejdstagerne og de mennesker, der bor i de pågældende områder, opfattet som en grusomhed og umenneskelighed, der var rettet mod dem personligt af et EU, der endnu en gang opleves som en fremmed og fjendtlig institution. I sidste ende betyder Raffarin-regeringens holdning privatisering af overskud og nationalisering af tab. Det kan jeg ikke acceptere, og det kan De heller ikke. De skal kunne vise, at den europæiske konkurrencepolitik har til formål at føre tilsyn med store overskud og fremme udbuddet af offentlige goder.

2-243

Pasqua (UEN). - (FR) Fru formand, hr. kommissær, den franske befolkning har haft fornemmelsen af, at bortset fra debatten om en støtte, som den franske regering beslutter eller ikke beslutter at bevilge, er der et forfængelighedsproblem mellem hr. Mer og Dem. Jeg vil sige med det samme, at det er et spørgsmål, som ikke er af interesse for os. Vi er ikke her for at støtte Dem eller hr. Mer.

Det spørgsmål, som vi skal overveje, er enkelt. Har Europa, EU - og især Kommissionen, som De er medlem af - en klar industripolitik? Skal vi have blind tillid til Dem? Svaret er nej. Jeg kan ikke se en klar industripolitik. Hvad angår at have blind tillid til Dem, viser afgørelserne fra EF-Domstolen, der har tilsidesat tre af de beslutninger, som De havde truffet, på udmærket vis, at det ikke er muligt. Jeg tvivler ikke på Deres gode intentioner, men jeg tvivler på, at Deres beslutninger er effektive og retfærdige. Denne sag har under alle omstændigheder afsløret, at selv Kommissionen, uanset hvad den påstår, heller ikke kan gøre noget, når den står over for et usædvanlig alvorligt problem vedrørende et enkelt land. Jeg skal være den første til at indrømme, at den franske regering har fremstillet sin sag dårligt. Jeg vil imidlertid gerne sige, at den måde, som De selv har reageret på, heller ikke ligefrem hjælper Alstom. Det synes nu endelig, som om begge sider er kommet til fornuft.

Jeg vil til slut tilføje, at hr. Lipietz er det forkerte sted. Hvis han vil kritisere den franske regering, skal han ikke gøre det her, fordi det ikke er Parlamentets opgave at dømme den franske regering. Gør det i et andet forum, hr. Lipietz, i Deres eget land, hvor folk vil kunne svare Dem.

(Bifald)

2-244

Abitbol (EDD). - (FR) Fru formand, hr. kommissær, erfaringerne i den seneste tid med Alstom-sagen minder mig lidt om historien om manden, som, da man spurgte ham, hvorfor han blev ved med at slå sig selv i hovedet med en hammer, svarede, at det var, fordi det var så dejligt, når det holdt op. Hr. Monti, De har så afgjort med Deres magt og viljestyrke påtvunget den franske regering Deres vilje. Lad os bare indrømme det, De fik den oven i købet til at virke latterlig. Det var den regering, som havde forkastet alle tallene om fredagen, og derefter brugte weekenden til at frembringe mange flere tal med støtte fra alle banker i Frankrig.

De vandt således, men til hvilken pris? Alle europæere ved nu, at man fra Bruxelles kan ofre 120.000 arbejdspladser uden at ligge søvnløs, og at man kan ødelægge så værdifulde industriområder som Belfort eller St-Nazaire, blot for at hævne en EU-kommissærs sårede stolthed, som hr. Pasqua hentydede til for lidt siden. De leger med lokalsamfund, hr. Monti, for at tilfredsstille ubetydelige dogmer og Deres egen forfængelighed. De er ikke advokat, hr. Monti. Det ville faktisk være en kompliment at kalde Dem advokat, da der er mange advokater, som rent faktisk arbejder til bedste for familier og deres arv. De er kun et kontorbud, den mand, som udfører processen med at bemægtige sig den sociale markedsøkonomi, hvilket bedst kan opsummeres på følgende måde: markedet økonomiserer med samfundet.

Hr. Monti, vi franskmænd kan allerede nu takke Dem for, at Péchiné blev nedlagt. De lod os ikke købe Alcan tilbage, selv om De kunne have gjort det. Vi kunne have været nødt til at takke Dem for Schneiders og Legrands undergang. Synes De ikke af og til, at De er for den europæiske industri, hvad Torquemada var for katolicismen? De spiller med andre ord den store inkvisitor ved at jage statsstøtte ligesom den gode Torquemada, hvis jeg må sige det på den måde, forfulgte kættere, sodomitter og til en vis grad, lad os indrømme det, jøderne.

2-245

Lang (NI). - (FR) Fru formand, i fortsættelse af debatten i Frankrig om pagten om budgetstramning er Kommissionens arrogante og belærende behandling af Alstom-sagen symbolsk, og man kan tage ved lære af den i fremtiden. Det er en yderst bitter forsmag på den fremtid, der venter for et Europa med undergivne nationalstater. Franskmændene, som er overraskede og chokerede, har pludselig opdaget virkeligheden i et Europa, der er en teknokratisk og imperialistisk blæksprutte, som sætter regnskabsbalancer over mennesket og fællesskabsparagrafrytteri før virksomhed. Det er ikke et industriens, vækstens og beskæftigelsens Europa, som Kommissionen planlægger, men snarere et stort industrielt brakland, et Europa med virksomhedsflytninger, arbejdsløshed, økonomisk tilbagegang og social utryghed. Frankrig, der er gået fra uafhængighed til afhængighed, fra frihed til underkastelse, er nu henvist til at sende sin regering til Bruxelles for at tigge vores herre og mester om nye betingelser og nye tidsfrister. Det er en ynkelig og ydmygende forestilling. Endelig vil en aftale, der først er indgået efter en hård kamp, ikke længe kunne skjule den franske befolknings vitale behov for at genfinde deres frihed, deres sociale og økonomiske uafhængighed, deres politiske suverænitæt og simpelthen deres værdighed.

2-246

Konrad (PPE-DE). - (DE) Fru formand, hr. kommissær Monti, mine damer og herrer, kære kolleger, Alstoms truende fallit er i første omgang blevet afværget som følge af en kompromisløsning mellem mere end 30 kreditorbanker, den franske stat og Kommissionen. Hjælpepakken har en volumen på 2,8 milliarder euro. 2,8 milliarder euro - det er en fyldig pakke, og man kunne også for en stor del sige en fyldig statsgave af tvivlsomt nytte.

Efter min opfattelse kan den fejlagtige antagelse i Europa om, at man kan få konkurrencedygtige strukturer med penge, ikke udryddes. Jeg udtaler mig til fordel for overgangsstøtte for at undgå strukturbrud, for at gøre det muligt at foretage strukturændringer, men jeg er bekymret over, at selv på denne måde vil ikke-konkurrencedygtige strukturer blive støttet. Den konvertible obligation, som er aktuell nu som kompromis, er jo netop en invitation til, at den franske stat på et eller andet tidspunkt efter prøvningen ombytter obligationen til aktier, og at det så igen fører til en renationalisering af Alstom.

Mentaliteten i Europa med hensyn til, at man ikke vil tillade nogen strukturændringer, at man i princippet forsøger at forhindre strukturændringer med statslige midler, er præcis det, som skader det europæiske erhvervsområde. Den Internationale Valutafond har også endnu en gang udtrykkeligt påpeget, at netop de store stater Tyskland, Frankrig og Italien ligefrem virker som stopklodser på kontinentet og er medansvarlige for, at den næste konjunktur sandsynligvis vil gå forbi Europa.

Udskillelsen af virksomheder, at virksomheder ikke kan klare sig i konkurrencen, hører med til markedsøkonomien, i øvrigt også til den sociale markedsøkonomi.

Og endnu en ting, som er vigtig for mig: I dag kunne man læse i overskrifterne, hr. professor Monti: "Styrkeprøve bestået". Det finder jeg positivt, og jeg vil lykønske Dem med det. Det var vigtigt, at den franske regering ikke stiller Kommissionen over for fuldendte kendsgerninger uden at have spurgt om lov først. Nej, EU er et retsfællesskab, og med til et retsfællesskab hører konkurrenceretten. Jeg kan kun opfordre alle nationalstater til også at overholde denne ret. I perioden fra 2001 til nu har vi oplevet en stigning i statsstøtten - 88 milliarder euro for øjeblikket inden for EU - det afslører et og andet og får os til at frygte det værste. Jeg mener, at nationalstaterne vil gøre bedst i at overholde konkurrenceretten, især på tærskelen til udvidelsen af EU.

2-247

Cashman (PSE). - (EN) Fru formand, først vil jeg sige til hr. Monti, at jeg ikke vil deltage i personlige angreb på ham. Han har et ekstremt vanskeligt job.

Som et svar til den forrige taler vil jeg imidlertid sige, at virksomheder ikke blot standser - de lukker ned. Det er virkeligheden. Vi skal minde os selv om, at det problem, vi forsøger at løse i aften, drejer sig om 110.000 job. Faktum er, at hvis man ikke har et job, kan man ikke betale sine regninger eller forsørge sig selv. Parlamentet må indse, at vi skal stå sammen og forsøge at skabe en bedre social dialog, en større bevidstgørelse samt et socialt ansvar for dem, der er i arbejde.

Alene i Det Forenede Kongerige er der 10.000 ansatte hos Alstom. Vi er nødt til at støtte Alstom. Usikkerheden vedrørende støtten er ikke til nogen hjælp. Man frygter allerede for fremtiden for afdelingerne i Washwood Heath (Birmingham), Rugby og Stafford. Vi er nødt til at give dem vished og fremme udvikling og investering. Det sker ikke.

Der er behov for smidighed i anvendelsen af reglerne for statsstøtte. Når der er tale om stor uro på arbejdsmarkedet, skal vi også se på omkostningerne.

Jeg støtter denne refinansieringspakke men ikke på bekostning af britiske arbejdstagere og britiske job. Der er en reel bekymring hos de ansatte i transmissions- og distributionssektoren for, at deres arbejdspladser risikerer at blive overført til Arriva. Der er en reel bekymring vedrørende disse arbejdstageres endelige pensionsordninger. Vi skal give dem en eller anden form for vished. Min store frygt her i aften er, at vi vil konkludere, at Alstom *muligvis* overlever og får støtte fra EU. Vi er nødt til at sige, at Alstom *helt sikkert* overlever, og at vi skal gøre vores yderste for at sikre og beskytte de 110.000 job. Det skylder vi os selv og de ansatte i disse stillinger.

2-248

Berthu (NI). - (FR) Fru formand, det storartede og udmærkede foretagende Alstom er næsten blevet aflivet to gange. Den første gang på grund af den tidligere bestyrelsesformands ledelsesfejl og den anden gang på grund af Kommissionens usmidighed.

Ganske vist har Kommissionen lige fortalt os igen, at den blot gør traktaten gældende, og jeg må indrømme, hr. Monti, at det er sandt. Traktaten er i sig selv et problem, fordi affattelsen af "konkurrencedelen" går tilbage til Rom-traktaten. Det viser, at vi har en for snæver opfattelse af konkurrence, som fokuserer for meget på det indre marked. I stedet skulle vi få et mere globalt syn på de strategiske, nationale og europæiske interesser, der er på spil i den nu verdensomfattende konkurrence.

Derfor forsvarede den franske regering i Alstom-sagen i sidste ende en mere afbalanceret og global holdning end Kommissionen. På denne måde viste den, at en nationalstat, der er demokratisk ansvarlig, fuldt ud var i stand til at vurdere, om der skulle bevilges statsstøtte, således at man under ekstraordinære omstændigheder kunne bevare virksomheder, der er strategisk vigtige for det pågældende lands økonomiske uafhængighed eller kulturelle identitet. Det ville have været bedre, hvis Kommissionen havde hjulpet Frankrig og samarbejdet for at nå dette mål. Der bør tages højde for dette i forbindelse med enhver kommende reform af traktaten.

I mellemtiden beklager vi, at hr. Monti i sine udtalelser for lidt siden har ladet et damoklessværd svæve over redningsplanen for Alstom, og vi beklager, at Kommissionen har enebeføjelse på dette område. Her er en reform af traktaten i den nærmest fremtid også nødvendig.

2-249

Harbour (PPE-DE). - (EN) Fru formand, jeg vil gerne takke min kollega hr. Konrad, fordi han har været storsindet nok til at give mig et minuts taletid på vegne af de vælgere, som hr. Cashman og jeg deles om i Det Forenede Kongerige, og som påvirkes af usikkerheden vedrørende Alstom.

Jeg vil gå lige til sagens kerne. Det er måske et billede på vores forskellige synspunkter, at jeg ønsker nogle svar fra Kommissionen om vejen frem. Det er klart, at virksomheden skal omstruktureres, og at den skal ændre sin nuværende udformning på grund af den manglende efterspørgsel efter dens produkter.

Jeg vil imidlertid først og fremmest spørge Kommissionen om dens holdning til salget af transmissions- og distributionsdivisionen til Arriva. Kan kommissæren bekræfte, at det ikke vil blive udskudt yderligere af konkurrencemæssige årsager, eller at han - hvis en sådan bortskaffelse eller et sådant salg overdrages til ham - vil fremskynde proceduren mest muligt, så de ansatte og denne meget vigtige division med en lang fremtid kan undgå mere usikkerhed?

For så vidt angår virksomhedens øvrige dele, vil han så bekræfte, at Alstoms ledelse frit vil kunne overveje andre tilbud og sælge andre dele af virksomheden til hvem, de vil, uanset hvor de kommer fra? Vi ved, at virksomheder i Tyskland samt muligvis i Japan og USA er interesseret i at give arbejdstagerne en fremtid ved at rekonstruere denne sektor.

Til slut vil jeg spørge, om han vil se på de konkurrencemæssige følger for transportsektoren og på det faktum, at størstedelen af de britiske jernbaners rullende materiel fremstilles uden for landet, hvorimod andre lande åbenbart godt kan få indført i deres kontrakter, at det rullende materiel skal fremstilles i deres eget land? Det er et afgørende spørgsmål, der vil påvirke fremtiden for en udmærket jernbanesamlefabrik i Birmingham, der ikke har fremtidige arbejdsopgaver. Under alle omstændigheder ser vi gerne, at disse mennesker i forbindelse med en omstrukturingsproces bliver ansat til at fremstille tog til det britiske marked.

2-250

Savary (PSE). - (FR) Fru formand, hr. kommissær, vi hilser med lettelse Kommissionens beslutning om at lade redningsplanen for Alstom få en chance, selv om det kun er en stakket frist.

Lad os ikke føre os selv bag lyset. Bag alle de gode grunde, der er blevet fremsat fra alle sider, bliver dette spørgsmål politisk test af første rang for EU, hvad angår den offentlige mening. Spørgsmålet, som vedrører en af juvelerne i det industrielle og teknologiske Europas krone, og som 118.000 arbejdstageres fremtid afhænger af over hele verden, er en praktisk test af både det europæiske projekt og Kommissionen.

Hr. kommissær, vi undervurderer ikke, i hvor høj grad den franske regering, der er tvunget op i et hjørne, hvilket gør dens klodsethed og forsøg på at fastlægge loven værre, har stillet os over for et fait accompli ved at offentliggøre en redningsplan, inden den forhandlede med Kommissionen, ligesom den er forpligtet til i henhold til traktaten. Hr. Mer må imidlertid være klar over, at det på grundlag af de samme traktater og uden problemer og forgæves polemik fra Bruxelles lykkedes en anden fransk regering, som var Fabius-regeringen, at redde den franske stålindustri under omstændigheder, der var vanskelige på andre måder. Tro mig, vi, som er de valgte repræsentanter for Frankrig, er dem, der lider mest, når vi ser den franske premierminister falde på knæ her i Parlamentet for at bede Dem om at acceptere rekordunderskud og samtidig acceptere en momsnedsettelse for hans vælgere i restaurationsbranchen. Det er sandt, at der i Frankrigs opførsel over for EU er noget, der ligner, og som er lige så unilateralt og arrogant som præsident Bushs opførsel over for FN. Han har imidlertid desværre brug for afledning og syndebukke. Han har brug for det gamle trick med at flutte sig med falske sejre over for bureaukratiet i Bruxelles.

Hr. kommissær, ikke desto mindre bør denne episode, som kun kan være et forvarsel om andre lignende episoder på baggrund af den bekymrende udvikling hen imod afindustrialisering og virksomhedsflytning, som berører den mest lysende juvel i vores industrielle krone, få os til som europæere at spørge os selv om, hvilken plads og status konkurrencepolitikken skal have i EU. Det bliver mere og mere uhyrligt og utåleligt, at EU's konkurrencepolitik i en sammenhæng, som er helt forskellig fra den traktatmæssige sammenhæng, hvori den blev oprettet i 1986 og 1992, skal blive ved med at være bundet af den uoverstigelige udsigt blot at være en EU-politik. Der hæver sig mange stemmer - for mange og mere og mere troværdige - som hævder, at EU er mere optaget af den ubønhørlige markedslov end nogle af de lande i verden, der er de største tilhængere af det fri marked, begyndende med USA.

I dag har Europa stillet over for den ubønhørlige erklæring fra morgendagens nye stormagter brug for at se på tingene og bedømme dem fra en anden vinkel end ubegrænset konkurrence. Europa har brug for en industripolitik, som kan beskytte de nationale fortalere, sikre den uvurderlige tekniske arv og den værdifulde knowhow. Det har brug for en socialpolitik, som skal have til formål et opretholde levestandarden og sikre beskæftigelse til så mange europæere som muligt. Det

drejer sig først og fremmest om et socialt spørgsmål af største vigtighed, men det er også Europas konkurrenceevne i verden som helhed, der er på spil.

Hvordan skal vi få de europæiske befolkninger til at forstå, at en administrativ myndighed, som der ikke er parlamentarisk kontrol med, alene skal træffe en beslutning af så stor vigtighed, at tusinder af arbejderes familier nu venter på den med tilbageholdt åndedræt og angst i hjertet?

Ud over den beslutning, som De træffer, og jeg kan ikke et øjeblik tro, at den bliver negativ, bliver der her sat spørgsmålstejn ved hele meningen med det europæiske projekt og strukturen i de nuværende traktater. I den forbindelse kan vi kun håbe, hvis det er muligt, at den næste regeringskonference tager behovet for at komme videre op, sideløbende med og på samme betingelser som konkurrencepolitikken, en social beskæftigelsespolitik og en industripolitik, som sætter EU i stand til at forsvare sine økonomiske og sociale interesser i den globale verden, som vi skal leve i fra nu af.

2-251

Monti, Kommissionen. - (IT) Fru formand, jeg vil gerne takke alle de medlemmer, der har talt om et emne af stor økonomisk, social, institutionel og politisk betydning.

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Karas for hans fulde opbakning til Kommissionens arbejde. Han nævnte det nye forfatningsudkast og Lissabon-strategien. Jeg synes også, at vi skal lægge mærke til, at hver gang stats- eller regeringscheferne mødes i Det Europæiske Råd, udsender de klare ønsker om, at statsstøtten skal reduceres og kanaliseres ind i tværgående mål i stedet for at gå til bestemte sektorer eller virksomheder. Det er derfor ikke bare EU-kommissærernes fantasier, der går i denne retning. Hr. Karas påpegede også - og jeg er helt enig - at konkurrence er et væsentligt element i den sociale markedsøkonomi.

Hr. Wurtz, tak, fordi De nævnte de forskellige lejligheder - 1999, februar 2000 - hvor fagforeningerne bl.a. gjorde Europa-Parlamentet opmærksom på forringelsen af Alstoms økonomiske situation og position i branchen. Det hjælper os med at anbringe spørgsmålet i dets historiske og kronologiske sammenhæng samt med at eliminere det overforenklede synspunkt - som nogle ondsindede rygtesmede har fremsat de seneste dage - at det er Europa-Kommissionen, der bærer ansvaret for alle beskæftigelsesmæssige problemer.

Hr. Wurtz, jeg har også meget stor forståelse for fagforeningernes behov for at blive fuldt informeret og gjort opmærksom på disse spørgsmål, ligesom de offentlige myndigheder skal være klar over, hvordan fagforeningerne håndterer dem. Jeg vil derfor ikke tøve med at acceptere Deres anmodning om et møde med foreningen Coordination syndicale Alstom, og jeg kan fortælle Dem, at jeg under alle omstændigheder allerede har accepteret en anmodning om et møde inden for de nærmeste par dage med Sammenslutningen af Europæiske Fagforbund, som denne forening hører ind under.

Hr. Wurtz samt næsten alle de øvrige talere - hr. Lipietz, hr. Pasqua, hr. Savary med flere - nævnte behovet for en europæisk industripolitik. Jeg håber, at det ikke skaber forargelse, hvis jeg siger, at jeg er helt enig. En europæisk industripolitik er noget, der som grundsten har fremme af et indre marked under konkurrencevilkår. Lad os ikke skabe forvirring ved at sige, at det indre marked og konkurrence er i modstrid med industripolitiske krav. Industripolitikken har også brug for andre ting, men hvis man spørger franske, tyske eller italienske iværksættere, hvad EU's væsentligste bidrag er til deres industrielle aktiviteter og deres ekspansion og eksportaktiviteter med videre, vil svaret være: det indre marked, et indre marked, hvor konkurrencevilkårene bevares.

Det er selvfølgelig også nødvendigt med andre ting, og i Kommissionen støtter jeg altid initiativer fra kommissær Liikanen, kommissær Busquin og næstformanden fru de Palacio vedrørende alternative metoder til fremme af Europas industrielle udvikling, men jeg tror, at det vil være en meget alvorlig fejl at tro, at vi kan fremme industripolitikken ved at spise løs af fundamentet for det indre marked og den frie konkurrence.

Hr. Wurtz sagde, at Kommissionen har uindskrænket bemyndigelse på konkurrenceområdet, der ikke er underlagt kontrol. Hr. Pasqua gav en del af svaret, da han påpegede, at der har været tilfælde, hvor domstolskontrollen - der altid gælder for Kommissionens beslutninger inklusive konkurrenceområdet - har forkastet nogle af Europa-Kommissionens beslutninger. Kommissionen påstår bestemt ikke, at den er ufejlbarlig, og det gør jeg i langt mindre grad. Vores handlinger er underlagt to niveauer af domstolskontrol: Retten i Første Instans og Domstolen. I langt de fleste sager falder disse domstoles afgørelser ud til fordel for Kommissionens beslutninger. I andre tilfælde gør de ikke.

For så vidt angår politisk legitimitet, hr. Wurtz, træffes beslutninger vedrørende konkurrencepolitik i de enkelte medlemsstater på nationalt plan af organer, der ikke har den politiske legitimitet, som Europa-Kommissionen har fået tildelt på europæisk plan af specielt Europa-Parlamentet med individuelle høringer for den enkelte kommissær.

Hr. Lipietz havde en del bemærkninger vedrørende fransk indenrigspolitik, som han sikkert ikke forventer, at jeg udtaler mig om. Jeg glæder mig over støtten fra både Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og fra hr. Lipietz personligt, som har tilkendegivet sin mening ved mange lejligheder, til konkurrencepolitikken som et vigtigt redskab til

forbrugerbeskyttelse. Jeg vil for resten sige, at en af konkurrencepolitikens opgaver utvivlsomt består i at garantere en sikker varelevering, og at der tilmed findes et særligt retligt instrument kendt som konkurskriteriet, der gør det muligt i konkurrencepolitiske beslutninger at tage hensyn til eventuelle bortfald af operatører fra markedet, hvilket kan bringe forsyningsikkerheden i fare. Det er derfor ikke en så ufleksibel og snæversynet politik, som man måske tror ved første øjekast.

Hr. Pasqua, der åbenbart har forladt mødesalen, sagde, at han ikke er indstillet på at være blind tillid til Kommissionen. Med forlov vil jeg gerne påpege, at selv hvis han var indstillet på det, så ønsker Kommissionen overhovedet ikke at blive gjort til genstand for blind tillid. Det er utroligt vigtigt, at Kommissionen arbejder tæt sammen med Parlamentet og i overensstemmelse med Parlamentets grundlæggende retningslinjer og - især i disse sager - under streng kontrol af den retslige myndighed med hjemsted i Luxembourg.

Hr. Pasqua nævnte også behovet for en klar industripolitik for Europa. Kommissionsformand Prodi og Kommissionen som helhed, alle kommissærerne, overvejer virkningerne af Europas afindustrialisering, som vi alle føler ikke kan ordnes blot ved at give medlemsstaterne tilladelse til at bryde konkurrencereglerne eller statsstøttere reglerne.

Hr. Abitbol talte om "*orgueil blessé d'un commissaire européen*". Helt ærligt tror jeg ikke, at det er et spørgsmål om en særlig *orgueil* eller om, at den har fået *blessures*. Og for så vidt angår forskellen mellem stillingerne notar og *huissier*, tror jeg overhovedet ikke, at det er relevant. Der er under alle omstændigheder i begge tilfælde tale om stillinger, erhverv, der fortjener den største respekt, hvilket jeg også mener er tilfældet for jobbet som EU-kommissær.

Hr. Abitbols kommentar til Europa-Kommissionens beslutninger, der angiveligt har skadet den franske industris udvikling, er interessant - interessant og mærkelig, for jeg nævner altid Frankrig i mine indlæg som et eksempel på et land, hvis industri har haft store fordele, samtidig med at det har overholdt EU's konkurrenceregler.

Her er nogle eksempler, hr. Abitbol - og her henvender jeg mig også til hr. Berthu - på sager, hvor det med Europa-Kommissionens godkendelse er lykkedes franske virksomheder at blive førende producenter i branchen i enten Frankrig, Europa eller hele verden. Det er virkelige eksempler, og jeg vil nøjes med at nævne sager fra de seneste år. Total-Fina-Elf, der er resultatet af en fusion med Kommissionens godkendelse, er mildt sagt blevet en førende producent i branchen i Frankrig. Det samme gør sig gældende for Carrefour-Promodes. Fusionen inden for nuklearanlægsteknik mellem Maton og Siemens skabte Arriva, som en række medlemmer har nævnt i aften, og som er markedsledende i Europa. Takket være den daværende administrerende direktør, Francis Mer, gennemførte Usinor-gruppen med Kommissionens godkendelse en vellykket fusion med andre europæiske jern- og stålvirksomheder for at skabe Arcelor, der ikke er markedsledende i Europa men i hele verden, idet det er verdens største jern- og stålkoncern. Jeg tror derfor, at det er muligt at forene forbrugerbeskyttelse, hvilket er konkurrencepolitikens primære opgave, med oprettelsen af store strukturer, der kan konkurrere på internationalt plan. Jeg er derfor enig med hr. Berthu i, at vi skal have en global vision for globale markeder - dog ikke i de tilfælde, hvor markederne stadig er nationale eller lokale.

Hr. Lang beskrev Europa-Kommissionens holdning som "arrogant og dogmatisk". Det var vist nok de ord, han brugte. Jeg vil ikke foregive at være uenig med ham, hvis det er hans mening. Jeg tror, at jeg i dag og ved andre lejligheder har forklaret, hvordan og hvorfor vi handler, som vi gør, og at vi er overbevist om, at vores arbejde ikke så meget bygger på juridisk formalisme, men på behovet for at give den europæiske økonomi et solidt grundlag og sikre overholdelse af regler, ikke mindst som et princip for demokratisk fredelig sameksistens, hvis jeg må bruge det udtryk, på europæisk plan.

Som hr. Konrad med rette påpegede, er EU et retsfællesskab - jeg føler ikke, at dette ord er et pejorativ - der bygger på overholdelse af regler inden for en række områder, og da Kommissionen er traktaternes vogter, mener jeg også, at den har en pligt til at sikre, at de overholdes. Hr. Konrad påpegede, at statsstøtte i sidste ende ofte fører til tab af penge uden nævneværdige håndgribelige resultater.

Samtidig går hr. Cashman ind for at støtte Alstom-koncernen, forudsat at det ikke skader de britiske arbejdstagere. Det kunne synes at være en meget agtværdig holdning til den konkrete sag. Det er vores opgave at forsøge at bevare beskæftigelsen for de ansatte i Alstom-koncernen ved at fremme en omstruktureringsplan, samtidig med at vi undgår urimeligt store forstyrrelser af handelen og en situation, hvor de ansatte i konkurrerende virksomheder mister deres job. Det er en opgave, der involverer statsstøttekontrol. Selvfølgelig vil tabet af eksisterende job fra et konkret område altid have en mere markant profil end de andre job, vi formår at redde andre steder i Europa ved at sørge for, at reglerne overholdes. Under alle omstændigheder kan jeg forsikre Dem om, at bevarelsen og udvidelsen af beskæftigelsen er noget, som Kommissionen tillægger stor værdi.

Hr. Harbour stillede mig nogle meget konkrete spørgsmål. I særdeleshed om Kommissionen skal bestemme - formodentlig inden for rammerne af kontrol med sammenslutninger - om salget af Alstoms transmissions- og distributionsdivision til Arriva hurtigt skal finde sted. Hvis det bliver vores opgave, kan jeg forsikre Dem om, at vi vil træffe en hurtig beslutning, for som hr. Harbour ved, har forordningen om koncentrationskontrol i Europa i modsætning til den tilsvarende bestemmelse i USA ekstremt korte tidsfrister for sådanne afgørelser, som ikke kan forlænges.

De må have mig undskyldt, for jeg er ikke kvalificeret til at kommentere spørgsmålet om virksomheden i Birmingham eller de forskellige medlemslandes varierende grad af afhængighed af udenlandske producenter ved indkøbet af rullende jernbanemateriel.

Fru formand, jeg vil slutte med en enkelt observation. Hvis vi ser tilbage på de tilfælde, hvor Kommissionen har godkendt statsstøtte til omstrukturingsplaner, og på de lejligheder, hvor støtten blev brugt, opdager vi, at statsstøtten i mange af disse tilfælde ikke hjalp. Med andre ord blev virksomhederne og jobbene ikke reddet trods statsstøtten. I disse mange tilfælde endte det alligevel med, at jobbene gik tabt, og at virksomhederne lukkede. Og hvad værre er, så resulterede indsatsen i øget beskatning for at få fyldt statskasserne op igen, hvilket ramte skatteyderne.

Derfor er det ikke let at løse den aktuelle sag. Jeg kan forsikre Dem om, at Kommissionen vil bestræbe sig på at gennemføre en passende kontrol med den fornødne grad af ansvarlighed. Mange tak for Deres tankevækkende bidrag til debatten - både de støttende og de kritiske.

2-252

Cashman (PSE). - (EN) Fru formand, jeg vil blot rette noget, som kommissær Monti sagde. Det er rigtigt, at jeg talte om de 10.000 job i Det Forenede Kongerige og mere konkret i Birmingham, Rugby og Stafford i min valgkreds. Det vil imidlertid fremgå af protokollen, at jeg sagde, at vi havde et ansvar for de 110.000 job. Det er således rigtigt, at jeg så på konsekvenserne for Storbritannien, men jeg er yderst forurolet over de beskæftigelsesmæssige følger i hele Europa.

2-253

Formanden. - Tak, hr. Cashman.

Forhandlingen er afsluttet.

Mødet er udsat til kl. 21.00.

(Mødet udsat kl. 20.50 og genoptaget kl. 21.00)

2-262

FORSÆDE: Ingo FRIEDRICH
Næstformand

2-263

Aktioner til støtte for forbrugerpolitikken

2-264

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A5-0232/2003) af Whitehead for Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerpolitik om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en generel ramme for finansiering af Fællesskabets aktioner til støtte for forbrugerpolitikken for perioden 2004-2007 (KOM(2003) 44 - C5-0022/2003 - 2003/0020(COD)).

2-265

Byrne, Kommissionen. - (EN) Jeg vil gerne takke ordføreren og skyggeordførerne for deres meget konstruktive indsats for at skabe et kompromis mellem institutionerne, så vi kan vedtage dette forslag under førstebehandlingen. Som De ved, har en vedtagelse under førstebehandlingen stor betydning for at få det forbrugerpolitiske budget for 2004 gennemført inden for de fastsatte tidsfrister.

Jeg sætter stor pris på Deres støtte til det centrale princip i dette forslag om, at strategien for forbrugerpolitikken opstiller anvendelsesområdet samt de politiske retningslinjer og prioriteter for planlægningen af udgifter til forbrugerpolitik.

Det er meget vigtigt, at vi bruger vores penge på aktioner, der fremmer målene i denne strategi: et højt fælles forbrugerbeskyttelsesniveau, en bedre håndhævelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne samt en større inddragelse af forbrugerorganisationerne i udformningen af fællesskabspolitikker af betydning for forbrugernes interesser.

For så vidt angår de kommende EU-lande, er jeg helt enig med Parlamentet i, at gennemførelse af gældende fællesskabsret i de nye medlemsstater skal prioriteres på det forbrugerpolitiske budget. Kommissionen vil sikre, at specifikke projekter, der iværksættes af forbrugerorganisationer, og som har til formål at fremskynde den faktiske gennemførelse af gældende fællesskabsret på forbrugerbeskyttelsesområdet i de nye medlemsstater, kan være berettigede til en finansiel støtte på 75 %.

For så vidt angår uafhængige europæiske forbrugerorganisationer, har De i Deres betænkning understreget behovet for at støtte disse organisationer. Også på dette punkt er jeg helt enig. Jeg deler Parlamentets synspunkt om, at indarbejdelsen af forbrugernes interesser i andre fællesskabspolitikker skal prioriteres højt på det forbrugerpolitiske budget.

For så vidt angår ansøgninger, vil Kommissionen for det første sikre sig, at forbrugerorganisationerne er ordentligt informeret om de nye krav og gennemførelsen heraf. Ansøgningsprocedurerne for støtte bliver holdt så enkle som muligt, og vi vil tilbyde kurser til forbrugerorganisationerne for at forklare, hvordan de fungerer.

For det andet er der allerede for at forbedre kvaliteten af projektgennemførelsen og projektforvaltningen initiativer undervejs for at tilbyde fagfolk fra forbrugerorganisationerne uddannelse i projektudvikling.

For det tredje er Kommissionen for at hjælpe forbrugerorganisationerne med at finde projektpartnere ved at oprette et onlineforum, der skal fremme netværkssamarbejde og grænseoverskridende kontakter.

Som svar på Deres betænkning, hr. Whitehead, vil jeg også forsikre Dem og Europa-Parlamentet om, at Kommissionen vil gøre beslutningsprocessen vedrørende ansøgninger hurtigere. Betalingerne vil også blive gennemført hurtigst muligt. Her må jeg imidlertid også bede om Deres forståelse. Vi vil gøre vores yderste for at træffe en afgørelse vedrørende ansøgningerne inden for tre måneder. Men De må være opmærksom på, at arbejdsbyrden og oversættelseskravene vil vokse betydeligt i perioden efter udvidelsen. Det er også sandsynligt, at tredjelændene i højere grad end tidligere vil deltage i forbrugerpolitiske aktioner.

Vores bestræbelser på at effektivisere og fremskynde ansøgningsprocessen må ikke ske på bekostning af en grundig evaluering af forslagene, der fuldt ud skal overholde reglerne vedrørende budgetforvaltning. Jeg tager den sunde forvaltning af EF-midler meget alvorligt. Det forbrugerpolitiske budget skal og vil blive gennemført i nøje overensstemmelse med reglerne i finansforordningen. På dette område er der ingen kompromismuligheder, hvilket De forhåbentlig er enig i.

2-266

Whitehead (PSE), ordfører. - (EN) Hr. formand, når Europa-Parlamentet udvides, hr. kommissær, vil De og jeg komme til at sidde længere fra hinanden rent fysisk, men vi bliver bragt tættere sammen som følge af udvidelsen, fordi forbrugerbeskyttelse nu får topprioritet i et Fællesskab med 450.000.000 mennesker.

I aften har Parlamentet mulighed for under førstebehandlingen at sikre en aftale, der vil garantere støtte til forbrugeraktiviteter. Vi kom sent i gang, men vi har gjort gode fremskridt. Jeg vil i særdeleshed takke Dem, hr. kommissær, for Deres indsats her i aften efter en lang arbejdsdag, samt for Deres medarbejders indsats. Jeg vil også takke skyggeordførerne for deres solidaritet, herunder deres tilstedeværelse her i aften, min egen assistent Laura Sullivan, forbruger-ngo'erne og Rådets formandskab, der alle har bidraget til, at vi i aften kan gentage den totale støtte, der blev tilkendegivet i Rådet.

Vi stiller omkring 31 kompromisændringsforslag under ét, der alle har været genstand for forhandling. Hvis de vedtages, vil den anden blok af ændringsforslag til de 15 oprindelige forslag blive forkastet. Derefter vil der være omkring fem ændringsforslag tilbage, som jeg vil opfordre Parlamentet til at nedstemme. Jeg vil vende tilbage til dem til sidst.

Disse kompromiser afspejler den kompromisvilje, der er nødvendig for at udvide omfanget af og den afpassede støttegrænse for forbrugeraktiviteter. Vi står foran en udvidelse og de mange forskellige behov, den vil afføde. Vi har skullet finde juridisk korrekte metoder til udvidelse af bestemmelserne frem til 2007 i samarbejde med vores venner og kolleger i Budgetkontroludvalget.

Vi erkender også, at små ansøgere, der ikke desto mindre fortjener samme behandling, tidligere har været dårligt stillet med evalueringsprocessens natur og længde. Det omvendte er også tilfældet. Vi skal være sikre på reglerne, kvalifikationer og finansieringen for alle ansøgere, uanset hvor uklare de måtte være. Begivenheder, der i dag finder sted i andre udvalg, indikerer, at det er nødvendigt at udvise en sådan forsigtighed.

Kommissionen har fortalt os, at den velvilligt accepterer kravet om at vurdere ansøgningerne inden for tre måneder. Når det ikke er muligt, vil vi blive informeret om grunden hertil. Jeg er glad for, at kommissæren har understreget, at han og hans hold primært vil bestræbe sig på at foretage en så hurtig og effektiv vurdering af alle disse ansøgninger som muligt, og at der vil blive tilbudt kurser og andre former for vejledning til førstegangsansøgere og det nogle gange fra en ny medlemsstat.

Det er en anomali, at vi er nødt til at diskutere de presserende behov i forbindelse med en udvidelse på et tidspunkt, hvor det teknisk set ikke er muligt at behandle det relevante budget for perioden efter 2004. Der er her tale om en førstebehandling, der kan udmønte sig i en øjeblikkelig aftale mellem de tre institutioner, hvis vi alle kan blive enige om, at ingen af de tre er blevet presset ud over deres grænser.

Kommissæren ved, at der ikke blot her i Parlamentet, men også andre steder har været en vis harme over nogle af de nedsatte udvalg samt over diskussionerne om forbrugerbeskyttelse. Vi er nødt til at acceptere grænserne for, hvad vi kan gøre, ved at sige hvem der kan mødes hvor og gøre hvad i forhold til forbrugerrådgivning.

På baggrund af disse kendsgerninger har mine kolleger truffet den kloge beslutning, at de ikke vil forcere nogle af de ændringsforslag, der var til behandling i udvalget, skønt vi støtter og undertiden hylde de bagvedliggende principper.

Jeg må sige til min gode ven, kollega og navnefætter hr. Bushill-Matthews, at hans ændringsforslag 11 er et ændringsforslag for meget. Jeg støttede det i udvalget, fordi jeg syntes, at vi var nødt til at pointere, at det giver anledning til irritation, når ansøgninger - og jeg tror, at Kommissionen vil give mig ret - i nogle tilfælde ikke er blevet vurderet efter ikke blot tre eller fire måneder, sådan som Kommission ville foretrække, men efter fem eller flere måneder. De værste syndere er ikke generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse. Hr. Bushill-Matthews nævnte faktisk nogle eksempler fra andre generaldirektorater. Vi er ikke desto mindre nødt til at gennemføre forbedringer, og der skal udvises større lydhørhed fra Kommissionens side.

Jeg håber, at hr. Bushill-Matthews i aften med vanlig forståelse vil fortælle os, at han forstår vores situation.

Afslutningsvis vil jeg sige, at dette er et beskedent forslag. Kommissæren vil forstå, at jeg ikke mener dette ironisk. Vi fortærer ikke vores børn, vi ernærer dem med dette forslag. Jeg håber, at alle parlamentsmedlemmerne vil kunne godkende dette forslag.

2-267

Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). - (ES) Hr. formand, jeg glæder mig meget over at se, hvordan EU og Kommissionen og vi alle støtter forbrugerorganisationerne. De er tredje ben i den trekant, der udgør demokratiet.

Men jeg vil også gerne her fremhæve nogle aspekter, som efter min mening er meget positive. I forbindelse med disse incitament er jeg, at det er særdeles vigtigt at oprette netværk, og det skal ikke udelukkende dreje sig om allerede veletablerede europæiske forbrugerorganisationer. Den risiko, man løber med denne type støtte, er, at man får skabt en gruppe af organisationer, der får særbehandling, og som ender med at skabe en autonom gruppe uden forbindelse med græsrødderne.

I denne henseende har vi stillet et ændringsforslag vedrørende regionale og nationale organisationer, for det er yderst vigtigt, at Kommissionen især ved forvaltningen og udviklingen af programmet holder øje med, at de små organisationer kan opstå og blive tilknyttet netværket. På grund af den udfordring, som de nye demokratier i Øst indebærer, er det desuden afgørende at tilskynde til oprettelse af små organisationer i alle hjørner af EU.

Jeg vil gerne hylde den indsats, som de små organisationer gør i områder, der ligger langt fra beslutningscentre som Bruxelles. Ofte er det en regulær heltedåd at oprette en organisation i disse områder, hvor folk føler sig alene og misforståede, og hvor de ofte er nødt til at tage fat på de ømme punkter eller anmelde forhold i forbindelse med deres umiddelbare naboer til de lokale myndigheder, idet de er klar over det begrænsede tilsyn, forvaltningen kan foretage.

Derfor roser jeg dette initiativ og beder om, at man, når støtten skal fordeles, husker, at man ikke kun skal støtte de organisationer, der er ved at opstå, og styrke de små, via en tilknytning til mere veletablerede organisationer, men at man også skal sørge for, at de mest veletablerede gør deres pligt og holder kontakt med alle hjørner af EU.

2-268

Thors (ELDR). - (SI) Hr. formand, hr. kommissær, jeg er nordbo og plejer ikke at beskæftige mig med blomstersprog, men jeg vil gerne takke Phillip Whitehead og Kommissionens tjenestemænd for det intensive arbejde, de har udført, således at vi hurtigt kan få dette forslag gennemført. Vi har alle arbejdet med bevidstheden om, hvor betydningsfuldt det er at styrke forbrugerorganisationerne og styrke de målsætninger, der findes for forbrugerarbejdet. Derfor vil jeg sige tak til Phillip.

De tidligere talere har allerede nævnt situationen i kandidatlandene. Det er for det nye Europa, vi bygger dette. På dette område, ligesom på mange andre, tror jeg, at der findes en gammel ballast, som vi skal kæmpe imod. Jeg mener, at det er meget vigtigt at styrke forbrugerorganisationerne for at kunne skabe mulighed for borgerne for at deltage og påvirke. Også af den grund er det vigtigt med en vedtagelse, således at kandidatlandene kommer med i det netværk, der er brug for.

I Parlamentets ændringsforslag peger vi på betydningen af, at forbrugerspørgsmål virkelig integreres på andre områder. Det har været et spørgsmål, som har ligget mit hjerte særligt nært. Vi ser som parlamentsmedlemmer, hvor stærk en lobby der findes på andre områder. Vi skal give forbrugerne magt til at studere, informere og udnytte bedste praksis. Det skal være om mobiltelefonsamtaler, om prissætning eller om, hvordan fakturaer fungerer i forskellige lande. Derfor synes jeg, at det er vigtigt, at vi tager dette spørgsmål op.

De tidligere talere, især ordføreren og kommissæren, talte om de administrative procedurer. Det arbejde, vi har udført sammen - jeg vil understrege sammen - kan være virkelig banebrydende for at opnå hurtige procedurer og hurtige svar i stedet for konstant at tvinge ansøgerne til kommunikation, hvor det ikke er nødvendigt. Jeg håber, at det kan tjene som eksempel for bedre procedurer.

Fra udvalgets side foreslog vi, at den komité, der nævnes i artikel 15, skal udgå. Vi vidste, at Rådet måske ikke ville acceptere forslaget. Jeg håber dog, at kommissæren, Kommissionen og vi alle er enige om at følge op på spørgsmålene: Hvad koster komitéen? Giver den lige så meget, som den koster? I et udvidet EU kan det blive meget svært at have denne type store komitéer, som træffer beslutning om meget små midler. Jeg håber, at vi vil få en ærlig opfølgning fra Kommissionens side på, hvad komitéen i artikel 15 i virkeligheden kommer til at koste.

2-269

Rod (Verts/ALE). - (FR) Hr. formand, vi er i alt væsentligt tilfredse med hr. Whiteheads betænkning og med, at Rådet generelt har medtaget vores ændringsforslag. Det var helt nødvendigt at præcisere de nærmere vilkår for finansieringen af forbrugerorganisationerne. Det bør nøje defineres, hvad man forstår ved en forbrugerorganisation. Betænkningen peger i den retning og sikrer, at et panel af organisationer inddrages.

Det er afgjort vigtigt at tage hensyn til organisationer, som sidder inde med den fornødne tekniske kompetence, men det er også vigtigt at sikre, at organisationerne er uafhængige. Vi må derfor ubetinget undgå, at pressionsgrupper - det være sig industrielle, kommercielle, faglige eller andre grupper - ser forbrugerorganisationerne som et middel til indirekte at påvirke EU's politik. Til gengæld bør vi bevare forbindelserne til kooperativer, som i henhold til deres charter tager hensyn til forbrugerinteresser.

Forbindelserne til forbrugerorganisationerne bør udvikles så tæt på borgerne som muligt. Det er derfor ikke nok at prioritere forbindelsen til fællesskabsorganisationer eller nationale organisationer og blot yde støtte til organer, som arbejder på regionalt niveau. Sidstnævnte bør sikres reel repræsentation i Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerpolitik. Dette udvalg bør sikre en endnu bredere repræsentation af det civile samfund.

Udvidelse af kompetenceområdet er en afgørende faktor. Ved siden af organer inden for fødevarersektoren ser vi nu forbrugerorganisationer inden for servicesektoren og i videre forstand inden for nonfoodsektorerne.

Adgang til information er afgørende for at sikre forbrugerne. Det er baggrunden for, at vi krævede og opnåede sikkerhed for, at der etableres offentlige og lettilgængelige databaser. Borgerne skal have mulighed for at kende produkternes historie, deres oprindelse, produktionsmåden osv. Det forudsætter bl.a., at mærkningen, som er et effektivt middel til at sikre forbrugeroplysning, forbedres.

Vi bør imidlertid gå endnu længere. Hvis vi vil sikre, at de produkter, der markedsføres, er sikre, bør vi ikke blot oplyse om risiciene, men også sætte fokus på begrænsning af risici. Det forudsætter, at der udvikles komparative evalueringer, som er koncentreret om produktion og bæredygtigt og ansvarligt forbrug. Så kan man tale om reel forbrugerpolitik.

2-270

Bushill-Matthews (PPE-DE). - (EN) Hr. formand, jeg takker ordføreren, fordi han var så venlig at nævne mit ændringsforslag 11, der omhandlede artikel 6, afsnit 5a (ny). Dette ændringsforslag indeholdt en opfordring til, at Kommissionens ansvarlige tjenestemænd, der ikke har foretaget udbetaling til tiden, nævnes ved navn i Parlamentets officielle protokol efter en tidsfrist på tre uger. Baggrunden for dette ændringsforslag er den, at en af mine egne vælgere fra West Midland ventede i over et år på at få udbetalt, hvad der tilkom ham fra - må jeg retfærdigvis sige - Generaldirektoratet for Landbrug og ikke Deres generaldirektorat, hr. kommissær, men ikke desto mindre talte han med to konkrete personer, der ikke blot var inkompetente, men også negativt indstillet. De ved godt, hvem de er. Jeg finder det hensigtsmæssigt, at andre også får at vide, hvem de er. Dette ændringsforslag blev således ikke fremsat af ondskab, men på baggrund af erfaringer og et ønske om at være hjælpsom i min vanlige stil.

Det glædede mig, at De i Deres indledende bemærkninger gav udtryk for - måske som følge af dette ændringsforslag - at De agter at gøre beslutningsprocessen hurtigere. Men jeg var bekymret over Deres efterfølgende bemærkninger om, at vi skal være opmærksomme på, at udvidelsen kan give forsinkelser, at der fortsat skal foretages en grundig evaluering osv. Der var for mange "männer" efter min mening. Jeg må venligt, men bestemt sige, kommissær, at det er fine ord, men at vi holder øje med Dem.

Det er vigtigt at sige, at det bør vedtages under førstebehandlingen trods det, jeg netop har sagt. Jeg giver ordføreren ret i, at det er et vigtigt emne. For at hjælpe det på vej, beder PPE-DE-Gruppen om afstemning ved navneopråb om dette konkrete ændringsforslag, men den vil så undlade at stemme, så ændringsforslaget ikke vedtages. Så vil betænkningen forhåbentlig blive vedtaget, men vi vil have foretaget en markering.

Som medlemmer af Europa-Parlamentet står vi alle til regnskab for det, vi siger og gør og ikke gør. Dette princip bør gælde for alle magthavere og især for tjenestemænd. Nogle af Kommissionens tjenestemænd mener helt klart, at det ikke gælder for dem. De tager ganske fejl.

Hvis ikke de tager ved lære, er jeg overbevist om, at Parlamentet til sin tid vil fremsætte endnu et nyttigt ændringsforslag, der ikke bliver nedstemt. I dag og i morgen affyres et advarselsskud. Hvis ikke det virker, bruger vi skarpe skud.

2-271

Schörling (Verts/ALE). - (SV) Hr. formand, jeg vil også gerne begynde med at takke Kommissionen og Phillip Whitehead for det arbejde, som er blevet udført. Man kan ikke påpege nok, hvor vigtig en rigtig forbrugerpolitik er for EU. Forbrugerpolitikken har jo mange vigtige formål. Den skal bidrage til en bæredygtig udvikling, en bæredygtig produktion og et bæredygtigt forbrug.

Det er også nødvendigt at ændre vores forbrugeradfærd, og i denne forbindelse er de små forbrugerorganisationer meget vigtige. Jeg vil især beskæftige mig med den støtte, som gives til små forbrugerorganisationer og ikke mindst til de nye medlemslande. De må ikke blive afskrækket af, at det tager tid, før de får besked om samfinansieringsprojekter, men det skal derimod sikres, at proceduren ændres, således at der gives hurtig besked, og de kan fortsætte deres gode arbejde.

2-272

Byrne, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg vil takke alle implicerede medlemmer for deres deltagelse i denne nyttige og interessante debat og for deres konstruktive holdning.

Personligt mener jeg, at den fælles beslutningstagning har givet betydelige forbedringer af denne afgørelse. Kompromisændringsforslagene har høstet fordelene ved den kombinerede ekspertise i alle tre institutioner. Kommissionen kan acceptere kompromispakken bestående af ændringsforslag 1, 2, 12, 14, 15, 22 og 23 samt 29 til og med 59.

For så vidt angår ændringsforslag 52 noterer Kommissionen sig Parlamentets ønske og Rådets enstemmige beslutning om, at der skal træffes en afgørelse vedrørende ansøgninger inden for en tidsfrist på tre måneder. Vi går helt og holdent ind for at minimere den tid, der bruges på at træffe sådanne afgørelser, og vi vil arbejde hen imod denne tidsfrist. Ikke desto mindre vil Kommissionen minde Parlamentet om det nødvendige i at foretage en grundig evaluering og fuldt ud overholde reglerne vedrørende økonomisk og budgetmæssig forvaltning.

Som svar på kommentarerne fra fru Gutiérrez-Cortines og hr. Rod om regionale organisationer vil jeg sige, at jeg er fuldt ud opmærksom på de regionale forbrugerorganisationers vigtige rolle i visse EU-lande. Deres nærhed til forbrugernes bekymringer gør dem til en interessant partner for gennemførelse af målsætningerne for forbrugerpolitikken. De regionale forbrugerorganisationer er berettigede til at modtage støtte til specifikke projekter, og de kan også nyde godt af de kapacitetsopbyggende aktioner, vi tilbyder forbrugerorganisationerne. F.eks. er de kurser, vi tilbyder forbrugerorganisationerne for at hjælpe dem med at forbedre deres ledelsesmæssige kapacitet samt forbrugerrepræsentanternes bidrag til udviklingen af EU's regionalpolitik, berettiget til samfinansiering via EU-budgettet. Jeg håber meget, at de regionale forbrugerorganisationer vil gøre god brug af sådanne muligheder.

Som svar på fru Thors' spørgsmål vedrørende inddragelse af forbrugerspørgsmål i andre politikker vil jeg understrege, at inddragelsen af forbrugerinteresser i alle relevante EU-politikker er fastlagt i traktatens artikel 153. Alle Kommissionens tjenestegrene og alle EU's institutioner bør forfølge denne målsætning. Der er gjort fremskridt på dette område. I den vigtige debat om tjenesteydelser af almen interesse, der fulgte i kølvandet på vedtagelsen af Kommissionens grønbog, er forbrugerinteresser at finde blandt de centrale spørgsmål. Vi håber, at de hidtidige fremskridt - inden for f.eks. lufttransport med chartret om passagerernes rettigheder og forordningen om boardingafvisning - vil tjene som reference for forbedring af passagerernes rettigheder inden for andre transportformer.

Der er mange aktioner i dette forslag til en afgørelse, der vil bidrage til integrationsmålene. Jeg vil blot nævne nogle få af dem. Aktioner, der skal give forbrugerorganisationerne teknisk og juridisk ekspertbistand til politiske tiltag inden for EU-politikker med relevans for forbrugerne, samt aktioner vedrørende indsamling af data, der skaber belæg for inddragelse af forbrugerspørgsmål i andre EU-politikker.

Til fru Thors' spørgsmål om komitologi vil jeg sige, at medlemsstaternes rådgivende udvalg siden 1999 har vejledt Kommissionen om specielt tildelingen af støtte. Det yder et nyttigt bidrag til koordineringen af EU-politikker og nationale politikker vedrørende projektstøtte. Endvidere vil dette udvalg blive et vigtigt forum for diskussioner og rådgivning om gennemførelsen af en ny type aktioner, der finansieres i fællesskab af Fællesskabets budget og medlemsstaterne. Disse fælles aktioner vil i særdeleshed blive brugt til Kommissionens kommende aktiviteter inden for administrativt samarbejde og samarbejde om håndhævelse samt til konsolidering af de eksisterende europæiske forbrugercentre og det udenretslige netværk.

Udvalget spiller derfor en central rolle for gennemførelsen af det foreslåede netværk. Jeg lyttede meget opmærksomt, da hr. Bushill-Matthews sagde, at han vil holde øje med mig. Det er selvfølgelig hans og Parlamentets opgave. Vi er

ansvarlige over for Parlamentet, og Parlamentet er naturligvis ansvarligt over for de valgte medlemmer. Jeg bemærkede også, at hr. Bushill-Matthews sagde, at han vil skyde med skarpt næste gang. Det betyder så formentlig, at han hidtil har skudt med løst krudt!

Afslutningsvis vil jeg rette en særlig tak til hr. Whitehead, der har vist sig som en mester i at forhandle på højt plan for at finde en kompromisløsning med Rådet. Jeg bed mærke i hans bemærkninger om, at vi ernærer vores børn i stedet for at fortære dem. De er selvfølgelig klar over, hr. Whitehead, at dette ikke er et beskedent forslag. Det er et væsentligt forslag. Deres henvisning til min landsmand er rettet mod titlen "et beskedent forslag", der selvfølgelig er upassende i dette tilfælde.

Jeg ser denne øvelse som et udmærket eksempel på, hvordan Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen kan samarbejde konstruktivt om forbrugerpolitiske spørgsmål. Jeg håber, at afstemningen vil bekræfte de retningslinjer, der er blevet afstukket i dag.

Jeg håber, at andre verserende forbrugerspørgsmål i Parlamentet kan løses med samme dygtighed og i samme konstruktive ånd.¹

2-273

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.

2-274

Tilstrækkelige og bæredygtige pensioner

2-275

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A5-0259/2003) af Andersson for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om udkast til fælles rapport fra Kommissionen og Rådet om tilstrækkelige og bæredygtige pensioner (KOM(2002) 737- 2003/2040(INI)).

2-276

Andersson (PSE), ordfører. - (SV) Hr. formand, det handler om Kommissionens rapport om tilstrækkelige og bæredygtige pensioner og om en bedømmelse af, hvorvidt medlemsstaterne i deres første strategirapporter har levet op til de tre overordnede mål for den fælles pensionspolitik. For det første, om pensionerne er tilstrækkelige, om vi har et tilstrækkeligt niveau for de fremtidige pensioner for at undgå fattigdom og skabe en rimelig levestandard. For det andet, om pensionerne er økonomisk bæredygtige på lang sigt, således at fremtidige generationer ikke får en unødigt stor økonomisk byrde. For det tredje, om pensionerne er tilstrækkeligt moderne, således at de er tilpasset den nye situation, med atypisk arbejde og flere og flere kvinder på arbejdsmarkedet.

Vi synes, at Kommissionens rapport er god. Kommissionen har lavet en god analyse. Vi har i Parlamentet forsøgt at holde os fra de nationale diskussioner om forskellige nationale ændringer af pensionssystemerne. Vi har forsøgt at holde os til det, som er vores opgave på EU-niveau, nemlig at fastsætte mål for den fælles strategi, som vi skal have på EU-niveau. Medlemsstaterne må selv håndtere de konkrete forslag til pensionssystemer.

Vi har en række synspunkter. Først og fremmest skal der være en balance mellem sociale og økonomiske overvejelser. Det er vigtigt for den økonomiske udvikling, at vi har bæredygtige pensionssystemer. Det gælder ikke mindst for de lande, som er med i eurosamarbejdet, men også for de øvrige lande, således at vi får en bæredygtig økonomisk udvikling. Det er dog mindst lige så vigtigt, at vi tager de sociale aspekter op og beskæftiger os med folks levestandard. Vi skal sørge for, at man får en anstændig levestandard på sine ældre dage, som ikke afviger kraftigt fra den, man har haft som erhvervsaktiv, og at man ikke havner i fattigdom.

Pensionssystemerne er fortsat kendetegnet ved manglende ligestilling. Kvinder har ikke lige så store pensioner som mænd. Det skyldes bl.a. pensionssystemerne, men den vigtigste årsag er kvindernes situation på arbejdsmarkedet. Kvinderne har i større udstrækning lavere betalt arbejde, deltidsarbejde og lavere beskæftigelsesgrad. Det betyder, at Lissabon-processen er det vigtigste i denne sammenhæng.

Situationen for dem, der har atypisk arbejde, er heller ikke tilfredsstillende, især ikke når det handler om supplerende pensioner, som arbejdsmarkedets parter enes om. Der er grund til at tage denne problematik op.

Det absolut vigtigste for, at vi skal kunne klare vores forpligtelser i fremtiden, er, at vi opnår vækst og fuld beskæftigelse. Derfor er det vigtigt, at vi forbinder det med Lissabon-processen, beskæftigelsesretningslinjerne og de økonomiske retningslinjer og ser det som en helhed. Vi taler meget ofte om solidaritet mellem vores generationer her og nu, og det er vigtigt, at der er solidaritet netop nu mellem generationerne. Med tanke på den demografiske udvikling er det dog mindst

¹ Kommissionens reaktion på Parlamentets ændringsforslag: se bilaget.

lige så vigtigt, at vi taler om solidaritet med de kommende generationer, således at vi ikke - jeg tilhører selv generationen, der blev født i 1940'erne - under os for meget nu, således at fremtidige generationer af erhvervsaktive skal betale urimeligt høje omkostninger, når vi bliver pensioneret. Vi skal sørge for, at det ikke bliver sådan i de nye pensionssystemer. Vi skal vise solidaritet med de kommende generationer.

Det, som skabte mest diskussion i udvalget, var den faktiske over for den lovpligtige pensionsalder. Vi befinder os ikke i den lovpligtige pensionsalder. Det er paradoksalt, at den ældre del af befolkningen bliver friskere og friskere, hvilket er positivt, samtidig med at den arbejder mindre og mindre. Vi arbejder i dag mindre end for tredive år siden. Det er der mange grunde til. Hvis der mangler noget i Kommissionens rapport, er det måske et helhedsbillede af, hvordan man skal øge den faktiske pensionsalder. Det handler om økonomisk incitament, men det handler også om livslang læring, arbejdsmiljøproblemer, arbejdsorganisation osv., således at folk, der er kommet op i årene, også stadig kan findes på arbejdsmarkedet. Vi skal forandre arbejdslivet på en sådan måde, at folk kan blive dér og være aktive i arbejdslivet og ikke bliver slået ud.

Sidenhen vil vi også beskæftige os med udvidelsen.

Til sidst vil jeg gerne takke alle, som har medvirket til, at vi opnåede bred konsensus i udvalget, ikke fuldstændig, men bred konsensus. Vi har haft et godt samarbejde i udvalget.

2-277

Diamantopoulou, Kommissionen. - (EL) Hr. formand, jeg vil gerne komplimentere og takke hr. Andersson. Betænkningen om tilstrækkelige og bæredygtige pensioner omhandler et af de mest brændende emner, som alle regeringer er nødt til at tage sig af.

Reformerne i de enkelte lande hører naturligvis under den nationale kompetence, men jeg vil mene, at vi lukker øjnene for problemet, hvis vi ikke ser på den europæiske dimension og nødvendigheden af et samarbejde, ikke kun fordi medlemsstaternes økonomier er tæt forbundne, men også fordi vores analyse af problemet har ført til den konklusion, at årsagerne til pensionssystemernes krise er nøjagtig de samme i alle landene. Det er den demografiske situation, den højere forventede levealder, de nye arbejdsmønstre og de nye familiemønstre.

Anvendelsen af den åbne koordinationsmetode var det første vigtige forsøg på et samarbejde på europæisk plan mellem landene. Her var vi enige om tre indfaldsvinkler. Den første drejede sig om pensionssystemernes økonomiske bæredygtighed. Den anden om pensionernes tilstrækkelighed, det vil sige værdige levevilkår for pensionisterne, som er noget, hr. Andersson insisterer på i sin betænkning. Og den tredje er pensionssystemernes tilpasningsevne, så de tager højde for ændringerne.

En vigtig ting i betænkningen er dens omtale af forholdet mellem pensionssystemerne og arbejdsmarkedet, og jeg vil gøre rede for, hvordan Kommissionen med en række initiativer lever op til betænkningens krav.

For det første, vedrørende forhøjelsen af den reelle pensionsalder, er det klart, at det på den ene side af hensyn til bæredygtigheden er vigtigt og nødvendigt at ændre aldersgrænsen, men på den anden side kan det ikke stå alene uden at være ledsaget af beskæftigelsespolitikker, som kan hjælpe ældre arbejdstagere med at blive på arbejdsmarkedet, for i dag er det meget svært for ældre arbejdstagere over 55 år at finde arbejde på grund af den kultur, der er på arbejdsmarkedet, og de forhold, der har været i mange år. I denne forbindelse har både den europæiske strategi for beskæftigelsen og Den Europæiske Socialfond en vigtig rolle at spille.

En anden vigtig ting er, at Kommissionen, efter mandat fra Det Europæiske Råd, fortsætter med at anvende koordinationsmetoden. I 2005 kommer vi med en ny rapport om overvågningen af systemerne, og Udvalget for Social Beskyttelse vil undersøge de sociale systemers bidrag til, at arbejdstagerne bliver længere på arbejdsmarkedet.

Endelig overvåger vi hele tiden de indikatorer, som vi bandt os til i Barcelona, og vi har erklæret os enige i nødvendigheden af at hæve den reelle pensionsalder med fem år inden 2010.

Jeg skal undlade at gentage, hvad hr. Andersson sagde om kønsaspektet. Kønsaspektet har meget stor betydning i pensionssystemerne, især i den private sektor. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der i den private sektor ikke findes ligebehandling af mænd og kvinder, idet der hovedsagelig tages højde for kønskriteriet ved pensionsberegningen.

To ting mere: Udvidelsen, hvor vi hele tiden kommunikerer med de nye medlemsstater, så de kan inddrages, og mobilitetsspørgsmålet. Betænkningen analyserer, hvordan vi kan overvinde hindringerne på arbejdsmarkedet i Europa, samt mobiliteten, et spørgsmål, som vi har forelagt en tiårig handlingsplan for.

2-278

Boogerd-Quaak (ELDR), ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Lige Muligheder. - (NL) Hr. formand, fru kommissær, kære kolleger, også jeg vil takke hr. Andersson mange gange for det gode samarbejde, som bl.a. fremgår af, at han har overtaget ændringsforslagene fra Udvalget om Kvinder og indføjet dem i sin egen betænkning.

Kommissæren har sagt, at der er tale om en krise i pensionsordningerne, og jeg deler hendes mening. Udgifterne til pensioner vil lægge pres på stabilitetspagten, og under et tidligere mandat har jeg sommetider kaldt det "en bombe under euroen". Mange lande træffer derfor foranstaltninger, og på grund af mange af disse foranstaltninger rammes kvinder alvorligere end andre befolkningsgrupper. Gennem lavere arbejdsdeltagelse, den højere procentdel af kvinder, som arbejder på deltid, de lavere indkomster og den langsommere indkomststigning (bl.a. på grund af barselsorlov), får kvinder i gennemsnit lavere pensioner end mænd. Ifølge Kommissionens rapport varierer denne forskel i medlemsstaterne mellem ca. 16 % og 45 %.

Endvidere er der spørgsmålet om ligebehandling. I denne sammenhæng vil jeg henvise til USA. Den amerikanske højesteret har afsagt en kendelse om, at det på grund af aktuarmæssige faktorer er i strid med *Civil Rights Act* (loven om borgernes frihedsrettigheder) at beregne bidragene til og ydelserne fra tillægspensioner på forskellige måder alt efter kønnet. Jeg håber, at man også generelt vil indtage denne holdning i Europa. Dertil kommer, at det under en høring for nylig viste sig, at kvinder nu om dage slet ikke mere lever ret meget længere end mænd.

Jeg vil også gøre opmærksom på en anden beklagelig sag, og det er, at Kommissionen aldrig har gennemført Parlamentets forslag om at forpligte medlemsstaterne til at træffe bestemmelser om det problem, at dele af de under ægteskab oparbejdede pensionsrettigheder risikerer at gå tabt i perioder, hvor en af parterne vælger omsorg for familien. Endvidere vil jeg kraftigt opfordre til, at medlemsstaterne garanterer, at personer under barselsorlov eller orlov for at pleje børn eller andre afhængige personer fortsat er tilsluttet pensionsordningerne, hvad angår oparbejdelsen af deres pensioner. I en række lande er dette allerede tilfældet, og jeg synes, at disse lande optræder som et godt eksempel for andre medlemsstater, som endnu ikke gør dette. Medlemsstaterne skal fremme individualiseringen af pensionsrettighederne, uden at de efterlades, enkens, enkemænds og børns, afledte rettigheder hermed afskaffes. Faktisk drejer det sig om et samlet problem, hvor kvinder ofte - det har jeg tidligere sagt - løber større risiko end andre. Jeg er derfor enig i, at vi skal fremme arbejdsmobiliteten, og i det tilfælde vil jeg ...

Tak, hr. formand, jeg ser, at mine tre minutter er udløbet.

Endelig håber jeg, at kommissæren især vil tage hensyn til kvindernes stilling.

2-279

Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Hr. formand, først vil jeg gerne takke ordføreren hr. Andersson for hans indsats og hans resultater i arbejdet med at sammensætte en betænkning, der fik næsten enstemmig støtte under afstemningen i udvalget. Jeg håber, at det vil gentage sig under afstemningen i morgen.

Jeg vil også takke kommissær Diamantopoulou for den hidtidige indsats samt for de fortsatte bestræbelser på at sikre, at de reformer, som de 15 medlemsstater forsøger at gennemføre, ikke bringer ekstrem fattigdom til de ældre, der allerede er for fattige, og som i mange af disse stater har pensionen som eneste indtægtskilde.

Når det er sagt, vil jeg gerne advokere for en anden linje for at opfylde det prisværdige ønske om at skaffe sikre finansierede pensioner i fremtiden. Det er helt afgørende, at vi standser det spild, der finder sted i de forskellige pensionssystemer i EU-medlemsstaterne. Det er helt afgørende, at vi reducerer arbejdskraftomkostningerne, der i mange af medlemsstaterne er så høje, at det er vanskeligt for EU-landene at konkurrere på verdensmarkedet. I Italien medfører hver arbejdstager f.eks. pensionsudgifter på 34 %, i Schweiz resulterer bidrag på blot 10 % i pensioner, der er lige så pæne som de italienske pensioner, og i Portugal er tallet f.eks. på 7,6 %. Det betyder, at vi skal undersøge, hvor pengene spildes, hvor der er tale om manglende effektivitet, og hvor der er behov for ændringer.

Jeg vil også gerne sige, at gæld kan betales på to måder. Der er skyldnere, der, når de skal betale den forfaldne gæld, udebliver og flygter. Så er der andre skyldnere, der undværer deres sommerferie og dropper bilen for at betale deres gæld. Skyldnerne er vores 15 stater, og kreditorerne er befolkningen - pensionisterne og de ældre - der lever af deres pensioner. Vi skal ikke stikke hovedet i busken, men forsøge at indfri den gæld, vi har pådraget os med de ældre, de findes i dag.

2-280

Cercas (PSE). - (ES) Hr. formand, der er få ting, der bekymrer de europæiske borgere mere end deres pensioners sundhed, der er få ting i deres familieliv og sociale liv, der tiltrækker sig så meget opmærksomhed i løbet af livet, måske fordi pensionerne for millioner og atter millioner af europæere er den eneste formue, de oparbejder, og den eneste sikkerhed, de har over for det biologiske eller økonomiske livs risici.

Hr. Anderssons fremragende betænkning er afslutningen på en valgperiode i Europa-Parlamentet, hvor vi har haft samme dagsorden som borgerne. Det er en vigtig valgperiode, fordi Europa-Parlamentet for første gang har spørgsmålet om pensioner på EU's dagsorden. Kommissionens fremragende meddelelser og initiativer har også været medvirkende hertil.

Vi glæder os meget over, at der ved afslutningen af valgperioden ses en langt større forståelse for dette forhold. Det er ikke længere kun en bekymring, der skyldes finansielle bevæggrunde eller hensyn til balancen på de offentlige finanser. Vi har nu en doktrin, en strategi, som vi sammen med dette vigtige spørgsmål har beriget og suppleret med de europæiske borgeres mål og behov.

Det glæder os derfor, at betænkningen og Kommissionens meddelelse har analyseret medlemsstaternes strategier, naturligvis under hensyntagen til de finansielle muligheder. Måske kan vi på denne måde vise, at vi også er ansvarlige politikere. Grundlæggende er der to slags politikere, nemlig de uansvarlige politikere, som kun tænker på næste valg, og de ansvarlige politikere, der tænker på de kommende generationer.

Hr. Andersson tænker i sin betænkning på de kommende generationer, men også på en tilpasning, så den sociale sikring, pensionerne, opfylder målene og bekæmper fattigdommen. Han tænker på modernisering og på kategorier af arbejdstagere, i særdeleshed kvinderne, der løber så mange risici i den nye sociale orden og på arbejdsmarkedet.

Hvad fortæller Kommissionen os om situationen i vores medlemsstater? Vi ser, at der er vilje, men vi ser også, at der til tider er sendrægtighed og meget omtanke. Efter min mening er der også en frygt for reformen i medlemsstaterne, måske fordi borgerne frygter, at reformen bliver en undskyldning for at tale om beskæringer af deres sociale rettigheder.

Det er derfor meget vigtigt, at vi hjælper til med at overvinde denne frygt blandt borgerne ved at forelægge reformer, der ikke kun indeholder beskæringer, men forsøger at tilfredsstille deres nuværende og kommende behov inden for en mere sikker, fair og retfærdig ramme.

I morgen vil Den Socialdemokratiske Gruppe støtte hr. Anderssons betænkning og Kommissionens arbejde, for vi mener faktisk ikke, at de foreslåede ændringer er udtryk for letsindighed eller opportuniste, men derimod lever op til de ændringer, som skyldes vores sociale forpligtelse over for denne generation af arbejdstagere, over for disse borgere og også over for dem, der skal leve i Europa i den næste generation.

2-281

Jensen (ELDR). - Hr. formand, fru kommissær, jeg vil også sige tak til hr. Andersson for en meget klar og veldisponeret betænkning og tak til Kommissionen for en meget interessant rapport om pensionssystemerne i Europa. Det er jo underlagt national kompetence, hvordan man indretter sit pensionssystem, men jeg mener, at betænkningen, med målsætningerne om, at der skal være tilstrækkelige pensioner, at der skal være bæredygtige pensioner, og at vi skal have fleksible pensionssystemer, kan give anledning til en fornuftig debat på nationalt plan og give inspiration. Jeg synes også, det er en interessant konklusion, man kommer frem til, nemlig at der generelt er en høj grad af omfordeling og solidaritet i pensionssystemerne i medlemsstaterne, men at kvinderne er forfordelt i mange lande på grund af deres særlige stilling på arbejdsmarkedet. Det er noget, der skal gøres noget ved, og jeg er glad for, at det kommer så stærkt frem her, at vi skal presse på for at få gjort noget ved det. Jeg er derfor meget enig i den samlede konklusion i Jan Anderssons betænkning. Til gengæld er jeg uenig i en række af de ændringsforslag, der foreligger. Ændringsforslag fra venstre side af salen, hvor det er tydeligt, at man ser pensionsopsparing, der placeres i aktier og obligationer som et onde i sig selv. Det er rigtigt, at der har været problemer med pensionskasser, der har haft store tab i forbindelse med de store aktiekursfald, men jeg synes ikke, at svaret er, at man skal stoppe med at indføre opsparingsordninger for pensioner. Tværtimod synes jeg, at man skal sikre en bedre styring af risikoen i forbindelse med pensionskassernes investeringer, og at myndighedernes kontrol skal være stærkere. Det er også noget, vi kan samarbejde om på EU-plan for at sikre en bedre risikostyring. Vi bliver jo alle ældre, og det er ikke for meget forlangt, at vi hver især tager et medansvar for at spare op til alderdommen og medvirker til, at kommende generationer ikke påføres urimelige byrder. Det handler nemlig også om fordeling mellem generationerne.

2-282

Ainardi (GUE/NGL). - (FR) Hr. formand, fru kommissær, Andersson-betænkningen understreger, at der er behov for at tage hensyn til, at mange pensionister er fattige, og der er behov for at tage hensyn til uligheder mellem mænd og kvinder, når det gælder pensioner. Ordføreren anbefaler i den forbindelse tilstrækkeligt høje garanterede mindstepensioner og øget beskæftigelsesgrad blandt kvinder under henvisning til princippet om lige muligheder. Jeg og min gruppe støtter disse elementer i betænkningen. Ordføreren anfører endog, at det er afgørende at holde sig balancen mellem sociale og økonomiske hensyn for øje. Beklageligvis er dette hensyn modsætningsfyldt og indebærer, at ordføreren med henvisning til økonomiske kriterier stiller spørgsmålstejn ved grundlæggende sociale rettigheder.

Betænkningen blev ikke vedtaget med enstemmighed i udvalget. Vi stemte således ikke for betænkningen i udvalget, fordi den støtter den forhøjelse af pensionsalderen, der foreslås af Kommissionen. Den ligger dermed på linje med den liberale indfaldsvinkel, som allerede i nogen tid har været fremherskende i Det Europæiske Råd, nemlig øget fleksibilitet og længere arbejdstid. Vi er modstandere af reformer, som på denne måde indebærer en forlængelse af arbejdstiden uden på nogen måde at løse beskæftigelsesproblemet. I betænkningen anføres, at medlemsstaterne har gennemført foranstaltninger, som peger i den rigtige retning, altså i retning af længere arbejdstid. Vil man virkelig, når flertallet af arbejdstagerne i

Frankrig, Østrig og Tyskland har givet udtryk for deres modstand mod en sådan forlængelse af arbejdstiden og en fondsbaseret pensionsordning, føre pensionsdebatten på europæisk plan uden at involvere borgerne?

Med min gruppes støtte er der stillet ændringsforslag, som søger at tage hensyn til disse ønsker. Med ændringsforslagene går vi afgjort imod en forhøjelse af den lovpligtige pensionsalder og forlængelse af bidragsperioden. Vi er ligeledes imod fondsbaserede pensionsordninger, som på ingen måde sikrer indtægterne, og som nedbryder det solidaritetsprincip, der ligger til grund for løbende finansierede pensionsordninger. Vi foreslår, at der tages hensyn til, hvor belastende arbejdet er, og hvor mange børn, der skal forsørges, når bidragene fastsættes. Endelig foreslår vi, at man undersøger nye modeller for finansieringen af de lovpligtige pensionsordninger.

Man henviser til, at den forventede levealder stiger, som argument for at indføre en fondsbaseret pensionsordning, hvilket imidlertid ikke kan dække over den omstændighed, at de multinationale selskaber ud fra en økonomisk betragtning varmt bifalder denne løsning. Man kunne tænke sig andre modeller, som var mere solidariske og mere bæredygtige, til løsning af de økonomiske problemer på lang sigt. Vi foreslår eksempelvis, at man udvider de sociale bidrag til at omfatte alle kapitalindtægter, idet der indføres en graduering, alt efter om virksomhederne skaber nye job eller ej. Det er efter min opfattelse ikke uansvarlige forslag.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det i den aktuelle situation, hvor der er stigende modstand mod de valg, stats- og regeringscheferne træffer i EU, er afgørende, at vi lytter til de krav, der fremsættes, og ikke går imod dem med det resultat, at borgernes interesse for EU svækkes stadig mere.

2-283

Bouwman (Verts/ALE). - (NL) Hr. formand, fru kommissær, hr. Andersson, allerførst tak for det arbejde, som både ordføreren og Kommissionen har gjort. Jeg tror, det er godt, at vi langsomt, men sikkert begynder at anvende den åbne koordinationsmetode for pensionerne. Det er ikke rigtig en forhandling, det er en begyndelse. Jeg ved ikke, hvad vi skal gøre på lang sigt, hvad angår tilgængeligheden, muligheden for finansiering og moderniseringen af pensionerne. Forslaget indeholder bl.a. en række retningslinjer. Jeg synes, at det nyttige ved kommissionsforslaget er, at det giver en god indsigt i, hvad der er i vejen, og at det indeholder et første sæt foranstaltninger. Jeg gentager, at det er foranstaltninger på lang sigt. Og hr. Cercas kan godt fremsætte en bemærkning om den næste generation, men det er præcis det problem, vi vil blive konfronteret med. På kort sigt har vi at gøre med et arbejdsmarked, som fungerer stadig dårligere i mange dele af Europa, og den løsning, der går ud på at lade folk arbejde længere, fungerer ikke på kort sigt.

Fru Ainarði har allerede gjort opmærksom på, at der i øjeblikket findes nogle problemer i en række medlemsstater såsom Frankrig og Østrig. I Nederlandene demonstrerede 20.000 mennesker mod den hovedsageligt liberale kristelig-demokratiske regering, som har fundet på alle mulige foranstaltninger for at opmuntre ældre til deltagelse på arbejdsmarkedet på længere sigt. F.eks. ved at nedskære førtidspensioner, efterlønsordninger (VUT), den udvidede arbejdsløshedsunderstøttelse (WW), den almindelige arbejdsløshedsunderstøttelse og lignende ordninger. I øvrigt giver den ingen muligheder for at komme uden om disse foranstaltninger. Det betyder, at man i øjeblikket protesterer mod en regering i Nederlandene, som sigter mod at træffe den slags foranstaltninger. Som sagt demonstrerede 20.000 mennesker.

Kortsigtet politik er den manglende faktor, og i den forstand er betænkningen af Jan Andersson faktisk for den slags problemer en overfladisk betænkning. Jeg siger det, som det er. Det er heller ikke så slemt. Det er et første skridt. I den kommende periode skal der imidlertid tilføjes noget. Og det vil medføre alle mulige problemer. Jeg er enig i, at den effektive pensionsberettigede alder skal forhøjes, men i øjeblikket skal vi lige være på vagt, og der skal derfor udvikles alternativer for at sikre en balance mellem den kortsigtede og den langsigtede politik.

2-284

Crowley (UEN). - (EN) Hr. formand, jeg vil også takke kommissæren samt specielt ordføreren for hans arbejde med dette emne.

I en vis forstand glemmer vi ofte, hvordan det var i slutningen af det 19. århundrede, da de ældre, de syge og de arbejdsløse ikke havde nogen som helst form for beskyttelse, indtil der i slutningen af 1870'erne blev indført et gnieragtigt beløb i et forsøg på at give de ældre en vis form for beskyttelse. Heldigvis har vi som samfund udviklet vores holdning i retning af at give beskyttelse til de ældre, folk med behov for pensioner og de mest sårbare i vores samfund.

Tidligere har vi alle erkendt, at vi ikke har tænkt nok på de fremtidige behov i forbindelse med demografiske forandringer, en i nogle tilfælde faldende arbejdsstyrke samt grænser for beskatningsudgifter. Nu står vi med det, der fremstår som et pludseligt problem på grund af den store befolkning. Men hvis man spørger en antropolog eller enhver, der er involveret i videnskabeligt arbejde, lyder svaret, at det for 15 år siden blev fremhævet som et spørgsmål, man skal forholde sig til i 2015. Det er først nu, at vi begynder at tage affære.

Jeg vil specielt påpege, at hr. Andersson har fremsat et afbalanceret forslag i sin betænkning. Han har forsøgt at finde løsninger på de problemer, vi nu står over for. Jeg må retfærdigvis sige - og jeg er ikke enig i alt, hvad han siger ved de fleste lejligheder - at han også har fremlagt kortsigtede, mellem- og langsigtede prioriteter, der skal føres ud i livet.

I Irland har vi et system, hvor vi nu hvert eneste år opsparer 1 % af vores BNP til imødekommelse af vores kommende pensionsrettigheder. Det giver en vis garanti for de personer, der får brug for pensioner i fremtiden.

Vi skal bl.a. sikre os, at pensionen er tilstrækkelig stor til at sikre en passende levestandard samt uafhængighed og valgfrihed.

2-285

Pronk (PPE-DE). - (NL) Hr. formand, jeg vil også takke ordføreren mange gange for det arbejde, som er gjort dels af ham selv, dels af andre. Derfor vil jeg også takke Carlo Fatuzzo mange gange for hans bidrag. Jeg synes, det er en kombination af det bedste af den italienske og af den svenske kultur. En slags kombination mellem Milano og Malmø. Jeg synes, at dette arbejde skal bibeholdes mere eller mindre uændret. Jeg beklager dybt, at GUE/NGL-Gruppen har stillet disse ændringsforslag. Jeg må sige, at jeg med interesse har lyttet til fru Ainardi, og det fik mig til at tænke på Ludvig 14., som efter revolutionen kom tilbage, og om hvem man sagde, at han intet havde lært og havde glemt alt. Jeg beklager endnu dybere, at hr. Bouwman åbenbart vil tilslutte sig det.

Vi har jo at gøre med reelle problemer på pensionsområdet i Europa. Vi kan naturligvis opretholde pensionssystemet, men den bedste måde at ødelægge det på med tiden er at gøre, hvad der foreslås i ændringsforslagene fra GUE/NGL-Gruppen. At lade, som om der intet er galt, selv om der jo er huller i systemet. For da dette system blev aftalt, var gennemsnitsalderen 63 år, to år under 65 år. Nu er denne alder heldigvis noget højere. Så kan man ikke sige, at vi altid kan fortsætte som nu. Hr. Andersson peger på en bestemt retning, og den støtter vi. I alle lande er pensionsordningerne lidt forskellige. Vi kan ikke sammenligne dem med hinanden, men det allerværste er at opføre sig som nogle mennesker på *Titanic*, som troede, at der intet var galt, da skibet var ved at synke. Det er farligt. Jeg håber, at flertallet i Parlamentet - og det har jeg al mulig tiltro til - vil tage afstand fra den slags holdninger og virkelig vil gøre en indsats for de mennesker, det drejer sig om. De stakkels mennesker har ikke noget ud af, at der til sidst ikke er flere penge tilbage!

2-286

Hughes (PSE). - (EN) Hr. formand, ligesom alle andre vil jeg også ønske hr. Andersson tillykke med det flotte arbejde. Jeg vil også takke Kommissionen og Rådet for deres fælles rapport. Den giver virkelig et glimrende overblik over dette meget vigtige emne. Hr. formand, jeg håber, at De på mine vegne vil anmode GD I om i den nærmeste fremtid at afholde en dagdebat for et vigtigt socialt dossier som dette. Vi forventes at bygge broer tilbage til borgerne. Dette emne berører mange millioner borgere, og det er en skam, at det gemmes væk på et aftenmøde.

Med Andersson-betænkningen understreges behovet for, at både beskæftigelsesstrategien og Lissabon-strategien begynder at give konkrete resultater på flere vigtige områder: Fortsatte store kønsmæssige uligheder for så vidt angår adgang til og deltagelse på arbejdsmarkedet afspejles i store forskelle mellem kvinders og mænds pensionsydelse. Selv hvis vi når op på Lissabon-målet om 60 % arbejdsmarkedsdeltagelse hos kvinderne, er selve målet et udtryk for det faktum, at kvinders deltagelse fortsat vil være mindre end mændenes. Vi skal derfor overveje ledsageforanstaltninger i overensstemmelse med de retningslinjer, der er anført i betænkningen, ved f.eks. i højere grad at gøre pensionsrettigheder til individuelle rettigheder og opfordre medlemsstaterne til at sikre fortsat medlemskab af pensionsordninger under forældreorlov eller orlov i forbindelse med pasning af børn eller andre personer, over for hvem der består forsørgerpligt.

Et andet problem, som hr. Andersson fremhævede, og som vi skal gøre en større indsats for at løse, er behovet for at hæve den reelle pensionsalder og ikke blot den lovpligtige pensionsalder. Der er nogen forvirring fra forskellige sider herom. Der er nu en udbredt førtidspensioneringskultur i EU. Det er nødvendigt med en kontinuerlig langvarig indsats for at ændre holdningen og give sig i kast med denne kultur. Men der er nogle få tegn på, at vi er ved at komme på rette vej. Ifølge den fælles rapport om beskæftigelsen fra Kommissionen for 2002 er det kun fire medlemsstater, der har indført flyvefærdige nationale strategier for forlængelse af den erhvervsaktive alder. Ifølge den samme rapport har de fleste medlemsstater fortsat gjort en ynkeligt mangelfuld indsats for at tilbyde uddannelse til de ældre. I den næste runde af anbefalinger, hvor medlemsstaternes resultater sammenlignes med de opstillede retningslinjer, skal Kommissionen rette de stærkest mulige henstillinger til de medlemsstater, der fortsat ikke leverer de ønskede resultater på disse og andre vigtige områder.

Det sidste punkt i betænkningen, som jeg vil fremhæve, handler om arbejdstagere i atypiske arbejdsforhold. Deres usikkerhed på arbejdsmarkedet - og mange af dem er kvinder - vil blive afspejlet i en fortsat usikkerhed, når de bliver ældre i de kommende årtier, medmindre der gøres noget for at reducere denne usikkerhed. Det er en frygtelig skam, at adskillige medlemsstaters regeringer inklusive min egen er meget imod det foreslåede direktiv om vikaransatte. Jo længere det forsinkes, desto mere vil de tidligere direktiver om deltidsarbejde og åremålsansættelse blive undermineret, i takt med at vikaransættelser bliver det foretrukne valg for arbejdsgivere, for hvem ordet "fleksibilitet" er ensbetydende med at presse mest mulig arbejde ud for den mindst mulige betaling. Vikaransatte bliver en stadigt voksende underklasse i en todelte arbejdsstyrke. I sidste ende må hele det europæiske samfund tage konsekvenserne.

Jeg håber, at de berørte regeringer - atter inklusive min egen - selv på dette sene tidspunkt kan komme til fornuft og hjælpe os med at indføre en fornuftig lov for at styrke den pointe, at fleksibilitet faktisk kan være et positivt begreb for både arbejdsgivere og arbejdstagere.

2-287

Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Hr. formand, det er almindeligt anerkendt, at pensioner via offentlige, solidariske og almene ordninger er et fundamentalt redskab til at skabe social integration. Uden pensioner og anden social bistand ville fattigdomskvotienten i EU være over 40 %. Enhver modernisering af de offentlige velfærdsordninger må tage udgangspunkt heri, hvilket ikke er tilfældet i de fleste af de medlemsstater, der har sat reformer i gang. Arbejdstagernes skarpe modstand mod foranstaltninger, der drager deres rimelige rettigheder i tvivl på dette område, er velkendt, og vi har da også set den eksemplificeret i Frankrig, Portugal, Tyskland og Grækenland.

I denne betænkning lægges der ikke tilstrækkelig afstand til de holdninger, der fører til færre rettigheder og mindre social beskyttelse. Derfor den række forslag, som vi stiller, og blandt hvilke jeg fremhæver følgende:

- en omtale af pensionsfondenes stigende vanskeligheder efter aktiemarkedernes krise verden over, hvilket tydeligt viser, hvordan de øgede risici på finansmarkedet får negative følger for opsparingsbaserede pensionssystemers tilstrækkelighed og bæredygtighed;
- en kritik af den asociale karakter af de fleste af de seneste reformer, som visse medlemsstater har gennemført, der betragteligt har reduceret de sociale pensioner og søgt at hæve pensionsalderen;
- en bemærkning om betydningen af at gennemføre pensionsreformstrategier på europæisk og nationalt plan, der fremmer den fulde beskæftigelse, ledsaget af sociale rettigheder, der styrker og fornyer de offentlige pensionssystemer ved at udvide deres finansieringsgrundlag, sikre arbejdsgivernes finansieringsforpligtelser og udbygge omfordelingsmekanismerne;
- endelig en afvisning af alle forsøg på at svække eller afskaffe de offentlige ordninger, der hviler på omfordeling og solidaritet, idet det fremhæves, at det for at sikre pensionssystemerne på lang sigt er afgørende at udvide tildelingskriterierne og finde nye måder til finansiering af lovbestemte pensionssystemer, navnlig ved at lade de sociale bidrag omfatte alle former for kapitalindkomst, med en tilpasning af virksomhedernes bidrag efter den mængde beskæftigelse, som de skaber.

2-288

Bushill-Matthews (PPE-DE). - (EN) Hr. formand, jeg lykønsker også Kommissionen og Rådet med kvaliteten af deres fælles rapport samt i særdeleshed ordføreren med hans egen stærke betænkning om dette vigtige emne.

Jeg har tillid til, at medlemsstaterne i særdeleshed vil notere sig, at problemet med tilstrækkelige og bæredygtige pensioner er stort i dag, at det vil være endnu større i morgen, og at der skal gøres en indsats her og nu. Jeg vil specielt rose ordføreren for hans store indsats for at absorbere ændringsforslag fra kolleger fra forskellige partier, der også bekymrer sig meget om dette spørgsmål. Jeg er meget taknemmelig over, at han har fundet det formålstjenligt at acceptere fem af mine ændringsforslag: om definition af målet; at sikre ældre mennesker tilstrækkelige og rimelige indkomster og hindre fattigdom i alderdommen; om definition af problemets alvor; om vigtigheden af at fremme muligheden for at overflytte pensionskrav; og i særdeleshed om den skandale, at visse EU-institutioner fortsat diskriminerer ældre stillingsansøgere - et spørgsmål som jeg ved flere lejligheder har taget op med kommissær Kinnock, som desværre kun bralrer op som svar.

Da ordføreren har accepteret så meget, vil det sikkert være ubehøvet af mig at jamre over hans manglende accept af mit ændringsforslag om, at sikre og inflationssikrede pensioner til arbejdstagere i den offentlige sektor såsom medlemmerne af Europa-Parlamentet i stigende grad betragtes som uretfærdige af de personer, der er med i virksomhedsordninger med afhængighed af værdipapirmarkedernes udvikling i den virkelige verden. Jeg mener, at vi bør vise, at vi erkender dette. Det er trods alt virkeligheden.

Når det er sagt, erkendes det i denne betænkning, at det er et problem. Der gøres også opmærksom på, hvad der skal gøres. I de næste 50 år vil antallet af mennesker over 65 blive fordoblet fra 25 % til måske 50 % af befolkningen. I landdistrikterne, inklusive store dele af min egen valgkreds i West Midlands, kan procentdelen blive endnu større.

Hans betænkning fortjener bred støtte fra Parlamentet. Han har helt sikkert min støtte.

2-289

De Rosa (PSE). - (EN) Hr. formand, det centrale punkt i hr. Anderssons bidrag i aften er behovet for at skabe balance mellem sociale og økonomiske hensyn. Der er helt klart behov for begge hensyn. Det forekommer mig, at et af de centrale punkter her - i det mindste i forhold til fattigdom i alderdommen - handler om kvinder. Alle statistikker viser, at de på grund af intermitterende arbejde, afbræk i beskæftigelsesforløbet, familiemæssige forpligtelser etc. i det store og hele ender med at være dårligere stillet end mænd. Oven i købet lever de længere end mænd, og resultatet er flere ældre kvinder end mænd efter en vis alder.

Der er et behov for, at vi ser på spørgsmålet om finansiering af pensioner. Som hr. Crowley har nævnt, har vi i Irland indført en reservefond, hvor der hvert år indsættes 1 % af BNP, og i øjeblikket er der nogle milliarder i denne fond. Der er

faktisk så mange penge i fonden, at folk er begyndt at slås om, hvordan og hvor de skal investeres. Det er ikke desto mindre et forsøg på at sikre, at der er penge til fremtiden.

Vi er så heldige, at vi har en demografisk forsinkelse på 20-25 år, så den stigning, der i øjeblikket rammer resten af Europa, ikke vil ramme Irland i den nærmeste fremtid. Ikke desto mindre forventer vi, at den kommer.

Et andet forsøg på at håndtere dette spørgsmål er indførelsen af personlige pensionsopsparingskonti, hvor enkeltpersoner med deres arbejdsgivers hjælp kan åbne en konto og indsætte penge på den, så de på et tidspunkt får en form for pensionsfinansiering. Problemet er her, at de finansieringsinstitutter, der er ansvarlige for salget af disse produkter, i mange tilfælde vægrer sig derved, fordi de ikke tjener penge nok på de pågældende kategorier af mennesker, der primært stammer fra den lavtlønnede del af arbejdsstyrken. Der er behov for at tage fat på dette problem.

Min pointe er den, at der ikke er nogen grund til overdreven pessimisme, hvis vi her og nu træffer de politiske valg om, hvad vi skal stå over for i fremtiden. Det er ikke nok, at vi vrider hænderne, eller at medlemsstaterne som påpeget af hr. Hughes modsætter sig direktivet om vikaransatte - der giver en vis form for sikkerhed for visse kategorier af arbejdstagere - og derefter lader som om, de har til hensigt at gøre noget alvorligt ved pensionerne, når de i virkeligheden underminerer muligheden for, at tusindvis af mennesker får tilstrækkelige bidrag, selv for en statslig pension.

Jeg vil konkludere, at der virkelig er brug for en frivillig tankegang på dette område.

2-290

Schmid, Herman (GUE/NGL). - (SV) Hr. formand, jeg og GUE/NGL-Gruppen har den grundlæggende holdning, at et pensionssystem skal baseres på solidaritet mellem generationerne. Derfor er jeg for et "pay as you go"-system, som er meget mere stabilt. Sparesystemer, som indebærer, at man på en eller anden måde bliver afhængig af kapitalmarkederne, er et meget mere ustabil projekt.

I mit hjemland, Sverige, som er blevet fremstillet som et forbillede på nogle områder, er vi gået i retning af en kapitalisering af pensionsordningerne og større afhængighed af kapitalmarkederne. Med sejren til nejsiden i den svenske folkeafstemning om euroen har vi fået lidt større frihed, når det handler om den økonomiske politik, også pensionspolitikken. Jeg tror, at det netop var det, de svenske nejsigere ønskede: større handlefrihed og solidarisk udvikling i Sverige.

2-291

Pérez Álvarez (PPE-DE). - (ES) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer, jeg tilslutter mig lykønskningerne til ordføreren. Jeg vil begynde med at sige, at pensionering, ud over at være et teknisk-juridisk og økonomisk-aktuarisk spørgsmål, nu får meget stor mediebevågenhed og er blevet et centralt spørgsmål i politik i al almindelighed og i socialpolitikken i særdeleshed.

Omkring 1950 var 60-årsalderen tærskelen til alderdommen. Når man blev 65, betød det tilbagetrækning fra det aktive arbejdsliv, og hvis man ikke havde skrevet testamente som 70-årig, var der tale om uansvarlig skødesløshed. Heraf kan vi konkludere, at det nuværende samfund, efter at vi har forladt det 20. århundrede og trådt ind i det 21., har mange meget ældre medborgere, der indtil for kort tid siden blev betegnet som "gamle", og disse ældre har et stærkt socialt image, de følger med, de er meget aktive, og de har en begrundet forventning om et langt liv.

I denne henseende er der brug for et langsigtet perspektiv på pensionsområdet, og selv om pensionspolitik og pensioner primært er medlemsstaternes ansvarsområde i henhold til subsidiaritetsprincippet, ser der ud til at være brug for et europæisk bidrag, såvel med udveksling af bedste praksis og styrkelse af konsensus, som med fælles regulering af visse nødvendige aspekter med henblik på at sikre muligheden for at overføre pensionsrettigheder af enhver slags og deres bæredygtighed.

Pensionssystemer via offentlige indkomstafhængige ordninger, den første søjle, via private arbejdsmarkedspensionsordninger, den anden søjle, og via individuelle pensionsopsparinger, den tredje søjle, bør give europæerne mulighed for at opretholde deres levestandard efter pensioneringen.

Vi skal derfor udelukke et system, der hindrer eller vanskeliggør den frie bevægelighed for personer, og ligeledes de europæiske borgers frygt for alderdommen eller den fysiske eller psykiske forværring. På grund af den tredje søjles vægt skal vi mindske frygten og udelukke forretningsinteresser. Vi skal sikre bæredygtige pensionssystemer, som skal tilpasses ændringerne i samfundet og de ændrede måder at organisere produktionen på, det vil sige flere kvinder, en ældre aktiv befolkning og atypiske ansættelsesformer.

2-292

Cauquil (GUE/NGL). - (FR) Hr. formand, de forslag, der stilles i denne betænkning, er blot en videreførelse af den konservative politik, der føres i alle EU's medlemsstater, når det gælder pensioner. Ordføreren ønsker at hæve den effektive pensionsalder, han ønsker at forlænge den erhvervsaktive periode, og han foreslår endog, at fondsbaserede

pensionsordninger afløser løbende finansierede pensionsordninger. Dermed retfærdiggør og harmoniserer han alle de angreb, der rettes mod arbejdstagerne. Ordføreren bemærker kynisk, at det stigende antal pensionister, som lever stadig længere, vil lægge et betydeligt pres på pensionsordninger, som finansieres på grundlag af skattefinansieringssystemer.

Skulle vi da ønske, at den forventede levealder var lavere, og at antallet af pensionister faldt, så der kunne spares penge? Hvis produktivitetsgevinsten blev fordelt anderledes, hvis man i mindre grad begunstigede arbejdsgiverne og de mest velhavende for at sikre arbejdstagerne, som har brugt livet på at skaffe førnævnte grupper velstand, en værdig alderdom, ville der ikke være problemer med at sikre et stigende antal pensionister en behørig pension. Den økonomiske politik, der føres, har imidlertid ikke til formål på bedst mulige vis at dække flertallets behov, men derimod at berige en minoritet så effektivt som muligt.

2-293

Kauppi (PPE-DE). - (FI) Hr. formand, i mit indlæg vil jeg koncentrere mig om hr. Jan Anderssons udmærkede betænkning om tilstrækkelige og bæredygtige pensioner. Det er godt, at Parlamentet tager aktiv del i pensionsdebatten, for pensioner og den måde, hvorpå vi betaler for dem, er en af de største sociale og økonomiske udfordringer i de kommende årtier.

Nu til dags er alderdom ikke længere ensbetydende med fattigdom, fordi offentlige pensionsordninger samt de private erhvervstilknyttede pensionsordninger og de private forsikringspolicer, der supplerer dem, for mange europæere er en garanti for, at de kan opretholde deres levestandard efter deres tilbagetræden fra arbejdsmarkedet. Generationskløften skal imidlertid mindskes ved hjælp af stærke pensionsordningsreformer, så stigende pensioner ikke bliver en byrde for de yngre generationer.

Fire faktorer vil bringe de statslige pensionsordninger i fare, hvis ikke der gennemføres reformer. Der drejer sig om den fortsat stigende gennemsnitlige forventede levealder kombineret med lave fødselstal, en stor langtidsarbejdsløshed samt det faktum, at folk starter deres arbejdsliv sent. Babyboomgenerationen er begyndt at gå på pension i dette årti, og i 2050 vil antallet af pensionsmodtagere i forhold til folk i den arbejdsdygtige alder være fordoblet. I nogle medlemsstater forventes de offentligt finansierede pensionsordninger at stige til en femtedel af BNP.

Efter min mening har de europæiske pensionsordninger i hovedsagen nået deres sociale mål. For at styrke pensionerne må man imidlertid opprioritere en forhøjelse af pensionsalderen, øge omfanget af supplerende finansieringsformer, og øge de langsigtede private opsparinger. På fællesskabsplan skal vi koordinere beskatningen af erhvervspensioner for at gøre det lettere for folk at flytte fra et land til et andet og indføre en omfattende lovgivning om det indre marked for institutioner, der tilbyder arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger. På EU-plan kan vi medvirke til at desarmere pensionsbomben ved at fremme udviklingen af grænseoverskridende personlige pensions- og opsparingsordninger. Jeg håber, at Parlamentet i kraft af denne udmærkede betænkning af hr. Andersson også vil spille en aktiv rolle i disse sager fremover.

2-294

Patakis (GUE/NGL). - (EL) Hr. formand, EU ser på pensioner som endnu en udgift, som der skal skæres ned på som led i den budgetdisciplin, der indføres med stabilitetspagten, uden hensyn til de pensionerede arbejdstageres behov. Befolkningens stigende gennemsnitsalder anvendes som påskud til at gennemføre en forhøjelse af aldersgrænserne for pension, forlænge den erhvervsaktive del af livet, skære ned på pensionerne, gøre dem uafhængige af lønnen og øge arbejdstagerens finansielle bidrag. Samtidig anvender EU og medlemsstaterne, med de seneste reformer, pensionerne til at styrke storkapitalens fortjeneste. De nedsætter arbejdsgivernes bidrag og tilbyder dem midler og reserver fra pensionskasserne, fremmer udbredelsen af arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger og tvinger arbejdstagerne til at ty til private forsikringer, hvorved de udsætter deres pensioner for de risici, der er på de finansielle markeder.

Vi går ind for en anden politik, hvor pensionerne opfylder de moderne sociale behov. Sammen med arbejdstagerne kræver vi en nedsættelse af pensionsalderen og en reduktion af den erhvervsaktive del af livet, finansiering af pensionskasserne over statsbudgettet og forhøjelse af arbejdsgivernes bidrag kombineret med en nedsættelse af arbejdstagerens bidrag. Et sådant socialt sikringssystem kan kun gennemtvinges af arbejdstagerne, ved at de kæmper imod de beslutninger, som træffes af storkapitalen og EU.

2-295

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.

2-296

Beskatning af energiprodukter og elektricitet

2-297

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A5-0302/2003) af Jonckheer for Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål om forslag til Rådets direktiv om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (8084/2003 - C5-0192/2003 - 1997/0111(CNS)).

2-298

Jolkestein, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, efter mere end seks måneders forhandlinger er Rådet endelig nået frem til et kompromis om energibeskatning. Da kompromisteksten i betydelig grad ændrer Kommissionens forslag fra 1997, har Kommissionen bedt Rådet om at kontakte Parlamentet med henblik på en fornyet høring.

Jeg er overbevist om, at Parlamentet og Kommissionen er enige om, at vi alle kunne have ønsket os et mere ambitiøst kompromis, specielt for så vidt angår en tilnærmelse af afgiftssatserne. Det skyldes primært beslutningsprocessen og kravene om enstemmighed i Rådet. Fælles beslutningstagning og kvalificerede flertalsafgørelser havde uden tvivl givet et bedre resultat for det indre marked.

Jeg er imidlertid meget glad for, at Parlamentets udvalg med ansvar for at analysere teksten - Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål og Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi - har støttet kompromiset. Dette kommende direktiv repræsenterer et fremskridt for både det indre marked og for politikker vedrørende bæredygtig udvikling.

I den henseende er intet ændret sammenlignet med ordførerens syn på det oprindelige forslag i 1998/1999-sessionen. Som De måske husker, hr. formand, sagde man dengang, at forslaget var "beskedent men nyttigt".

Nu vil jeg gerne takke Parlamentet og ordførerne hr. Jonckheer og hr. Caudron for deres hurtige gennemgang af teksten. Det er helt afgørende, at Parlamentets udtalelse vedtages hurtigst muligt, så direktivet kan træde i kraft på den planlagte dato, det vil sige den 1. januar 2004.

Jeg vil svare ved afslutningen på forhandlingen og fremsætte Kommissionens udtalelse om nogle af ændringsforslagene.

2-299

Jonckheer (Verts/ALE), ordfører. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, De understregede selv, at dette forslag har en lang forhistorie. Jeg skal ikke komme nærmere ind på hele dette forløb, men jeg vil gerne i tilknytning til det, De anførte, understrege, at Europa-Parlamentet i 1999 vedtog en betænkning, som Pat Cox var ordfører for, og som forbedrede Kommissionens forslag på tre områder: Europa-Parlamentet anmodede om, at alle minimumsafgiftssatserne blev øget i forhold til Kommissionens forslag. Det anmodede også om, at disse minimumssatser blev indekseret, og endelig anmodede Parlamentet om, at antallet af undtagelser og fritagelser blev formindsket. Som De selv anførte, varede det fire år, før Rådet nåede til enighed, og Europa-Parlamentet blev hørt.

Betænkningen tager generelt sigte på at støtte det kompromis, der er opnået i Rådet, som er underlagt kravet om enstemmighed, sådan som De også anførte. Vi støtter kompromiset til trods for de alvorlige mangler, teksten frembyder. Ministerrådet har således ikke taget hensyn til de forslag, der fremgik af Cox-betænkningen fra 1999.

Jeg vil gerne koncentrere mig om to områder, hvor Rådets forslag efter vores opfattelse lader en del tilbage at ønske. For det første er de minimumssatser, der anføres af Rådet, og som skal finde anvendelse fra den 1. januar 2004, næsten uden undtagelse lavere end de satser, Kommissionen foreslog i 1997, og de satser, Europa-Parlamentet foreslog i 1999. Et sådant tilbageskridt står i åbenbar modsætning til Rådets, og ikke mindst Det Europæiske Råds, udtrykkelige tilsagn om at sikre instrumenter til at adskille økonomisk vækst fra energiforbrug.

Det andet emne, vi tog fat på, var undtagelser og fritagelser. Direktivets tekst vrimler med undtagelser og fritagelser. Rådet har desuden tilføjet et bilag med en sand indkøbsliste af individuelle fritagelser og undtagelser, som sikrer, at hver enkelt af de nuværende 15 medlemsstater kan genfinde sine krav på listen og dermed tilslutte sig aftalen.

Jeg har, under henvisning til Europa-Parlamentets holdning fra 1999 og under hensyntagen til de nye politiske elementer, der er kommet til, såsom Det Europæiske Råds erklæring fra Göteborg om en strategi for bæredygtig udvikling, som ordfører i Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål stillet forslag om en skærpelse af Rådets holdning på visse punkter, samtidig med at vi har anlagt en moderat holdning i erkendelse af de forskellige politisk omtålelige aspekter.

Først og fremmest stillede jeg forslag om, at datoerne for anden fase for beskatningen af motorbrændstof og ændringen af afgiftssatserne bliver fremskyndet med to år. Jeg stillede også forslag om en udløbsklausul for alle fritagelser for at sikre, at det kun er muligt at forlænge fritagelser og undtagelser i de tilfælde, hvor Rådet træffer afgørelse herom. Endelig stillede jeg forslag om obligatorisk støtte til vedvarende energi. Principielt bør alle vedvarende energiformer helt fritages for afgifter.

Jeg medgiver, at det var en ubehagelig overraskelse at erfare, at alle ændringsforslagene blev forkastet af Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål - på det punkt deler jeg ikke Deres anerkendelse, hr. kommissær. Udvalget forkastede ganske vist ofte forslagene med en enkelt stemmes flertal og i situationer, hvor udvalget ikke var fuldtalligt. Jeg mener derfor det er logisk, at jeg som ordfører genfremsætter ændringsforslagene her i plenarforsamlingen.

I øvrigt, hr. kommissær, tillader jeg mig at henlede Deres opmærksomhed på ændringsforslag 2, som er stillet af min kollega fru Kauppi og vedtaget i udvalget. Vedtages det også af plenarforsamlingen, betyder det, at Europa-Parlamentet påviser det omhandlede direktivforslags manglende relevans, i betragtning af at vi for kort tid siden vedtog et direktiv om handel med emissioner.

Afslutningsvis vil jeg udtrykke ønske om, at den holdning, Europa-Parlamentet vedtager i september 2003, ikke må betegne et tilbageskridt i forhold til den holdning, samme Parlament vedtog, ganske vist i en anden valgperiode, i 1999.

2-300

Caudron (GUE/NGL), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi.* - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, kære kolleger, jeg har i aften blot til opgave at redegøre for, hvorledes Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi enstemmigt har vedtaget den udtalelse, jeg afgav, og, med en enkelt undtagelse, de ændringsforslag, jeg havde stillet til Rådets fælles holdning af 3. april 2003.

Som alle har påpeget, var Rådet længe om at nå til denne afgørelse. Kommissionens oprindelige forslag blev fremlagt i 1997, og Pat Cox' betænkning i 1999. Vi har ikke desto mindre accepteret at behandle emnet som en hastesag, eftersom dette klart tjener almene europæiske interesser. Selv om mine kolleger og jeg finder aftalen utilfredsstillende på en række punkter, har jeg som ordfører - for ikke at ødelægge den enighed, der er skabt i Rådet - stillet nogle ændringsforslag, som udelukkende tjener til at forbedre denne aftale. Set med mine og kollegerne øjne er Rådets holdning, om end den betegner et tilbageskridt i forhold til Kommissionens forslag fra 1997 og Europa-Parlamentets beslutning fra 1999, dog et skridt hen imod en fælles ramme for beskatningsbestemmelser i Europa. De ændringsforslag, der er vedtaget med enstemmighed, forbedrer Rådets holdning ved at kræve tidsbegrænsning, hvad angår undtagelsesbestemmelser, for at sikre, at sådanne undtagelser ikke bliver til regler. Endvidere er der tale om en præcisering af de måleenheder, der anvendes, ligesom det politiske signal til fremme af biobrændstoffer styrkes.

Det er således mit håb, kære kolleger, at plenarforsamlingen i morgen under afstemningen om hr. Jonckheers betænkning vil støtte en aftale, som på nuværende tidspunkt afgjort er minimalistisk, og se den som et led i en udvikling til fordel for miljøet i Europa.

2-301

Kauppi (PPE-DE). - (FI) Hr. formand, jeg vil gerne takke hr. Jonckheer for hans fremragende arbejde, og jeg synes, at direktivet, som det blev godkendt i udvalget, er udmærket.

Det er efter min mening et godt og positivt tegn, at der gøres et forsøg på at harmonisere det miljømæssige synspunkt med sund konkurrence på energimarkederne. Der er brug for fælles minimumsniveauer for beskatning af energi, og princippet om, at forurenere betaler, er vigtigt, så længe vi husker at være opmærksomme på effekten på konkurrencen og beskæftigelsen. Desuden er handel med emissioner, som er ved at blive gennemført, et vigtigt instrument, og vi kan derfor også undgå overlappende styring som beskatning af energi og de forskellige foreslåede særlige undtagelser.

I forbindelse med beskatning af energi bør vedvarende naturlige ressourcer generelt behandles positivt, og der bør tilsvarende være skattefradrag for nye særligt miljøvenlige brændstoffer. På den måde kan vi bruge økonomiske incitamenter til at lede både forbrugere og erhvervslivet i retning af en miljøvenlig anvendelse af energien. Kommissionens forslag om skattemæssige incitamenter med hensyn til visse biobrændstoffer fortjener vores fulde støtte.

Selv om direktivet f.eks. ikke direkte omhandler hydrogen, er det en god og vil i fremtiden være en vigtig energikilde, der med tiden klart kan erstatte olie til især transport. Det er tydeligvis værd at støtte hydrogen i forbindelse med beskatning. Vi skal imidlertid huske på, at enhver form for beskatning, der afviger fra neutral beskatning indvirker på aktiviteten på markedet, og derfor bør sådanne støtteforanstaltninger være midlertidige og ganske særlige for at fremme nye brændstoffer og produktionsmetoder.

Den betrængte flyindustri har i lang tid været fritaget for afgifter på flybrændstof. Beskatning på dette område er problematisk, fordi flyene rimeligt frit kan vælge, hvor de tanker op. Hvis der blev indført en afgift på flybrændstof i EU, men ikke uden for EU, ville det indebære tankning uden for EU. Derfor skal den internationale aftale om den afgiftsfrie status for flybrændstof respekteres. Medlemsstaterne har ret til selv at træffe afgørelse om afgifter på brændstof til lokal brug, og den ret må de ikke miste. Disse brændstoffer, f.eks. tørv, der spiller en vigtig rolle i mit land, har ingen betydning for et levedygtigt indre marked, men på lokalt plan kan de være meget vigtige og nødvendige energi- og beskæftigelseskilder.

I Finland og andre nordiske lande er der allerede i vid udstrækning afgifter på energi, så disse lande vil ikke finde det problematisk med selv kortere overgangsperioder. Jeg har imidlertid bøjet mig for viljen hos flertallet i min gruppe. Min gruppe går ikke ind for en kortere tidsplan, som hr. Jonckheer har foreslået. Med andre ord, jeg ville personligt have været indstillet på at gå endnu længere.

2-302

Randzio-Plath (PSE). - (DE) Hr. formand, jeg vil på vegne af PSE-Gruppen gerne takke ordføreren for hans arbejde, og jeg er enig i hans skuffelse over minimumsløsningen. Kommissæren sagde også meget tydeligt, at denne minimumsløsning er et lille gennembrud, men at det faktisk ikke er lykkedes EU at udarbejde et lukket koncept for energibeskatning. Men alligevel er dette koncept stadig rigtigt, og vi kan næsten være taknemmelige efter erfaringerne i den skatteretlige koordinering, for vi har endnu en gang måttet opleve, hvilken stor hæmsko enstemmighedsprincippet i skatteretlige afgørelser viser sig at være for det indre markeds funktion. Jeg må virkelig beklage, at det fjerde miljøhandlingsprogram, hvori det foreskrives, at man ikke kun med miljøplanlægningsret, men også med udgiftsret kan bidrage til at fremme en bæredygtig økonomi og udvikling, ikke kunne gennemføres, og for så vidt strækker dette direktivs lidelseshistorie sig endda egentlig en smule længere tilbage end til 1999.

Desuden har direktivet selvfølgelig også en mangel - som allerede nævnt - i forbindelse med lave minimumsafgiftssatser, ikke-indeksering af minimumsafgiftssatserne og problemet med hensyn til undtagelsesreglerne. Vi har allerede flere gange her i Parlamentet diskuteret undtagelsesreglerne. Jeg mener, at der egentlig altid har været enighed her om, at der skal være undtagelsesregler for energikrævende virksomheder, men at der i det mindste bør være bestemte betingelser for en overvindelse af situationen forbundet med disse undtagelser. Det var ikke tilfældet, og for så vidt skal et nyt direktiv sikkert snart følge dette direktiv.

Det er positivt, at dette direktiv ikke kun udgør rammen for energibeskatning af enhver slags inklusive elektricitet, men at det samtidig også støtter fremme af regenerative energikilder og dermed helt sikkert også kan give et ekstra skub til videreudviklingen af disse regenerative energikilder. Det er positivt, fordi vi jo ved, at netop de regenerative energikilder ikke kun er en mulighed for Europa, men også for verdenscivilisationen som helhed, fordi alle drager fordel af de skattemæssige tiltag i forbindelse med anvendelsen af miljøvenlige energiformer. For det første koster den egentlige primærenergi - som regel i hvert fald - ikke noget, og for det andet kan den udvindes og omformes dér, hvor energiforbruget finder sted. Derfor er styringseffekten af skattemæssige tiltag i forbindelse med anvendelse af energi et vigtigt supplement til EU-miljøplanlægningspolitikken og - tror jeg - også handelen med emissioner. Jeg ser ingen modsætning her, men derimod ser jeg også et supplement af instrumenter her til styring af vores europæiske virksomhed og liv i retning af en bæredygtig udvikling.

Det skal også hilses velkommen, at de specielle foranstaltninger til en foretrukken skattemæssig behandling af biobrændstoffer endelig kan træde i kraft med dette direktiv, hvilket vi jo allerede har opnået enighed om, men reguleringen heraf var naturligvis forbundet med den generelle energibeskatning. Og jeg ser, at de mål, vi har sat os, også kan blive opfyldt her. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at mange medlemsstater allerede tidligere har draget fordel af indtægtsvirkningen af miljøafgifterne, især energiafgifterne. Jeg bifalder, at vi i mellemtiden i det mindste kan få muligheden for en europæisk afstemning.

2-303

Schmidt, Olle (ELDR). - (SV) Hr. formand, hr. kommissær, jeg vil begynde med at takke ordføreren for hans arbejde. Jeg er enig med ham i, at forslaget er et lille skridt i den rigtige retning. Allerede i 1999 skrev Pat Cox en lignende betænkning. Havde Rådet fulgt hans anvisninger, havde forudsætningerne været anderledes i dag. Den lange behandlingstid for dette anliggende viser, præcis som kommissæren sagde, hvor vigtigt det er, at vi får en rimelig beslutningsprocedure.

Dagens miljøproblem skal ses fra et fælleseuropæisk perspektiv. EU er et unikt værktøj til at skabe fælles miljøregler. EU's miljøpolitik bør udbygges med skærpede minimumsregler og miljøafgifter. Beslutningen om sådanne regler og afgifter skal kunne træffes med kvalificeret flertal. Det er som bekendt et yderst følsomt spørgsmål. En del af mine kolleger ryster rent fysisk, når man nævner EU's afgifter. Jeg håber dog, at regeringskonferencen kan finde løsninger, hvad angår energi og miljøafgifter og et robust beslutningssystem.

EU's og medlemsstaternes opgave på energiområdet er at formulere krav om sikkerhed og miljø, kontrollere, at kravene opfyldes, og støtte forskning og udvikling på energiområdet, forskning, som har til formål at erstatte brændstofbaseret energiproduktion med miljøvenlige energikilder. Vi bør dog passe på, at vi med afgifterne som våben ikke forrykker konkurrencen på energiområdet kraftigt. En rationel energipolitik fremmes bedst ved fri handel og fri produktion af energi. ELDR-Gruppen vil støtte størstedelen af ændringsforslagene.

2-304

Blokland (EDD). - (NL) Hr. formand, hr. kommissær, hr. ordfører, kære kolleger, i sidste uge var jeg med en delegation fra Parlamentet i Moskva. En delegation, som har forsøgt at overbevise det russiske parlament, Dumaen, om, at det er nødvendigt at undertegne og gennemføre Kyoto-protokollen. Det er ikke nogen let opgave.

Vi beder russerne om at gøre sig bestræbelser på at bekæmpe klimaændringer og miljøforurening. At det er nødvendigt, oplevede jeg personligt, idet jeg havde en alvorlig irritation af mine luftveje under mit ophold i Moskva. Et rent miljø har også en pris i Rusland, til trods for løfterne om finansiel støtte og samarbejde. Det er svært at gøre opmærksom på denne nødvendighed i Moskva, fordi vi her i EU ikke er særlig villige til at betale en pris for et bedre miljø.

Rådets forslag til direktiv om beskatning af energi er et rammende eksempel på manglen på enighed om at gøre en indsats for et bedre miljø. I mere end 10 år er der talt og forhandlet om en energifgift. Først i det forløbne halve år, under det græske formandskab, viste det sig at være muligt at nå frem til en kompromistekst. Det er imidlertid blevet et kompromis, hvor der er meget, der kan kritiseres.

Min første kommentar er, at Rådet stadig mangler fremsynethed og mod til beslutsomt at flytte skattetrykket fra arbejde til miljøforurening. Dermed kan beskæftigelsen fremmes, og der kan sættes en reel pris på miljøforureningen. Min anden kritiske kommentar vedrører medlemsstaternes og industriernes mange interesser, som der tages hensyn til i forslaget. Forslaget indeholder dermed for mange undtagelser og fritagelser. De ændringsforslag, som begrænser fristerne for undtagelser, støtter jeg derfor.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på nogle ting. For det første vil jeg anbefale, at biobrændstoffer fritages for energibeskatning. Dermed får udviklingen af disse rene brændstoffer en seriøs chance. Det ville være temmelig grotesk med den ene hånd at give subsidier for at fremme biobrændstoffer og med den anden hånd at pålægge dem afgifter! For det andet vil jeg gøre opmærksom på, at det er vigtigt at tage hensyn til forslaget om emissionshandel. Begge instrumenter kan eksistere ved siden af hinanden og supplere hinanden. Jeg vil advare Rådet om, at det ved gennemførelsen også sikrer, at de to direktiver ikke overlapper hinanden.

Endelig anbefaler ordføreren i sin betænkning, at reglen om enstemmighed i skatte- og afgiftssager afskaffes. Selv om jeg, hvad selve indholdet angår, betragter energibeskatning som et værdifuldt instrument, kan jeg ikke dele holdningen vedrørende reglen om enstemmighed. Derfor vil jeg ikke støtte ændringsforslag 13. Hvad det øvrige angår, støtter jeg hr. Jonckheers betænkning. Tanken om energibeskatning som et supplement til de aftaler, som er indgået om emissionshandel, er ofte bragt på bane. Det er nu på tide, at der seriøst gøres noget ved gennemførelsen af den.

2-305

Korhola (PPE-DE). - (FI) Hr. formand, den foreliggende sag har været vanskelig for Rådet. Den lange periode, som Rådet har overvejet sagen i - over fem år - har imidlertid været en skuffelse. Nu er tiden inde til at lægge skuffelsen bag sig, og næste trin i en uundgåelig retning er at gøre fremskridt i forhandlingen om direktivet. Det glæder mig at se, at det netop er den praktiske tilgang, der også ses i den betænkning, der er udarbejdet af ordføreren.

Rådet har givet tilsagn om at sikre instrumenter til at adskille økonomisk vækst fra energiforbrug. Kommissionen har også givet tilsagn om sådanne mål, og det samme gælder Parlamentet. Det er derfor principielt ikke en hindring for markante ændringer. Der er i praksis et stort behov. Det direktiv, der drøftes, giver mulighed for dette, og det er vores ansvar at gennemføre det snart. I den integrerede europæiske økonomi skal løsningen være mere kohærent end nogensinde.

Selv om beskatningen af energi opfylder medlemsstaternes parlamentariske behov, giver det samtidig mulighed for at lette beskatningen på arbejdskraft og beskæftigelse og er et effektivt og præcist redskab til at styre i den miljømæssigt rigtige retning. Beskatning af energiprodukter er det led, der længe har manglet, og som sammenkæder alle de små dele i den bæredygtige udvikling.

Jeg vil desuden gerne nævne spørgsmålet om forbindelsen mellem beskatning af energi og direktivet om handel med emissioner, der for nylig blev afsluttet. Uafhængige undersøgelser viser, at en reaktion på udfordringen med klimaændringer vil være økonomisk mest gunstig, hvis reduktionen for sektorer uden for ordningen med handel med emissioner sættes til det rigtige niveau. Det sker ikke ved nedskæringer over hele linjen. Vi har brug for en omfattende beskatning af energi. Vi skal sikre, at alle grene inden for erhvervslivet henhører under området for beskatning af energi eller handel med emissioner. På den måde står hver virksomhed, via beskatning, over for en maksimumspris, der svarer til den marginale omkostning for samfundet.

Europa har brug for en ambitiøs beskatning af energi. Det ser ud til, at Kommissionen og Parlamentet skal påtage sig ansvaret for at etablere den.

2-306

Bolkestein, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, den politiske realisme har fået Kommissionen til at konkludere, at det ikke er hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at ændre forslaget fra 1997. En formel ændring af Kommissionens forslag vil forsinke direktivets ikrafttræden betydeligt og kan tilmed bringe dets vedtagelse i fare i denne samling.

Men da Rådet undersøger ændringsforslagene i starten af oktober, vil Kommissionen gøre sit yderste for at få de relevante ændringsforslag medtaget i direktivet.

På den baggrund kan Kommissionen i princippet acceptere ændringsforslag 1, 2, 3, 7, 8, 12 og 13.

For så vidt angår ændringsforslag 2 vil jeg påpege, at jeg agter at fremsætte et dedikeret forslag om dette emne i starten af det nye år.

Det virkelige spørgsmål bag ændringsforslag 4 handler om oprettelsen af en fælles definition for referenceenheder i direktivet. Kommissionen forfølger dette mål i Rådets arbejdsgruppe.

Endvidere mener Kommissionen trods en vis sympati for ændringsforslag 6, 9, 14 og 15, at en genåbning af disse spørgsmål kan bringe hele kompromiset i fare. Kommissionen beklager derfor, at den ikke kan støtte disse ændringsforslag.

Kommissionen støtter heller ikke ændringsforslag 5, 10, 11, 16, 17 og 18.

Det var ændringsforslagene. Jeg har også nogle få generelle bemærkninger. For det første vil medlemmerne af Europa-Parlamentet forstå, at hele denne affære i stigende grad vanskeliggøres på grund af kravet om enstemmighed. Kommissionen har foreslået meget beskedne ændringer i enstemmighedsreglen i form af kvalificerede flertalsafgørelser inden for områderne forenkling, modernisering, samarbejde om svig og indførelse af et harmoniseret skattegrundlag for virksomhedsbeskatning. Jeg er imidlertid pessimistisk med hensyn til muligheden for at få disse meget beskedne forslag vedtaget. Det er beklageligt, men et faktum.

Til slut vil jeg rette en bemærkning til fru Kauppi. Fru Kauppi sagde, at hydrogen er en energikilde, men jeg er bange for, at det ikke er sandt. Det er rigtigt, at man kan bruge hydrogen i biler og måske engang i fremtiden i fly, men for at man kan bruge hydrogen, er man nødt til at skaffe det. For at fremstille hydrogen skal der bruges elektricitet. Jeg er derfor bange for, at vi uanset fordelene ved den såkaldte hydrogenøkonomi - og Kommissionen er opmærksom på disse fordele - ikke må glemme, at der skal bruges masser af elektricitet til fremstillingen af hydrogen.

Jeg vil gerne takke ordføreren for hans udmærkede arbejde.

2-307

Formanden. - Mange tak, hr. kommissær Bolkestein.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.

2-308

Flyselskabernes udlevering af personoplysninger ved flyvninger over Atlanten

2-309

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel til Kommissionen (O-0062/2003 - B5-0277/2003) af Boogerd-Quaak for Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om flyselskabernes udlevering af personoplysninger ved flyvninger over Atlanten.

2-310

Boogerd-Quaak (ELDR), spørger. - (NL) Hr. formand, hr. kommissær, siden marts i år er Europa-Parlamentet og Kommissionen kommet et stykke nærmere hinanden i denne sag. Det vil sige, hr. Bolkestein har skrevet et fortræffeligt brev til hr. Ridge, men resultatet af det er noget mindre overbevisende. Under Deres tale i Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender bemærkede jeg, at De mener det alvorligt med at få direktiv 95/46/EF og forordning 22/99/89 overholdt. Men alligevel, hr. formand og kommissær Bolkestein, har vi i går i Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender ført en længere diskussion om et beslutningsforslag, hvori vi ville give udtryk for, at visse minimumsstandarder skal overholdes i Europa. Dette beslutningsforslag kunne allerede være blevet vedtaget i går, så stor enighed var der i Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. Men jeg mente, at også De skulle have lejlighed til at reagere på vores spørgsmål, således at vi også kunne tage Deres reaktion i betragtning i vores beslutningsforslag. Vores mål er at tilkendegive et fælles standpunkt, som vi også kunne tage med til USA, fordi de forhandlinger, som det i princippet drejer sig om, skal afsluttes på en god måde der. I Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender er der stillet nogle forslag, bl.a. om, hvorvidt det alligevel ikke ville være muligt at bringe den nuværende situation tidligere til ophør end inden de to måneder, f.eks. ved et allerede nu at pålægge flyselskaberne et såkaldt *push-system*. Endvidere vil jeg spørge Dem - for det har jeg ikke hørt tydeligt under Deres bidrag i udvalget - om De er enig med os i, at vi hurtigst muligt skal udvikle en europæisk standard på grundlag af det, som Artikel 29-Gruppen vedrørende Databeskyttelse anbefalede. Er De enig med os i, at vi kun har lov at videregive begrænsede oplysninger, som står i passet og på flybilletten? Også spørgsmålet om lagring af oplysningerne kræver nærmere opmærksomhed. Efter min mening må denne ikke vare længere end opholdets varighed. Seks til syv år er stadig alt for længe. Passagererne skal ved køb af billetten underrettes om, at disse oplysninger kræves. Det er ligeledes overordentlig vigtigt for vores udvalg, at passagererne får mulighed for en hurtig, effektiv og uafhængig rettelse af forkerte oplysninger, og at der i USA er en tydelig retsprocedure. Det må ikke være sådan, at en borger får problemer der.

I mellemtiden er denne sag også taget op på internationalt plan. Som De ved, har der den 12. september i år fundet en konference sted i Sydney med deltagelse af medlemmer af databeskyttelsesudvalget. Der er vedtaget et beslutningsforslag om dette spørgsmål, og jeg vil gerne høre kommissærens holdning til forslaget om at indgå en international aftale herom. Ifølge dette beslutningsforslag skal en sådan international aftale i hvert fald indeholde de påkrævede betingelser for databeskyttelse, formålet med indsamlingen af oplysningerne, en defineret liste over de krævede oplysninger, som ikke må være uforholdsmæssig lang, strenge tidsgrænser for lagringen, fyldestgørende oplysninger til de pågældende personer og metoder til at rette eventuelle fejl i oplysningerne. Faktisk er det omtrent, hvad Parlamentet også ønsker. Hvad mener De om det, og synes De, at en international aftale er en mulig løsning?

Endvidere vil jeg gerne have at vide af hr. Bolkestein, hvad han forventer at opnå med amerikanerne i de kommende to måneder, i betragtning af at der næppe er opnået noget resultat på seks måneder. Jeg vil desuden gøre hr. Bolkestein opmærksom på, at der i mellemtiden også i USA er opstået uro om det nuværende forløb. For et par dage siden læste jeg i avisen, at det i USA er blevet kendt, at flyselskabet Jet Blue hemmeligt har videregivet personlige oplysninger om mere end 1 million passagerer til et kontor i Pentagon. Den amerikanske forening for borgerlige friheder kalder det et højst "uamerikansk grænsekontrollsystem". En amerikaner, som arbejdede i World Trade Center den pågældende 11. september, og som heldigvis overlevede, siger, at han forstår, at sikkerhed er vigtig, men at det ikke må ske på den måde, for dette er vanvittigt!

USA lobbyer for sine egne standarder, men bør vi ikke gøre det samme i USA? Det bringer mig til et andet punkt, som måske ikke helt falder ind under denne kommissærs kompetenceområde. Ville det ikke være bedre at bekæmpe den organiserede kriminalitet og terrorisme ved at oprette et transatlantisk system i analogi med det europæiske Schengen-system for udveksling af oplysninger om personer, som kunne være farlige?

Efter min mening består løsningen af to faser. Allerførst skal databeskyttelsen reguleres effektivt, og derefter skal der søges en anden måde at bekæmpe terrorister på.

2-311

Bolkestein, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, som jeg sagde til Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender den 9. september 2003, og i overensstemmelse med de meddelelser, jeg modtog fra parlamentsmedlemmerne ved den lejlighed, forhandler Kommissionen med de amerikanske myndigheder, der får overført passagerlister fra EU, med henblik på at skaffe forbedrede tilsagn i fire vigtige spørgsmål.

Jeg vil først komme ind på formålsbegrænsning. Hidtil har USA nægtet at begrænse brugen af passagerlisterne til terrorbekæmpelse. Amerikanerne ønsker også at dække andre alvorlige indenlandske strafbare handlinger. Hidtil har de ikke været villige til at indskrænke dem.

For det andet kræver USA, for så vidt angår anvendelsesområdet for de krævede data, 39 forskellige PNR-elementer, hvilket ikke står i et fornuftigt forhold til formålet. Kommissionen forsøger at få reduceret USA's liste med 39 dataelementer.

For det tredje er datalagringsperioderne fortsat alt for lange. Fru Boogerd-Quaak har pointeret, at data gemmes i seks til syv år.

For det fjerde er de amerikanske tilsagn ikke tilstrækkeligt juridisk bindende, da de tilgængelige udenretslige regresordninger ikke er helt uafhængige. Vi må derfor insistere på, at rettigheder i videst mulige omfang er juridisk bindende og dermed kan anfægtes ved de amerikanske domstole.

I øjeblikket arbejder vi med en tidsfrist frem til julen 2003, hvilket er det tidspunkt, jeg fastsatte, da jeg sidst talte med Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. Ideelt set skulle en beslutning om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau være godt på vej til den tid. Det vil imidlertid kun være muligt at træffe en sådan beslutning, hvis USA er villig til at forbedre sine tilsagn i betydelig grad.

Jeg vil være ærlig over for Europa-Parlamentet og sige, at jeg ikke føler mig overbevist om, at det vil lykkes os at sikre de nødvendige markante forbedringer, så Kommissionen kan konstatere et passende beskyttelsesniveau. Under alle omstændigheder er en udvikling i USA's forpligtelser en forudsætning for enhver form for løsning, uanset dens retlige form - det være sig i form af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau eller, hvis Europa-Parlamentet støtter det, en international bilateral aftale.

Det seneste skridt i vores forhandlinger med USA var det møde, jeg holdt i går med viceminister Asa Hutchinson fra det amerikanske ministerium for indre sikkerhed. Han er næstkommanderende i dette ministerium. Det var et udbytterigt møde, hvor vi diskuterede alle de væsentlige spørgsmål og blev enige om at sætte vores tjenestemænd til at gøre en ekstra indsats for at finde en løsning i de kommende uger. Når jeg tager til Washington i midten af oktober måned, regner jeg med at mødes med højstående embedsmænd fra ministeriet for indre sikkerhed, herunder forhåbentlig ministeren, Tom

Ridge. I går understregede jeg over for hr. Hutchinson nødvendigheden af at finde en løsning - ligesom jeg selvfølgelig også nævnte Parlamentets alvorlige bekymring over håndteringen af passageroplysninger.

Jeg har svært ved at acceptere bemærkninger om, at Kommissionen tolererer situationen og ikke lever op til sit job som traktaternes vogter. For så vidt angår direktivet om beskyttelse af personoplysninger, er det medlemsstaternes og deres databeskyttelsesmyndigheders opgave at anvende loven. Det er Kommissionens umiddelbare opgave at sikre, at det er medlemsstaterne, der overholder direktivet, ikke luftfartsselskaberne. Men under alle omstændigheder er det ikke et problem, vi kan løse alene fra EU' side. Vi har en lovkonflikt med USA, og det er sagens kerne. Jeg håber på at kunne optræde bestemt i mine samtaler med de amerikanske myndigheder. Men det er ikke nødvendigvis ved at være helt urokkelig, at EU skaber større fleksibilitet hos vores modparter.

For så vidt angår samtykke fra passagererne, som nogle medlemmer nævnte som en mulig løsning - i det mindste på kort sigt - vil det efter vores mening ikke være en juridisk sikker løsning på lang sigt. For det første kan det vise sig meget vanskeligt i praksis at gøre et samtykke utvetydigt. For det andet vil resultatet være en dataoverførsel, der - skønt den er lovlig i EU - fortsat vil mangle en betydelig beskyttelse på amerikansk side. Derfor vil det klart være at foretrække, at man sikrer de bedst mulige tilsagn fra USA om deres behandling af indsamlede data om EU-borgere.

I den mundtlige forespørgsel fra fru Boogerd-Quaak nævnes det også, hvad der skal ske, hvis ikke der konstateres et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau inden årets udgang. Hun foreslår, at man standser alle dataoverførsler, der ikke er i overensstemmelse med principperne om ikke-diskrimination, forudgående informeret samtykke og en hurtig og effektiv retshjælp, samt at der øjeblikkeligt indledes forhandlinger om en lovformelig, international aftale med USA. Disse foranstaltninger afspejler i en vis grad de reaktionsmuligheder, som jeg skitserede på mit møde med Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender tidligere på måneden.

Ved den lejlighed understregede jeg imidlertid, at vi skal være meget påpasselige med ikke at skyde os selv i foden. Håndhævelsesforanstaltninger kan virke meget attraktive på overfladen, men det er ikke sikkert, at de har de ønskede konsekvenser. Lad os derfor ikke tage bekymringerne på forskud. De politiske vurderinger skal foretages på det rigtige tidspunkt. Det er klart, at vores kurs fuldt ud skal inddrage Parlamentet og Rådet.

Vi kan sikkert alle blive enige om behovet for at stå sammen i kampen mod terrorismen. Men vi er også enige om behovet for at undgå, at sikkerhedsmæssige bekymringer bliver en undskyldning for en tilsidesættelse af vores borgerlige rettigheder og friheder. Jeg vil gerne forsikre Parlamentet om, at Kommissionen vil fortsætte sit utrættelige arbejde for at finde en løsning i fællesskab med USA på dette vigtige, men også meget følsomme område. Løsningen skal findes snarest muligt, og den skal respektere lovgivningen på begge sider af Atlanterhavet.

2-312

Santini (PPE-DE). - *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer, der er flere gange nævnt vigtige datoer i forbindelse med denne sag. Den første er uden tvivl den 5. marts 2003, da USA anmodede flyselskaberne, der opererer mellem USA og Europa om at gøre alle oplysninger om passagerer tilgængelige. Alle oplysninger, ikke blot, som det havde været tilfældet indtil da, de oplysninger, der var nødvendige til aftaler om lufttransport.

Den anden dato er den 15. marts 2003. Kun en uge senere med en timing, der var en endnu større sag værdig, vedtog Parlamentet beslutningen om at håndhæve direktivet fra 1995 og forordningen om privatlivets fred fra 1989.

Den tredje dato er den 23. september, i dag: Seks måneder efter vedtagelsen af beslutningen er der tilsyneladende ikke sket ændringer. USA har ikke reageret på Kommissionens krav. Vi kunne spørge, om amerikanerne er døve, eller om det er Kommissionen, der ikke er i stand til at finde de rette ord til at trænge igennem hos dem. I dag oplever de rejsende derfor stadig, at de ud over de generelle spørgsmål også bliver udspurgt om religion, hvad de kan lide af mad, hvor de sidst var på ferie og om deres nære og fjerne slægtninge. Her går man bestemt for vidt. Det er korrekt, at Kommissionen bør protestere, at Parlamentet bør tilskynde til mere resolute tiltag, f.eks. en international aftale, måske, som foreslået i beslutningen.

Det synes imidlertid passende også at nævne endnu en dato: Den 11. september 2001. Som alle ved, var det den dag, at man startede håndhævelsen af strenge kontrolforanstaltninger. Ihukommende den forfærdelige ulykke føler jeg, vi burde være bare lidt mere tålmodige og indse, at der bag det, der bestemt er et irriterende brud på diskretionen, stadig er stor frygt. Under alle omstændigheder, som kommissæren sagde, kan lidt fleksibilitet fremme dialogen.

2-313

Paciotti (PSE). - *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer, den nuværende situation er tydeligvis ulovlig. Der er ikke juridisk grundlag for at give de amerikanske myndigheder direkte, ubegrænset adgang til personoplysninger om de europæiske passagerer, og det er i strid med artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder. Det er i strid med Fællesskabets bestemmelser om beskyttelsen af personoplysninger. Det er i strid med Fællesskabets forordning om informatiserede reservationssystemer. En del af ansvaret for denne ulovlige situation ligger hos Europa-Kommissionen, da den amerikanske lovgivning om krav om fremlæggelse af disse oplysninger kan føres tilbage til november 2001 og blev opdateret i maj 2002, mens systemet først trådte i kraft i marts 2003.

I mellemtiden har Kommissionen ikke informeret Parlamentet om dette og har forhandlet på embedsmandsniveau med USA for at opnå den fælles erklæring fra den 18. februar 2003, der i praksis gav de amerikanske myndigheder ukritisk adgang til personoplysninger om europæiske borgere, der er indhentet af flyselskaberne til helt andre formål. Den indeholder endda forslag om, at de nationale kontrolmyndigheder ikke skulle skride ind over for de flyselskaber, der efterkommer USA's anmodninger. Kun Europa-Parlamentets og de nævnte kontrolmyndigheders bestemte reaktion førte til, at Kommissionen omsider erkendte, at betingelserne for tilstrækkelig beskyttelse som krævet i direktivets artikel 25 ikke blev overholdt med hensyn til overførslen af oplysninger indhentet i Unionen.

Jeg vil imidlertid gerne påpege, at kontrolmyndighedernes forbud, i Italiens tilfælde, mod adgang til oplysninger indhentet af virksomheden Alitalia ikke er blevet mødt med negative reaktioner eller sanktioner fra myndighederne i USA. Kommissionen skal derfor bestræbe sig endnu mere på at opnå en ægte international aftale med USA hurtigst muligt, der regulerer sagen på basis af grundlæggende principper. Respekt for princippet om gensidige indrømmelser på basis af hvilket, hvis Unionen giver de amerikanske borgere samme rettigheder som EU-borgerne, USA skal gøre det samme for de europæiske borgere, respekt for princippet om proportionalitet, respekt for princippet om informeret samtykke og den pågældendes ret til at appellere til en uafhængig myndighed eller dommer. I mellemtiden, indtil der opnås en tilfredsstillende aftale, skal der genskabes en situation med lovlighed, og adgang til oplysninger, som er i strid med fællesskabslovgivningen, skal forbydes.

I fremtiden skal der etableres et centraliseret system på europæisk plan for elektronisk indhentning af oplysninger vedrørende flyreservationer, der indeholder tilstrækkelige filtre, som sikrer, at kun oplysninger, som fremlægges lovligt, kan videregives til tredjemand under behørig hensyntagen til de grundlæggende rettigheder hos de europæiske borgere, som vi, Parlamentet og Kommissionen, er forpligtet til at beskytte, ikke mindst mod terror.

2-314

Buitenweg (Verts/ALE). - (NL) Hr. formand, jeg vil allerførst komme mere udførligt ind på den nyhed, som fru Boogerd-Quaak også nævnte. Det drejer sig om flyselskabet Jet Blue. Det havde for nylig den tvivlsomme ære at være det første amerikanske flyselskab, der kunne videregive oplysninger om sine passagerer til Pentagon. Pentagon havde bedt om dem for at kunne foretage en risikovurdering af passagerer ved hjælp af CAPS II-programmet. Da dette sivede ud, var der stor forargelse i USA. Der blev undskyldt, og videregivelsen af oplysninger blev med det samme stoppet. Det var ekstra alvorligt, at passagererne ikke på forhånd var underrettet om krænkelserne af deres privatliv, men offentlighedens vrede rettede sig også mod selve det store omfang af registreringen. Det indflydelsesrige UCLA, den amerikanske borgerrettighedsforening, betegnede dette som sagt som "et højest uamerikansk system" og kritiserede den kendsgerning, at hver passager på den måde gøres til en mistænkt.

Jeg fortæller om den amerikanske forargelse for indtrængende at råde kommissæren til i de løbende forhandlinger med USA ikke at stirre sig blind på at finde et kompromis mellem os og minister Rich og kompagni, fordi spillerummet er meget bredere, og fordi det er vores opgave at gøre det endnu bredere. Den amerikanske offentlighed bryder sig åbenbart heller ikke selv om disse handlinger og disse foranstaltninger, og vi skal derfor også fremsætte vores indvendinger.

Hr. kommissær, jeg vil gerne bede Dem om for en gangs skyld at forsøge med en alternativ måde og en alternativ strategi. De har god adgang til den angelsaksiske presse, og jeg regner derfor med Deres skriftlige overtalelsesevne til gennem den amerikanske offentlighed at sætte regeringen effektivt under pres. Betragt det som en slags kampagne rettet mod følelser og forstand. Hvor findes vores problemer? Det ville være godt at tydeliggøre dette, fordi jeg tror, at vi kan vinde temmelig meget gehør for dem, også hos den amerikanske offentlighed.

For det andet vil jeg gøre Dem opmærksom på de forslag, som er i omløb om at udvikle et pas med avancerede elektroniske chips, hvori der kan lagres biometriske oplysninger, bl.a. også om personers tidligere rejser. Hvis de tidligere rejser står på denne chip, og en person rejser til USA, har Bush alligevel adgang til de oplysninger, som vi nu skændes om, endda uden begrænsninger. Mit spørgsmål til Kommissionen lyder derfor: Hvordan sikrer vi, at vi ikke fører en allerede tabt kamp i dag? Hvor langt er vi kommet med diskussionen om disse pas, og er De allerede ved at kortlægge konsekvenserne for vores borgeres privatliv? For sådan kan vi forhindre, at vi om et år igen står over for fuldbyrdede kendsgerninger, og at vi igen alle er forargede.

2-315

Cappato (NI). - (IT) Hr. formand, hr. kommissær, fleksibilitet er særdeles hensigtsmæssigt under forhandlinger, men særdeles uhensigtsmæssigt i forbindelse med respekt for loven.

I henhold til artikel 2 i forordning 2299/89 er det ikke tilladt at give personoplysninger til tredjemand, som ikke er part i en transaktion, om en passager uden passagerens samtykke.

Hr. kommissær, De sagde, at det er medlemsstaternes ansvar at håndhæve lovgivningen. Det er sandt, når det gælder direktiver, men ikke forordninger. De er bemyndiget til at skride ind og sikre, at loven håndhæves i henhold til artikel 11,

hvor det angives, at Kommissionen, når der appelleres til denne, eller den handler på eget initiativ, skal tilskynde til en undersøgelsesprocedure for at stoppe enhver overtrædelse af bestemmelserne i forordningen.

Ønsker vi at kræve respekt for loven, når det virker mod hensigten? Jeg mener først og fremmest, at loven, hvis den findes, skal respekteres, og at det er en betingelse for enhver reform - selv en reform af en international aftale - at proceduren overholdes.

Hr. kommissær, De ville opnå større gennemslagskraft i de internationale forhandlinger, hvis Kommissionen krævede ufortøvet respekt for loven, da den ligesom medlemsstaterne har bemyndigelse til at gøre dette.

Det er ikke os, der afgør tidsrammen. Det er - og bør efter min mening være - tidsrammen i traktatens artikel 232, hvor der foreskrives en periode på to måneder fra vores anmodning om at handle. Hvis der ikke sker noget, har vi to måneder til at appellere til Domstolen.

2-316

Posselt (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, de 39 datagrupper, som behandles i dag, og som registreres her, kan inddeles i tre kategorier: For det første overflødige data, hvis lagring efterretningstjenesterne og hele stater allerede er gået i stykker på baggrund af, i DDR og andre steder. Disse data bør man ikke lagre af hensyn til bekæmpelsen af terrorisme. For det andet brugbare data, som i forvejen ville blive registreret ved indrejse. Disse data kan man anvende på en rimelig og lovlig måde. For det tredje følsomme data, som vi har brug for præcise regler for. Disse må enten slet ikke registreres, lagres og videregives, eller de skal i det mindste slettes efter en frist, f.eks. efter personens udrejse af USA.

Vi går alle sammen indtrængende ind for bekæmpelse af terrorisme, terrorisme kan dog ikke bekæmpes ved anarki, men terrorisme kan derimod kun bekæmpes på to måder. For det første på basis af lovgivningen, og den skal vi styrke og ikke vilkårligheden. Desværre hersker der for øjeblikket vilkårlighed i de transatlantiske forhold, hvad angår dataspørgsmålet, og der er ingen basis for lovgivning. For det andet kan vi kun bekæmpe den internationale terrorisme på basis af tillid mellem USA og Europa, som blev ødelagt som følge af skyld på begge sider, og som skal genskabes. Tillid skabes kun, idet man skaber virkelig gennemsigtige regler, som er gennemskuelige for borgeren, ellers forøger vi mistilliden både over for USA og over for selve EU.

Hr. kommissær, jeg er ikke af den opfattelse, at vi kan vente, indtil der er internationale regler. Vi kan heller ikke regne med, at de i dag 15 og de i morgen 25 medlemsstater gennemfører lovgivningen. Det er snarere et lykketræf, at Kommissionen og De i dette vigtige spørgsmål optræder som talsmænd for et EU, der meget snart vil have flere indbyggere end USA og Rusland tilsammen, som skal være en partner for USA, men selvbevidst og på grundlag af lovgivningen. Derfor, hr. formand, vil jeg gerne råbe følgende til Kommissionen: Før hårde forhandlinger, hr. kommissær Bolkestein, bliv hård, eller vær hård i dette afgørende spørgsmål om tillid og lovgivning.

2-317

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Jeg minder om, at afstemningen om eventuelle beslutningsforslag først finder sted torsdag, den 9. oktober i Bruxelles.

2-318

Investeringservice

2-319

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A5-0287/2003) af Villiers for Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om investeringservice og regulerede markeder og om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, Rådets direktiv 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF.

2-320

Bolkestein, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, først vil jeg gerne takke ordføreren for hendes betænkning. Den repræsenterer helt klart en forbedring af Kommissionens tekst på nogle områder, samtidig med at målene om høj beskyttelse af investorerne og et effektivt marked respekteres.

Vi ved, at det var en meget vanskelig debat, men Parlamentet har udvist stor vilje til at finde et kompromis og en brugbar løsning. Jeg vil også takke formanden for Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål, fru Randzio-Plath, der holdt ord og hjalp med til rettidigt at puste nyt liv i handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser. Vi glæder os i særdeleshed over ordførerens indsats for at finde et kompromis på to vigtige punkter.

For det første var gennemsigtighed før handler, som De ved, et af principperne i Kommissionens forslag for at sikre et effektivt marked og beskytte investorerne. Vi er meget tilfredse med, at dette princip bevares i forslaget, men det er blevet tilpasset på en pragmatisk måde. For det andet værdsætter vi alle arbejdet med egnethedsstenen - artikel 18. Jeg ser det som

et godt grundlag for at finde en løsning, der er tilpasset de enkelte servicetypers særlige træk, og det vil bidrage til at komplettere vores forslag i denne henseende.

2-321

Villiers (PPE-DE), ordfører. - (EN) Hr. formand, jeg takker kommissæren for hans venlige ord samt medlemmerne af Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål, der har arbejdet utroligt hårdt med denne opgave. Jeg vil i særdeleshed takke hr. Karas og hr. Radwan, hr. Bourlanges, hr. Katiforis, hr. Goebbels, fru Cazalet fra udvalgets sekretariat samt min assistent Sarah McCarthy for deres store hjælp med denne meget krævende opgave.

Målet med investerings servicedirektivet bør være konkurrencedygtige, integrerede, likvide, gennemsigtige og effektive markeder med en høj grad af investorbekyttelse. ISD bør ikke foreskrive en bestemt markedsstruktur. Det bør anerkende og kunne tilpasses diversiteten i de forskellige europæiske markedsstrukturer. Der skal klart skelnes mellem private investorer og professionelle investorer. Den type regulering, der er helt afgørende for forbrugerne, kan være skadelig, undergravende og unødvendig, hvis den anvendes for professionelle investorer. Regler bør altid bygge på en risiko- og en omkostningsvurdering, og de skal stå i forhold til den skade, de skal forhindre.

Jeg støtter i høj grad, at der i Kommissionens forslag lægges stor vægt på oprindelseslandet, med det forbehold at værtslandet i mange sager og på mange områder er egnet til at tage sig af filialer. Jeg er også enig i Kommissionens generelle stræben efter at afskaffe koncentrationsregler og åbne aktiehandelen for konkurrence mellem børser, mellem MHF'er og mellem investerings selskabernes interne gennemførelsesplatforme. Børserne er ikke offentlige erhvervs virksomheder, og de skal ikke tildeles monopolstatus. Hvis selskaberne får lov til at konkurrere med børserne, vil det give større valgfrihed for investorer, større likviditet, mindre forskelle mellem købs- og salgskurser, bedre priser og lavere omkostninger. De markeder, hvor denne form for konkurrence allerede er tilladt, er succesrige, gennemsigtige og meget likvide. Konkurrence i denne sammenhæng giver store fordele for forbrugerne på samme måde som inden for mange andre områder. Jeg er enig med Kommissionen i, at man bedst beskytter investorerne gennem en stærk kombination af konkurrence, regler om god forretningsskik, regler vedrørende interessekonflikter, regler om *best execution* og gennemsigthed.

Der er imidlertid vigtige områder, hvor det kompromis, der blev indgået i Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål, i betydelig grad har forbedret Kommissionens forslag. Jeg opfordrer på det kraftigste Parlamentet til at støtte Økonomiudvalgets kompromis, fordi disse ændringsforslag har stor betydning for at afhjælpe eller i det mindste mindske nogle meget alvorlige problemer som følge af Kommissionens oprindelige tekst. Jeg støtter fuldt ud udvalgets ændringsforslag og vil kun slå til lyd for nogle få ændringer af teknisk karakter.

Dette kompromis bør accepteres som en pakke. Jeg vil opfordre Parlamentet til ikke at forsøge at destabilisere dette velafbalancerede og hårdt tilkæmpede kompromis, der blev indgået efter mange møder med input fra forskellige medlemmer af Europa-Parlamentet fra forskellige politiske grupper og forskellige nationaliteter. Det var faktisk PSE-Gruppen, der introducerede det helt centrale begreb om normal markedsstørrelse.

Jeg tror ærligt og oprigtigt, at kompromiset i Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål vil være godt for alle medlemsstater. Mange mennesker i Det Forenede Kongerige ville sige, at kompromiset ikke er tilstrækkeligt vidtgående til at tilfredsstille deres interesser. Jeg ville gerne have slettet artikel 25, men jeg må indrømme, at det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt, og jeg har accepteret behovet for et krav om gennemsigthed før handler. Jeg tror, at dette kompromis vil være godt for de nationale interesser i Luxembourg, Frankrig, Italien, Det Forenede Kongerige og alle de øvrige medlemsstater. Jeg tror, at det vil være godt for forbrugerne.

Jeg har været nødt til at give indrømmelser. Jeg har bevæget mig langt fra mit oprindelige forslag, og jeg vil rette en stor tak til alle i udvalget og Parlamentet, der også har givet indrømmelser. Jeg kan støtte nogle af de ændringsforslag, der er stillet i plenarforsamlingen - 145, 148, 151, 156 og 157 - og jeg vil meget gerne fortsætte diskussionen om de resterende ændringsforslag fra plenarforsamlingen.

I udvalget havde vi en meget vigtig debat om udtrykket "ikke-professionelle". En lang række interessegrupper fra alle egne af Europa sagde, at de kunne acceptere kompromiset, hvis "ikke-professionelle" blev slettet. Nu er det sket. Nu er det et afbalanceret kompromis, der fortsat indeholder det vigtige krav om gennemsigthed før handler, samtidig med at nogle af de praktiske problemer i det oprindelige forslag behandles på det, hr. Bolkestein kalder "en pragmatisk måde".

Den oprindelige artikel 25 ville i høj grad have skadet likviditeten, og likviditeten er livsnødvendig for vores markeder og vores økonomi. Med dette kompromis forsøger man at løse disse praktiske problemer og mindske eventuelle skader på likviditeten ved at fritage de små banker og fokusere på systematisk internalisering samt ved at mindske modpartsrisikoen. Det giver også mulighed for at tilbyde bedre kurser. Uden muligheden for at tilbyde bedre kurser er forslaget ikke brugbart. Kun med muligheden for at tilbyde bedre kurser vil privatkunderne få de gode kurser, de fortjener. Pligten til at tilbyde samme kurs til alle vil gøre internaliseringen uøkonomisk. Hvorfor skulle vi, der har som opgave at repræsentere Europas befolkning, vedtage en lov, der forhindrer selskaberne i at lade deres kunder gøre en god handel?

Endelig er det yderst vigtigt, at vi accepterer udvalgets ændringsforslag om ren ordreudførelse. Kommissionens forslag skal ændres, da det ellers vil tvinge den rene ordreudførelse ud af markedet ved at gøre den uøkonomisk. Jeg synes, at investorerne skal fortsætte, hvis de ønsker at kunne træffe selvstændige beslutninger vedrørende deres investeringer. De skal ikke tvinges til at købe professionel rådgivning, som de ikke har brug for eller ikke ønsker. Det er en unødvendig regulering, og jeg vil opfordre Europa-Parlamentets medlemmer til at forkaste den, sådan som udvalget gjorde.

2-322

Radwan (PPE-DE). - *(DE)* Hr. formand, først vil jeg gerne takke ordføreren hjerteligt. Det var en lang og til dels også besværlig vej, men vi har fundet et kompromis nu, som afspejler hele Parlamentet, som afspejler meninger, og vi bør under afstemningen i denne uge sats alt på, at der ikke længere sættes spørgsmålstegn ved kompromiset som sådan, men at der kun er redaktionelle ændringer tilbage. Vi bekræfter alle, at det fremover vil føre til konkurrence mellem de forskellige handelsformer, konkurrence mellem børserne og bankerne.

På den anden side må bestemte kriterier på dette område ikke ignoreres, f.eks. at der hersker de samme betingelser i konkurrencen for bankerne som for børserne. Det vil sige, at hvis jeg anfører børserne som referencekurser, som oplysende kurser, må det ikke føre til, at der fremover ledes likviditet bort, og at børserne på et eller andet tidspunkt slet ikke er oplysende længere. Hvad angår gennemsigtighed, skal vi sørge for, at børsen, et sted, hvor priserne opstår, er gennemsigtig for alle, og at alle kan forstå, hvordan priserne udvikler sig her. Udbud og efterspørgsel skal bevares. Det har vi opnået her - også i forbindelse med gennemsigtighed før handelen på børsen - i en tidrørende diskussionsproces. Vi har givet nogle punkter til CESR, og vi vil nu lytte opmærksomt til, hvilke råd CESR vil give os.

For mig er det afgørende, at der ikke er nogen vindere og ikke nogen tabere i diskussionen her. Hverken City of London eller andre finanscentre i Europa har vundet. Vi kan heller ikke sige, at børserne har vundet eller de store investeringsfirmaer, men at alle må finde sammen på dette marked i fremtiden for at bejle om kunderne med det bedste tilbud. Set fra et tysk synspunkt er det stadig vigtigt for mig, at vi generelt tager hensyn til de nationale forhold ved salgsstrukturen. Derfor anmoder jeg også om, at de to ændringsforslag, som PPE-Gruppen har stillet, finder bred genklang, således at de småhandlende i Tyskland fortsat er beskyttet. Mange tak, hr. formand,

2-323

Katiforis (PSE). - *(EL)* Hr. formand, mine damer og herrer, hr. kommissær, den betænkning, vi behandler, beskæftiger sig med et af de mest centrale spørgsmål i den europæiske økonomiske unionsproces, nemlig foreningen af kapitalmarkederne. Det er et velkendt princip, at et stort kapitalmarked giver mere likviditet og mere økonomisk vægt. Det kan også give større konkurrenceevne og som følge heraf bedre priser til dem, der handler på markederne. På denne måde ansporer det investorer og fremmer investeringer, og øgede investeringer har en indlysende økonomisk betydning, som vi alle kan tilslutte os. Vores politiske fløj har størst mulig beskæftigelse som målsætning, og det kan opnås med øgede investeringer.

Kommissionens forslag er baseret på foreningen af kapitalmarkederne i det såkaldte "europæiske pas", idet investeringsbankerne således får ret til at udvikle deres aktiviteter i alle 15 medlemsstater, når de har opfyldt reglerne for godkendelse i en enkelt stat i stedet for i 15. Kommissionen har imidlertid suppleret sit forslag med den tanke, at de, der handler på markedet, er nødt til at føle den samme sikkerhed, hvor de end placerer deres investeringer i Europa, for at et kapitalmarked uden grænser reelt kan fungere. Ud fra denne tankegang opstår der regler, som er fælles for alle, og som Kommissionen også indfører i forbindelse med udøvelse af aktiviteterne på en retfærdig og gennemsigtig måde, markedets integritet og investorernes ret til en korrekt og ærlig behandling fra bankernes og børsmæglernes side.

Reglerne regulerer hele tiden modstridende interesser. Interesserne er på nuværende tidspunkt flydende, fordi teknologien og den kendsgerning, at bankkapitalen koncentrerer sig i store virksomheder, skaber nye vilkår, hvor bankerne forvandles til børser med interne transaktioner, og børserne forvandles fra infrastruktur til virksomheder. På denne måde opstår risikoen for splittelse af markedet, som dette direktiv forsøger at undgå med en af dets mest kontroversielle bestemmelser, hvor investeringsselskaberne forpligtes til gennemsigtig kommunikation med markedet både før og efter afslutningen af deres kommercielle transaktioner.

Generelt har Kommissionen med sit forslag sikret en god balance mellem de forskellige interesser og den teknologiske udvikling. Behandlingen i Udvalget om Økonomi og udvalgets ændringsforslag forbedrer Kommissionens arbejde takket være ordførerens meget store indsats, og jeg vil gerne rose hende for hendes arbejde og kompromisvenlige indstilling. Jeg håber, at den kompromisvenlige indstilling holder frem til afslutningen, og at vores gruppe får tilslutning til de ændringsforslag, vi har stillet, så betænkningen vedtages med stort flertal.

2-324

Schmidt, Olle (ELDR). - *(SV)* Hr. formand, jeg vil gerne gratulere ordføreren med et enestående arbejde. Det er lykkedes ham at sy et holdbart kompromis sammen imod alle odds. I dag har børserne i EU nærmest monopol på værdipapirhandelen, især på visse nationale markeder. Nu får vi konkurrence og valgfrihed og, hr. Katiforis, en god investorbeskyttelse.

Jeg vil kort kommentere de to følsomme artikler, nemlig artikel 18 og 25. Hvad angår artikel 18, mener vi, at det er vigtigt, at egnedestesten bør forbeholdes de virksomheder, som yder rådgivning, ikke f.eks. internetbaseret værdipapirhandel. Kunderne på dette område har bevidst valgt en formidlingsydelse, hvor de ikke behøver at betale for professionel rådgivning. Det bliver bare dyrere. Vi vil altså stemme for udvalgets ændringsforslag 53, 54 og 55.

Den mest omtalte artikel i forslaget er artikel 25, der handler om offentliggørelse af prisinformation i forbindelse med transaktioner, som sker uden for de regulerede markeder eller MTF, internaliseringen af handelen. Det betragter vi som noget risikabelt. Det skulle mindske likviditeten på markederne og øge omkostningerne. En fjernelse af denne artikel har ikke fundet tilstrækkelig politisk støtte, men vi mener, at udvalgets ændringsforslag 33, 86, 87, 88 og 89 vil afhjælpe de negative effekter, som de foreslåede bestemmelser om offentliggørelse af kurser skulle have på markederne.

Til sidst, hr. formand, vil jeg gerne spørge, hvorfor vi diskuterer et så vigtigt spørgsmål så sent om aftenen.

2-325

Herzog (GUE/NGL). - (FR) Hr. formand, det nye direktiv om investeringservice tager sigte på at skabe konkurrence mellem tre store strukturer, nemlig børserne, internettet og virksomheder, som praktiserer internalisering. Konkurrencen mellem de pågældende aktører, når det gælder gennemførelsen af forretninger, vil øges i takt med den stigende integration af det europæiske kapitalmarked. Alle ved, at City i London, som også er moderskib for amerikanske *investment banks*, har et betydeligt forspring, når det gælder internalisering. Andre selskaber, såsom Deutsche Bank og ABN-AMRO, er gået ind på dette marked med ambitiøse forretningsplaner.

Jeg må konstatere, at vi i varetagelsen af vores hverv som lovgivere, i høj grad har savnet en solid økonomisk analyse, som klarlægger den konkurrence der er under udvikling, dens art og dens konsekvenser. Ønsker vi eksempelvis, at små europæiske børser i Syd og Øst styres fra London af nogle få *global players*?

Vi skal varetage fælles interesser og ikke et enkelt lands interesser. Derfor har vi støttet to overordnede principper, nemlig et højt kvalitetsniveau, når det gælder informationer, og loyal konkurrence. Virksomheder, som praktiserer internalisering, opsamler betydelige ressourcer, men udvikler ikke markedet. De manipulerer markedet, men de har brug for det. Derfor er *pre-trade*-åbenhed afgørende for at sikre kvaliteten, hvad angår prisdannelsen, især for at undgå volatilitet, spekulation og insiderhandel.

Kommissionens forslag omfatter princippet om *pre-trade*-åbenhed, som fru Villiers først ville have fjernet. Efterfølgende accepterede hun det. Hun arbejdede særdeles professionelt, det skal understreges. Hun bevægede sig, men en række fælder og minefelter er ikke desto mindre vedtaget i udvalget på hendes initiativ, hvilket berøver kravet om åbenhed meget af dets substans og skaber retlig usikkerhed. Det gælder definitionen af virksomheder, som praktiserer internalisering, obligationer, ordrenes størrelse, fritagelse for godkendte modparter og begrebet *price improvement*.

Den betænkning, der er vedtaget, indebærer i den aktuelle form mindre regulering, end tilfældet er i USA. Derfor har vi anmodet om opdelt afstemning om forskellige aspekter med det sigte at fjerne formuleringer, vi mener vil være skadelige. Målet er for os ikke for enhver pris at nå til en vedtagelse ved førstebehandlingen, og heller ikke blot at sigte mod et kompromis mellem de forskellige interesser. Vi ønsker en beslutning, som virkelig tjener fælles interesser.

2-326

Bourlanges (PPE-DE). - (FR) Hr. formand, udgangspunktet for denne betænkning var en konfrontation. To forskellige filosofier brødes. Ifølge den ene anlagdes den betragtning, at investeringselskaberne - selskaber, som praktiserer internalisering - burde have tilladelse til at etablere en rent bilateral relation til kunderne, hvilket indebærer den ulempe, at de pågældende kunder ikke er sikret den bedst mulige markedspris, ligesom de end ikke er bekendt med denne. Endvidere er man end ikke sikret nogen prisdannelse, da den er et resultat af balancen mellem udbud og efterspørgsel. Ifølge den anden filosofi - de såkaldte regulerede markeder - anlagdes den betragtning, at beskyttelse af forbrugeren forudsætter, at udbud og efterspørgsel er i konkurrence på et indre og åbent marked, således at kunderne kender prisen og kan opnå den bedst mulige pris.

Var de to filosofier forenelige? Ja, forudsat at investeringselskabernes politik blev underkastet fælles regler. Kommissionens tekst var i så henseende meget tilfredsstillende. Jeg er, i modsætning til hr. Bolkestein, ikke sikker på, at fru Villiers' betænkning mærkbart forbedrer Deres oprindelige tekst. Men vi kan leve med det foreliggende kompromis, for det er, som det er blevet sagt, relativt tilfredsstillende. Det giver os mulighed for at forsvare de rigtige principper og for at handle.

Der skal dog peges på to forbehold i denne forbindelse. For det første spørgsmålet om *price improvement*. Det drejer sig ikke om at vide, om kunden opnår den bedste pris. Kunden skal selvsagt sikres den bedste pris! *Price improvement* drejer sig imidlertid om investeringselskabers mulighed for at kundgøre en pris og praktisere en anden, hvilket forhindrer, at markedet bidrager til at sikre rimelige priser.

For det andet kan vi heller ikke acceptere transaktioner, som vedrører en portefølje, hvor man, for at unddrage sig direktivets krav, samler forskellige værdipapirer, som ikke har nogen som helst indbyrdes forbindelse. Med de to væsentlige forbehold, som betyder, at nogle af os vil stemme anderledes end foreslået på disse områder, finder vi fru Villiers' betænkning tilfredsstillende. Jeg ville ikke tøve med at lykønske ordføreren med resultatet, hvis jeg havde indtryk af - og dette er et forbehold - at hun under alle forhandlingerne mellem grupperne havde indtaget en fuldt ud loyal holdning.

2-327

Randzio-Plath (PSE). - (DE) Hr. formand, forhandlingerne om direktivet om investeringservice har endnu en gang vist, hvor vanskeligt det er at føre de forskellige europæiske markedsfilosofier og -traditioner sammen, især den kontinentale model for aktiebørserne, som dog i høj grad har mistet deres offentlig-retlige karakter og er blevet privatiseret i mellemtiden, og investeringsbankernes interne handelssystemer.

At lade disse to systemer eksistere side om side på europæisk niveau, at organisere en loyal konkurrence og samtidig at beskytte investorernes interesser er en vanskelig opgave, og det bliver især tydeligt, når vi ser, hvilke store beløb der omsættes for dagligt, og hvilke indvirkninger udviklingen på finansmarkederne har på den europæiske og den globale økonomi. For så vidt håber jeg, at det kompromis, som blev opnået i virkelig træge forhandlinger i dette udvalg, virker som en opmuntring for Det Europæiske Råd til at komme frem til lignende kompromiser, således at denne vigtige lovgivningsakt rent faktisk kan vedtages i denne lovgivningsperiode, således at det indre marked for finansielle tjenesteydelser kan gennemføres. Jeg mener, at vi har forsøgt at tage hensyn til alle markedsdeltageres interesser, også de ikke-professionelle investorer, og at vi, ligesom Kommissionen også har planer om, har gennemført princippet om gennemsigtighed på centrale områder.

Det er f.eks. nødvendigt af hensyn til prisgennemsigtigheden og investorbeskyttelsen, at limiterede ordrer til interne handelssystemer, hvis de ikke umiddelbart kan udføres af internaliseringssystemet selv, umiddelbart videregives til de regulerede markeder, medmindre kunden udtrykkeligt udelukker den mulighed. En hurtig videreformidling giver de bedste chancer for den bedst mulige udførelse af ordren i kundernes interesse, og derfor mener jeg, at vi har truffet en rigtig beslutning her, præcis som ved offentliggørelsesbestemmelsen i artikel 25. Jeg håber, at konkurrencen for alle handelssystemer rent faktisk også får en chance med dette direktiv, uden at beskyttelsen af investorinteresserne bliver for forsømt.

2-328

Lulling (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, det kompromis, som vi er blevet enige om i Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål, har kostet alle deltagere meget arbejde og mange nerver. Jeg vil gerne takke ordføreren udtrykkeligt for hendes værdifulde arbejde. Uden hendes udholdenhed og englelige tålmodighed var vi aldrig nået frem til dette kompromis.

Jeg vil dog gerne i den forbindelse komme med nogle afklarende kommentarer. I Kommissionens forslag foreskrives *pre-trade* og *post-trade transparency*. Det er både dyrt og overflødigt og ville afholde finansielle institutter fra at investere i internalisering. Det ville faktisk ikke være muligt at opnå mere konkurrence på denne måde, og den afvigende koncentrationsregel, som ligger forskellige medlemsstater sådan på sinde - som min kollega, hr. Bourlanges, klart fremlagde det - ville igen blive indført ad bagvejen. At der nu alligevel foreskrives *pre-trade transparency*, er beklageligt. Jeg er enig med Kommissionen, hr. Bolkestein, i, at dette kun bør gælde for privatkunder og ikke bør udvides til professionelle kunder.

Det skal også være muligt, at de internaliserende finansielle institutter kan tilbyde deres kunder bedre priser end dem, der annonceres i forbindelse med *pre-trade transparency*. Hvis de pågældende finansielle institutter klarer det - så meget desto bedre! Det er jo i klienternes interesse.

Flere kolleger ønsker også at udvide *pre-trade transparency* til værdipapirer ved optagelse af lån. Da de to markeder er meget forskelligt struktureret, har jeg talt imod det. Det ville ikke afholde drevne fodboldfans fra at investere i sådanne værdipapirer fra deres yndlingsklub, uden at de ville veje risici og mulige profitter i forbindelse hermed op mod hinanden, som det var tilfældet i Italien.

I direktivforslaget kræves det også, at det finansielle institut udtrykkeligt skal indhente tilladelse hos sine kunder, når ordren skal udføres. Det er efter min mening også overdrevet. Hr. formand, kompromiset, som det blev vedtaget i udvalget, går efter min mening langt ud over det, der ville være rimeligt for at skabe et velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Det beklager jeg, men politik er det opnåeliges kunst. Vi er kun ved førstebehandlingen, og måske vil de, som ikke var enige med vores ordfører i hendes første version i dag, komme til fornuft, og vi vil måske så kunne finde en endnu bedre tekst, end det er tilfældet ved denne førstebehandling.

2-329

Berès (PSE). - (FR) Hr. formand, alle lykønsker ordføreren, hvilket jeg også vil gøre. Og jeg er fuldt ud klar over, hvilken vej, hun har tilbagelagt, for at nå fra det, hun betegner som "Prodi-ændringsforslaget", til den tekst, vi i dag har fået forelagt, selv om ikke-kontinental påvirkning tydeligt har præget vores diskussion.

Vi er alle bekendt med direktivets målsætninger, nemlig at sikre, at den finansielle sektor bidrager til, at vores samfunds finansielle ressourcer anvendes bedst muligt. Set i dette perspektiv tror jeg, alle aktører har ventet den tekst, vi har udarbejdet. Jeg vil blot tilføje et par afgørende bemærkninger.

For at beskytte ikke-professionelle investorer er det påkrævet, at finansielle virksomheder gør sig den ulejlighed at kontrollere sådanne investorers videnniveau og ressourcer. Ren ordredudførelse, *execution only*, er ikke gængs praksis her på kontinentet. Foreskriver man pludselig denne praksis, risikerer man at destabilisere mange investorer. For at sikre reel konkurrence skal informationer endvidere være tilgængelige for alle aktører. Åbenhed er således afgørende. Der må ikke forekomme undtagelser i forhold til princippet om *pre-trade*-åbenhed, og jeg kan acceptere, at det ikke omfatter ordrer med prisgrænse, og at det kun finder anvendelse på sædvanlige handelspoststørrelser. Jeg mener imidlertid, at muligheden for *price improvement*, som hr. Boursanges allerede har omtalt, er særdeles bekymrende.

Endelig mener jeg, at vi i forbindelse med afstemningen på torsdag bør forsøge at finde tilbage til den holdning, Europa-Parlamentet indtog i forbindelse med "leveringsforordningen", nemlig at kræve, at Kommissionen udarbejder et direktiv om emnet.

2-330

Karas (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, først vil jeg gerne takke alle dem hjerteligt, der har været med til at udarbejde dette kompromis, og jeg begynder med ordføreren og Alexander Radwan. Det var et vanskeligt arbejde, men vi havde succes. Desuden vil jeg gerne understrege, at Europa-Parlamentet ønsker at vedtage direktivet i denne lovgivningsperiode, og vi håber, at kompromiset også hjælper Rådet til at finde et kompromis. Det nye direktiv om investeringservice vil styrke det indre finansmarked. Hvorfor har vi i det hele taget brug for et direktiv? Fordi utilstrækkeligt harmoniserede regler, for store bureaukratiske omkostninger og forældede bestemmelser om investorbekyttelse hidtil har skabt tungtvejende barrierer for en grænseoverskridende værdipapirhandel.

Hvad er de centrale punkter i vores kompromis og i de nye bestemmelser? For det første er der investorbekyttelsen. Investorer skal informeres godt, og reglerne om god forretningsskik tæller til de vigtigste søjler i investorbekyttelsen. For det andet er der forskelle mellem en forretning, hvor der ydes rådgivning, og en forretning, hvor der ikke ydes rådgivning. Fremover forlanges det kun, at der skal indhentes en egnethedstest ved en forretning, hvor der ydes rådgivning. For det tredje ønsker vi den bedst mulige udførelse af tjenesteydelsen. Udvalget har fundet frem til en formulering, som både mindre og større investeringsselskaber kan leve med. For det fjerde er der det afgørende punkt *level playing field* mellem banker, der handler med værdipapirer internt, og børser. I dette kompromis blev det opnået, at bankerne underkaster sig rimelige tilsyns- og gennemsigtighedsbestemmelser. Formålet er, at internaliseringssystemer er tilladt, men ikke må drives på bekostning af børserne og de øvrige markedsdeltagere.

Vi håber, at det med dette kompromis bliver muligt at opnå en loyal konkurrence mellem banker og børser. Forbrugerne vil få størst glæde af det. Jeg beder alle om at godkende kompromiset i overmorgen.

2-331

Van den Burg (PSE). - (NL) Hr. formand, jeg beundrer Deres udholdenhed. På den korte tid, jeg har fået tildelt, og på dette sene tidspunkt kan jeg kun formulere et par udgangspunkter, som vil være med til at bestemme, hvor forpligtet jeg føler mig til at opnå kompromiser, og hvordan jeg vil stemme på torsdag.

Det drejer sig om to målsætninger. For det første tilskyndelse til private investeringer i EU. Vi skal gøre alt for at øge de likvide aktiver til gavn for den økonomiske aktivitet og for at komme over den økonomiske tilbagegang igen. For det andet beskyttelsen af de små private investorer. Dels gennem tydelige regler, som der skal føres ordentligt tilsyn med, dels ved at optimere deres valgmuligheder, hvad angår investeringsprodukter, institutioner og metoder. Forhandlingen om direktivet fokuserer på sidstnævnte punkt.

Jeg synes, de små investorer skal kunne investere både på børserne og i deres egen bank. Intern matchning er et fuldgældigt alternativ til børsernes monopol, som bekymrer mig stadig mere, især når det overskrider nationale grænser og vanskeliggør nationalt tilsyn. Det kræver gennemsigtighed, men det må ikke skade prisdannelsen og likviditeten på de finansielle markeder.

Hvad det sidstnævnte punkt angår - lovgivningsmetoden - tilslutter jeg mig strategien, som går ud på at delegere en række ting til dem, der fører tilsyn og regulerer efter Lamfalussy-metoden. Jeg tilslutter mig alle dem, som har sagt, at det er vigtigt at nå frem til kompromiser og opmuntre Rådet til at gøre det samme.

2-332

Skinner (PSE). - (EN) Hr. formand, Parlamentet viser, at det kan løse problemer, som end ikke Rådet kan løse. Måske passer det os godt med hensyn til, hvad der kan ske i den nærmeste fremtid. Jeg håber, hr. kommissær, at De vil bide mærke i det. Men hvis planen for finansielle tjenesteydelser skal fungere, skal dette direktiv være på plads.

Der er ingen mening i at arbejde med spørgsmål vedrørende nationale protektionistiske hindringer, hvis vi ser bagud. Hvis ikke vi ser på, hvad der sker med den globale økonomiske situation, vil alle punkterne i handlingsplanen for risikovillig kapital fra Det Europæiske Råd i Lissabon smuldre bort. Som i så mange af disse spørgsmål, som tidligere, er vi i Parlamentet og andre steder ofte blevet distraheret af vores egne nationale bekymringer i forhold til, hvad der sker med den europæiske økonomi.

Jeg vil rose ordføreren for hendes arbejde. Ved at handle, som hun har gjort - og her er jeg fræk - handler hun på en sand europæisk måde. Som vi ved, er markederne grænseoverskridende. Som medlem af det britiske Konservative parti er jeg glad for, at hun har handlet på en europæisk måde.

2-333

Bolkestein, Kommissionen. - (EN) Hr. formand, jeg vil kort kommentere nogle af de punkter, hvor vi har problemer med Europa-Parlamentets ændringsforslag.

For så vidt angår investeringsselskabernes gennemsigtighedsforpligtelser før handelen, artikel 25, kan alle ændringsforslagene vedrørende gennemsigtighed før handelen, det vil sige ændringsforslag 33 og 86 til 90, som minimum accepteres delvis eller i princippet, men vi er ikke overbevist om det nødvendige i at give mulighed for at tilbyde bedre kurser. Vi er ikke overbevist om, at det på den måde, det er præsenteret i ændringsforslagene, er nødvendigt eller til gavn for de private investorers interesser.

Vi mener, at den aktuelle undtagelse for råvarederivater og forhandlerne af sådanne instrumenter bør gælde samlet set. Som tidligere nævnt accepterer vi med hensyn til forpligtelser vedrørende god forretningsskik - og det er i overensstemmelse med Kommissionens oprindelige forslag - begrænsningen af investeringsselskabernes pligt til kun at udføre en fuld egnethedstest for visse tjenester.

Vi er beklageligvis ikke enige i en række ændringsforslag vedrørende komitologibestemmelserne. Nogle af dem er i strid med principperne i vismandsrapporten - i særdeleshed Lamfalussy-tilgangen. Vi mener, at gennemførelsesforanstaltningerne kun bør indeholde detaljerede tekniske regler og ikke principper.

Formålet med at vedtage foranstaltninger under andet trin er altid at sikre en ensartet anvendelse af EU-lovgivningen i alle medlemsstater, og derfor kan vage formuleringer i den henseende ikke accepteres.

Med hensyn til ansvarsfordelingen mellem de kompetente myndigheder mener vi, at man, for så vidt angår filialer - for at sikre det indre markeds korrekte funktion - kun skal lade princippet om værtslandets regler gælde som en undtagelse for fastsættelse af reglerne om god forretningsskik og registreringer. I den forbindelse kan Kommissionen acceptere en lang række ændringsforslag - nogle fuldt ud og andre delvis eller i princippet og med tilpasninger.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Kommissionen fuldt ud kan acceptere 36 ændringsforslag. Endvidere kan 62 ændringsforslag i det mindste accepteres delvis eller i princippet med nogle nødvendige ændringer for at sikre tekstens overordnede sammenhæng.

Vi mener, at 60 ændringsforslag skal forkastes. Kommissionens udtalelse om de enkelte ændringsforslag foreligger på skrift¹.

Til slut vil jeg lykønske Parlamentet med dets meget værdifulde indsats. Kommissionen mener, at mange af de vedtagne ændringsforslag udgør et godt grundlag for fortsatte diskussioner. De vil sikkert give mig ret i, at det ikke er en forsørgersamfundsholdning. Med sådan en konstruktiv ånd er jeg overbevist om, at Europa-Parlamentet og Rådet vil kunne vedtage et forslag inden valget til Europa-Parlamentet i 2004.

Endelig håber jeg, at fru Lulling vil få et stort udbytte af investeringer i forskellige fodboldklubber!

(Latter)

2-334

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.

¹ Kommissionens reaktion på Parlamentets ændringsforslag: se bilaget.

(Mødet hævet kl. 00.05)

2-335

Bilag - Kommissionens holdning

2-336

Betænkning af McCarthy (A5-0238/2003)

Kommissionen kan acceptere følgende ændringsforslag: 1-17, 19, 21-23, 26-28 og 85.

Kommissionen kan delvis acceptere følgende ændringsforslag: 76.

Kommissionen kan acceptere følgende ændringsforslag efter en passende omformulering: 18, 20, 25, 89, 90 og 92.

Kommissionen kan ikke acceptere følgende ændringsforslag: 24, 29-62, 68-75, 81-84, 86-88, 91 og 93-129.

***

Betænkning af Whitehead (A5-0232/2003)

Kommissionen kan acceptere følgende oprindelige ændringsforslag: 1, 2, 12, 14, 15, 22 og 23.

Kommissionen kan acceptere følgende nye ændringsforslag som en del af kompromispakken: 28 og de efterfølgende.

Følgende ændringsforslag falder bort efter vedtagelsen af kompromispakken: 3, 5, 6, 8, 9, 10, 16, 17, 18, 24, 25, 26 og 27.

Ændringsforslag 7 og 19 bør også falde bort som en del af kompromispakken, men de skal måske forkastes af Europa-Parlamentet, da de erstattes af ændringsforslag til forskellige artikler.

Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag 4, 11, 13, 20 og 21. De skal forkastes af Europa-Parlamentet som en del af kompromiset.

På grund af sin eksekutive og administrative autonomi kan Kommissionen ikke acceptere ændringsforslag 52, men den vil gøre en stor indsats for at følge denne vej, vel vidende at der er indlysende problemer, der ikke kan tilsidesættes.

***

Betænkning af Villiers (A5-0287/2003)

Kommissionen kan fuldt ud acceptere 36 ændringsforslag (1, 3, 4, 14, 16, 25, 26, 28, 39, 45, 50, 51, 52, 56, 60, 65, 70, 87, 96, 99, 101, 110, 114, 115, 118, 123, 124, 129, 130, 133, 134, 139, 140, 143, 144 og 158).

62 ændringsforslag kan som minimum accepteres delvis eller i princippet eller efter tilpasninger (2, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 15, 17, 20, 22, 23, 27, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 43, 44, 53, 54, 61, 62, 63, 64, 68, 69, 74, 75, 76, 77, 78, 80, 84, 86, 88, 89, 90, 92, 95, 97, 103, 108, 109, 111, 112, 116, 117, 121, 125, 126, 135, 147, 149, 151, 153, 154, 155, 156 og 157).

Kommissionen kan ikke acceptere 60 ændringsforslag (5, 10, 13, 18, 19, 21, 24, 29, 30, 31, 37, 40, 41, 42, 46, 47, 48, 49, 55, 57, 58, 59, 66, 67, 71, 72, 73, 79, 81, 82, 83, 85, 91, 93, 94, 98, 100, 102, 104, 105, 106, 107, 113, 119, 120, 122, 127, 128, 131, 132, 136, 137, 138, 141, 142, 145, 146, 148, 150 og 152).

2-254

Bilag - Højtideligt møde

2-255

FORSÆDE: Patrick COX
Formand

(Det højtidelige møde blev åbnet kl. 12.00)

Formanden. - Kære kolleger, jeg er meget glad for, at jeg i dag kan byde den rumænske præsident, hr. Iliescu, velkommen. Det er første gang, han besøger Parlamentet som Rumæniens præsident.

Hr. præsident, jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde på vegne af Europa-Parlamentet på Det Europæiske Råds møde i København i december 2002. Ved denne historiske lejlighed, hvor vi var forenede under overskriften "Ét Europa",

understregede jeg endnu en gang, at Europa-Parlamentet klart gik ind for at gøre 2007 til tidsfristen for tiltrædelsen af landene i den anden bølge af den femte udvidelse. Det var og forbliver Europa-Parlamentets klare og utvetydige vilje. Den femte udvidelse er omfattende og uigenkaldelig, og Rumæniens skæbne er meget vigtig for det europæiske projekt. Vi glæder os derfor over den klare støtte fra Det Europæiske Råd og dets utvetydige erklæring om det fælles mål om at byde Bulgarien og Rumænien velkommen som medlemsstater af EU i 2007.

Denne klare viljestilkendegivelse fra Parlamentets side er i vores sind forbundet med en forventningskontrakt. Når vi modtager Kommissionens periodiske rapport den 5. november 2003, får vi forhåbentlig et vidnesbyrd om et solidt fremskridt, ikke kun for så vidt angår forhandlinger, men også om det centrale spørgsmål om respekt for retsstatsprincipperne, om yderligere klare tiltag til forbedring af den administrative og retlige kapacitet, om udryddelse af korruption, om bedre beskyttelse af minoriteters rettigheder og børns rettigheder samt forhåbentlig også om fremskridt i retning af at opnå status af en velfungerende markedsøkonomi.

Når jeg nævner dette igen, er det ikke for at prædike for Rumænien. Hr. præsident, fra mit møde med Dem i Rumænien ved jeg, at De er klar over, at det er i Deres egen vitale interesse. Og det at udstyre Rumænien med en god evne til at formulere og udføre forvaltningspolitik med høj integritet er noget, der vil tjene Deres interesser som stat og de kommende generationers interesser bedst. De, hr. præsident, har spillet en vigtig rolle i denne henseende. Vi takker Dem for Deres moralske førerstilling.

Med 19 lukkede kapitler i tiltrædelsesforhandlingerne har Rumænien bevæget sig næsten to tredjedele af vejen for så vidt angår de tekniske forberedelser. Der er gjort store fremskridt, og forbedrede økonomiske indikatorer viser, at processen har været gavnlig, og at den med tiden kan bane vejen for det rumænske folks velstand.

Hr. præsident, vi opfordrer Dem helhjertet til at fortsætte kursen, skønt der er store udfordringer forude for så vidt angår forberedelser. Europa-Parlamentet støtter Rumæniens medlemskab af EU, når betingelserne herfor er opfyldt. Svaret på opfyldelsen af disse betingelser, hr. formand, ligger i hænderne på Deres folk og Deres regering.

Det er mig en stor glæde at give Dem ordet, for at De kan tale til Parlamentet.

(Bifald)

2-256

Tale af den rumænske præsident, Ion Iliescu

2-257

Ion Iliescu, Rumæniens præsident. - (EN) Hr. formand, medlemmer af Europa-Parlamentet, mine damer og herrer, jeg er meget beæret over at være her i dag. Det er et privilegium at tale til Dem i Europa-Parlamentets plenarforsamling, og jeg er hr. Cox og Dem alle taknemmelig for at have fået denne mulighed.

Jeg taler til Dem i dag i en tid med store forhåbninger for mit land og dets europæiske skæbne. For næsten et år siden i Bukarest, hr. formand, talte De i det rumænske parlament, hvor De delte Deres vision for Europas fremtid og Rumæniens skæbne i Europa med mine landsmænd. Det er dette værdierne og principperne Europa, vi ønsker at tilslutte os.

I dag taler jeg til Europa-Parlamentet for at fortælle Dem, at vi har mødt utallige udfordringer. Vi har løst mange af dem, og vores politiske vilje går i retning af at løse dem alle. Men mit hovedbudskab i dag er det, at Rumænien er et land, som det demokratiske samfund af nationer kan regne med. Rumænien bliver et homogent og pålideligt EU-medlem. EU vinder meget mere end blot en ny EU-medlemsstat med over 22 millioner indbyggere. Det vinder en overbevist tilhænger af europæisk integration, en ægte eurooptimist.

Vi har været forbundet med Europa gennem hele vores historie og tror på det system af positive værdier, der nu danner basis for den europæiske konstruktion: demokrati, respekt for borgernes rettigheder og friheder, retfærdighed og social lighed, tolerance, solidaritet i og blandt nationer samt ansvarlighed over for de kommende generationer.

For os rumænere, der af historiske årsager har været ude af spillet i et halvt århundrede, var den naturlige evolution i Det Europæiske Fællesskab, hvis værdier lyste som et fyr, en aspiration, der blev til virkelighed med revolutionen i december 1989. Det var hverken enkelt eller let at træde ud af diktaturet - både fascistisk og kommunistisk. Vi stod med et dobbelt handicap, hvoraf det første var institutionelt. Institutionerne i en diktaturstat er uforenelige med demokrati og markedsøkonomi. Det andet handicap bestod i vores isolation fra verden samt vores autarkiske tendenser. Alt dette optrådte på baggrund af en dybt forankret historisk forsinkelse i den økonomiske og sociale udvikling.

Vi skulle opbygge institutioner og få dem til at fungere og overgive dem magt med udspring i deres legitimitet og funktionalitet. Med hjælp fra Rumæniens mange venner og partnere - heriblandt nogle af de tilstedeværende

parlamentsmedlemmer - har vi kortlagt og vedtaget en moderne og demokratisk forfatning, og vi har uddannet folk til at leve op til kravene i et aktivt demokrati.

Politisk set har Rumænien i de seneste 14 år udviklet sit funktionelle demokrati, der to gange med held har bestået prøvestenen for social forvaltning. I mellemtiden er den dannede klasse dukket frem og har gjort sig stærkt gældende. Gennem sine organisationer har den givet et nødvendigt og nyttigt modspil og fungeret som katalysator for den offentlige debat.

Formuleringen af en national strategi for forholdet mellem flertallet og de etniske mindretal, herunder den implicite repræsentation af sådanne minoriteter i parlamentet, har været meget vellykket for denne politiske overgang. Behandlingen af de etniske mindretal i Rumænien er eksemplarisk og lever op til enhver europæisk og international standard. Vores land er en verden af tolerance og dialog samt af frugtbart samarbejde mellem forskellige etniske grupper. En sådan behandling er blevet en tradition, og der har udviklet sig en kultur af dialog og konsensus. Der er et vigtigt parti for det ungarske mindretal, ligesom der findes partier og organisationer, der politisk og kulturelt repræsenterer tyske, romanske, jødiske, ukrainske og polske interesser med videre: Rumæniens borgere. I øjeblikket koncentrerer vi os om bedre at udnytte programmerne for økonomisk og social integration af romamindretallet.

Vi har gjort betydelige fremskridt med hensyn til økonomiske reformer, skønt de fleste forsinkelser i vores overgang forekommer inden for dette område. Sådanne forsinkelser skyldes en lang række faktorer - objektive såvel som subjektive - samt følgerne af en særlig historisk virkelighed. Vi er ofte blevet kritiseret for ikke at have gennemført en chokbehandling samt for vores trinvis strategi for reformer, hvilket har hindret os i at få de forventede resultater. Vi finder sådanne anklager grundløse.

I begyndelsen af 1990 blev den rumænske økonomi ramt af et meget overraskende chok: en total og betingelsesløs forsagelse af det planlagte, centraliserede økonomiske system samt nedlæggelsen af de institutioner og mekanismer, der karakteriserede den statskontrollerede økonomi. Når vi tænker tilbage herpå, forstår vi, at det affødte dybtgående økonomiske ubalancer, voksende inflation, stigende afinstitutionalisering og større arbejdsløshed samt arbejdskraftens vandrang fra by til land. Alle disse konsekvenser var helt uforenelige med den almindelige verdensøkonomi. Endvidere var den manglende indenlandske kapital og de utroligt beskedne udenlandske investeringer i den rumænske økonomi medvirkende til at vanskeliggøre og forsinke privatiseringen.

Det tog os mere end et årti at rette op på de makroøkonomiske balancer og genskabe - gennem de seneste tre et halvt år - en stabil økonomisk vækst på ca. 5 %. Den økonomiske reform, der startede i fravær af markedsinstitutioner og markedsmechanismer, har haft ekstremt store og næsten ulidelige sociale omkostninger. Faktisk er den økonomiske genopbygningsproces endnu ikke ovre.

Fattigdom er vores største problem i den sociale sfære. Vi er klar over, at det ikke vil lykkes os at reducere fattigdommen i betydelig grad uden fortsatte økonomiske reformer og uden at fremskynde oprettelsen af nye, mere stabile og bedre lønede job.

Løsningerne på de økonomiske og sociale problemer, som Rumænien står over for, skal først og fremmest komme fra landet selv, primært gennem en samordnet indsats fra alle ansvarlige politiske kræfter, så man kan etablere de nødvendige principper og institutioner for god forvaltningspraksis. Det betyder, at vi effektivt og bestemt skal tilrettevise korrupsion og bureaukrati og give de offentlige tjenestemænd en professionel status, der ikke længere bruges som belønning til politiske klienter.

En sådan indsats skal resultere i en modernisering af den rumænske stat. Statens institutionelle og administrative muligheder skal forbedres, og den skal blive til en ægte og venlig partner for borgeren. Vi har gjort store fremskridt i denne retning, men vi er klar over, at der fortsat er mange problemer, der kræver passende reaktioner.

Den logik, der gælder for statsmodernisering og forberedelserne til en tiltrædelse af EU, gælder også for revisionen af vores konstitution, der er gennemført med aktiv deltagelse af repræsentanter for alle parlamentariske politiske partier og via samråd med det civile samfund. Revisionen vil snart blive udlagt til godkendelse ved en folkeafstemning.

Trods det rumænske samfunds trængsler og mangler, tror jeg fuldt og fast på, at Rumænien nu er på rette spor, at rumænerne har forstået, at demokratiet er et bedre og mere effektivt politisk system end diktatur, og at det giver et højere generelt præstationsniveau. Valgfrihed og frihed til at opstille og gennemføre alternative politiske, økonomiske og sociale projekter giver det demokratiske system bedre muligheder. Konflikter kan løses gennem dialog, forhandling og konsensus.

Det rumænske samfund er blevet voksent. Det har fået et nyt grundlag for national samhørighed og social solidaritet. Det er klar til at påtage sig det nye ansvar, der hviler på det takket være Rumæniens nye status som NATO-medlem og kommende EU-medlemsstat.

2-258

(FR) Hr. formand, mine damer og herrer, Rumænien tilhører i kraft af vores historie, tradition og værdier den europæiske kultur og civilisation. Derfor har det været, og derfor er det fortsat en strategisk målsætning for det rumænske samfund at blive integreret i EU som en tilbagevenden til vores lands normale demokratiske tilstand, og denne målsætning hersker der bred enighed om i politiske kredse og blandt borgerne.

Optagelse i EU betragtes som en politisk målsætning og som et middel til at fremme den institutionelle moderniseringsproces og den økonomiske og sociale udvikling for at reducere de forskelle, der fortsat består mellem os og den industrialiserede verden.

Rumænien underskrev i februar 1993 en associeringsaftale med Det Europæiske Fællesskab og deltog sammen med fem andre associerede lande fra Centraleuropa i det første topmøde, disse lande var inviteret til, nemlig topmødet i Essen i december 1994.

Umiddelbart herefter gik Rumænien i gang med at udarbejde en national strategi for integration i EU. Den omfattede alle aspekter af processen, med særlig vægt på den økonomiske udvikling. Det var starten på det, vi i Rumænien betegner som Snagov-ånden, altså bred enighed i politiske kredse og i civilsamfundet om europæisk integration. Ved afslutningen af konferencen i Snagov i juni 1995 blev der således vedtaget en politisk erklæring, som støttede optagelse i EU og godkendte en strategi for forberedelsen hertil. Intet andet associeret land havde tidligere udarbejdet en sådan strategi, og den blev positivt modtaget af EU's ledere.

Beklageligvis efterlevede Rumænien ikke fuldt ud bestemmelserne i denne strategi, hvilket skyldes den politiske og økonomiske udvikling, der fulgte i kølvandet på magtskiftet i november 1996, og vi sakkede agterud i flere henseender.

Vi værdsatte til fulde EU's og medlemsstaternes gestus, da man inviterede Rumænien til at indlede tiltrædelsesforhandlingerne i december 1999 i Helsinki. Den beslutning satte fornyet gang i bestræbelserne for at reformere styreformen og tvang politikerne til at vende tilbage til Snagov-ånden og udarbejde en national strategi for Rumæniens økonomiske udvikling. Denne strategi blev fremlagt i Bruxelles den 20. marts 2000.

I februar 2003 samledes et nationalt forum til støtte for Rumæniens optagelse i EU. Repræsentanter for alle politiske partier og for civilsamfundet deltog i dette forum. Ved den lejlighed vedtog de parlamentariske partier en solidarisk handlingsplan med henblik på optagelsen.

Når jeg har ønsket at bringe disse etaper af Rumæniens vej mod EU i erindring, er det for at understrege, at integrationen for Rumæniens vedkommende er en proces, som politikerne og et stort flertal af Rumæniens borgere går ind for. Man kender omkostningerne og fordelene herved og har accepteret dem.

Vi er klar over, at Rumænien skal fortsætte bestræbelserne for at opfylde tiltrædelseskriterierne og nå de mål, der fremgår af vejviseren, der blev udarbejdet under topmødet i København. Rumænien har allerede nået bemærkelsesværdige resultater, og vi vil styrke indsatsen for at skabe en fungerende markedsøkonomi, reformere retsvæsenet og forvaltningen og uden tøven bekæmpe korruptionen.

2004 er ganske vist valgår for Rumæniens vedkommende, men vi håber, det ved fælles indsats og ikke mindst i kraft af den rumænske regerings og det rumænske parlaments arbejde og initiativer vil lykkes at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne ved udgangen af første halvår 2004. Det vil betyde, at Rumænien i 2007 kan optages som fuldgyldigt medlem af den store EU-familie.

Vi er klar over, at udfaldet af forhandlingerne først og fremmest afhænger af, om vi er i stand til at gennemføre reformerne, få de statslige institutioner til at fungere, sikre stabilitet og forudsigelighed på det politiske, økonomiske og sociale område og sikre, at offentlige midler og fællesskabsmidler anvendes effektivt og i åbenhed.

Vi værdsætter det frugtbare samarbejde med Europa-Parlamentet, med formanden, Pat Cox, og med ordføreren for anliggende vedrørende Rumænien, baronesse Nicholson, som har været os til stor hjælp takket være deres råd, erfaring og støtte.

I det fremtidige udvidede EU får Parlamentet til opgave at sikre EU's institutioner øget legitimitet, at sikre øget lydhørhed over for de europæiske borgeres ønsker og forventninger og føre an i processen til styrkelse af demokratiet i Europa.

Drøftelserne om den fremtidige europæiske forfatning er også en drøftelse om demokratiets fremtid og EU's demokratiske legitimitet. Set i dette perspektiv er de nationale parlamenters og Europa-Parlamentets rolle afgørende.

Vi ved, at viden, innovation og videnskabelig forskning bidrager til et lands velfærd, og at øget økonomisk konkurrenceevne takket være modernisering og teknologisk ajourføring sikrer bæredygtig udvikling og gør det muligt fuldt ud at udnytte de muligheder for velfærd, EU tilbyder.

EU's strategiske mål, som blev vedtaget i Lissabon, vil styrke de markedsøkonomiske træk i form af dynamik og konkurrenceevne, hvilket også er indføjet i udkastet til forfatningstraktat for Den Europæiske Union. Den europæiske udviklingsmodel, som lægger særlig vægt på social samhørighed, kan levere et bæredygtigt svar på den hastige demografiske og teknologiske udvikling på globalt plan.

Rumænien hilser EU's strategi *Wider Europe - Neighbourhood* velkommen. Der er tale om en strategi, som vil sikre en gavnlig udbredelse af den økonomiske velstand til naboområderne via fredelige relationer, som bygger på samarbejde og dialog. Et sådant samarbejde vil også være særdeles gavnligt for EU. Efter vores opfattelse vil etableringen af et bælte af stabilitet og fremgang omkring Europa kun være komplet, hvis man også inkluderer området omkring Sortehavet. Sydkaukasus, som set i et geopolitisk perspektiv reelt må betragtes som Sydøsteuropa, fortjener særlig opmærksomhed fra EU's side, herunder forøgelse af EU's interesser og forpligtelser i området.

Hvad angår det tidligere Jugoslavien, støtter Rumænien mulighederne for at udvide den europæiske integration til også at omfatte staterne i dette område, og vi har hilst de beslutninger, der blev truffet under topmødet i Thessaloniki, velkommen. Der blev i Thessaloniki etableret en ny ramme for dialog og samarbejde, som åbner en række muligheder for forbindelserne med landene i dette område. Disse muligheder bør udnyttes både i forbindelse med det årlige forum og gennem en styrkelse af det regionale økonomiske samarbejde på områder som energi og infrastrukturer samt bistand, når det gælder EU-relaterede emner. Der er også behov for i særlig grad at være opmærksom på bekæmpelsen af illegal indvandring, ulovlig menneskehandel og narkotikahandel, organiseret kriminalitet og ikke mindst bekæmpelse af forhold, som har forbindelse med den internationale terrorisme. Rumænien støtter opretholdelsen af fredsbevarende missioner og fortsat bistandsindsats i området.

Rumænien så gerne, at samarbejdet blev udbygget med staterne i Centraleuropa og med Malta og Cypern, som er kommende medlemmer af EU, og som vi betragter som sande partnere i den europæiske integration. Med 2007 for øje styrkes den politiske dialog og samarbejdet med de kommende medlemmer af EU fortsat på alle områder, som er af betydning for den europæiske integration.

På det rent økonomiske plan agter Rumænien at bidrage til udvikling af den bilaterale samhandel og øge sin tilstedeværelse på markederne i området. Rumænien agter ligeledes at bidrage til at styrke samarbejdet og den regionale økonomiske integration for at styrke regionens økonomiske konkurrenceevne og deltage i gennemførelsen af genopbygningsprojekter inden for stabilitetspagtens rammer.

Ved at reducere de økonomiske forskelle i et udvidet EU, vil EU som global aktør frembyde øget åbenhed, samhørighed og effektivitet i bestræbelserne for at nå dets mål på globalt plan og vil således bidrage til at reducere fattigdommen, til at sikre bedre fordeling af globaliseringens gevinster til fordel for mindre begunstigede regioner og til at sikre de pågældende regioner øget deltagelse i verdenshandelen.

Mine damer og herrer, i en sådan debat bør man efter min opfattelse også omtale det, man ikke ønsker, det fremtidige forenede Europa skal være. For det første må det europæiske foreningsprojekt ikke stå i modsætning til den transatlantiske forbindelse, men derimod supplere denne.

For det andet ønsker vi ikke, der skal være tale om et eksklusivt og begrænset projekt. Før eller siden bør lande som Tyrkiet, men også det tidligere Jugoslavien, Albanien og Moldava finde deres plads i Unionen.

For det tredje bør Europa bero på ikke-forskelsbehandling. Tankerne om et Europa, som omfatter en gruppe ældre medlemsstater og en gruppe yngre medlemsstater, er således helt ude af takt. Det samme gælder tankerne om et Europa i flere hastigheder. Europa har brug for alle og for, at alle bidrager til en solidarisk og sammenhængende indsats. Et udvidet EU bør set i lyset af EU's værdier og særlige erfaringer også være parat til at iværksætte et program, som tager sigte på at reducere de udviklingsmæssige forskelle de europæiske lande imellem. Et sådant program kunne tjene som model for reduktionen af samme forskelle på globalt plan.

For det fjerde ønsker vi ikke, at den europæiske integration begrænser sig til etableringen af et frihandelsområde. Vi ønsker, at en politisk Union ser dagens lys, med en fælles og stærk udenrigspolitik, som sikrer Europa en førende rolle på den internationale scene. Europa er og bør vedblive med at være et område, som er forenet i mangfoldighed, og som dermed bedre kan drage nytte af den rige åndelige og materielle arv, alle Europas folk gennem årene har opbygget som et resultat af en kultur, der beror på dialog og samarbejde. I dag er dette grundlag en integreret del af den europæiske identitet.

EU må, set i lyset af den nye internationale kontekst, påtage sig et ansvar som global aktør, udvise øget åbenhed, sammenhæng og effektivitet, bidrage til etableringen af et polycentrisk system, som beror på international rets principper, og bidrage til opbygningen af en ny verdensøkonomisk arkitektur, som kan imødegå globaliseringens negative konsekvenser og samtidig drage nytte af dens fordele.

Set i dette perspektiv kan den sociale model blive en referencemodel, når det gælder reduktion af de økonomiske forskelle, som kendetegner verden i dag, og som uddybes og kan blive den farligste kilde til konflikter og ustabilitet på internationalt plan.

2-259

(EN) Rumænien ønsker at være en del af et Europa, der er fælles om at opbygge sin fremtid, og som kan stå stærkt over for de mange udfordringer, som det 21. århundrede bringer. Det Europa, som vi kan bidrage til at opbygge, bliver ikke blot større, men også bedre, et socialt Europa, der står styrket med den nye europæiske forfatning.

Dets styrke vil stamme fra borgernes tillid til, at de er oprigtigt repræsenteret og involveret i det større europæiske projekt. EU skal først og fremmest være vedkommende for borgerne. Jeg tror på styrken i et udvidet EU.

Med afslutningen af den femte udvidelse i 2007, hvor vi er overbevist om, at Rumænien bliver medlem, vil EU have fuldbyrdet en første god cirkel med fremskridt og genforening.

Rumænien hører til i Europa, og alt, hvad det gør, stammer fra et ønske om at bekræfte dets europæiske identitet. Vi ved, at det ikke er nogen let opgave. Vi skal arbejde hårdere og mere flittigt på at opfylde de forpligtelser, vi har påtaget os for at konsolidere Deres tillid - som vores europæiske partnere - til vores evne til at overvåge komplekse processer såsom de reformer, der er en betingelse for vores tiltrædelse af EU, og vi skal skride til handling og opføre os som ægte europæere.

Nu er der ikke længere nogen og noget, der kan betvivle Rumæniens europæiske fremtid. Vi har både de nødvendige evner og den nødvendige vilje til at fuldføre den strukturelle forvandling af den rumænske økonomi og det rumænske samfund, der skal til, for at vi kan forenes med EU's krav og derigennem forbedre de rumænske borgeres velfærd.

(Vedvarende bifald)

2-260

Formanden. - Tak, hr. præsident, for Deres tale. Kalenderen er overskuelig. Stien er kendt. Som De selv har sagt, vil fremskridtet afhænge af Rumæniens egen indsats. Vi her i Europa-Parlamentet ser frem til indfrielsen af Rumæniens europæiske ambitioner. Vi takker Dem for Deres tilstedeværelse.